ETNA VALLEY

imperiul electronic al Siciliei

MIHAELA DOROBANȚU

LECȚIA SUDULUI! *Italia realizează o variantă latină a faimoasei Silicon Valley – probabil cel mai puternic centru de microelectronică din lume – într-o zonă considerată tradițional ca departe de orice formă a civilizației moderne.*

O NASA siciliană?

Spunem cu toții că fiecare loc din lume este unic, dar sudul Italiei este de-a dreptul inconfundabil! Lumina, livezile de măslini și portocali, leandrii albi și roșii, pietrele pe care calci cu sfială

pentru că au întipărite o întreagă istorie pe ele... Și din când în când câte o clădire impresionantă fie doar prin masivitatea ei, fie prin liniile neașteptat de moderne.

La poalele Etnei, în Catania, ST Microelectronics pare o astfel de clădire, spunem pare, pentru că dincolo de porțile sale te poți crede în plină NASA înaintea unei superlansări cosmice! De fapt este unul din laboratoarele în care se produc semiconductori: unul singur din aceste laboratoare a facturat în 1999 echivalentul a peste 1650 de miliarde de lire italiene! Reprezentând doar puțin peste 18 la sută din producția globală. Și ca albinele atrase de stup, zeci de întreprinderi specializate în High-Tech nu au întârziat să migreze spre noul Eldorado care se prefigura în Sicilia.

Mulți au comparat această zonă cu Silicon Valley – imperiul californian al microelectronicii. Alții, și mai mulți, probabil că nu pot să creadă că așa ceva se întâmplă în Sicilia, în una din zonele considerate până acum printre cele mai înapoiate economic din lume. Unde singurul șoc era...

Șocul cifrelor

Ne aflăm într-o zonă unde numărul delictelor depășea 43000 în 1991 pentru a ajunge la... mai puțin de 13000 în prezent, în paralel cu depășirea limitei de 3000 de absolvenți de facultate sau a echivalentului a 2000 de dolari pentru producția pe cap de locuitor – cifrele sunt efectiv șocante, chiar dacă din motive diferite. Și totul se desfășoară ca o reacție în lanț, de vreme ce practic pentru fiecare salariat există o altă persoană lucrând în întreprinderile furnizoare. De la microelectronică la biotehnologie (construirea de roboți pentru recoltarea, analizarea și conservarea probelor de materie vulcanică) și de aici la transformarea întreprinderii care produsese monedele de 50 lire într-una care să fabrice „frame"-urile pentru montarea componentelor electronice pentru colosi ca Philips, Motorola sau Siemens, totul se află aici într-o permanentă mișcare.

Și nu doar „în interior", de vreme ce tot întreprinderi (cum ar fi Antech) din aceeași zonă a „miracolului sicilian" asigură transmisiile prin satelit în toată Ucraina (făcând ca Antech să treacă de la încasări de 200 de milioane de lire în 1994 la încasări de 13 miliarde în 1999!).

Și marile multinaționale, printre care Nokia, încep să învețe și din alte motive decât cele turistice drumul spre Sicilia...

Cursa creierelor

Cum a fost posibil așa ceva? Cum a ajuns prosperă o regiune considerată până nu demult un simbol al degradării și imposibilității de control și guvernare? După părerea revistei *Focus*, unul din răspunsuri se află, paradoxal poate, tocmai în aceste două întrebări: ajungându-se la o dramatică rată a șomajului, la atâți absolvenți de mari facultăți italiene și străine care nu-și găseau de lucru, un simplu anunț în ziare a fost suficient. Și profitabil pentru toată lumea, de vreme ce un bun inginer electronic „costă" aici de două ori mai puțin decât în nordul Italiei și de trei ori mai puțin decât un coleg de-al său american.

Așa se poate transforma un simbol al dramei socio-economice într-unul al succesului. Noi am spune „nevoia învață pe om". Cu singura condiție ca omul respectiv să și dorească să învețe...

Întrebările mileniului

Care este paradoxul pisicii lui Schrödinger?

Erwin Schrödinger a fost unul din cei mai mari fizicieni ai tuturor timpurilor, laureat al Premiului Nobel și unul din fondatorii Mecanicii Cuantice – acea ramură a Fizicii care studiază lumea subatomică, lumea particulelor elementare. În această „lume" legile dominante sunt cele probabilistice – în sensul că nu putem prevedea cu exactitate comportamentul unei particule elementare, ci putem doar spune cu o anumită probabilitate, mai mică sau mai mare, că la un anumit moment se găsește într-un anumit loc.

Ca atare, Mecanica Cuantică are anumite... limite, mai ales când încercăm să „prelungim" argumentele sale și să le aplicăm la lumea noastră, obișnuită.

Pentru a scoate în evidență aceste limite (și, în același timp, pentru a ilustra cât mai plastic domeniul de aplicație al teoriei la crearea căreia contribuise el însuși), Schrödinger imaginează următoarea situație: o pisică se află închisă într-o cutie, având alături de ea o sticluță cu otravă care poate fi deschisă folosind radiația unui atom de uraniu. Putem spune ceva despre pisica aflată în cutie, adică, putem ști dacă ea este vie sau moartă? Nu, până când nu se deschide cutia! De ce? Pentru că neputându-se ști (din cauza legilor probabilistice) când va emite atomul de uraniu și deci când va fi deschisă sticluța cu otravă care va omorî pisica, nu putem „calcula" în nici un fel dacă ea a murit sau nu.

Cu alte cuvinte, paradoxal, soarta unui sistem macroscopic (pisica) poate fi controlată de legi probabilistice! Tot ce putem spune despre pisică dacă nu deschidem cutia este că aceasta este fie vie, fie moartă... *(M.D.)*

Corpuri misterioase în constelația ORION

DORIN MĂRAN

Un grup de astronomi americani a avut marea surpriză să descopere cu ajutorul telescoapelor din Insulele Canare și Spania un nou tip de „planete" uriașe care plutesc în spațiu departe de steaua-mamă. Până acum au fost descoperite 18 astfel de formațiuni cosmice care evoluează în spațiul constelației Orion, la 1150 de ani-lumină depărtare de Pământ. Acești „nou-veniți" în spațiul cosmic sunt niște bulgări de gaz uriași, de 5 până la 15 ori mai mari decât planeta Jupiter și de 318 ori mai mari decât Pământul. Planete – e un fel de-a spune, pentru că nu gravitează în jurul unei stele centrale așa cum se întâmplă cu cele 50 de planete recenzate în spațiul cosmic. „Bulgării de gaz" nu intră nici în categoria stelelor întrucât sunt prea mici și prea puțin luminoși pentru a aspira la acest statut. Ei s-au format în doar câteva milioane de ani și nu se încadrează în teoriile existente cu privire la evoluția planetară, în virtutea cărora planetele s-au format din materiale rămase din plămada din care s-a format o stea ceea ce implică o legătură gravitațională între planetă și soarele ei. Astronomul american Joan Najita încearcă să găsească o denumire pentru aceste formațiuni gazoase misterioase care evoluează în norul stelar al constelației Orion.

Liană împotriva toxicomaniei

Lupta împotriva flagelului drogurilor constituie unul dintre obiectivele majore ale legiuitorilor dar și a medicilor de pretutindeni. Proiectele sunt multe și o bună parte dintre acestea au fost puse în practică.

A vindeca toxicomania asociind medicina tradițională și psihoterapia modernă constituie scop și dorință fierbinte pentru doctorul francez Jacques Mabit. Cu opt ani în urmă acesta a creat un centru de dezintoxicare la Tarapoto în Peru. Cu o echipă alcătuită din doctori, îngrijitori, psihologi și educatori, centrul numit Takiwasi propune unuia din 15 pacienți un tratament de nouă luni, în timpul căruia ingerează cu regularitate un preparat având la bază o liană halucinogenă: ayahuasca – Banisteriopsis caapi – o plantă hipercunoscută printre „vracii" Amazoniei. În acest fel cercetătorii pot controla stadiile modificate ale conștientului și pot aplica cel mai potrivit tratament. De altfel, planta nu provoacă dependență. Terapia devine mult mai ușor de aplicat stabilindu-se tratamentul adecvat pentru fiecare stadiu al toxicomaniei. *(I.S.)*

INTELIGENȚĂ PRIMITIVĂ

Pentru a urmări comportamentul unui organism unicelular, Physarum polyecephalum, un grup de cercetători japonezi l-a supus unui test de inteligență, plasându-l într-un labirint la intrarea și ieșirea căruia au depozitat surse de hrană. Deși lipsită de creier, vietatea s-a deplasat prin labirint în căutarea hranei „atacând" toate drumurile posibile, reușind în cele din urmă o performanță uluitoare. Din 19 încercări, 17 au fost încununate de succes, vietatea găsind drumul cel mai scurt dintre cele două surse de hrană. Un „maraton" care a durat... 8 ore! Organismul unicelular a demonstrat că deși nu are creier este totuși înzestrat cu o formă necunoscută de inteligență. (D.M.)

planet@IT

Scad vânzările la PC-uri

Deși dinamica vânzărilor în țara noastră este ascendentă, în SUA, conform unei analize recente a firmei PC Data din Reston, vânzările de computere prin sau în afara Internetului au atins în luna decembrie a anului 2000 un nivel în jurul cifrei de 1000000 de bucăți, ceea ce reprezintă o scădere cu 24 la sută în comparație cu vânzările aceleiași luni din anul 1999. Lucrurile rele nu se opresc doar aici, dimpotrivă, analiza a adus la cunoștință faptul că în ultimele cinci luni ale anului trecut această scădere drastică s-a accentuat. Aceste date au fost obținute analizându-se vânzările online pe Internet, în magazinele de specialitate și la firmele care revând computere. Analiza n-a inclus date privind vânzările direct de la producătorii de computere. Anul 2000 a însemnat o scădere a vânzărilor de computere cu un procent cuprins între 0,8 și 10,1 milioane de unități, fiind primul an în care acest declin a fost raportat de PC Data. Și asta în ciuda scăderii prețurilor la computere cu aproximativ 7 la sută, până la un preț destul de rezonabil, de 846 dolari.

Cafenele conectate la Internet

În orașul Seattle, clienții care intră în magazinele Starbucks erau obișnuiți să fie conectați prin fire la comunicațiile prin computer. Începând cu acest an însă, firma Starbucks a ajuns la o înțelegere cu Microsoft Corp. care permite tuturor clienților să se conecteze la Internet printr-un acces de mare viteză folosind laptopuri, telefoane mobile și alte aparate fără fir, cum ar fi palmtop-urile. Astfel, cei care vor sta la o masă pentru a-și savura cafeaua vor putea încărca de pe Internet informații de ultimă oră despre cinematografe, teatre și magazine care vând produse online. Deși termenii acestei înțelegeri nu au fost dați publicității, se știe, de pildă, că serviciile pentru aceste facilități vor fi puse la dispoziție de către MobilStar Network, o firmă din statul Texas, care va oferi toată infrastructura, cum ar fi legăturile prin satelit, iar softul folosit pentru conectarea clienților va fi Microsoft MSN.

Eroarea Y2K mai face victime

Apocalipsa anului 2000 a trecut și eroarea numită de americani Y2K (Anul 2000) nu a lovit milioanele de computere din întreaga lume așa cum se anunța aproape comic pe la sfârșitul lui 1999. După consumarea unor întâmplări lipsite de importanță în care câteva computere s-au blocat, paralizând pentru câteva minute unele servicii publice din întreaga lume, lumea s-a liniștit și nimeni n-a mai vorbit despre eroarea Y2K. și cu toate acestea, de curând, în orașul Dallas, locul unde s-a filmat serialul cu același nume care l-a propulsat pe JR, vechea eroare de computer a lovit, săptămâna trecută, rețeaua de computere ale magazinelor 7-Eleven, neplăcerea majoră fiind că pe bonurile de cumpărături, anul curent apărea 1901 în loc de 2001, chestie care i-a deranjat doar pe clienții care și-au făcut cumpărăturile utilizând cărți de credit. Un purtător de cuvânt a declarat că problema a fost rezolvată în câteva ore și toate cele 5200 de magazine 7-Eleven din SUA, plus alte câteva mii din întreaga lume nu au avut de suferit mare lucru. Culmea este că 7-Eleven a cheltuit 8,8 milioane dolari pregătindu-se pentru trecerea cu bine a hopului dintre 1999 și 2000 și atunci n-au avut nici un fel de probleme cu eroarea mileniului cum eronat a fost numită această mică problemă a computerelor.

(GEORGE VADIM CUȘNARENCU)

Inexplicabilul de lângă noi

Radiaţia terestră şi calitatea locului în care dormim

ION ŢUGUI

În episodul anterior încheiam cu întrebarea dacă este important să cunoaştem calitatea locului în care dormim! Să vedem în continuare ce mai spun despre zonele geopatogene oamenii de ştiinţă ruşi. Şi iată ce aflăm: „Dacă focarul geopatogen este amplasat în partea de lângă cap a locului în care dorim, pot apărea următoarele senzaţii: dureri de cap, ameţeli, dereglarea somnului, starea de disconfort inexplicabil. Dacă focarul (geopatogen) este localizat în regiunea inimii, se produc senzaţii neplăcute în regiunea pieptului, împunsături în inimă, dereglarea frecvenţei contractărilor inimii, oscilarea tensiunii, respiraţie dificilă etc. etc." S-a constatat de asemenea că la persoanele aflate mai mult de 8 zile în zonele cu radiaţii geopatogene se observă simptome ca senzaţia permanentă de disconfort, slăbiciune generală fără un motiv anume, somnolenţa nejustificată, insomnie şi dureri de cap, ameţeli, tensiune inexplicabilă, nervozitate, senzaţia de teamă, senzaţie de arsuri şi amorţeli pe tot corpul, crampe musculare, membrele reci şi multe altele...

Iată aşadar cât de dependentă este sănătatea noastră, cât de dependente sunt stările noastre de fluxurile de radiaţii terestre şi cosmice, mai ales de interacţionarea lor în planul fizic al energiilor care străbat planeta. Se ştie azi mai exact decât în trecut că sistemul nervos central este la om printre primele care reacţionează la acţiunea radiaţiei terestre. Toate manifestările şi schimbările se manifestă mai întâi prin excitare sporită, nervozitate, dând oamenilor senzaţia de tensiune sau, nu în ultimul rând, chiar de deprimare.

Cercetătorii ruşi ne dau însă şi o veste bună. Ei spun că, dacă omul va părăsi la timp zona reactivă depistată la timp, simptomele şi întregul lanţ de senzaţii sau afecţiuni vor dispărea în răstimp de o lună de zile. Şederea mai îndelungată în astfel de zone geopatogene duce la un lanţ de îmbolnăviri deosebit de grave, spre exemplu, la leucoză, scleroză, dereglări ale circulaţiei sângelui în creier, fenomene de spasm, convulsii cronice, migrene şi ridicarea inexplicabilă a temperaturii corpului până la 39-40 de grade Celsius, strabism...

Dr. E. D. Hartmon a efectuat cercetări în cadrul Societăţii de geobiologie şi a constatat că fâşiile active de radiaţii ale unei reţele dreptunghiulare grilate, atunci când au fost îndreptate de-a lungul meridianelor, în direcţia nord-sud, au provocat de regulă afecţiuni cardio-vasculare, iar fâşiile direcţionate pe paralelele est-vest provoacă inflamaţii, artrite şi reumatism! La persoanele ale căror paturi se află să zicem în nodurile (punctele) de intersecţie pe diagonală ale reţelei de radiaţii, se constată afecţiuni vasculare, convulsii, boli reumatice şi tahiaritmie etc.

Ne mai întrebăm, încă, oare cât de dependenţi suntem de radiaţiile terestre şi cosmice sau, cum ne putem crea cortine de protecţie în cazul când trăim într-un câmp de radiaţii malefice? Aceasta este o temă pentru acest secol. Deocamdată se poate face afirmaţia că multe din bolile cronice au drept cauze acţiunile patogene ale radiaţiilor cosmice şi terestre. Un alt cercetător, C.Blaher, afirmă că numai 5 la sută (!!!) din persoanele aflate în zonele geopatogene rămân sănătoase în impactul cu radiaţiile terestre. Blaher afirma: „Se poate presupune, în corespondenţă cu teoria biosimetriei funcţionale, că în rândurile populaţiei există tipul de oameni «de stânga», «de dreapta» şi «simetrice», care reacţionează absolut diferit la radiaţia terestră".

În fine, sectoarele cancerigene locale corespund de cele mai multe ori cu intersecţiile de inducţie, unde radiaţiile au frecvenţe polarizate „spre stânga". Concomitent, unele afecţiuni sunt provocate de intersecţiile subterane ale curenţilor de apă, radiaţia acestora fiind polarizată de partea „dreaptă".

Concluzia cercetătorilor este clară: „Zonele geopatogene în locurile de trai sau de muncă ale oamenilor urmează, din aceste considerente, să fie recunoscute în calitate de factor de risc sporit, şi este necesar a se lua toate măsurile în vederea depistării şi neutralizării lor".

Dosarul gândurilor comunicante

Ce conţin VISELE?

MIHAELA DOROBANŢU

Succesele obţinute de Dna Garrett în domeniul a ceea ce se numeşte „telepatie onirică", adică transmiterea telepatică a unui mesaj în timpul somnului şi „preluarea" acestuia din visele subiectului, au fost cu totul remarcabile şi, cel puţin în ceea ce o priveşte, au arătat că darurile sale de percepţie extraosenzorială erau la fel de importante când se afla în stare de somn şi când era trează. Extrem de interesante, de asemenea, şi un permanent subiect de studiu pentru parapsihologi şi psihiatri erau personalităţile sale secunde. Acestea „preluau controlul" asupra Dnei Garrett în, diferitele lumi în care „trăia" ea pe parcursul viselor, din momenetul când adormea.

Personalitatea numită Uvni, de exemplu, i-a „declarat" doctorului H. Carrington, unul din specialiştii care o ţineau sub permanentă observaţie: „În momentul când preiau controlul, sufletul mă părăseşte, pleacă pentru a-şi îmbogăţi experienţa şi a se odihni. Ceea ce se petrece în somn este foarte aproape de aceasta. Nu în starea de spirit, aşa cum se presupune în general. Nu este posibil să comunici pe depolin cu morţii. Sufletul se poate proteja în faţa oricărui tip de experienţă şi să revină pentru a-şi înscrie amintirile în memorie la trezire."

Dna Garrett însăşi păstra o atitudine rezervată faţă de „controlorii" săi. Aceasta pentru că îi bănuia uneori de a nu fi decât părţi din conştientul său. Respecta însă ceea ce îi spuneau aceşti controlori.Ceea ce este însă sigur este că tendinţa viselor sale era de a avea o încărcătură de elemente ESP (percepţie extrasenzorială) mult mai mare decât în cazul persoanelor fără nici o calitate de medium.

Care ar fi putut deci să fie semnificaţia simbolică a acestor vise? Şi doar în cazul Dnei Garrett se înregistrau asemenea performanţe? Ei bine, dacă răspunsul la prima întrebare era – şi încă este – complicat, pentru a răspunde la cea de a doua s-a recurs la experienţe şi pe alţi subiecţi. Unul dintre aceştia era el însuşi un psihiatru. Dr. Ullmann, care conducea şi această experienţă, s-a concentrat pe ideea de a-i transmite un mozaic policrom. Succesul a fost evident, subiectul reproducând în vis culorile, cu predominanţa violetului, ca şi în pattern-ul original. Surpriza a venit însă de la un alt element: „amestecarea" în modelele reproduse a unor elemente pe care la început examinatorii nu au ştiut cui să le atribuie, apoi au realizat că era vorba de referinţe la subiecte care cu o zi înainte o tulburaseră în mod deosebit pe... doamna Ullmann, soţia Dr. Ullmann!

Unul din momentele „speciale" trăite în ziua precedentă de doctorului Ullmann avea să apară în al patrulea vis al psihiatrului căruia mesajele îi erau transmise în timpul somnului de către Dl. Ullmann...

Înconjuraţi de baze extraterestre

Şi ruşii au obţinut TEHNOLOGII DE LA EXTRATERESTRI?

DAN D. FARCAŞ

Dacă ar fi să dăm crezare unor surse, prăbuşirile de OZN-uri, echipamentele recuperate spre uzul industriei militare, înţelegerile secrete cu extratereştrii, bazele subterane utilizate în comun etc. sunt la fel de prezente în spaţiul ex-sovietic ca şi în Statele Unite. Unul dintre cei ce afirmă aceasta este un investigator OZN din Ukraina, pe nume Anton A. Anfalov.

Anfalov spune că informaţiile sale provin din surse de mare încredere: cercetători, militari, informatori guvernamentali şi sunt dincolo de orice dubiu. După Anfalov conspiraţia tăcerii din partea oficialităţilor, în privinţa OZN-urilor este una mondială, iar Rusia este o parte importantă a ei. Investigatorul ukrainean ştie, de pildă, că la unitatea militară 73790, de lângă satul Jitkur, pe cel de al 4-lea poligon central de testare Kapustin Yar, se efectuează experimente cu OZN-uri, care seamănă foarte mult cu cele raportate la Aria 51, S-4, Nellis sau White Sands.

După Anfalov, centrul de cercetări OZN de la Jitkur este probabil cel mai mare de acest fel din Rusia. Aici există vehicule prăbuşite recuperate (la 21 ianuarie 1959 lângă Gdynia, în Polonia, în 17 februarie 1979 lângă Jigansk, nu departe de Iakuţk, în acelaşi an, lângă Lihanovo, în Ural etc.), dintre care unele sunt funcţionale. Ele sunt examinate pentru a fi reproduse şi sunt supuse periodic testărilor. Între acestea există şi un OZN care se poate deplasa şi sub apă. Anfalov mai ştie că la unitatea 25840, din Odinţovo, lângă Moscova, există echivalentul rusesc al faimosului „Hangar 18", iar într-un laborator biologic subteran, lângă Dmitrievka, ar fi studiate „entităţile biologice extraterestre" capturate. Anatolii Logunov, vicepreşedintele Academiei de ştiinţe a URSS şi Vsevolod Troiţki, membru corespondent al aceleiaşi academii, ar fi confirmat aceste cazuri. De asemenea, ufologul ukrainean are cunoştinţă de un complex subteran în munţii Ural, asemănător cu cel de la baza Dulce (New Mexico), de un număr de proiecte militare, cărora le dă şi numele, vizând OZN-urile. Un document produs în cadrul acestor proiecte ar conţine chiar aluzii la prăbuşirea de la Roswell şi la grupul Majestic-12.

Anton A. Anfalov mai are cunoştinţă şi de un film, făcut în mai sau iunie 1964, în interiorul bazei militare de la Odinţovo, film care redă o întâlnire dintre ofiţeri superiori sovietici şi extratereştri. Filmul ar fi fost arătat în 1995 ufologului rus Vadim Cernobrov, inginer la Institutul de Aviaţie din Moscova. Anfalov mai afirmă că ruşii au obţinut de la extratereştri tehnologii de creştere a unor cristale cu proprietăţi speciale, pe care însă le-au vândut apoi puterilor occidentale. Alte tehnologii, căpătate de ruşi pe aceeaşi cale, ar viza arme psihotronice, utilizate, între altele, pentru a controla grupuri de civili.

Ca şi în cazul americanilor, spune el, autorităţile ruseşti ar fi fost corupte prin aceste „mici cadouri", primite de la misterioşii vizitatori, pentru a închide ochii la abuzurile pe care extratereştrii le comit pe Pământ: exploatarea unor minereuri, experimente genetice pe vite (găsite mutilate) şi, mai ales, răpirea unor oameni, marcarea lor prin implanturi, utilizarea lor drept cobai.

Conform unor date oficiale, din partea Ministerului de Interne al Ukrainei, date confirmate de locotenent colonelul în retragere Serghei M. Paukov, care a lucrat în cotrainformaţiile armatei, în Ukraina dispar fără urmă, anual trei-patru mii de persoane. Dintre aceştia, se apreciază că circa 5 la sută (deci 150-200 de persoane) sunt răpite de extratereştri, fără a se mai întoarce vreodată pe Pământ. Ei ar fi folosiţi ca „materie primă" pentru sinistre experimente genetice sau ca sclavi.

Aparent, Anfalov acceptă fără rezerve informaţiile primite de la sursele sale. Este oare sincer? Spune oare adevărul? Colportează (conştient sau nu, atât el cât şi cei prin care se face cunoscut) materiale destinate „intoxicării"? şi dacă da, cine se află în spatele acestor manipulări şi în ce scop?

(Va urma)

Aţi dori să ştiţi cum îşi pun astrele amprenta asupra destinului vostru? Doriţi să ştiţi ce bucurii şi ce necazuri „sunt scrise" în existenţa voastră? Curiozitatea vă poate fi satisfăcută de BRĂŢARA, vrăjitoarea şi clarvăzătoarea care nu a cunoscut eşecuri cu harul şi arta ei magică. Este preţuită chiar şi peste hotare, ca o superdotată care vă poate da informaţiile dorite despre viaţa, destinul, greutăţile, necazurile, succesele şi insuccesele dumneavoastră, despre boli şi trecut, despre şanse şi viitor.

Testată de mii de ori, BRĂŢARA a uimit, pe cei care au solicitat-o, prin precizie şi rezultate. Ea vă poate oferi şi dv. informaţiile solicitate. Pentru aceasta trimiteţi pe adresa revistei „Magazin" o scrisoare detaliată referitoare la ceea ce doriţi de la BRĂŢARA, o fotografie şi talonul alăturat, completat cu datele astrologice exacte: nume şi prenume, anul, luna, ziua naşterii şi localitatea.

Răspunsul îl veţi primi prin poştă la adresa indicată de dumneavoastră, după achitarea mandatului poştal.

Costul acestor servicii este de 150.000 lei. Suma respectivă trebuie trimisă printr-un mandat poştal pe numele IONESCU SIMION, Piaţa Presei Libere nr. 1, sector 1, Bucureşti, cod 71341. Pentru alte detalii puteţi telefona la 2243996 şi 2228336.

BRĂŢARA a făcut sute de cupluri fericite, a vindecat de epilepsie, argint viu, disfuncţii sexuale. Cu puterile ei magice, dăruite exclusiv magiei albe, şi-a consacrat un nume în lumea vrăjitoarelor şi a clarvăzătorilor.

NUME _____ PRENUME _____

ANUL ___, LUNA ___, ZIUA NAŞTERII ___ şi LOCALITATEA _____

ADRESA: str. _____ nr. _____, bl. _____,

sc. ____, et. ____, ap. ____, sector ____, localitate _____,

cod _____, judeţul _____. M/4

NOTA REDACŢIEI: *Pentru a primi răspunsul solicitat cât mai rapid vă rugăm să expediaţi în acelaşi timp scrisoarea şi mandatul poştal. În acest moment multe scrisori neînsoţite de mandat sunt „în aşteptare". Dacă aţi uitat să expediaţi mandatul, grăbiţi-vă!*
Încă o precizare: numai prin intermediul nostru intraţi în legătură cu adevărata Brăţara. Pentru că, atenţie!, mai multe persoane din Craiova, Bucureşti etc., lipsite însă de puteri magice, şi-au luat acest pseudonim.

Între scepticism şi credulitate

HALUCINAŢIILE cel mai răspândit fenomen

PAUL IOAN

La sfârşitul anului trecut, prestigioasa revistă americană de parapsihologie „Abnormal Activity Monitor" (Los Angeles) a publicat mai multe statistici privitoare la cazuistica paranormală în ultimul deceniu, în SUA şi în unele ţări care prezintă periodic astfel de date (preluate de la institutele specializate; aici trebuie menţionat că nu există o uniformitate a metodelor de investigare a cercetării de profil). O concluzie generală este aceea că publicitatea făcută în jurul acestor fenomene (reale sau fictive) a dus la creşterea numărului de persoane investigate şi implicit a celor cu autentice calităţi parapsihologice. Este singura latură pozitivă a avalanşei de impostori ce-şi mediatizează cu nonşalanţă „anormalitatea".

În cadrul unui clasament pe categorii de fenomene, cele mai frecvente cazuri confirmate (aproape 20 la sută din total) sunt de claraudiţie şi clarviziune. Ambele se încadrează în capitolul halucinaţiilor, iar persoanele luate în consideraţie nu au folosit medicamente sau droguri, nu sunt „asistate psihiatric". Majoritatea covârşitoare a celor ce, în mod spontan, „au auzit voci necunoscute sau au văzut scene ireale" (în stare de veghe) aparţine vârstelor cuprinse între 58 şi 70 de ani. Dar foarte puţine dintre acestea au luat în serios respectivele mesaje, neputând nici măcar să facă vreo legătură logică cu realitatea. În consecinţă, mesajele respective nu au putut fi caracterizate drept premonitorii – aşa cum „exploziv" sunt prezentate, de obicei, în presă. Pe locul doi în acest clasament (cu valoare mai mult informativă) se află fenomenele telepatice şi apariţiile (15-18 la sută din total). Sunt evidenţiate transmiterea unor intenţii şi mesaje cu caracter urgent (în mod spontan, fără o concentrare specială a gândurilor) şi „impresia că o persoană de află în compania unei stafii sau fantome a unui cunoscut decedat", dar fără ca acest fapt să reprezinte un pericol. Cu procente variabile, de până la 10 la sută, sunt prezente o multitudine de fenomene precum: vederea paraoptică (cu altceva decât ochii, de obicei cu degetele), dedublarea (dublura fiind aceeaşi persoană, la vârsta copilăriei), visele prevestitoare etc.

Cercetătorii afirmă că acest clasament din anul 2000 nu diferă sensibil de cele întocmite în deceniile trecute, dar numărul de cazuri reale a crescut în comparaţie cu anii '80.

Argumente neașteptate ale științei

Evoluție sau Creație? Ne tragem din maimuță sau suntem făpturile lui Dumnezeu? Strămoșii noștri au trăit sub semnul acestui adevărat război. Arhiepiscopul din Warwick era foarte tranșant în fața lui Darwin: „dacă preferi să ai o maimuță printre strămoși, asta e treaba dumitale!" – și că era vorba de o maimuță nu era totul: omul era în mod evident o maimuță care... o cam luase razna, asta deoarece creierul său era hipertrofiat! „Evoluția" devine „evoluționism materialist". Fără nici o ieșire. Pentru lucruri ca Dumnezeu, spirit, suflet etc., nu mai era nici un pic de loc. Inacceptabil, și-a zis Papa Pius X și în 1907 a dat enciclica „Pascendi" care taie și din cealaltă parte orice posibilitate de înțelegere între știință și religie. În 1910 toți preoții trebuie să depună „jurământul antimodernist": orice deschidere spre știință era de acum înainte exclusă... Lucrurile sunt total diferite astăzi. În așa fel încât la „lansarea" unei descoperiri mai speciale ale biologiei, care vorbește, după ce genomul uman a fost descifrat, despre potențialitățile celulelor staminale, se generează de pidă o serie de comentarii în presa italiană – Italia fiind în același timp țara lui Galilei și a Papilor...

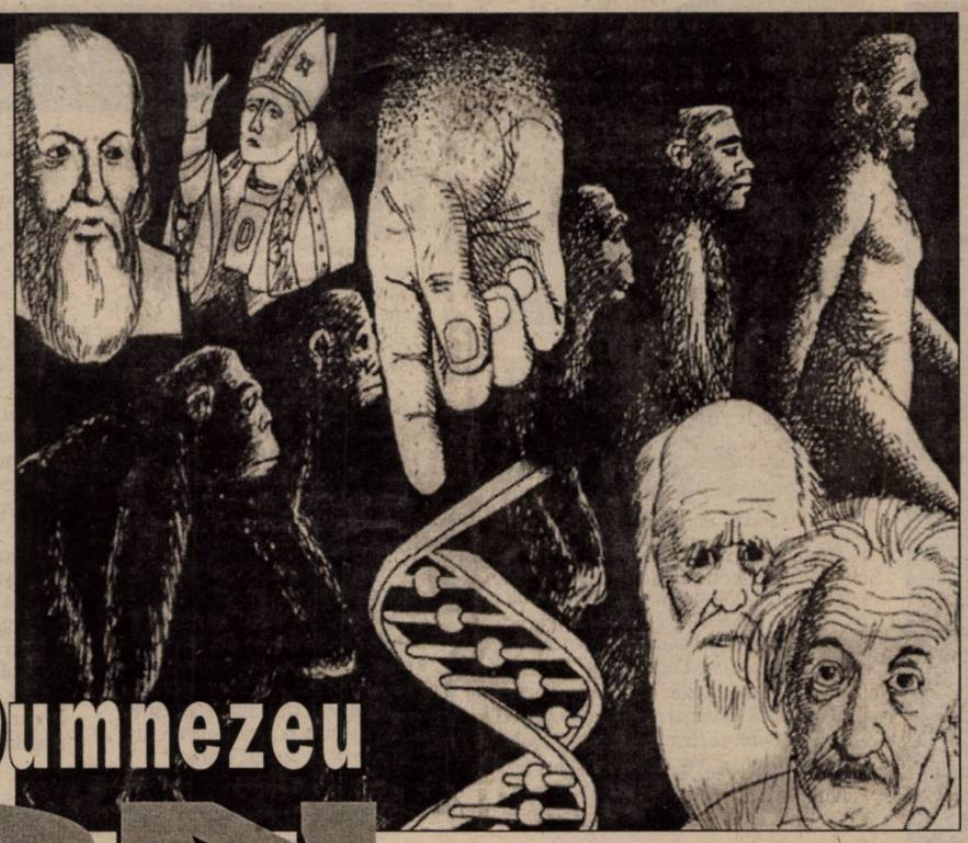

Legătura între Dumnezeu și ADN

MIHAELA DOROBANȚU

A doua creație

În ciuda exclusivismului evident de ambele părți, punți de legătură între știință și religie încep să se întrevadă încă de la sfârșitul sec. XIX. Biserica înțelege că așa cum heliocentrismul lui Copernic n-a împiedicat până la urmă cu nimic predicarea în continuare a Evangheliei, nici avalanșa descoperirilor biologiei n-o să aibă un efect dăunător. Se acceptă un fel de... „a doua creație continuă", ca și cum am spune că – fără să accepte vreo discuție privind originea lumii – Creația s-a oprit în ziua a șasea, dar Dumnezeu a lăsat în continuare posibilitatea de a continua pe drumul pe care îl deschisese! Și iată că la un secol de la „redescoperirea" Geneticii (adică a lucrărilor fundamentale cum ar fi cele ale călugărului, Gregor Mendel) de către Correns, Tschermak și de Vries, se prefigurează o întrebare și mai dură: ce legătură poate să existe între Dumnezeu și ADN?

O dată cu descoperirea ADN și a genomului uman, se poate explica sau măcar descrie integral viața fără a fi nevoie vreodată să recurgem la existența lui Dumnezeu? Sau: la ce se poate reduce acțiunea lui Dumnezeu într-un univers în care totul este predeterminat de ADN? Sau, și mai dramatic: de unde derivă spiritualitatea omului, de vreme ce totul se explică în cadrul biochimiei? Un răspuns negativ nu mai sperie astăzi nici un om de știință. Pentru că, pe de o parte, Dumnezeu și Cosmos sunt astăzi două concepte distincte, Dumnezeu fiind infinit în spațiu și etern în timp, spre deosebire de Cosmosul pe care fizicienii l-au arătat a fi limitat de propria sa expansiune, în timp ce energia sa se degradează. Cosmosul părăsește rolul de competitor ca și cel de substitut al lui Dumnezeu, acceptând chiar a fi fost creat de El. Biblia se citește, așa cum și trebuie, în spiritul și nu în litera ei. De ce? Pentru că omul a început să înțeleagă...

Limbajul mitic al religiei

Mitic nu în sensul de „fabulos", ci în sensul de „alegoric", „simbolic". Dacă Galilei însuși nu ar fi interpretat în sensul literal al cuvântului relatarea biblică în care Isaia oprește în loc Soarele, probabil că nu ar fi pățit mai nimic... Ajungând la nivelul de dezvoltare de astăzi, știința înțelege că deosebirea dintre ea și religie este de fapt deosebirea dintre limbajele folosite: rațional, primul, imaginativ, al doilea. Și iată că știința secolului XX reușește să reconstituie într-un mod credibil atât evoluția Universului, cât și pe cea a omului. O reconstituire care nu contrazice mitul Creației. Finitul rămâne în continuare dependent de infinit și în lume există o ordine providențială care „urcă" de la ființele cele mai simple spre cele mai evoluate.

Adevărurile științei durează puțin – cele ale religiei, ale credinței, durează... cât durează oamenii care cred. De ce să nu profite omenirea de amândouă aceste minunate posibilități oferite nouă, care ar trebui să meargă fiecare pe drumul său și să aibă grijă ca aceste drumuri să poată oricând comunica între ele...

Cernobîl a devenit istorie, dar...

RISCUL NUCLEAR PERSISTĂ

PAUL IOAN

În plină iarnă (la 15 decembrie), ultimul reactor în funcțiune de la Cernobîl a fost închis, în cadrul unei ceremonii la care a participat și președintele Ucrainei. Lipsită de un important aport energetic, această țară va primi din partea unor organisme financiare occidentale aproximativ 2,3 miliarde de dolari (insuficient, spun oficialii ucrainieni). Destinația principală a fondurilor nu este numai achiziționarea de combustibil clasic (petrol și gaze naturale), ci și pentru ceea ce este numit „asanarea zonei contaminate" și securizarea sarcofagului de beton în care se află reactorul nr. 4 – cel care a explodat la 26 aprilie 1986, dintr-o eroare umană.

Evaluări neliniștitoare

Cel mai alarmant lucru este reprezentat de durata estimată pentru „asanarea" zonei radioactive. Dacă operațiunile de menținere sub control al deșeurilor rămase vor dura încă 15 ani – așa cum se prevede –, atunci numărul victimelor ar putea să crească simțitor, datorită marilor cantități de deșeuri radioactive. Până-n prezent, s-a estimat că numărul morților este de 15 mii, cel al contaminaților ucrainieni este 30 de mii, iar cel al îmbolnăvirilor de cancer tiroidian și leucemie (inclusiv nou-născuți cu malformații) se ridică la câteva milioane de europeni, printre care și români (norul radioactiv a străbătut atunci trei sferturi din teritoriul Europei, având inițial direcția nord; nivelul radioactivității crescuse de milioane de ori)... Dar este închiderea Cernobîlului o „ușurare" deplină pentru România, pentru Europa în general?

Un „Cernobîl bulgar" – Kozlodui

Acesta este titlul unui articol științific apărut în presa franceză în anul 1995 (am ales un exemplu străin, pentru a nu fi considerați părtinitori). Pe atunci, autoritățile bulgare repuneau în funcțiune un reactor tip VVER-230, de fabricație rusească, similar celui de la Cernobîl, în

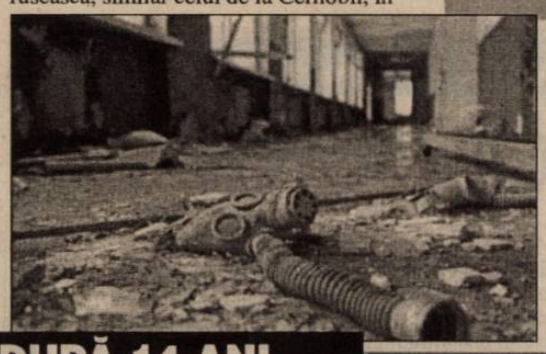

DUPĂ 14 ANI

Centrala nucleară cea mai contestată din lume a fost închisă, dar pericolele vor dispărea definitiv după încă 15 ani.

pofida avertismentelor specialiștilor occidentali. Cuva reactorului nr.1 este subdimensionată din construcție, iar bombardamentul cu neutroni (inevitabil în proces) îi fragilizează mantaua de rezistență... Au trecut, iată, cinci ani și centrala nucleară Kozlodui funcționează, iar zona românească de la Bechet este una de „risc teoretic". Diferența față de Cernobîl este că monitorizarea acestei unități cu grad sporit de periculozitate este mult mai bună, iar orice incident sau accident este imediat semnalat la noi, nu ca acum 14 ani – când măsurile de contracarare a contaminării radioactive au debutat după trei zile de la dezastrul Cernobîl.

Nu ne putem culca pe o ureche

Este nedrept să se mediatizeze atât de excesiv doar fostul pericol Cernobîl, considerat „o tragică lecție de securitate nucleară". Nu numai vechea concepție rusească asupra tehnologiei centralelor nucleare trebuie pusă în discuție. A fost uitată prea ușor alerta maximă de la centrala americană Three Mile Island, din 29 martie 1979; parcă au fost șterse cu buretele incendiul de la stocul de deșeuri de la Haga (6 ianuarie 1981) și incendiul de la uzina japoneză Tokai, din 11 martie 1997. De asemenea, sunt considerate adevărate „Cernobîl-uri subacvatice" submarinele nucleare eșuate, având la bord focoase de rachete sau combustibil pe bază de uraniu și plutoniu (cum a fost cazul cu submarinele sovietice „Komsomoleț", din 7 aprilie 1989, și „Kurk", din anul trecut). Stocurile mondiale de combustibil nuclear (cu destinație civilă și militară) au crescut de la 819 tone în 1992 la 1470 de tone în 2000 și se estimează că vor ajunge la 1810 tone în 2005. Și se știe că orice utilizare, depozitare și/sau tratare implică riscuri majore, chiar și la instalațiile de ultimă generație.

Datele de mai sus sunt prezentate oficial, dar multe se întâmplă, și în acest domeniu, într-o totală discreție. O astfel de alarmă este cu atât mai întemeiată cu cât specialiștii de la marile centre de monitorizare nucleară ne aduc la cunoștință încă un fapt bizar: se cunoaște, cu oarecare aproximație, numărul total al „experților nucleari" – o jumătate de milion în toată lumea. Dar în fiece an „dispar" din monitorizare (nu se mai știe nimic de ei) sute de astfel de experți (circa 450 numai în 2000!) În ce țări activează clandestin și în ce scop?

O rază de speranță

La finele anului 2000, revista „Nature" a anunțat o reușită foarte importantă a cercetătorilor de la Pacific Northwest National Laboratory (SUA), în domeniul securizării depozitelor. Dacă actualmente „camerele blindate" ce depozitează deșeurile nucleare sunt garantate doar o sută de ani, un nou material ceramic testat cu succes (pe bază de fluorură de zirconiu) prelungește viața pereților „cazematelor" la aproape o mie de ani (reacțiile nucleare din interior nu încetează decât după descompunerea totală a nucleelor de uraniu și plutoniu). Dar pericolul răspândirii radioactivității deșeurilor în natură este de ordinul miilor de ani... Rămâne, deci, generațiilor viitoare datoria de a inventa sisteme de depozitare sau de neutralizare mult mai fiabile.

Anatomia secundei

MECIUL dintre rachete și navete

ALEXANDRU MIRONOV

Dacă ar fi să săpăm în piatră momentele cruciale ale drumului lui Homo Sapiens spre stele, „treptele" ar arăta cam așa: 1903 – rusul K.E.Țiolkovski își publică celebrele lucrări teoretice despre rachete; 1926-1939 – experiențele americanului Robert Goddard, cu primele rachete artizanale; 1944 – germanii bombardează Anglia, cu **V2**-uri fabricate de Werner von Braun, după „rețeta" Oberth-Goddard!; 1945 – imediat după război, W. von Braun și o parte din rachetiștii germani iau drumul SUA, o altă parte va fi trimisă, ca prizonieri, în URSS: este data la care se declanșează competiția cosmică dintre cele două superputeri; 1957 – primul Sputnic (URSS); 1961 – primul om în afara Pământului: Iuri Gagarin (URSS); 1969 – Armsrong, Aldrin și Collins (SUA) „cuceresc" Luna; 1981 – primul avion cosmic (naveta spațială) este lansat de americani; 1984 – în revanșă, sovieticii construiesc stația orbitală **MIR**, aflată și astăzi pe cerul de deasupra capetelor noastre; 1998 – demarează construcția lui **ISS** (International Space Station), unde, cel puțin teoretic, vor cerceta și lucra toate națiile Pământului.

Desigur, aventura inginerilor cosmici costă, nu glumă. Cele patru navete spațiale, de pildă, au costat imens, mai ales că una dintre ele, **Challenger**, a explodat în 1987. Tehnologia acestor avioane cosmice este pur și simplu extraordinară, echipajele aflate la bord au făcut nu numai experimente, ci au și instalat sateliți, dar la preț foarte mare. În schimb, sovieticii au utilizat, imperturbabil, un fel de „bidoane" încărcate cu combustibil, care au ridicat, pe ceruri, sute de sateliți – la prețuri mult mai mici decât navetele!

Așa că meciul naveta spațială – rachetă pare să se tranșeze în favoarea ultimei. Mai ales că tehnologii noi par a garanta ieftinirea în continuare a lansărilor de sateliți prin rachete, ba a apărut și ideea că racheta însăși poate fi readusă pe Terra și refolosită! Doi ingineri americani sunt la originea ideii, Garry Hudson și George Mueller. Ei par a fi rezolvat chinuita „ecuație a rachetelor" (cu cât iei mai mult combustibil la bord, cu atât corpul rachetei trebuie mărit!), de altfel și-au făcut propria companie, s-au instalat în deșertul Mojave... și așa a apărut **Roton**, minuscula astronavă ultraușoară, construită din materiale compozite foarte dure. **Roton** are 72 de jeturi, dispuse pe două inele rotative, la baza sa, deci nu folosește pompe și turbopompe, aparate, în general, grele și puțin fiabile, chiar nesigure. Dar **Roton** prezintă și altă inovație: două pale de elicopter pe care, la urcare, le poartă lipite de corpul rachetei, iar la coborâre le desfășoară și le pune în mișcare, cu ajutorul unor microjeturi pentru... a frâna, la reintrarea în atmosferă. **Roton** aterizează astfel lin, depunându-i pe cei doi cosmonauți aflați la bord, dar după ce aceștia au eliberat, din vârful micii nave, încărcătura de sateliți pentru care s-a făcut saltul („sputnicii" pot folosi minuscule motorașe – cu apa oxigenată – fiind trimiși prin telecomandă pe orbitele antecalculate).

Dar peste toate cele, **Roton** are și un alt avantaj – uriaș, ne asigură inventatorii lui – el poate fi construit nu neapărat de NASA, ci... de particulari, pentru nevoile pe care le au particularii! În acest fel, **saltul spre cosmos se democratizează** și, cu siguranță, mărește viteza desprinderii lui Homo Sapiens din leagănul în care s-a născut.

O ultimă informație: este posibil ca, în viitor, combustibilul pe care îl vor folosi rachetele să fie chiar aerul! Leik Myrabo, inginer aerospațial la Rensselaer Polytechnis Institute din SUA, a imaginat un sistem de compresie și explozie născător de plasmă, cu ajutorul unui laser puternic. Nu este numai o idee, modelul a și fost construit și va fi lansat, experimental, în cursul următorilor doi ani. Ceea ce înseamnă că cel puțin urcarea unei nave până dincolo de stratosferă se va face practic, fără combustibil! Astfel, **Roton**-uri duse de raze laser și plasmă vor fi deja în funcțiune în jurul anilor 2005-2010, purtând, poate, la bord, pe emisarii coloniștilor ce vor părăsi Terra, probabil, după 2020, pentru a instala pe Marte, Io, Europa pe ***Homo cosmicus*** ai mileniului viitor.

E bine de ştiut

Între 10-18 ani, organismul uman trece printr-o perioadă de prefaceri fundamentale, ce au drept rezultat transformarea treptată a copilului în adult. Este vremea când se produc, într-o cantitate mai mare, hormonii secretaţi de hipofiză şi tiroidă şi intră în funcţiune glandele sexuale. O avalanşă de modificări biologice şi psihice, ce se includ, într-o perioadă, relativ scurtă, vor preface organismul copilului mare într-unul adult. Sunt schimbări incluse generic în pubertate, care, la rândul său, se împarte în:

PUBERTATEA

prepuberate, pubertate şi adolescenţă. Aşadar, imediat după vârsta de 10-12 ani, se constată o creştere rapidă în înălţime. Disproporţionată, creşterea se observă mai ales la mâini şi picioare. Sunt anii când copiii mari sunt subţiri, slabi, cu toracele îngust, mâinile şi picioarele alungite. Apoi creşterea continuă, dar în ritm mai lent. În schimb, greutatea tinde să se armonizeze cu înălţimea. Proporţiile corpului, se modifică în raport cu sexul. La băieţi, se dezvoltă toracele, umerii devin mai largi decât bazinul, oasele le sunt mai groase, musculatura scheletică devine mai puternică. La fete în schimb se dezvoltă bazinul; toracele şi umerii rămân mai înguşti. Este vremea când apar pregnant şi caracterele sexuale. Vocea băieţilor se îngroaşă, luând în final tonalităţi baritonale. Vocea fetelor primeşte în schimb un timbru plăcut, modulat.

Pentru ambele sexe se manifestă dorinţa de cunoaştere, de acumulare de informaţii, calculatorul şi internetul fiind adesea pe primul plan. Contradictorii în comportare, adolescenţii sunt curajoşi, emotivi sau chiar timizi. Cu orice preţ vor să fie luaţi în seamă, să se impună prin gesturi, mod de a vorbi, de a se îmbrăca. Nu-i mai puţin adevărat că aceste comportamente se pot dezvolta şi rămân adevărate defecte. Oricum, pubertatea este înscrisă în programul genetic al organismului. Dirijarea este făcută de hipotalamus, o structură a creierului care lucrează în principal prin întregul lanţ endocrin. Pubertatea este o sinteză a furtunii hormonale din organism, care treptat se stabilizează, se potoleşte. Dar tot la această vârstă, este posibil ca organismul tânărului să fie invadat de unele boli. Sunt anii când sănătatea sa trebuie supravegheată atent de medicul de familie dar mai ales ocrotit psihic de către părinţi.

Dr. VALERIU MANTA

Indiscreţii

Eterna fericire de a fi mamă

Alexandra, mica prinţesă de un an şi jumătate şi mama sa Caroline şi-au petrecut sfârşitul de an şi debutul de secol, la malul oceanului Indian, în Kenya. La 43 de ani, sub soarele Kenyei, într-o ţinută deloc protocolară, Caroline de Monaco a petrecut zile minunate. Tandreţea maternă simţită din plin de Alexandra şi fericirea de a fi mamă au reprezentat o manieră ideală de a intra în noul secol...

Păreri

Iată-ne la un nou început de drum. S-a schimbat secolul! Ei, şi? Ce ne interesează pe noi, bravii blazaţi ai societăţii de consum? Şi totuşi ar trebui să ne intereseze, ar trebui să se schimbe ceva. Noi, oamenii, avem nevoie de termene limită şi de momente de bilanţ. După astfel de momente începe o nouă epocă în care lucrurile capătă noi forme şi semnificaţii, în funcţie de capacitatea fiecăruia de a procesa trecutul şi de a sintetiza concluzii raţionale. Un astfel de moment de bilanţ ar trebui să fie şi pragul dintre ani, dintre secole. E de-ajuns să ne asumăm responsabilitatea ce decurge din apartenenţa noastră la umanitatea atât de fragilă ca să ne considerăm, aşa cum ne-a învăţat Pascal, „o trestie gânditoare". Este necesar să ne întrebăm cât din indiferenţa şi frustrările noastre, din răutăţile şi minciunile noastre, din intoleranţa şi ignoranţa noastră a contribuit la actuala stare a societăţii în care trăim. Înainte de a ne face planuri pentru secolul care vine, ar trebui să vedem dacă despărţirile noastre de cei pe care i-am iubit cândva nu contribuie la dezvoltarea maladiei care roade sistemul relaţiilor interumane, sistem de bază al oricărei societăţi. La sfârşitul fiecărui an facem bilanţuri. Tragem concluzii: a fost bun sau a fost rău. Şi sperăm să facem totul să fie mai bine. Ne promitem să ajungem în ţara făgăduinţei ce o avem cu toţii în noi.

Într-o ţară şi într-o societate care alunecă vertiginos spre hăul din care cultura şi prietenia au fost expulzate, unde tinerii nu-şi mai găsesc locul şi visează la mirajele întunecate ale occidentului, unde scara valorică este momentan răsturnată nu ne mai rămâne decât speranţa unui an mai bun. De fiecare în parte depinde însănătoşirea generală a mediului unde ne-am născut, „condamnaţi la libertate". În cazul nostru libertatea gândului, faptului – a fiinţei...

IOANA POPA

Gastronomice

Din nou, reţete apetisante sugerate de doamna Chereji Clara, din Vişeul de Sus.

Friptură marinată din carne de porc

2 kg pulpă de porc, 1 ceaşcă de smântână, 1 linguriţă de făină, sare.

Pentru marinată: *1/4 litru vin alb, 1/4 litru oţet, 2 cepe, 1 morcov, 1 pătrunjel, 3 căţei de usturoi, 1 frunză de dafin, frunză de ţelină, 10 boabe de piper, sare.*

Se alge o bucată de pulpă. Se pun la fiert, pentru marinată, vinul şi oţetul, ceapa şi morcovul tăiate felii, usturoiul, un fir de pătrunjel, o frunză de dafin, una de ţelină, sare, câteva boabe de piper. Se aşază carnea într-un vas. Se toarnă deasupra marinata răcorită şi se ţine o zi întorcând carnea de câteva ori, pe o parte şi pe alta. Cu 2 1/2 ore înainte de masă se scoate carnea din marinată, se scurge bine şi se pune într-o tavă la cuptor fără nimic altceva, să se rumenească pe o parte şi pe alta. După o jumătate de oră, se toarnă marinata deasupra, cu tot ce se află în ea şi se lasă să fiarbă înăbuşit însă o jumătate de oră, udând din când în când cu zeama din tavă. Dacă scade prea mult se mai adaugă puţină apă. Când friptura este gata, se scoate şi se ţine la cald. Sosul din cratiţă se scurge de grăsime şi se mai lasă să dea câteva clocote cu 2 linguri de apă şi un vârf de cuţit de piper. Separat se amestecă o ceaşcă de smântână cu un vârf de linguriţă de făină, se adaugă sosul trecut prin sită şi se lasă să mai dea un clocot pe maşină. Se taie friptura, se aşază pe farfurie, se toarnă câteva linguri de sos deasupra, iar restul se serveşte în sosieră.

Rulouri din carne de viţel

600 g carne, 2-4 cepe, miez de franzelă (4 felii), 2 ouă, 2 linguri ulei sau margarină, 2 morcovi, 2 pătrujei, usturoi, 2 pahare de vin, verdeaţă.

Carnea tăiată felii de formă pătrată se bate ca pentru şniţel. Umplutura o constituie carnea tocată de viţel, amestecată cu franzela bine înmuiată în lapte, verdeaţă, ceapă înăbuşită – toate date prin maşina de tocat, cu cimbru şi piper, după preferinţă. Feliile de carne se umplu cu acest amestec, se leagă şi se aşază într-o cratiţă peste zarzavatul ras (morcov, ceapă, pătrunjel, usturoi). Se adaugă ulei, apa şi se dă la cuptor. Se stinge cu un pahar de vin, imediat ce începe să se rumenească.

Müssli din fulgi de ovăz

90 g fulgi de ovăz, 24 linguri de apă, 75 g margarină, 900 g mere, 12 nuci, 30 g miere de albine, 18 linguriţe suc de lămâie, 30 g zahăr.

Se pun fulgii de ovăz la înmuiat în apă şi se lasă 10-12 ore. Se scurg de apă şi se amestecă cu merele curăţate şi rase, margarina topită la baimarie, coaja rasă de lămâie, sucul de lămâie, mierea şi zahărul. Se serveşte la ceaşcă presărată cu câteva bucăţele de nucă tocată.

Pâine de albuş

6 albuşuri, 1/2 pahar zahăr pisat, 1/2 pahar de făină, 1/2 pahar de nuci amestecate cu stafide.

Se bat albuşurile spumă adăugând câte puţin zahărul pisat. Se adaugă făina şi un pahar de nuci amestecate cu stafide. Se toarnă compoziţia într-o formă dreptunghiulară unsă cu unt şi presărată cu făină. Se coace la foc potrivit, o oră. Când este gată se răstoarnă şi după ce s-a răcit se taie felii subţiri. Este mai gustoasă a doua zi.

Pagină realizată de **ECATERINA BĂTRÂNEANU**

Ambientul sub semnul zodiacului 3

Supuşi influenţei lui Venus, cei născuţi sub zodia **BALANŢEI** *trebuie să trăiască într-un cadru luminos. Piesele de mobilier, bine armonizate, au dimensiuni echilibrate. Pentru* **Balanţe,** *mobilarea spaţiului de la intrarea în locuinţă, a holurilor, este un exerciţiu estetic deosebit, care le pune în valoare bunul gust. În camera de zi sunt amplasate multe piese mici de mobilier pe care sunt expuse porţelanuri vechi, cutii cu bijuterii, vitrine, oglinzi. Şi sufrageria, unde sunt mobile vechi dar şi tablouri valoroase,*

reprezintă expresia bunului gust. Şi în 2001 **Balanţele** *vor fi preocupate de achiziţionarea de noi obiecte preţioase.*

SCORPIONII, *dominaţi de planetele Marte şi Pluton, au un interior tipic. Privind ambientul lor, poţi identifica uşor zodia. Pentru că interferând stiluri diferite* **Scorpionii** *reuşesc să sugereze forţa, puterea, dominarea. Dormitorul are un pat confortabil, acoperit cu cuverturi din mătase şi numeroase pernite. Biblioteca cuprinde şi o „istorie a ocultismului". Oricum fiecare mobilă din locuinţa* **Scorpionilor** *are istoria ei. Un „secrétaire" vechi închide în sertarele sale, bine ferecate cu chei, secrete bine tainuite. În sufragerie, în jurul mesei ovale,* **Scorpionii** *savurează cu prietenii, în pahare de cristal, alese cu grijă, vinuri vechi din podgorii renumite. Decorul este completat de tablouri valoroase. În 2001, în cursul călătoriilor pe care le prezic astrele vor cumpăra pentru interiorul lor alte obiecte misterioase.*

Născuţi sub influenţa lui Jupiter, planeta optimismului, interiorul **SĂGETĂTORILOR** *este primitor. Se simte ordinea iar lemnul domină, dând impresia de căldură ambientală. Livingul este centrul vieţii: mare şi luminos. Covoarele sunt moderne, la fel ca şi sculpturile. Obiectele decorative amintesc de multe puncte ale globului: măşti africane, bijuterii grele indiene, globuri de ametist. Bucătăria, în stil american, conţine aparate de tot felul, necesare preparării rapide a mesei. Vesela este modernă, paharele preferate fiind cele colorate. În 2001,* **Săgetătorii** *ar putea să-şi cumpere o încântătoare casă de vacanţă.*

Dosarele frumuseţii

CULORILE sursă a frumuseţii

Culorile în viaţa cotidiană sunt o sursă de frumuseţe, de binefacere, alături de produsele cosmetice, de parfumuri capabile să stimuleze sau să calmeze activitatea cerebrală. Coloroterapia – o nouă ştiinţă afirmă că fiecare culoare posedă propria ei energie care poate influenţa umorul nostru.

ROŞU – senzualitate. Intens şi puternic, roşul este o culoare excitantă, poate prea erotică. Nu este în mod deosebit romantică, dar evocă focul şi pasiunea, activează instinctul nostru de a lupta şi de a supravieţui. După terapia culorilor, roşul este culoarea sângelui, a trandafirilor şi a inimii. Este o culoare extrem de energizantă care stimulează libidoul şi adrenalina.

***VERDE* – serenitate.** Verdele reînvie toate binefacerile cu care ne-a înzestrat natura. Natura este aproape toată verde şi verdeaţa înseamnă prezenţa apei. Când spunem apă spunem viaţă şi orice fiinţă (animal sau vegetal) nu poate exista fără apă. Văzând verdele, suntem instinctiv asiguraţi la adăpost de rele, putem respira în profunzime căpătând energia necesară creşterii moralului. Verdele restabileşte echilibrul.

***ALBASTRUL* – beatitudine.** Albastrul este un puternic stimul pentru intelect, clasifică spiritul; această culoare are un puternic efect antistress. Lumina albastră scade tensiunea arterială şi induce relaxarea. Se asociază adesea cu uleiuri calmante de muşeţel şi de lavandă ducând la somn odihnitor, la „îndulcirea" gândurilor „amare".

***GALBEN* – vitalitate.** Galbenul este asociat emoţiilor şi „egoului", stimulează spiritul, dă o stare generală de bine, te stimezi mai mult, duce la un mare profit de sine. Fiind culoarea Soarelui, galbenul este culoarea fericirii.

***ROZ* – tandreţe.** Rozul – cel mai adesea culoarea florilor, induce dulceaţă şi confort, mângâieri nebănuite.

Putem beneficia de calităţile acestor culori prin haine, creme, parfumuri, evadări în natură, hrană, diverse accesorii care pot influenţa mentalul nostru, ducând la armonie = frumuseţe atât pe dinăuntru cât şi pe dinafară.

Cosmetician NELI PFEIFFER

Pentru dumneavoastră, doamnă

Api Estetic acordă cititoarelor noastre o reducere cu 25% a costului tratamentului cosmetic şi de îngrijire corporală pe baza talonului de mai jos:

TALON nr. 3
Valabil până pe data de: 31 IANUARIE 2001

Nume _____
Prenume _____
Doresc un tratament cosmetic la
API-ESTETIC,
Bucureşti, Str. C.A. ROSETTI nr. 31
Telefon: 2113827; 092824212.

REDUCERE 25%

Voaletă şi Dantelă Veche

„NOCTURNA"

de şapte ani a lui Chopin

Cel mai rafinat romantic al pianului, Frédéric Chopin, avea să trăiască, precum Eminescu, doar 39 de ani. Insuficienţi pentru a ajunge să se priceapă la femei – pe care, culmea!, le atrăgea irezistibil prin timiditatea şi delicateţea felului său de a fi. Şi tot ironia soartei a vrut ca tocmai el să încerce s-o îmblânzească pe una din cele mai teribile dame ale Parisului, George Sand (pseudonimul Aurorei Dupin, scriitoare de romane „siropoase"; a fost soţia baronului Dudevant). Divorţată, cu un trepidant cazier amoros „la vedere", militantă feministă „şi în dormitor", nu prea frumoasă dar cu tehnici îndelung exersate în faţa oglinzii, George Sand s-a lăsat „răpită" de Chopin şi exilată pe Insula Majorca timp de şapte ani (1839-1846). Un concubinaj dincolo de ochii lumii, o tentativă de a o învăţa ce înseamnă fidelitatea faţă de bărbatul care o adoră. Au fost cei mai prolifici ani ai autorului de mazurci, poloneze, concerte, valsuri şi sonate, dar totul s-a terminat la fel de trist ca nocturnele sale. Franţuzoaica n-a fost îmblânzită de polonez (născut în 1810 la Zelawowa Wola, lângă Varşovia) şi l-a părăsit pentru a-şi fosni din nou rochiile plisate prin luminile Parisului. Chopin a mai trăit 3 ani, iar ea... 27 de ani! Cine vrea să înveţe ceva din această poveste adevărată, s-o facă la timp. Poate că şi admirând celebrul portret făcut compozitorului de Delacroix, ne dăm seama cât de mult a suferit, dar durerea lui a fost doar un... accident biografic pentru zvăpăiata George Sand. *(P.I.)*

Remedii naturiste

Ingrijirea pielii iarna

În timpul sezonului rece, variaţiile de temperatură şi asprinea gerului acţionează defavorabil asupra pielii feţei şi a mâinilor, vrând-nevrând mai expusă a intemperii şi mai secătuită de itaminele şi de razele benefice le soarelui care o ajută în restul nului să-şi menţină supleţea şi lasticitatea. Unele „pomezi"

şor de preparat în casă şi care se aplică sub forma unor măşti sau comprese pot, pe de-o parte, să apere pielea de neplăceriresimţite iarna, r pe de alta să e m e d i e z e eajunsurile atunci când deja -au produs. Iată câteva reţete:

1 Se aplică pe faţă un gălbenuş de ou bine frecat înainşi se ţine 20 de minute. Dacă ielea este foarte uscată, se înlepărtează pelicula de gălbenuş u ulei de floarea soarelui (sau e măsline), apoi faţa şi mâinile e spală cu infuzie de muşeţel.

2 Se prepară o „cremă" din trei linguri de frişcă proaspătă, un gălbenuş, o lingură de lcool de 4 grade şi două linguri e zeamă de lămâie. Se îmbibă n tampon de vată cu acest mestec şi se fricţionează pielea, e mai multe ori, schimbându-se mponul. Preparatul este foarte ficient pentru tonifierea pielii scate.

3 Un amestec (loţiune) exclusiv din plante (muşeţel, salie, nalbă şi sunătoare) este, de semenea, binevenit pentru faţa itată şi congestionată. Plantele e fierb 5 minute într-un litru cu pă şi, după răcire, se filtrează. u această soluţie se sterge ielea feţei de două ori pe zi. Din ceeaşi soluţie se pot aplica comrese care se menţin pe faţă o umătate de oră.

4 Pătrunjelul poate aduce, la culoarea normală, pielea ritată şi roşiatică, agresată de viscol sau ger. Se lasă la macerat, timp de 24 de ore, o legătură de frunze de pătrunjel în două pahare cu apă rece. Se filtrează, iar lichidul obţinut se foloseşte sub formă de comprese.

5 Mărarul este, de asemenea, un remediu în special pentru pielea sensibilă; calmează iritaţiile însoţite de mâncărimi. Se foloseşte o soluţie obţinută din două legături de mărar proaspăt care se fierb 20-30 de minute în 500 ml apă. Se lasă să se răcească apoi se filtrează. Se aplică sub formă de comprese.

STRESUL

un inamic puternic ce poate fi învins

Stresul este unul dintre cei mai redutabili duşmani ai sănătăţii omului din societatea modernă. Aproape nu există problemă medicală, boală, care să nu fie mai mult sau mai puţin legată de stres. De la o banală durere de cap până la colite, ulcere, hipertensiune, infarct, depresii nervoase... Pe de altă parte însă, chiar şi lipsa stresului poate da naştere la boală, dacă acest „vid de stres" înseamnă de fapt plictiseală, apatie, lipsă de comunicare şi de confruntare, nelinişte, renunţare, resemnare, nemulţumire sau, mai rău, depresie. Importantă este găsirea căii de mijloc între aceste două extreme.

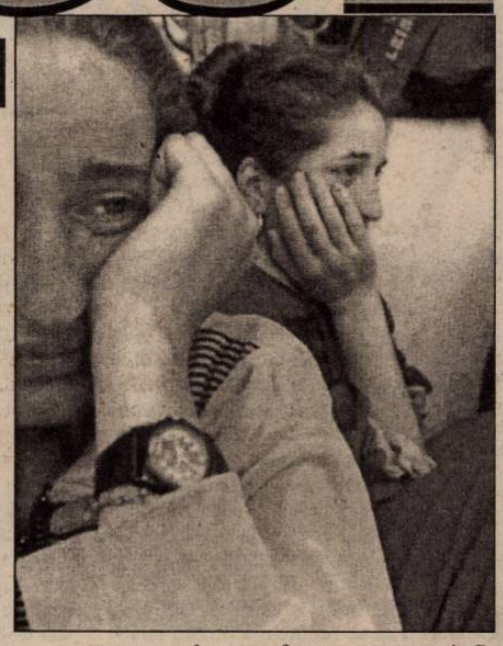

Stresul... bun şi stresul... rău

Cel mai puternic stres este cel legat de o schimbare, când individul e obligat să se adapteze la o nouă situaţie, la o experienţă inedită pentru el. Paradoxal este faptul că stresul îşi face simţită prezenţa fie că e vorba de un sentiment al bucuriei, al plăcerii extreme, fie că e vorba de un sentiment al tristeţii, îngrijorării, angoasei, depresiei... Prima alunecare cu schiurile pe o pârtie blândă, primul zbor cu avionul, un câştig la loterie, avansarea în funcţie la un nivel peste aşteptări, prima seară romantică cu persoana iubită, ca să nu mai vorbim de căsătorie, de naşterea unui copil etc. sunt sentimente care pot fi trecute tot la capitolul stres de vreme ce nasc trăiri foarte intense, numai că, lucru foarte important, acestea fac parte din sentimentele pozitive, tonice, aliate ale sănătăţii psihice şi fizice.

Nu acelaşi lucru se poate spune despre starea de spirit indusă de lipsa de un loc de muncă, de grija pentru ziua de mâine, de certurile din familie, de eşecurile personale sau ale propriilor copii, de divorţ, de moartea unei persoane iubite etc. Departe de a enumera toate situaţiile, aceştia sunt de fapt inamicii redutabili ai sănătăţii. Oamenii de ştiinţă ne asigură însă că omul sănătos este o fiinţă înzestrată cu o extraordinară capacitate şi abilitate de adaptare la stresurile vieţii cotidiene şi că el deţine cu tot arsenalul necesar găsirii de modalităţi de echilibrare a balanţei stresului.

Ce înfăţişare are stresul cotidian?

Problema numărul unu a vieţii contemporane este aşa-numita cursă contra cronometru. Pentru rezolvarea treburilor din familie (de cele mai multe ori cu soluţii – mai ales materiale – greu de găsit), pentru îndeplinirea sarcinilor de serviciu (atunci când există) şi aşa mai departe... Biciuiţi de mass-media, suntem îndemnaţi în fiecare moment „să vedem acum, să sunăm acum, să cumpărăm acum, să ne bucurăm acum..., să nu pierdem prilejul, să prindem ultima şansă etc." Dar goana după a vedea, a câştiga, a cumpăra, a strânge, a cheltui pentru a o lua a doua zi din nou de la capăt ne epuizează. Uităm de echilibrul pe care ni-l datorăm nouă înşine şi ignorăm faptul că, din umbră, ne pândesc: oboseala, depresia şi boala. Plini de bune intenţii, intrăm totuşi într-un cerc vicios.

Să nu provocăm daune prin stres

Echilibrul între doza de stres necesar şi cea nocivă poate fi menţinut dacă apelăm la aşa-zisele trucuri antistres:

◆ Ancorarea într-o viaţă socială cât mai stabilă: o familie bazată pe afecţiune şi înţelegere; un loc de muncă cel puţin satisfăcător din punct de vedere material, al abilităţilor proprii sau al pregătirii profesionale; un scop bine definit în viaţă; o motivaţie fundamentală pentru efortul şi sacrificiile făcute. Totul pare mai uşor într-un asemenea context.

◆ Adaptarea la o alimentaţie sănătoasă, bazată în ordine descrescătoare pe legume, fructe, zarzavaturi, fibre, produse lactate, peşte, ouă, carne slabă de pui, vită, porc, grăsimi de origine animală cât mai puţine.

◆ Evitarea totală a tutunului, precum şi consumul în doze minim acceptabile al alcoolului şi cafelei sau al altor droguri asemănătoare. Toate aceste substanţe încarcă „lista datoriilor" pe care organismul va fi nevoit să le plătească mai târziu.

◆ Practicarea cu regularitate a exerciţiului fizic, minimum 30 de minute pe zi. Programul de mişcare are capacitatea de a creşte secreţia de endorfine, hormonii care ne dau senzaţia de optimism, de bine şi care ne protejează organismul faţă de stres. Endorfinele sunt produse şi prin expunerea organismului la soare şi aer curat, aşa că exerciţiul fizic practicat în aer liber aduce un beneficiu dublu.

◆ Folosirea cu generozitate a apei pentru uz extern şi intern. Beţi suficientă apă (între 6 şi 8 pahare pe zi); circuitul elementelor esenţiale vieţii din interiorul organismului se uşurează, iar toxinele se elimină prin urină în cantităţi mai mari.

◆ Cultivarea unei atitudini mentale pozitive. Imaginaţi-vă un om matur care merge gârbovit, absent, printre fulgii de nea ai primei ninsori abundente din preajma sărbătorilor de iarnă, în comparaţie cu fericirea copiilor care se gândesc doar la bătaia cu bulgări de zăpadă şi la săniuş. Ce se petrece în sufletul acelui om matur, ce se petrece în sufletul copiilor? Cine se împovărează cu stresul negativ şi cine cu cel pozitiv? Diferenţa nu ţine de împrejurări, ci de atitudinea noastră faţă de aceste împrejurări. Altfel spus, dacă ne propunem să luptăm împotriva stresului, e mai înţelept să ne bucurăm de viaţă în fiecare moment al ei, uitând pentru scurt timp de necazuri, resentimente şi frustrări.

Consumul de calorii pe oră

(în diferite activităţi fizice)

- **În timpul somnului: 65**
- **Mers pe jos: 250**
- **Gimnastică: 350**
- **Tenis: 450**
- **Mers pe bicicletă: 500**
- **Înot: 650**
- **Fotbal: 850**
- **Atletism: 1000**

Dr. ANDREI ONU vă răspunde

Chlamidia şi sterilitatea

IRINA GOREA din Buzău. *Încercările eşuate de mai bine de doi ani de a avea un copil pot fi datorate, aşa cum de altfel spuneţi că v-a asigurat şi medicul ginecolog pe care l-aţi consultat, disfuncţiei unei trompe afectate cândva de o infecţie cu Chlamidia Trachomatis. Aceasta este o bacterie cu transmitere sexuală, care adesea nu provoacă nici un simptom perceptibil, nici durere, nici jenă, nici hemoragii; este o infecţie care poate trece neobservată. Din nefericire, microbul continuă să acţioneze la nivelul mucoaselor din sfera genitală şi poate sfârşi prin (obstruarea) înfundarea trompelor (sau doar a uneia), ceea ce împiedică ovulul să migreze către vagin şi să întâlnească spermatozoizii. Totuşi, după cum spuneţi, în cazul dv. aveţi afectată doar o trompă, ceea ce înseamnă că nu trebuie să consideraţi totul pierdut. În plus, în funcţie de diagnostic (pe care numai un specialist în ginecologie îl poate pune), se poate încerca desfundarea trompelor prin intervenţie chirurgicală. Indiferent ce variantă veţi alege, nu trebuie să renunţaţi la ideea de a avea un copil al dv. decât atunci când toate modalităţile de combatere a sterilităţii sunt epuizate. Bineînţeles că totul începe cu tratamentul medicamentos pe care spuneţi că vi l-a recomandat ginecologul pentru eliminarea definitivă a bacteriei.*

DENUMIRI POPULARE

ale plantelor medicinale

La sugestia unora dintre cititorii revistei noastre, începând din acest număr vom prezenta în ordine alfabetică denumirile populare din diferite zone ale ţării ale plantelor medicinale folosite în reţetele naturiste. Posibilitatea unor confuzii legate de identificarea plantelor medicinale va fi astfel înlăturată.

◆ ***AFIN*** – afene, afin de munte, asine, coacăză, pomuşoare
◆ ***ALBĂSTRELE*** – dioc, floarea grâului, floarea paiului, ghioc, iarba frigurilor, măturică, tătăişă vânătă, vinetele
◆ ***ANASON*** – aniş, bădeanul, chimenul dulce, chimion dulce, molură
◆ ***ARNICĂ*** – potbal de munte, carul pădurilor, cujdă, carul zânelor
◆ ***BRUSTUR*** – caftalan, ciulin, lipan
◆ ***BUSUIOC*** – borjolică, bosioc, mătăcină, vasileac

Pagină realizată de **AURORA POPESCU**

„Nu-mi permit să-mi întemeiez o familie"

ANCA DONŢU („Salvaţi copiii"!)

– Cititorul nostru B.M. de 32 de ani din Drăgăşani (Vâlcea) ne trimite o amplă scrisoare cu mărturisirea că se află într-un punct d vieţii din care practic nu ştie cun să iasă: este tânăr, dar are o situaţie precară în familie, vrea să-şi întemeieze un cămin al său dar situaţia materială actuală nu-i pernite...

– Dragă B.M., mama ta este bolnavă şi, probabil, a fost dinainte să se manifeste boala şi să vă daţi voi seama; asta nu ai cum să schimbi. Dar poţi să înţelegi de ce nu şi-a asumat responsabilităţile de soţie şi mamă aşa cum ai fi dorit tu: nu a depins de ea; ar fi trebuit ajutată de cei din jur şi tratată, ca pentru orice altă boală. Poate te-ai simţi mai bine dacă ai putea să o compătimeşti, în loc să o condamni pentru ce nu a făcut. Acum de ce nu încercaţi să o internaţi sau să urmeze un tratament, dacă nu se poate trăi cu ea în casă?

Despre tatăl tău nu am înţeles de ce nu a ţinut legătura cu tine. Dar orice ar fi fost, e bun făcut. Ai încercat să-l cauţi tu? S-ar putea să nu vrea să te revadă, dar poate că s-ar bucura. În fond, ce ai de pierdut?

Eşti afectat că nu ai o locuinţă decentă, care să-ţi respecte intimitatea. Tot ce pot să-ţi spun e că dacă vrei într-adevăr să te rupi din mediul în care locuieşti acum, ai putea încerca să-ţi închiriezi o cameră, o garsonieră în oraş – oricum, e un punct de plecare mai bun când faci cunoştinţă cu o femeie, decât o casă în care nu se poate sta. Dacă va fi cazul, mai târziu veţi vedea cum veţi putea locui împreună. Cu părinţii viitoarei tale logodnice, ai putea vorbi despre viaţa ta, cred că orice om cu suflet ar putea înţelege prin ce ai trecut. Dacă ai întâlni o femeie care are unde locui, te-ai putea muta cu ea. Ce rişti? Moştenirea de la mătuşa ta e a ta, oricum. Dacă ai fi în situaţia să divorţezi, te-ai putea întoarce acolo. Dacă eşti singur e mai rău decât dacă încerci să cunoşti pe cineva; aşa ai măcar o şansă pentru fericire.

Cum şi unde să-ţi găseşti o prietenă? Nu există reţete universal valabile. Dar cred că ar fi mai bine să nu-ţi faci din asta un ţel în viaţă, eşti încă tânăr, mai bine încearcă să te realizezi profesional, să ai o viaţă a ta, şi apoi mai uşor vei intra într-o relaţie cu o femeie. Între timp, fii deschis către orice şansă ai avea. Când va sosi momentul, vei întâlni persoana potrivită pentru tine.

Dacă tu crezi că nu este bine să ai o relaţie în afara căsătoriei, eu nu te pot contrazice. Dar te sfătuiesc să mergi la un psiholog, care te-ar putea ajuta să treci peste perioada actuală, pentru că, evident, modul în care ai crescut şi-a pus amprenta asupra modului în care gândeşti şi te comporţi; asta e valabil pentru toată lumea. Cineva cu care să poţi discuta toate frământările tale te-ar putea face mai optimist şi te-ar ajuta să te accepţi mai uşor pe tine şi viaţa ta. Îţi mulţumim pentru încrederea cu care ne-ai scris şi te rugăm să mai apelezi la noi oricând simţi nevoia.

Rubrică realizată de **MIHAELA DOROBANŢU**

Vaccinul antigripal previne infarctul

Vaccinul contra gripei ar putea diminua de trei ori riscul de infarct de miocard. Aceasta este ipoteza unui grup de cercetători de la Universitatea din Huston (Statele Unite) care se ocupă de un subiect mai larg privind cauzele infecţioase ale problemelor coronariene. Cercetarea este în faza în care oamenii de ştiinţă coroborează rezultatele mai multor studii şi speră ca acestea să le confirme întru totul ipoteza.

Ambalaj antibacterian

O societate canadiană – Toxin Alert – e pe cale să definitiveze un nou tip de ambalaj capabil să detecteze şi să semnaleze bacteriile prin schimbarea culorii. Conform termenelor pe care cercetătorii şi le-au impus, în acest an ambalajul va fi pus în circulaţie.

PRIMA EXPEDIȚIE ȘTIINȚIFICĂ A ANTICHITĂȚII

Reabilitarea lui Pytheas

Un recent colocviu universitar desfășurat la Marsilia (Franța) a repus în discuție meritele pe nedrept contestate ale savantului Pytheas, trăitor în secolul IV î.Ch. Observațiile și măsurătorile geografice și astronomice ale acestuia erau atât de avansate pentru epoca sa, încât valoroase personalități antice – precum geograful Strabon sau istoricul Polyb – l-au considerat un impostor.

ȚINUTUL DE LA CAPĂTUL LUMII. Legenda despre ținuturile cele mai nordice ale Europei, cețoasa Țară Thulé, este practic elucidată de descrierile lui Pytheas – care ne sunt cunoscute indirect, din criticile aduse de contestatarii săi. Acele locuri unde „Soarele răsare la miezul nopții" și unde Apollon se ducea să se reculeagă o dată la 19 ani (când planetele își încheiau ciclul periodic) au fost văzute de savantul antic din Marsilia. Observațiile geografice (literaturizate, căci nu mai văzuse așa ceva) și cele privind astrele vizibile din acea zonă de către Pytheas demonstrează că el a trecut de Cercul Polar de Nord și a zărit banchizele coastelor Norvegiei sau Islandei. Acum 2300 de ani (călătoria lui Pytheas s-a desfășurat între 330 și 320 î.Ch.), savantul considerat șarlatan a stabilit cu precizie că stelele Beta (din constelația Ursa Mică), Alfa și Kappa (din constelația Dragonului) sunt vizibile de la Pol. Astăzi se observă numai steaua Beta (Steaua Polară), datorită precesiei echinocțiilor. Însă invidia savanților greci a fost mai puternică decât puterea de a-i recunoaște meritele lui Pytheas. Asemănarea întinderilor de gheață cu o meduză și noaptea foarte scurtă erau considerate elemente de legendă și nu realități. Descrierea și măsurătorile Arhipelagului britanic, evaluarea circumferinței Pământului, unghiul de înclinație al axei Terrei față de eliptică (valoare ce diferă față de cea de azi doar cu 3 minute) nu au impresionat lumea științifică a antichității. Nici explicația justă dată de Pytheas pentru fenomenul mareelor – dependente de mișcările Lunii – nu i-a consolidat statutul de savant.

CĂLĂTOR OCAZIONAL, SAVANT DE GENIU. Poate că unul din motivele contestării lui Pytheas l-a constituit faptul că el nu a participat la o expediție științifică în sensul de azi al termenului. Nimeni nu i-a pus la dispoziție vreo ambarcațiune. El a profitat, probabil, de o călătorie comercială (pentru găsirea de noi surse de ambră și cositor) spre a-și verifica ipotezele și măsurătorile făcute în orașul său de baștină, Marsilia. Ieșind din Mediterana printre Coloanele lui Hercule (Gibraltar), caravana comercială a navigat de-a lungul coastelor Spaniei, Franței și Marii Britanii, ajungând aproape de țărmurile Norvegiei și/sau Islandei. Cercetătorii spun că a fost posibilă și o abatere în Marea Baltică. Una din marile idei geniale ale antichității grecești – sfericitatea Pământului – putea fi verificată prin măsurători de coordonate geografice coroborate cu observații astronomice. „Comportarea" anormală a Soarelui („Vara nu se culcă, iarna nu se trezește") în zona Cercului Polar de Nord confirma tocmai această idee de avangardă pentru acea epocă. Numai că relatările lui Pytheas, primele de acest gen, spulberau legendele despre „capătul lumii și miraculosul ținut Thule". Ori așa ceva părea o îndrăzneală de neiertat. Dar „mincinosul" savant a fost pus astăzi – cu argumente științifice – la locul ce i se cuvine. Pytheas a fost primul savant al antichității care a făcut observații științifice în vecinătatea Cercului Polar de Nord.

DESCOPERIRE DE SENZAȚIE

Instrumente casnice de acum 20 000 DE ANI

Până de curând, antropologii susțineau faimoasa statuetă „Venus din Willendorf" - realizată acum 26 de mii de ani și găsită pe teritoriul Austriei. Are p cap un fel de coafură primitivă. La fel s-a apreciat și în cazul figurinei „Brassempouy" (cap de femeie descoperit în Franța). Ambele aparțin paleoliticului superior. Însă recenta descoperire a unor instrumente casnice utile la îmbinatul fibrelor din păr de animale, în respectivele șantiere arheologice, a condu la o concluzie surprinzătoare: acoperămintele capului, la cel două obiecte de artă primitivă, reprezintă, în realitate, nu coafuri ci un fel de căciulițe! Noua ipoteză se bazează pe perfecta compatibilitate dintre uneltele de cusut găsite și „geometria" aranjării fibrelor d pe creștetul statuetelor. Paleoantropologii americani O Soffer și J. Adovasio au lansa teza existenței acestei îndeletniciri încă de acum 20 de mii de ani, fapt care readuce în discuție abilitățile și viața cotidiană ale omului primitiv.

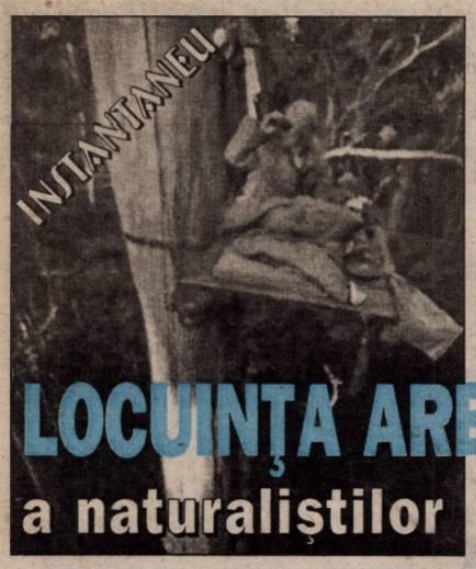

LOCUINȚA ARBORICOLĂ a naturaliștilor

Timp de peste doi ani, Anny Sommerfeld a cercetat discret pădurea sud-vestică australiană, locuind pe o platformă prinsă de un arbore gigant, la 22 de metri înălțime. Fotografia o surprinde în „garsoniera" improvizată unde, dintr-un sac de dormit, urmărește cu binoclul evenimentele din preajma unui cuib de păsări în timpul împerecherii. Pe acea scândură de numai 6 metri pătrați, având cerul drept acoperiș, ea își depozitează și camera de filmat, și vesela, și hainele de schimb. În acest mod realizează fascinantele filme documentare despre viața în sălbaticie.

Omagiu pentru Leonardo da Vinci

În anul 1482, marele geniu renascentist începuse lucrările la o statuie ecvestră pentru ducele Milanului. Dar aprigele confruntări dintre armatele franceze invadatoare și milanezi i-au întrerupt lucrarea. La finele anului 2000, un grup de sculptori, condus de Nina Akamu, au finalizat opera maestrului, conform cu schițele și macheta de lut făcute acum peste jumătate de mileniu. Imaginea surprinde montajul final a statuii din bronz, înaltă de 8 metri.

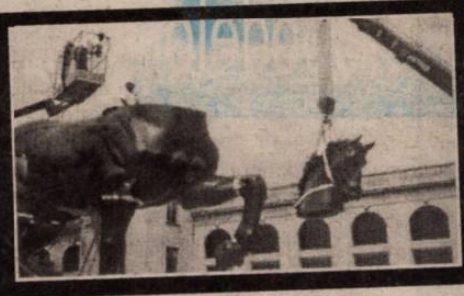

Un „Buddha-zgârie-nori"

La Bodh Gaya, în India, au început lucrările la cea mai mare statuie, din lume a lui Buddha. Uluitorul monument va avea (în anul 2005) 150 de metri înălțime și va fi acoperit cu bronz. Este un suprem omagiu adus de adepți, ce detronează și Statuia Libertății din raza portului New-York (donație a Franței din 1886), care are numai 93 de metri (cu tot cu soclu). Constructorii spun că este „o statuie pentru o mie de ani". Aceasta va adăposti în interior un centru de rugăciuni cu 17 etaje și muzee cu mii de obiecte de artă specifice acestui cult (al treilea din lume ca număr de adepți) răspândit în numeroase țări asiatice.

O MINUNE A ANTICHITĂȚII

„Zeus" din Olimpia

Adorația vechilor greci față de propria mitologie atinge apogeul în anul 430 î.Ch., când arhitectul și sculptorul Phidias este chemat din exil pentru două opere monumentale. Pentru a încununa templul ce fusese dedicat lui Zeus – divinitatea primordială – Phidias a realizat o gigantică sculptură chriselefantină (în aur și fildeș, la care se adaugă marmură) reprezentându-l pe suveranul Olimpului pe tron. Înălțimea totală, inclusiv soclul, era de 15 metri. În culisele acestei capodopere stă și ambiția lui Phidias de a se remarca și de a-i umbri pe Policlet și Myron, doi artiști contemporani mai talentați și mai inventivi decât el. „Zeus" (mistuit de un incendiu în anul 475 d.Ch.) a rămas pentru eternitate drept una din cele șapte minuni antice, deși statuia Atenei Parthenos (Fecioara), tot a lui Phidias, era la fel de înaltă și consumase (se spune) și mai mult aur – aproape 1200 de kilograme!

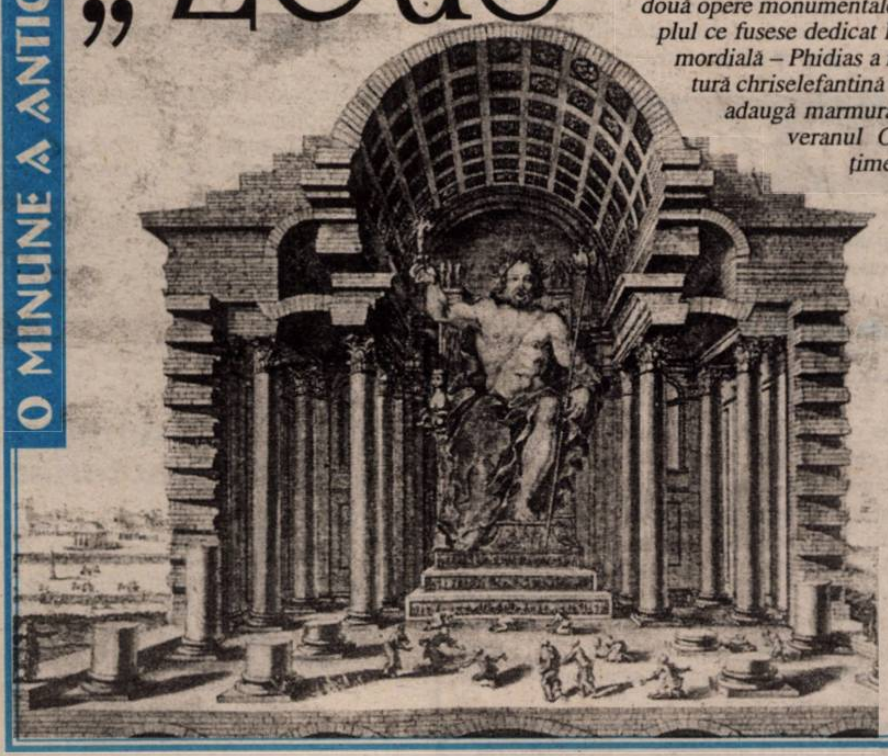

Pagină realizată de PAUL IOAN

Ajutați mușchiul inimii!

Profesorul Philipe Menasche de la spitalul Bichat din Paris a reușit să redea viața unei părți a inimii distruse în urma unor serii de infarcturi, injectând celule musculare prelevate din alte părți ale organismului. Debutul acestei experiențe a avut loc în mai anul trecut, când medicul chirurg a cultivat un fragment de mușchi timp de opt săptămâni pentru a obține o cantitate suficientă de mioblaste. Aceste celule satelit transplantate prin numeroase microinjecții în partea necrozată a inimii s-au transformat, în contact cu celulele cardiace, în fibre musculare capabile de contracție. În urma numeroaselor examene efectuate asupra pacientului s-a constatat că partea vătămată a inimii se contractă din nou și că celulele au activitate metabolică. Această metodă de autografă efectuată pe cord deschis nu este deocamdată folosită decât în cazuri extreme și nu va înlocui tradițională grefe cardiace. Chirurgii o vor corela cu alte intervenții chirurgicale, cum ar fi pontajele coronariene, pentru a limita riscurile operatorii. *(D.M.)*

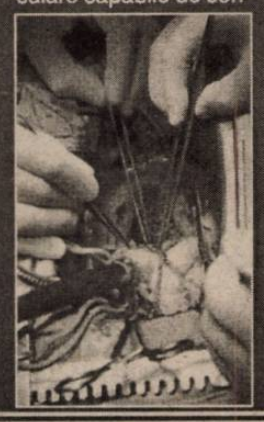

Roboții în urmărirea gasteropodelor

Inteligent Autonomous Systems din Bristol, Marea Britanie, a realizat o experiență unică în lume care deschide o nouă eră în tehnologia roboților prădători.

Este vorba de așa numiții *slugbots*, mici vehicule pe patru roți, care pot evolua în plantații. Ele sunt prevăzute cu un braț articulat de 1,5 m, dotat cu un clește și o cameră computerizată de luat vederi. Slugbot are misiunea de a repera gasteropode dăunătoare agriculturii, de a le prinde în clește și a le depune într-un rezervor. Acesta este prevăzut cu un dispozitiv complicat în care melcul e strivit, „digerat" și transformat în energie electrică necesară deplasării. Mai precis, din fermentația substanțelor organice se obține biogazul care alimentează o pilă electrică. Cercetătorii britanici încearcă să realizeze prin acest gen de experiment, un sistem capabil să supraviețuiască singur în natură, asemenea unui animal. Robotul trebuie să-și găsească singur energia în mediul în care evoluează, să ia decizii fără intervenție umană și să acționeze. Deocamdată, slugbot se află în prima treaptă de evoluție. Prototipul a fost conceput, în această primă fază, pentru realizarea de capturi mici care nu necesită un consum mare de energie. Limaxul, prada predilectă a robotului, e un dăunător foarte răspândit în Marea Britanie și eliminarea sa din culturi e o binefacere pentru fermieri. Programul primului robot carnivor a fost conceput special pentru capturarea acestor viețuitoare. În plus, datorită mărimii lor, camera de luat vederi este prevăzută cu un sistem de detecție în infraroșu care le poate repera fără probleme. Sistemul computerizat de identificare este, în acest caz, mai fiabil decât ochiul uman ținând cont de faptul că limacșii ies din pământ dis de dimineață și seara. Datorită unui senzor extrem de sensibil care echipează camera numerică, limacșii apar pe ecran într-un alb luminos. După ce ajunge în rezervor prada trebuie digerată. Principiul constă în transformarea materiei organice în energie electrică folosindu-se un biogaz rezultat din fermentația cărnii care va alimenta o pilă electrică.

DORIN MĂRAN

TEMPLELE din Angkor

IRINA STOICA

Puțini străini au privilegiul de a vizita Banteay Chmar, străvechiul templu kmer aflat la granița de nord a Cambodgiei. Ținutul este amenințat de toate pericolele junglei – de malarie sau chiar de bandiți – dar păstrează urmele uneia dintre cele mai fascinante civilizații.

În secolul al XII-lea Imperiul Khmer atinsese apogeul întinzându-se de la actuala Tailandă până la Vietnam și întreținând un comerț susținut cu China. Astăzi se știu puține lucruri despre acest imperiu. Mulțimea manuscriselor, scrise pe foi de palmier sau pergament, s-au pierdut, construcțiile – cele mai multe din lemn – au dispărut și ele, khmerii înșiși și-au ignorat prestigiosul lor trecut. Doar templele, dezgolite ce-i drept până la piatră sau cărămidă, au supraviețuit. Dintre acestea Angkor Vat, aflat odinioară în Angkor, inima imperiului, a devenit o mănăstire budistă, jungla ferindu-l în acest caz de pericol. Există însă mii de astfel de temple părăsite, printre care Banteay Chmar, dominat de mister. Gigantic, ocupând o suprafață de circa 50000 de mp, este invadat de vegetație dar, dacă ajungi în apropierea lui, poți admira arhitectura specifică, atât de diferită de cea a lumii occidentale. Marele templu din Angkor Vat rămâne însă una dintre minunile țării. Funcțiile sale erau multiple: templu, sanctuar, mausoleu, observator, sistem hidraulic. Obiect al mândriei naționale este, de asemenea, o reprezentare a cosmologiei hinduse și o imagine arhitecturală a lumii, așa cum o vedeau constructorii lui. Turnurile centrale simbolizează piscurile muntelui Meru, inima universului și patria zeilor hinduși. Pereții exteriori reprezintă marginile lumii, iar șanțul cu apă oceanul. Construit în secolul al XII-lea este consacrat lui Vishnu și îl preamărește pe regele care l-a înălțat pe Suryavarman al II-lea și pe strămoșii acestuia. Gărzi speciale păzesc aceste temple de jefuitorii care sunt în stare să fure coloane întregi. Aflat sub egida UNESCO templul din Angkor Vat a reluat sărbătorile tradiționale printre care dansurile rituale executate de tinere foarte asemănătoare chipurilor sculptate. Ele nu fac numai deliciul turiștilor ci conservă vechea cultură, moștenirea cu care astăzi se mândresc toți cambodgienii.

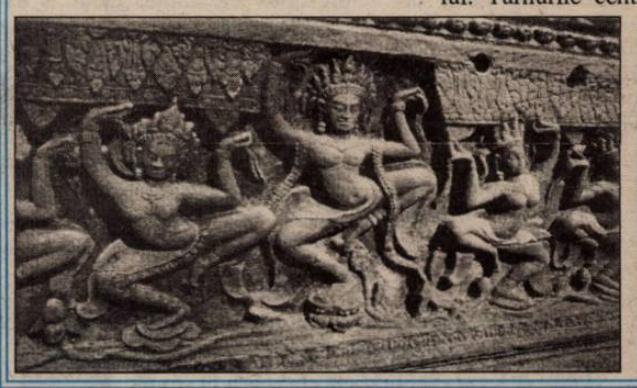

Primul obiect de artă

Se pare că cea mai veche sculptură din lume ar fi fost realizată în urmă cu 220000 de ani. În opinia lui Francesco d'Errico, cercetător la Institutul de preistorie din Bordeaux, statueta descoperită în 1981 la Berekhat Ram, la frontiera dintre Israel și Siria, este opera unuia dintre primii oameni moderni Homo sapiens archaici. Cercetătorul apreciază că primele forme de artă ar fi apărut în urmă cu 38000 de ani și ar fi fost realizate de omul anatomic modern, Homo sapiens sapiens. Analizele la microscopul electronic și optic la care a fost supusă această piesă au scos în evidență faptul că urmele de abraziune au fost realizate cu intenție de către omul preistoric și că, neîndoielnic, este vorba de o operă de artă și nu de o piatră șlefuită de vreme. *(D.M.)*

Viitorul aparține spațiului

Astronomii și... sateliții ajută arheologia!

Prof. dr. FLORIN ZĂGĂNESCU

În una din emisiunile de știință ale postului de televiziune CNN s-a comentat că actuala metodă de estimare a vârstei piramidelor pornind de la durata vieții faraonilor conduce la marje de eroare de până la 100 de ani; ca un exemplu, datarea Marii piramide de la Gizeh – aparținând faraonului Kheops – este situată între ani 2600 și 2500 î. Hr. Relativ recent prestigioasa revistă *Nature* a înserat articolul cercetătoarei Kate Spence de la Universitatea Cambridge, care demonstra că o analiză corectă a pozițiilor relative a două stele față de Pământ poate permite precizarea chiar a anului când a fost construită o anumită piramida (în cazul piramidei Kheops, anul a fost 2478 î.Hr.!). În acest scop cercetătoarea a pornit de la faptul că faraonii răspândiseră ideea conform căreia după moarte ei se transformă în stele!... Ca urmare, piramidele care constituiau mormintele „temporare" ale faraonilor, trebuiau să aibă două din cele patru laturi, dirijate perfect pe direcția Nord-Sud. Apoi, folosind calcule astronomice precum și înregistrările unor date furnizate de Telescopul Spațial Hubble, K.Spencer a ajuns la concluzia că astronomii egipteni nu au putut folosi pentru această orientare Steaua Nordului care, la acea dată, nu apărea pe firmamentul nocturn al Egiptului antic, ci alte două stele și anume MIZAR și KOCHAB. Astfel, când cele două stele, în mișcarea lor pe bolta cerească relativă la Terra, se suprapun, rămânând vizibilă doar una din ele, arhitecții egipteni „știau" că aceasta indica Nordul. Și acum consider că s-ar putea prezenta pe scurt „cărțile de vizită" ale acestor obiecte astronomice care, acum patru-cinci mii de ani, îi ajutau pe egipteni, jucând rolul stelei polare pe cerul Egiptului antic...

Steaua MIZAR din Constelația Ursa Major este situată la 80 de ani-lumină (a.l.) de Soare; ea face parte din grupul celor 65000 de stele duble catalogate în lucrarea astronomului R.G.Aitken intitulată „New General Catalogue of Double Stars". Steaua MIZAR din clasa spectrală A2 și care are magnitudinea 2,4, formează împreună cu steaua ALCOR (care poate fi admirată cu ochiul liber) o așa numită stea dublă optică. Fotografiile obținute de la Telescopul Spațial Hubble au confirmat că, pe bolta cerească stelele duble optice apar ca fiind foarte apropiate printr-un efect cu totul special de perspectivă... Una din cele mai strălucitoare stele din Constelația Ursa Minor este steaua KOCHAB care are magnitudinea aparentă 2 și este situată la aproximativ 110 ani-lumină de astrul zilei.

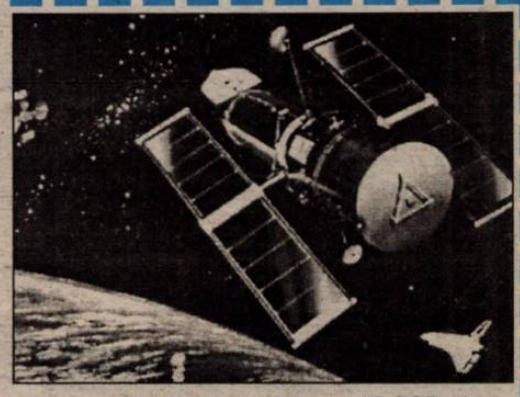

(Va urma)

Lumile de dincolo de lume

EDENUL DIN PACIFIC

MIHAELA DOROBANŢU

„Grădina Edenului nu se află în Asia, ci pe un continent în Pacific, de mult dispărut. Legenda biblică a Genezei, epopeea celor „şapte zile şi şapte nopţi", ne-a parvenit de la popoarele din Valea Nilului şi Eufratului, însă originea ei este pe continentul dispărut Mu, de fapt leagănul omenirii." Cu aceste rânduri îşi începe cartea sa James Churchward, cel care a descifrat pe plăci de piatră – plăcile Nacaal – găsite acum mai bine de o sută de ani în India şi pe baza unor descoperiri de aceeaşi natură din alte ţări, incredibila istorie a genezei, evoluţiei şi dispariţiei omului pe acest misterios pământ care de cele mai multe ori este numit „ţara Mu".

Populaţia Nacaal era o confrerie ai cărei fraţi au scris istoria ţării Mu fie în Birmania, fie înainte de a o părăsi – probabil în ultimul moment! Scăpând ca prin minune de a fi antrenaţi împreună cu ceea ce fusese locul unde se născuseră într-un adevărat „gol de foc" pe care apoi l-au stins şi acoperit apele oceanului. Studiile lui Churchward l-au determinat să aprecieze ţara Mu ca având dimensiuni remarcabile: aproximativ 8000 km de la Vest la Est şi 4800 km de la Nord la Sud, întinzându-se adică din dreptul insulei Hawaii de astăzi până la linia dintre Insula Paştelui şi Fiji.

Împărţită în mod natural în trei părţi separate de lacuri, cu o bogată vegetaţie tropicală şi vieţuitoare de o mare frumuseţe, era normal ca Churchward să considere ţara Mu ca adevăratul Eden biblic. Şi, mai mult, coroborând informaţiile descifrate pe tăbliţele Nacaal cu vechi documente indiene şi mai ales tibetane (aşa numitul Protocol de la Lhasa), el a ajuns la concluzia că pe acest adevărat continent ar fi existat, alături de oraşe şi alte aşezări omeneşti obişnuite, nu mai puţin de şapte mari metropole, funcţionând ca mari şi importante centre ştiinţifice, religioase şi de educaţie.

Totul pare să fi fost uriaş aici, de la palatele celor bogaţi până la templele imense din piatră, numite de James Churchward „lăcaşe sfinte transparente" deoarece ele renunţaseră la acoperişuri, lăsând razele Soarelui să cadă direct pe capetele credincioşilor scufundaţi în meditaţie.

Vechile documente permit chiar şi datarea cataclismsului care a distrus ţara MU: acum 12000 – 12500 de ani. Restul lumii de astăzi nu ieşise încă din Paleolitic. Cum arătau oamenii din Mu? Care a fost nivelul cunoştinţelor la care ajunseseră ei? Cât din această cunoaştere s-a transmis mai departe – în timp şi spaţiu? Şi cât de mult a fost ea deformată în acest proces de propagare? Greu de spus. Oricum, într-o convorbire cu celebrul legiuitor atenian Solon, un mare preot al templului din Sais, pe numele său Suchis, deplângea dispariţia Atlantidei pe motiv că astfel s-a pierdut legătura cu „ţările din apus". Iar în ceea ce îl priveşte pe Churchward însuşi, este greu de presupus că atunci când a explorat această fascinantă lume a insulelor Pacificului şi a scris despre ţara MU, să fi ştiut despre descoperirile de sfârşit de secol 20 ale fizicienilor, ceea ce nu l-a împiedicat să descifreze în textele Nacaal că Geneza a fost realizată declanşând acţiunea celor patru forţe fundamentale ale Universului, pe care cei din ţara Mu le mai numeau şi „cele patru sacre"...

Trăind în afara TIMPULUI

Cele 200 de insule şi insulite, din golful Bengal, cunoscute sub numele de arhipelagul Andaman, după zeitatea hindusă Honuman, ce avea formele unei maimuţe cu chip de om, au fost considerate timp de secole locuri periculoase, atât datorită furtunilor devastatoare, a ploilor musonice, cât mai ales a faptului că în pădurile aproape de nepătruns trăieşte o populaţie de canibali. Aceşti indivizi, până de curând complet necunoscuţi, au primit numele generic de Negrites. Ei îşi aruncă victimele jupuite, încă vii, în foc înainte de a fi mâncate. Se povesteşte că în anul 1858, aproape 90 de ocnaşi indieni, au evadat din fortăreaţa Port Blair (capitala arhipelagului Andaman), fugind în junglă. Ei au fost încercuiţi de aceşti oameni ai pădurii, masacraţi şi mâncaţi. Printre marinari se vorbeşte şi azi că mulţi naufragiaţi şi braconieri au fost devoraţi în aceste insule motiv pentru care chiar piraţii evitau acest pământ suspendat între mare, cer, nisip şi junglă. Mici siluete negre, Negritos au înălţimea unui copil de 12 ani, ca a unor pigmei. Pielea le este atât de neagră încât are reflexe albăstrui, iar temperatura normală a corpului este de 38 de grade Celsius, nemaiîntâlnită la alte populaţii în lume. Ei sunt culegători-vânători şi mai puţin pescari. Se pare că în urmă cu mai multe milenii în urmă, ei au ajuns pe continentul asiatic, unde cu timpul au fost asimilaţi de populaţiile locale. Acum 70000 de ani, pe când nivelul mărilor era scăzut datorită glaciaţiunilor, iar arhipelagul era legat de continent printr-un fund ridicat, ce se întinde spre nord către Birmania de azi, o parte din această populaţie neagră şi mătuntă a emigrat din Asia aici. După trecerea perioadei glaciale, când apele oceanului au crescut insulele au fost rupte complet de restul lumii şi nici o ambarcaţiune nu s-a mai apropiat de aceste ţărmuri. *(Aurel Dianu)*

Amprente ale spiritualităţii noastre

Biserica Sfânta Treime Ştirbei

Considerată una dintre bisericile reprezentative pentru Craiova, „Sfânta Treime Ştirbei" a fost înălţată de „bătrâna jupâneasă Dumitrana Ştirboaica, fiica Strâmbeanului celui învăţat şi văduva lui Constantin Ştirbei care fusese şi logofăt mare". Pisania aşezată de Barbu Ştirbei menţionează anii 1765-1768, adică momentul începerii şi terminării locaşului.

Barbu Ştirbei era fiul jupânesei Dumitrana iar aceasta ridicase biserica în apropierea casei sale, mai exact a curţilor întinse pe care le avea la marginea oraşului, aşa cum procedaseră şi alţi ctitori. Aceste curţi boiereşti şi bisericile respective au ajuns ulterior centrul cel mai dezvoltat al Craiovei de unde iniţial fuseseră la marginea oraşului.

Dumitrana Ştirbei nu s-a mulţumit să înalţe locaşul ci toată viaţa a contribuit la înfrumuseţarea lui, constituind un exemplu pentru urmaşii ei. Astfel în 1782 ea a comandat la Sibiu un policandru cu 24 de braţe şi în acelaşi an a zugrăvit biserica, meşterul fiind tocmit de Barbu Ştirbei, fiul jupânesei, încă din 1780. În 1790 a adus un clopot de 100 de phunţi pe care a inscripţionat numele ei sărbătoarea „Sfintei Troiţe", hramul bisericii, reprezentând aici şi data la care a fost montat.

În 1821 biserica a avut mult de suferit deoarece arnăuţii veniţi împotriva lui Tudor Vladimirescu s-au închis în locaş provocându-i mari stricăciuni.

La 24 septembrie 1823 s-a hotărât acoperirea bisericii cu şindrilă dar cutremurul din 1838 a provocat noi pagube. În 1840 a fost refăcută de Barbu Ştirbei iar în 1890 s-a făcut o nouă reparaţie.

Între 1901-1906 biserica a fost dărâmată şi reclădită după planurile arhitectului André Lecomte de Nouy.

În jurul anilor 1890 s-a încercat construirea unui spital din fondurile bisericii dar nu s-a putut realiza decât un dispesar pentru săraci, care iniţial a funcţionat în casele de pe lângă biserică, iar din 1940 a avut un local propriu.

În biserică sunt îngropaţi Dumitrache Bibescu şi soţia sa, Catinca Văcărescu.

IRINA STOICA

Războaiele nevăzute ale serviciilor secrete

MAEŞTRII DEZINFORMĂRII

PIERRE CHARLES-PATHÉ – modelul agentului de influenţă al K.G.B.

Un nou fragment în exclusivitate din lucrarea „Servicii secrete străine" (vol. 2), de M. Ureche şi A. Rogojan, Ed. PACO, (2000)

Mulţi ziarişti occidentali au servit, voluntar sau involuntar, maşinii dezinformării sovietice. Astfel, publicistul francez, Pierre Charles Pathe, era considerat un prototip al agentului de influenţă.

Pathe a fost, potrivit lui Thierry Wolton, singurul ziarist occidental surprins în flagrant delict de colaborare cu un binecunoscut agent al K.G.B.-ului.

Arestarea lui Pathe a avut loc la 5 iulie 1979, fiind condamnat la 23 mai 1980, la cinci ani de închisoare, după ce timp de 20 de ani a fost „un agent de influenţă exemplar."

Sovieticii l-au racolat prin exploatarea vanităţii sale de a deveni un ziarist cunoscut şi influent, finanţându-i, în ultimii ani de colaborare, editarea unei publicaţii confidenţiale „Synthesis", destinate elitei politice într-un număr de 500 de exemplare. Abonaţii buletinului au fost: 299 de deputaţi şi 139 de senatori, 41 de ziarişti, 14 ambasade şi 7 alte persoane.

Pathe îşi scria singur publicaţia, proiectele articolelor fiind însă supervizate de ofiţeri ai K.G.B., membri ai delegaţiei U.R.S.S. pe lângă U.N.E.S.C.O., potrivit instrucţiunilor Departamentului 1 – Dezinformare al Direcţiei I principale a K.G.B.-ului.

Avându-se în vedere abonaţii publicaţiei, activitatea de agent de influenţă a lui Pathé, prin care a favorizat realizarea intereselor unei puteri străine nu numai în Franţa ci şi în lumea occidentală în general, merită a fi, pe bună dreptate, considerată drept o reuşită a genului.

Autoritatea şi prestigiul de care Pathé s-a bucurat, dar câştigate sub tutela K.G.B.-ului, au determinat numeroase proteste împotriva sentinţei de condamnare pronunţate de Curtea de Siguranţă a Statului.

Cazul lui Pathé este considerat în majoritatea şcolilor de spionaj ca fiind unul dintre cele mai bune exemple de agent de influenţă.

În capcana dezinformării a căzut, la 6 martie 1981, şi renumitul editorialist din New York , Flora Lewis. Potrivit lui Thierry Wolton, ea a preluat o notă întocmită de funcţionari ai Departamentului de Stat care protestau împotriva politicii SUA în America Centrală şi în special în Salvador, unde apăruse pericolul unei intervenţii militare, asemănătoare celei din Vietnam. Trei zile mai târziu, Flora Lewis a recunoscut că nota era un fals, iar autorii nu existau.

Kurt Waldheim

Din galeria marilor agenţi de influenţă ai K.G.B.-ului n-au lipsit şefii de state, lideri ai unor partide politice, conducătorii unor importante organisme internaţionale, ambasadori, personalităţi ale culturii universale, descendenţi ori descendente ale unor mari familii nobiliare etc.

Cel puţin doi secretari generali ai O.N.U. s-au aflat în ipostaza de a fi, voluntar ori involuntar, agenţi de influenţă ai Moscovei.

Secretarul general al O.N.U. din perioada 1961-1971, birmanezul U Thant l-a avut între colaboratorii săi cei mai apropiaţi, în calitate de asistent personal, pe ofiţerul K.G.B. – Victor Lessiovsky, fără a-i cunoaşte adevărata calitate.

Detaliile operaţiunii le vom aborda într-o secţiune următoare destinate acţiunilor de influenţă.

Următorul secretar general al ONU, austriacul Kurt Waldheim (1972-1981), a avut ghinionul ca documente compromiţătoare privind legăturile sale cu naziştii să fie capturate de serviciul de informaţii al trupelor sovietice care au ocupat Austria. Documentele respective nu au fost valorificate oficial, iar despre colaboraţionismul său cu naziştii nu s-a aflat decât după ce Waldheim nu mai era secretar general al O.N.U.

Departamentul „A" a utilizat şi agente de influenţă, pe care le-a dirijat pe lângă personalităţi importante ale vieţii internaţionale.

Drame cu

■ Măsură controversată

Locuitori, puneți mâna pe arme!

Jay Lee, Primarul orașului Virgin din statul american Utah, sătul până peste cap de escaladarea violenței, a solicitat Consiliului local să adopte o hotărâre care prevede obligativitatea locuitorilor orașului să-și cumpere o armă pentru a se apăra de eventualele atacuri. O măsură dură, extrem de controversată dar pe care primarul Jay Lee e decis s-o pună în aplicare convins de delincvenții nu vor avea curajul să atace un magazin sau o locuință știind să proprietarii sunt înarmați. Excepție de la această hotărâre vor face infractorii condamnați, persoanele cu afecțiuni psihice și pacifiștii. Pentru cei care nu dispun de bani primarul e gata să le împrumute suma necesară procurării armelor din fondurile primăriei. Jay Lee va urmări prin intermediul unor echipe de inspectori dacă decizia sa va fi respectată și dacă locuitorii orașului vor fi înarmați corespunzător. (D.M.)

■ O mască râde, o mască plânge...

DROGURI și SIDA

„Pentru unul a cărui carieră a fost comedia, nu prea am avut parte de râs în viață" – cu aceste cuvinte își începe o emoționantă confesiune actorul J.M. Bullock. Viața lui – ca și a altora, a suferit lovituri și, ca și alții, el nu a avut tăria să reziste. Astfel, când serialele TV în care juca au ajuns la ultimul episod și a devenit de pe o zi pe alta practic șomer, Bullock a căutat o ieșire în droguri. N-a durat însă prea mult. Într-o seară, poliția l-a oprit la ieșirea dintr-un bar, și... a fost arestat pentru posesie de narcotice!

„Când mi-au anulat spectacolul am fost distrus. Apoi, când după o lună, a murit și iubitul meu – continuă popularul star homosexual, depistat și HIV-pozitiv de altfel – am

crezut că nu mai rămâne nimic din mine. Trebuia să găsesc o ieșire..."

Iar ieșirea a găsit-o... tocmai în tragedia pe care o trăia. Așa cum rareori se întâmplă, dar se întâmplă, amenințarea arestului a fost de fapt o binefacere. Acum își amintește cu oarecare nostalgie acele zile: „Când am fost reținut pentru consum de droguri mi-am spus: Jim acesta este semnalul să te trezești. DESTUL! Și asta a fost tot ce mi-a trebuit pentru a mă repune pe linia de plutire."

Jim a reușit să evite pușcăria, acceptând un program de reabilitare sub control extern. A fost un adevărat coșmar, dar starul TV care nu avea altă alternativă decât întunericul celulei sau singurătatea unui apartament de doi bani în cine știe ce orășel de provincie,a reușit să ducă lupta la bun sfârșit.

Astăzi a revenit pe scenă. Cu perucă și rochie „decorată" cu flori, dar... pe scenă. Într-un teatru din Los Angeles. Cunoscându-i tragedia vieții, oamenii se înghesuie efectiv pentru a-l vedea. Teatrul este neîncăpător. Iar „noul" Bullock este recunoscător sorții și nu mai dorește decât să-și reia marele său vis de a reveni pe ecranul televizoarelor. Ceea ce pentru un om care a reușit să evite poliția drogurilor nu pare chiar un lucru imposibil de realizat... *(M.D.)*

■ Curajul nu are vârstă

SINGURĂ împotriva infractorilor

Femeia din fotografie are șaptezeci și doi de ani și locuiește, mai mult singură, la o fermă din Texas. Cei doi băieți ai ei muncesc la Austin, la peste 50 de kilometri distanță, și o vizitează în weekend. Donna Stickwell, protagonista acestei întâmplări, relata că, acum patru ani, a regretat când și-a cumpărat un revolver cu 150 de dolari, n-o ducea prea bine cu banii, dar îi murise soțul și se simțea în siguranță dacă avea o armă în casă... Nu avea atunci cum să bănuiască faptul că acea investiție îi va aduce foloase de o sută de ori mai mari.

În vara anului trecut, Donna a angajat doi zilieri pentru munca de sezon la fermă. De obicei, pentru astfel de ocazii nu se cereau nici un fel de referințe. Cei doi, care s-au prezentat sub nume false, stăteau într-o „locuință de serviciu", în apropierea grajdului. Soames și Martin, cei doi angajați temporar, plănuiau să dea lovitura după încheierea recoltatului și, deci, după strângerea unei sume importante de bani. Numai că ei „zăriseră" în casa fermierei câteva obiecte din aur și

argint și interesante obiecte de cult ale indienilor, și se hotărâseră să dea lovitura cât mai repede. Într-o seară, pe când femeia îi invitase (după obiceiul locului) la un ceai cu fursecuri, zilierii se reped la ea și o imobilizează, legând-o cu o funie de un scaun. Apoi, crezându-se în deplină siguranță, au început să adune lucrurile prețioase din casă...

Donna purta în permanență un inel cu piatră prețioasă, amintire de la defunctul ei soț. Cu mișcări disperate, ea reușește să taie legăturile de la mâini și să se furișeze în bucătărie. Dintr-un sertar, scoate revolverul și, cu un curaj nebănuit la vârsta ei, domolește zelul celor doi borfași, amenințându-i cu arma. Apoi îi închide într-o cameră și telefonează la poliție... În minutele până când mașina șerifului a ajuns la fața locului, infractorii au reușit să fugă spărgând o fereastră. Donna a țintit și a apăsat pe trăgaci... Abia atunci și-a dat seama că uitase să încarce arma. Dar esențialul îl făcuse. Poliția i-a prins în scurt timp pe fugari. Surpriza plăcută s-a produs când autoritățile i-au înmânat un cec de 15 mii de dolari (cât 100 de revolvere), recompensa pentru sprijinul adus la capturarea a doi suspecți din California, căutați de peste doi ani. Nimeni n-a crezut-o când a declarat că atunci a folosit prima oară acea armă de foc. *(P.I.)*

Un colecționar inedit

Inginerul silvic Adrian Bălcan de la Ocolul silvic Voinești, jud. Dâmbovița, este un pasionat vânător și o prezență în acțiunile de combatere a dăunătorilor vânatului. În decursul celor cinci ani de la absolvirea Facultății de Silvicultură și de includere în tagma vânătorilor, a reținut toate blănurile de la vulpile vânate, deținând în prezent mai mult de 40 de exemplare. Toate s-au conservat prin tăbăcire, ceea ce contribuie la păstrarea lor timp îndelungat. Scopul ineditei colecții îl constituie strângerea de material de cercetare pentru subiectul tezei de doctorat. Interesant că

blănurile de vulpi deși provin din terenurile de vânătoare din raza ocolului silvic, prezintă între ele diferențieri semnificative în coloritul, în lungimea și densitatea firelor de păr. Aspecte ce urmează a fi explicate prin prelucrarea datelor înregistrate în fișe la fiecare exemplar de vulpe – greutate, lungime corporală, starea de întreținere, vârstă, sexul, gradul de parazitare etc. Actuala colecție de piei de vulpe impresionează prin frumusețea blănurilor, prin diversitatea de nuanțe a coloritului și a densității firelor de păr și se consideră, ca valoare, cu un tezaur numit „de aur moale"., termen atribuit blănurilor utilizate în vestimentațiile umane. *(Dr. V. Nesterov)*

■ Un șofer nervos

Familia s-a reunit la spital!

Hans B. din Berlin era un șofer amator nici mai bun și nici mai rău decât alții. Un păhărel în plus însă îl făcea feroce. Așa s-a întâmplat și în acea seară neplăcută de sâmbătă când, împreună cu soția, fiul și fiica, gemeni de 18 ani, se întorcea de la o petrecere din afara orașului.

Dându-și seama că a băut și-a lăsat soția la volan. Nemulțumit de felul în care conduce a început întâi să bombăne pentru ca apoi să treacă la insulte. Nevrând să se certe cu un om beat, femeia a cedat locul fiului, dar rezultatul a fost același.

A urmat fiica având parte de același tratament. În cele din urmă cei trei au coborât hotărâți să aștepte o ocazie. Cu toții erau siguri că tatăl își va reveni și va veni alături de ei, urmând să recupereze mașina a doua zi. Calculele lor au fost însă greșite pentru că omul a pus mâna pe volan și i-a dat drumul cu viteză. N-a făcut însă nici 500 de metri, când o roată s-a desfăcut iar mașina a fost izbită de un parapet.

Familia s-a reunit în sfârșit, așteptând împreună, nu o mașină de ocazie, ci ambulanța și poliția anunțate de un binevoitor. (I.S.)

■ Prizonieră a trecutului

VICTIMA UNUI INCEST SIMBOLIC

Până la vârsta de 28 de ani, Agnes G. din Belgia a fost marcată de o suferință profundă care-i afecta psihicul, dar a cărei cauză îi era complet necunoscută. Își simțea întreaga ființă sfâșiată de o ură surdă, bine înrădăcinată în ființa sa, o ură îndreptată fără nici un motiv în primul rând împotriva părinților și a celor trei frați mai mari, dar nu mai puțin împotriva propriei ei persoane.

După ce a terminat școala și și-a găsit o slujbă, toți banii câștigați i-a destinat ședințelor de psihoterapie, în speranța că va înțelege ce se petrece cu ea. Inutil iar disperarea era din ce în ce mai mare în lipsa unei explicații privind sentimentul care-i rodea lent și sigur sufletul. O rază de lumină avea să apară dintr-o întâmplare, când Agnes a participat la o conferință dedicată incestului. Pe măsură ce comunicările științifice se succedau, tânăra simțea că se poate recunoaște în fiecare caz descris de oamenii de știință. Cu toate acestea, emoția copleșitoare pe care situațiile auzite i-o declanșau nu avea decât să o intrige: știa bine că ea nu fusese victima unui incest sau a vreunui viol, nici în copilărie, nici mai târziu.

În cadrul conferinței se făcuseră referiri la câteva titluri de lucrări despre incest și viol. Interesată brusc, mai mult decât își putuse imagina, de acest subiect și-a procurat o parte din cărțile respective. Acolo avea

să descopere cheia suferinței ei. În copilărie fusese victima unui „incest simbolic", cum îl numeau specialiștii. Ce înseamnă acest lucru?

Părinții ei, foarte tineri pe vremea revoluției sexuale, rămaseseră toată viața adepți ai sloganurilor de atunci. „Sexul nu e o rușine", spuneau ei, dar asta nu era tot, obișnuiau să facă sex în prezența copiilor, fără nici cea mai mică preocupare pentru discreție. Agnes îi văzuse ani la rând, de zeci de ori în această ipostază; nu fusese mirată decât poate la început, apoi ori că-și vedea părinții la plimbare, ori vorbind la telefon, ori stând la masă... ori făcând sex era același lucru. O imagine obișnuită. Și asta nu a fost tot: până la vârsta de 16 ani, Agnes împărțise aceeași cameră, e drept una destul de spațioasă, împreună cu frații ei mai mari. Se dezbrăcau, se schimbau de haine sau umblau goi fără nici o reținere unii față de ceilalți. Asta fusese tot, fără nici o nuanță de sexualitate, doar exhibiționism, trăit la vremea respectivă ca o stare de normalitate. Numai că specialiștii consideră că acest climat din familie, în care limitele dintre copii și părinți, ca și dintre frații de sexe diferite, sunt încălcate, are conotația unui incest, „simbolic" cum îl denumesc ei, dar cu repercusiuni la fel de periculoase asupra psihicului persoanei ca și incestul sau agresiunea sexuală propriu-zisă. Agnes nu povestise niciodată nici unui terapeut aceste aspecte din viața ei, neconsiderându-le ceva deosebit. Acum lucrurile însă îi erau clare. La fel pentru psihologul care o trata. „Revelația" a avut loc cu un an în urmă. Asta nu înseamnă că Agnes este în prezent vindecată. *(A.P.)*

Săptămâna
26 ianuarie - 1 februarie

TV ROMANIA

VINERI 7.00 Telematinal 9.40 Practic TV 10.30 TVR Cluj 11.20 TVR Iaşi 12.10 TVR Timişoara 14.15 CiberFan 16.30 Tribuna partidelor parlamentare 17.30 Serial: „Încurcături în familie" 18.10 O vedetă... populară 19.15 Serial: „Pasiuni" 20.00 Jurnal 20.50 Culise 21.50 Campionatul european de patinaj artistic 0.30 Rock la miezul nopţii.

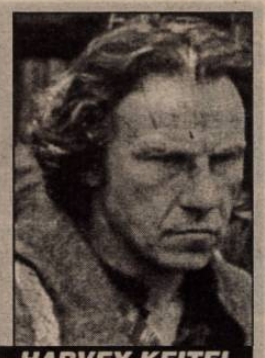

HARVEY KEITEL
ROMÂNIA 1
duminică, 20.30

SÂMBĂTĂ 8.20 Desene animate 8.45 Serial: „Fram" 10.20 Film: „Computerul cu pantofi de tenis" (SUA, 1995) 13.00 Serial: „Călâiul lui Achile" 14.10 Arca Marinei 16.15 Serial: „Felicity" 17.00 Campionatul european de patinaj artistic 18.00 Teleenciclopedia 20.00 Jurnal 20.30 Divertisment 21.40 Serial: „Sânge albastru" 22.45 Film: „Traviata la Paris" (Italia, 2000).

DUMINICĂ 7.00 Ceasul deşteptător 8.00 Universul credinţei 9.00 Desene animate 9.30 Kiki Riki Miki 10.30 Viaţa satului 12.00 Tezaur folcloric 15.00 Campionatul european de patinaj artistic 18.00 Trupa de şoc caută o vedetă! 19.10 Serial: „Acţiune! Motor!" 20.00 Jurnal 20.30 Film: „Pulp fiction" (SUA, 1994). Cu: John Travolta, Uma Thurman, Harvey Keitel 23.00 Ştirile de sâmbăta asta.

LUNI 7.00 Telematinal 10.20 Film: „Pulp fiction" (r) 14.30 Pro Patria 15.30 Serial: „Becker" 16.00 Cronica 17.30 Serial: „Încurcături în familie" 19.15 Serial: „Pasiuni" 20.00 Jurnal 20.50 Iartă-mă! 22.00 Naţional TV Bingo Liberty.

MARŢI 7.00 Telematinal 9.40 Practic TV 10.30 TVR Cluj 11.30 TVR Iaşi 12.30 TVR Timişoara 14.15 CiberFan 15.30 Fotbal: Croaţia – România 17.30 Serial: „Încurcături în familie" 18.10 Pentru dv., Doamnă! 19.15 Serial: „Pasiuni" 20.00 Jurnal 20.55 Film: „Gâlceava vrăjitoarelor" (SUA, 1980) 22.35 Serial: „Şapte zile" 0.30 Vă place opera?

MIERCURI 7.00 Telematinal 9.40 Practic TV 10.30 TVR Cluj 11.20 TVR Iaşi 12.10 TVR Timişoara 14.15 CiberFan 14.30 TVR Craiova 15.30 Serial: „Becker" 17.30 Serial: „Încurcături în familie" 19.15 Serial: „Pasiuni" 20.00 Jurnal 20.55 Recurs la morală 22.25 Cu ochii'n 4 23.40 Memorialul durerii 0.20 Lumea dansului.

JOI 7.00 Telematinal 9.40 Practic TV 10.30 TVR Cluj 11.10 TVR Iaşi 11.50 TVR Timişoara 14.15 CiberFan 15.30 Serial: „Becker" 16.00 Convieţuiri 17.30 Serial: „Încurcături în familie" 18.10 Medicina pentru toţi 19.15 Serial: „Pasiuni" 20.00 Jurnal 20.55 Serial: „Justiţiarii" 21.55 Reflecţii rutiere 22.10 Academia de presă 23.30 Serial: „Martorul tăcut".

prima

VINERI 8.00 Prima Mix! 14.30 Obiectiv 15.30 Serial: „Viper" 16.30 Serial: „Salvaţi de clopoţel" 18.00 Focus 19.30 Impact 20.00 Vrei să fii miliardar? 21.00 Film: „În pat cu duşmanul" (SUA, 1991). Cu: Julia Roberts 0.00 Serial: „Viper".

SÂMBĂTĂ 8.00 Program pentru copii 10.00 Serial: „Eddie McDowd" 11.00 Sport Magazin 15.30 Serial: „Viper" 16.30 Serial: „Salvaţi de clopoţel" 18.00 Focus 19.30 Impact 20.00 Vrei să fii miliardar? 21.00 Film: „Căpitanul Jack" (SUA, 1998) 23.30 Impact 0.00 Film: „Pamela Principle 2".

DUMINICĂ 8.00 Program pentru copii 10.00 Ora de religie 12.30 Cinemagia 13.00 Film: „Poveste din L.A." (SUA, 1991). Cu: Steve Martin 15.00 Film: „Un poliţist şi jumătate" (SUA, 1989) 18.00 Focus 18.30 Impact 19.30 Vrei să fii miliardar? 21.30 Film: „Crima în direct" (SUA, 1997) 23.00 Film 0.30 România@large.

LUNI 8.00 Prima Mix! 14.30 Camera de râs 15.30 Serial: „Viper" 16.30 Serial: „Salvaţi de clopoţel" 18.00 Focus 19.00 Real TV 20.00 Vrei să fii miliardar? 21.00 Film: „Justiţie finală" Cu: Michael Douglas 23.00 Focus plus.

MARŢI 8.00 Prima Mix! 15.30 Serial: „Viper" 16.30 Serial: „Salvaţi de clopoţel" 18.00 Focus 19.00 Real TV 20.00 Film: „Ultimul zbor" 22.00 Stil 23.30 Impact.

MIERCURI 8.00 Prima Mix! 15.30 Serial: „Viper" 16.30 Serial: „Salvaţi de clopoţel" 18.00 Focus 19.00 Real TV 20.00 Serial: „Justiţie militară" 21.00 Film: „Şansa unei vieţi" (SUA, 1983). Cu: Tom Cruise 23.30 Impact.

JOI 8.00 Prima Mix! 15.30 Serial: „Viper" 16.30 Serial: „Salvaţi de clopoţel" 18.00 Focus 19.00 Real TV 20.00 Serial: „Justiţie militară" 21.00 Film: „Supravieţuitorul" (CBS) 22.00 Obiectiv.

ELVIS PRESLEY
ACASĂ
duminică, 22.15

tvr2

VINERI 7.00 – 13.30 Reluări 14.00 Desene animate 14.45 Serial: „Femeia ispititoare" 15.50 Serial: „Samuraiul" 16.40 Arca lui Noe 17.40 Serial: „Misiune pe chei" (ep.1) 18.30 Telejurnal TVR2 20.45 Serial: „S Club 7 la L.A." 21.15 D'ale lu' Mitică 22.15 Doc.: „Dezastre" 23.00 Film: „O femeie incomodă" (Australia, 1998, partea I).

SÂMBĂTĂ 8.35 Toţi, împreună 10.00 Film: „Oceaniştii" (SUA, 2000) 11.35 Desene animate 12.00 Serial: „Piatra magică" 12.30 Trupa DP2 14.35 Atlas 15.35 Top TVR2 16.35 Serial: „Parohia Dibley" (ultimul ep.) 17.30 Lumea de mâine 18.30 Telejurnal TVR2 18.45 Preţul succesului 20.10 Televiziunea, dragostea mea! 21.05 Serial: „Familia Porter" 21.35 Serial: „Jonathan Creek" 22.30 NBA Action.

DUMINICĂ 8.30 Tradiţii 9.30 Ferma 11.30 Desene animate 12.00 Serial: „Piatra magică" 12.30 Tip-top, minitop 14.00 Arta apărării 15.15 Doc.: „Celebrităţi ale secolului XX" 16.05 Serial: „Star Trek – Voyager" 18.30 Telejurnal TVR2 18.40 Serial: „Mike Hammer – detectiv particular" (ultimul ep.) 19.30 Spectacolul lumii 20.00 Film: „O familie de suflet" (Franţa, 1998) 21.30 Serial: „Familia Porter" 22.00 NBA: New York – L.A. Lakers (r).

LUNI 8.35 Toţi împreună 14.00 Desene animate 14.45 Serial: „Femeia ispititoare" 15.35 Serial: „O familie de suflet" (r) 17.35 Serial de călătorii 18.30 Telejurnal TVR 2 19.20 Lumea de mâine 20.25 Serial: „Băieţi buni, băieţi răi" (ep.1) 23.00 Teatrul Naţional TV: „Al matale, Caragiale" scenariu de Mircea Cornişteanu.

MARŢI 8.35 Toţi împreună 10.35 În numele sportului (r) 12.00 Televiziunea, dragostea mea! (r) 14.00 Desene animate 14.45 Serial: „Femeia ispititoare" 15.35 Trupa DP2 17.40 Serial: „Familia şi legea" 18.30 Telejurnal TVR2 19.00 Autograf muzical 20.25 Serial: „Băieţi buni, băieţi răi" 22.50 Film: „Semnul şarpelui" (România, 1981).

MIERCURI 8.35 Toţi împreună 9.40 Pragul de sus (r) 11.50 Film: „Semnul şarpelui" (r) 14.00 Desene animate 14.45 Serial: „Femeia ispititoare" 15.35 Trupa DP2 17.40 Serial: „Familia şi legea" 18.30 Telejurnal TVR2 20.25 Serial: „Băieţi buni, băieţi răi" 21.15 Pe muchie de cuţit 22.50 Film: „Al treilea ochi" (partea a V-a).

JOI 8.35 Toţi împreună 9.40 Pe muchie de cuţit (r) 11.50 Film: „Al treilea ochi" (r) 13.30 Tribuna partidelor parlamentare 14.00 Desene animate 14.45 Serial: „Femeia ispititoare" (ultimul ep.) 15.35 Trupa DP2 17.35 Puls 2001 18.30 Telejurnal TVR2 19.00 Autograf muzical: „Phoenix" 19.45 Documentar 21.15 Ora adevărului 22.50 Film: „Femeia care aduce ploaia" (Italia/Spania, 1995).

acasă

VINERI 7.00 – 13.40 Reluări 15.30 Serial: „Înger sălbatic" 17.00 Desene animate 17.30 Serial: „Dragoste şi putere" 18.00 Serial: „Fiorella" 19.00 Serial: „Iubire fără limite" 20.00 Ştirile de acasă 20.40 Serial: „Dragoste nebună" 21.30 Serial: „Luisa Fernanda" 22.30 Film: „Secretele familiei" (SUA, 1984).

SÂMBĂTĂ 7.00 – 12.10 Reluări 13.00 Acasă la români 15.00 Serial: „Huckleberry Finn" 15.30 Serial: „Înger sălbatic" 17.00 Căsuţa poveştilor 17.30 Serial: „Dragoste şi putere" 18.00 Serial: „Fiorella" 19.00 Film: „Perry Mason: Psihologia crimei radiofonice" (SUA, 1993) 20.40 Serial: „Al şaptelea cer" 21.30 Serial: „Ramona" 22.15 Film: „Domnul şi doamna Hart: Moartea unei jurnaliste" (SUA, 1994).

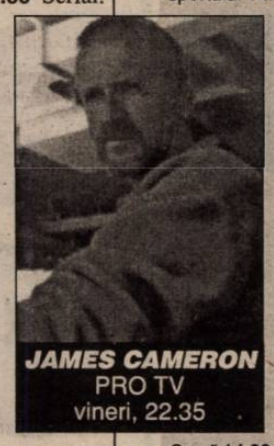

JAMES CAMERON
PRO TV
vineri, 22.35

DUMINICĂ 7.00 – 10.30 Reluări 11.20 Doctorul casei 13.30 Serial: „Trei femei" 15.00 Serial: „Huckleberry Finn" 16.00 Acasă la români 17.30 Serial: „Dragoste şi putere" 18.00 Serial: „Fiorella" 19.00 Film: „Columbo: Sub acoperire" (SUA, 1994) 20.40 Serial: „Al şaptelea cer" 21.30 Serial: „Ramona" 22.15 Film: „Charro!" (SUA, 1969). Cu: Elvis Presley.

LUNI 7.00 – 13.40 Reluări 15.30 Serial: „Înger sălbatic" 17.00 Desene animate 17.30 Serial: „Dragoste şi putere" 18.00 Serial: „Fiorella" 19.00 Serial: „Iubire fără limite" 20.00 Ştirile de acasă 20.40 Serial: „Dragoste nebună" 21.30 Serial: „Luisa Fernanda" 22.30 Film: „39 de trepte" (Anglia, 1935).

MARŢI 7.00 – 13.45 Reluări 15.30 Serial: „Înger sălbatic" 17.00 Desene animate 17.30 Serial: „Dragoste şi putere" 18.00 Serial: „Fiorella" 19.00 Serial: „Iubire fără limite" 20.00 Ştirile de acasă 20.40 Serial: „Dragoste nebună" 21.30 Serial: „Luisa Fernanda" 22.30 Film: „Două feluri de iubire" (SUA, 1983).

MIERCURI 7.00 – 13.40 Reluări 15.30 Serial: „Înger sălbatic" 17.00 Desene animate 17.30 Serial: „Dragoste şi putere" 18.00 Serial: „Fiorella" 19.00 Serial: „Iubire fără limite" 20.00 Ştirile de acasă 20.40 Serial: „Dragoste nebună" 21.30 Serial: „Luisa Fernanda" 22.30 Film: „Sponsorizare din St. Louis" (SUA, 1957). Cu: James Stewart.

JOI 7.00 – 13.00 Reluări 15.30 Serial: „Înger sălbatic" 17.00 Desene animate 17.30 Serial: „Dragoste şi putere" 18.00 Serial: „Fiorella" 19.00 Serial: „Iubire fără limite" 20.00 Ştirile de acasă 20.40 Serial: „Dragoste nebună" 21.30 Serial: „Luisa Fernanda" 22.30 Film: „Vieţi distruse" (SUA, 1991).

PRO TV

VINERI 7.00 Serial: „Monştrii" 8.00 Serial: „Prieteni pe viaţă" 8.30 Serial: „Cheers" 9.00 Serial: „Afaceri de familie" 11.50 Serial: „Bebe" 12.15 Film: „Tot aurul din lume" (Franţa, 1961) 16.00 Serial: „Tânăr şi neliniştit" 17.45 Teo 19.00 Ştirile PRO TV 20.00 Vineri seara ne distrăm cu Florin Călinescu 22.35 Film: „Aliens" (SUA, 1986). Cu: Sigourney Weaver. Regia: James Cameron 1.10 Film: „Ultimul împărat" (coprod., 1987) 4.00 Serial: „Seinfeld" 4.30 Serial: „Kinght Rider supercomando".

SÂMBĂTĂ 7.00 Desene animate 8.00 Serial: „Micii războinici" 8.30 Serial: „Gemenele" (ultimul ep.) 9.00 Serial: „Liceul Madison" 10.00 Serial: „Bătălia pentru Terra" 10.40 Serial: „Cei mai frumoşi ani" 11.30 Serial: „Familia Hughley" 12.00 Gillette – lumea sportului 14.00 Serial: „Maggie" 14.30 Serial: „Crimă dublă" 15.45 Film: „Iluzii destrămate" (SUA, 1994) 17.30 Handbal feminin: Oltchim Râmnicu Vâlcea – Vilborg 19.00 Ştirile PRO TV 19.30 Film: „Sărutul morţii" (SUA, 1995) 21.25 Film: „O femie drept răsplată" (SUA, 1993). Cu: Robert De Niro, Uma Thurman 23.15 Serial: „Millennium" 0.15 Serial: „Femei fierbinţi".

DUMINICĂ 7.00 Desene animate 8.30 Serial: „Micii războinici" 9.00 Superabracadabra 10.00 Serial: „Mystic knights Of Tir Na Nog I, II" (ep.1) 11.00 Doc.: „Secretele războiului" 13.00 Serial: „Maggie" 13.30 Serial: „Dharma şi Greg" 14.00 Film: „Stan şi Bran" (SUA, 1943) 15.20 Film: „Un caz periculos" (partea a II-a) 17.00 Serial: „Rătăciţi printre fete" 18.00 Serial: „Melrose Place" 19.00 Ştirile PRO TV 19.30 Serial: „Ally McBeal" 20.30 Film: „În căutarea unui partener" (SUA, 1992) 22.20 Serial: „Suflete pierdute" 23.00 Serial: „Poltergeist – moştenirea" 0.00 Serial: „Women".

LUNI 8.00 Serial: „Prieteni pe viaţă" 8.30 Serial: „Cheers" 9.00 Serial: „Afaceri de familie" 11.50 Serial: „Bebe" 12.10 Film: „Sicilianul" (SUA, 1987). Cu: Christopher Lambert 16.00 Serial: „Tânăr şi neliniştit" 17.45 Teo 19.00 Ştirile PRO TV 20.00 Film: „Ultima suflare" (SUA, 1997) 22.30 Serial: „Avocaţii" 0.15 Serial: „Seinfeld" 0.45 Serial: „Chicago Hope" 1.45 Serial: „Nebun după tine" 4.30 Serial: „Knight Rider supercomando".

MARŢI 7.00 Serial: „Ora comediei" (ep.1) 8.00 Serial: „Prieteni pe viaţă" 8.30 Serial: „Cheers" 9.00 Serial: „Afaceri de familie" (ultimul ep.) 12.00 Serial: „Bebe" 12.20 Film: „Rivalii" (SUA, 1979) 16.00 Serial: „Tânăr şi neliniştit" 17.45 Teo 19.00 Ştirile PRO TV 20.00 Serial: „Expertul" 21.00 Serial: „Spitalul de urgenţă" 22.00 Chestiunea zilei 0.15 Serial: „Seinfeld" 0.45 Serial: „Chi-cago Hope" 1.30 Serial: „Nebun după tine" 2.00 Film: „Grăsanul şi băieţelul" (SUA, 1989). Cu: Paul Newman 5.00 Serial: „Knight Rider supercomando".

MIERCURI 7.00 Serial: „Ora comediei" 8.00 Serial: „Prieteni pe viaţă" 9.00 Serial: „Cheers" 12.00 Film: „Trupul duşmanul meu" (Franţa, 1976). Cu: Jean-Paul Belmondo 14.05 Serial: „Fitz" 16.00 Serial: „Tânăr şi neliniştit" 17.45 Teo 19.00 Ştirile PRO TV 20.00 Film: „Fiul moştenit" (SUA, 1997) 22.00 Chestiunea zilei 0.05 Serial: „Seinfeld" 0.35 Serial: „Chicago Hope" 1.30 Serial: „Nebun după tine" 3.45 Film: „Iubire mincinoasă" (coprod., 1990) 5.15 Serial: „Knight Rider supercomando".

JOI 7.00 Serial: „Ora comediei" 8.00 Serial: „Prieteni pe viaţă" 9.00 Serial: „Cheers" 12.00 Film: „Asul din mânecă" (Franţa, 1976) 16.00 Serial: „Tânăr şi neliniştit" 17.45 Teo 19.00 Ştirile PRO TV 20.00 Film: „Prietenie periculoasă" (SUA, 1998). Cu: Lorenzo Lamas 22.00 Chestiunea zilei 1.05 Serial: „Seinfeld" 1.30 Serial: „Răzbunare fără limite" (ep.1) 2.00 Serial: „Nebun după tine" 4.15 Film: „Când bărbaţii nu-ţi dau pace" (SUA, 1991). Cu: Jack Nicholson.

antena 1

VINERI 7.00 Observator 8.00 'Neaţa 11.00 Serial: „Dublă identitate" 14.00 Film: „Proprietăreasa" (SUA, 1996) 16.00 Serial: „Zile din viaţa noastră" 17.20 Serial: „Te voi iubi mereu" 19.00 Observator 19.50 Film: „Delta Force 3" (SUA, 1998) 22.00 Serial: „Pericol iminent" 22.15 Serial: „Stargate SG-1" 23.30 Noaptea târziu cu Mircea Badea 0.30 TeleEurobingo 2 1.30 Film: „Recuperatorii" (SUA, 1999) 3.00 Serial: „Dragostea învinge" 3.45 Serial: „Capcanele destinului".

SÂMBĂTĂ 6.00 Film: „Bostonienii" (coprod., 1984) 9.00 Serial: „Mama, detectiv particular" 10.00 Casa de piatră 13.00 Serial: „Viitorul începe azi" 14.30 Iarna nu-i ca vara 16.00 Orient expres 18.00 Serial: „Te voi iubi mereu" 19.00 Observator 19.45 Film: „Viaţă şi moarte în L.A." (SUA, 1985) 22.00 Film: „Manuscrisul ucigaş" (SUA, 1998) 0.00 Film: „Nopţi intime" (Franţa, 1999) 1.30 Film: „Nirnava" (Franţa/Italia).

DUMINICĂ 7.30 Film: „Poliţist din tată în fiu" (Marea Britanie, 1962) 9.00 Serial: „Mama, detectiv particular" 10.00 Desene animate 11.20 Serial: „Aventurile lui Sindbad" 12.10 Serial: „Tânărul Indiana Jones" 13.00 Serial: „Pe cont propriu" 14.00 Totul va fi bine 16.00 Serial: „Amazon" 17.00 Prezentul simplu 18.00 Serial: „Marele război" (ultima parte) 19.00 Observator 20.00 Film: „Robbersonii şi poliţia" (SUA, 1994) 22.00 TeleEurobingo Show 1.00 Film: „Război subteran" (SUA, 1990).

LUNI 7.00 Observator 8.00 'Neaţa 11.00 Serial: „Dublă identitate" 13.15 Serial: „Mama, detectiv particular" 16.00 Serial: „Zile din viaţa noastră" 17.20 Serial: „Te voi iubi mereu" 19.00 Observator 20.00 Film: „Al treilea geamăn" (Canada, 1997, partea I). Cu: Larry Hagman 22.00 Marius Tucă Show 23.30 Noaptea târziu cu Mircea Badea 0.30 Serial: „Navarro" 2.00 Serial: „Dragostea învinge" 2.45 Serial: „Între Nord şi Sud" Cu: Gregory Peck.

MARŢI 7.00 Observator 8.00 'Neaţa 11.00 Serial: „Dublă identitate" 11.50 Serial: „Mama, detectiv particular" 12.15 Film: „Dragoste, suferinţă şi tot tacâmul" (SUA, 1973) 16.00 Serial: „Zile din viaţa noastră" 17.20 Serial: „Te voi iubi mereu" 19.00 Observator 20.00 Film: „Braconierul" (SUA, 1996) 22.00 Marius Tucă Show 23.30 Noaptea târziu cu Mircea Badea 0.30 Serial: „Navarro" 2.00 Serial: „Dragostea învinge" 2.45 Serial: „Între Nord şi Sud".

MIERCURI 7.00 Observator 8.00 'Neaţa 11.00 Serial: „Dublă identitate" 11.50 Serial: „Mama, detectiv particular" (ultimele ep.) 12.40 Film: „Răzbunare la comandă" (SUA, 1979) 16.00 Serial: „Zile din viaţa noastră" 17.20 Serial: „Te voi iubi mereu" 19.00 Observator 20.00 Film: „Justiţiarul" (SUA, 1981). Cu: Charles Bronson 22.00 Marius Tucă Show 23.30 Noaptea târziu cu Mircea Badea 0.30 Serial: „Navarro" 2.00 Serial: „Dragostea învinge" 2.45 Serial: „Între Nord şi Sud" 3.30 Serial: „Capcanele destinului".

JOI 7.00 Observator 8.00 'Neaţa 11.00 Serial: „Dublă identitate" 12.00 Film: „Hoţii de bijuterii" (SUA, 1972). Cu: Omar Shariff 14.00 Film: „Mulholland Falls" (SUA, 1996). Cu: Melanie Griffith, Nick Nolte 16.00 Serial: „Zile din viaţa noastră" 17.20 Serial: „Te voi iubi mereu" 19.00 Observator 19.50 Din dragoste 22.00 Marius Tucă Show 23.30 Noaptea târziu cu Mircea Badea 0.30 Serial: „Navaroo" 2.00 Serial: „Dragostea învinge" 2.45 Serial: „Între Nord şi Sud" 3.30 Serial: „Capcanele destinului".

LARRY HAGMAN
ANTENA 1
luni, 20.00

TELE 1 abc

VINERI 7.00 Bună dimineaţa, România 13.00 Ora unu a venit 14.45 Serial: „Derrick" 17.00 Gala Tele 7 18.00 As Show 19.30 La ordinea zilei 21.00 Telejurnal 22.00 În justiţie 23.15 Viaţa noastră cea de toate zilele.

SÂMBĂTĂ 9.00 Ţara spiriduşilor 12.00 Domino 13.00 Ora unu a venit 16.00 Lumea misterelor 18.00 Lumea în clipa 2000 19.00 Documentar 20.00 As Show 21.00 Telejurnal 22.00 Cântecul şi casa lui 23.00 Serial: „Derrick".

DUMINICĂ 9.00 Cântecul şi casa lui (r) 10.00 Ţara spiriduşilor (r) 13.00 Ora unu a venit 15.45 Cinetour 17.00 Forţa destinului 18.00 Gala Tele7 19.00 Documentar 20.00 As Show 21.00 Telejurnal 22.00 Serial: „Derrick".

LUNI 7.00 Bună dimineaţa, România 13.00 Ora unu a venit (r) 16.00 Post Meridian 17.00 Daţi vina pe Corina! 18.00 As Show 19.00 Documentar 21.00 Telejurnal 22.00 Ofsaid.

MARŢI 7.00 Bună dimineaţa, România 10.00 Lumea în clipa 2000 (r) 13.00 Ora unu a venit 14.45 Documentar (r) 16.00 Post Meridian 17.00 Daţi vina pe Corina! 18.00 24 din 24 19.30 La ordinea zilei 21.00 Telejurnal 22.00 Măştile puterii 23.15 Viaţa noastră cea de toate zilele.

MIERCURI 7.00 Bună dimineaţa, România 10.00 La ordinea zilei (r) 13.00 Ora unu a venit 16.00 Post Meridian 17.00 Daţi vina pe Corina! 18.00 Cubul microbiştilor 19.30 La ordinea zilei 21.00 Telejurnal 22.00 Reporter Tele 7 23.15 Viaţa noastră cea de toate zilele.

JOI 7.00 Bună dimineaţa, România 10.00-13.45 Reluări 16.00 Post Meridian 17.00 Daţi vina pe Corina! 18.00 As Show 19.30 La ordinea zilei 21.00 Telejurnal 22.00 Telemedicina 23.15 Viaţa noastră cea de toate zilele.

„MAGAZIN" nu răspunde de modificările efectuate ulterior de către posturile de televiziune

Când iubesc, actorii iubesc „cu năbădăi”

Chiar şi atunci când e vorba de propriile lor legături sentimentale, actorii (şi actriţele, evident) sunt maeştri în a oferi lumii înconjurătoare situaţii de neînţeles. Probabil că nici măcar ei, protagoniştii unui cuplu de îndrăgostiţi, nu mai caută să priceapă ce se întâmplă cu ei de vreme ce ba îşi fac declaraţii înfocate spunând că nu concep viaţa unul fără altul, ba că nu se mai suportă şi că totul s-a sfârşit, ba că sunt din nou împreună mai fericiţi ca niciodată, ba că se căsătoresc, dar când să vină nunta anunţă că s-au separat, apoi că s-au împăcat şi se iubesc ca-n prima zi şi iar şi iar... Viaţa lor pare să se deruleze după o melodie cu acelaşi refren: „Te iubesc, nu te iubesc, nici cu tine, nici fără tine, totul s-a sfârşit, dar nu s-a sfârşit...” Iubirea lor plină de pasiune pare indestructibilă, în ciuda lacrimilor şi zbieretelor, a uşilor şi mobilelor trântite, a duelurilor verbale, a săgeţilor înveninate, a împăcărilor şi despărţirilor succesive. Spectacolul pe care şi-l oferă în primul rând lor îi ţin în priză o vreme şi departe de rutină, dar uneori se întâmplă ca protagoniştii să obosească, ba chiar să se plictisească de acest joc.

Gwyneth Paltrow – Ben Affleck

Cupidon? „Shakespeare în Love”

Cei doi actori au fost răpuşi de săgeţile lui Cupidon în 1998, când lucrau la „Shakespeare in Love”. Ea suferea încă de pe urma despărţirii de Brad Pitt şi era vulnerabilă. Visul de a se vedea măritată şi mamă a doi-trei copii se spulberase. L-a întâlnit însă pe Ben şi s-a gândit că nu e încă totul pierdut. A pornit tirada legată de căsătorie, dar Ben avea cu totul alte planuri, legate de carieră. Tensiunea între ei a apărut nu după mult timp. În ianuarie 1999 se despărţeau. După două luni, s-au întâlnit la o filmare şi au revenit la sentimentele de dinainte. Au început din nou să iasă împreună ca doi îndrăgostiţi. N-a durat mult pentru că Gwyneth n-a ezitat să se arate în public şi la braţul producătorului Guy Oseary. Indecisă, suava blondă pendulează între cei doi bărbaţi, petrece cu unul o seară la New York, o noapte cu celălalt la Los Angeles... Ben o imită, se lasă cucerit, cel puţin aparent, de „asistenta lui personală”, Lauren Lapam. Însă nu prea ar renunţa de tot la Gwyneth. Din când în când, o mai invită la câte o cină romantică la... Paris. Dar fără promisiuni şi jurăminte sau planuri pentru un viitor comun.

Patricia Arquette – Nicholas Cage

Dacă mă iubeşti, divorţăm

Deşi pare de neînţeles, aceasta a fost deviza cuplului. An de an şi-au anunţat divorţul, de parcă şi-ar fi propus ca astfel să rupă cu monotonia.

Destinele lor s-au intersectat în 1987. „La prima vedere, ne-am îndrăgostit. La a doua, m-a cerut în căsătorie”, povestea Patricia. Au fost văzuţi împreună o lună, apoi brusc s-au despărţit. „Abia după opt ani Nic m-a sunat din nou. Două zile mai târziu eram căsătoriţi”, mai spune actriţa. Au jurat să-şi petreacă tot restul vieţii împreună. Dar, pentru ei „restul vieţii” n-a însemnat „zi de zi”. Tinerii căsătoriţi au avut tot timpul de împărţit câte ceva, mai puţin acelaşi acoperiş. Separarea fizică, iubirea de la distanţă n-au avut puterea să-i ferească de rutină. Aşa că au simţit nevoia să-şi mai condimenteze viaţa şi cu anunţurile de divorţ. Deja, anul acesta, prin martie, când „ştirea-bombă” a fost din nou lansată n-a mai avut nici un efect. Degeaba cei doi „îndrăgostiţi” s-au repezit să-şi facă jocul obişnuit şi să dezmintă... zvonul. Lumea s-a plictisit de trucurile lor.

Liz Hurley – Hugh Grant

Protagoniştii unui remake?

Perechea Liz – Hugh, o variantă a zilelor noastre a cuplului Liz Taylor – Richard Burton? În primăvara acestui an, britanicii au fost cuprinşi de panică (exagerăm, desigur!): o legătură sentimentală de 13 ani, ce părea indestructibilă, se termina cu adevărat. Liz şi Hugh anunţaseră separarea. Unii au spus că acest moment era previzibil, doar că s-a întâmplat incredibil de târziu. Făceau desigur aluzie la situaţia extrem de penibilă prin care cuplul trecuse în urmă cu cinci ani când Hugh a fost surprins de poliţie în flagrant cu o prostituată, devenită ulterior celebră pe seama acestei întâmplări, e vorba de Divina Brown. Liz avusese atunci de înfruntat o umilinţă greu de suportat, dar, spre uimirea tuturor, s-a declarat dispusă să treacă totul cu vederea şi să uite, de dragul iubitului ei. În realitate, se pare că nu a putut să digere infidelitatea lui Hugh. Anul acesta a hotărât să pună punct chinului de a trăi alături de un bărbat care nu vrea să se maturizeze şi... să o ceară în căsătorie. Toată vara, publicaţiile n-au încetat să vorbească de despărţirea lor şi să profite de pe urma amănuntelor picante pe care Liz a găsit de cuviinţă să le ofere presei. Prizonieră a diverselor stări de spirit prin care trecea de la o zi la alta, Liz a reuşit însă să deruteze pe toată lumea: când punea pe seama lui Hugh toate relele din lume, când îl aşeza pe soclu ca pe o comoară numai de ea ştiută. Cert este că, după trei luni de la mult mediatizata lor despărţire, cei doi au fost surprinşi de paparazzi pe un iaht în Sardinia şi păreau mai îndrăgostiţi şi mai apropiaţi ca niciodată. Împăcare definitivă? Nici ei nu ştiu.

Robin Wright – Sean Penn

Dans modern

Între băiatul rău de la Hollywood şi soţia lui, valsul iubirii e mereu la fel: el face un pas greşit, ea îl trimite un timp la plimbare, el dă un ocol prin lumea largă, ea e cu privirea pe el, el se întoarce cu o reverenţă, ea îl trece din nou în carnetul de bal... Povestea lor de iubire a început în 1990, pe când turnau împreună „The State of Grace”. Dar etapa romantică n-a durat prea mult, repede-repede au ajuns la infern. Sean se îmbăta, Robin îl părăsea. Apoi se întorcea. În 1991 s-a născut primul lor fiu, Dylon. În timp ce tânăra mamă schimba scutece şi biberoane, Sean se scălda în aburii alcoolului şi dispărea cu zilele. Apoi revenea. În 1993, li s-a născut al doilea copil, Hopper Jack. De bucurie, Sean s-a dus să sărbătorească şi iar s-a rătăcit pe drumul înapoi spre casă. De data asta, Robin l-a aşteptat cu valizele la uşă. Sean s-a refugiat într-o caravană, a făcut penitenţă şi, cu masca umilinţei pe chip, a tot încercat s-o înduplece pe Robin. Abia în mai 1996, după un dute-vino permanent, s-au căsătorit. Dar asta nu le-a folosit la nimic: năravurile au rămas aceleaşi.

Liz Taylor – Richard Burton

Două nunţi şi-o înmormântare

Timp de... 22 de ani, cei doi celebri actori şi-au măcinat sufletele mistuite de o iubire pe cât de pasională pe atât de furtunoasă. 22 ianuarie 1962 sau prima zi de filmare, la Londra, a faimoasei creaţii cinematografice „Cleopatra”. Cu priviri pârjolitoare, Richard Burton îşi cântăreşte din cap până în picioare partenera, nimeni alta decât Liz Taylor, tânără şi de-o frumuseţe care tăia oricui respiraţia. „Din acel moment, a fost clar pentru toţi că numai cu un aparat de sudură cei doi ar mai putea fi despărţiţi”, spunea un tehnician prezent pe platoul de filmare. Din nefericire, la acea dată Richard Burton era însurat iar încăpăţânata Liz nu concepea să cedeze în această situaţie. Aşa că povestea lor fierbinte de iubire s-a redus la atât cât permitea ochiul vigilent al camerei de filmat de pe platou.

Când reflectoarele s-au stins, fiecare a plecat pe drumul vieţii lui de dinainte. Dar despărţirea n-a durat mult, după o lună cei doi s-au întâlnit (din întâmplare?) la Geneva. De data aceasta, Liz nu i-a mai rezistat bărbatului de care se îndrăgostise mai mult decât crezuse. Întorşi la Londra, Richard se împarte o vreme între soţie şi amantă apoi îşi anunţă divorţul. Pe 15 martie 1964, Liz Taylor şi Richard Burton se căsătoresc. Brusc, din perspectiva fiecăruia, farmecul legăturii lor dispare, lipsa incertitudinii şi a obstacolelor de dinainte de căsătorie au dispărut, viaţa de cuplu cu statut oficial nu le priveşte. Ea îşi ameţeşte plictiseala în alcool, el îşi domoleşte furia în droguri. Scandalurile se ţin lanţ şi, un timp, asta e singura cale pentru a avea parte şi de împăcări pline de pasiune. Până la urmă, în iulie 1973, se separă, iar pe 26 iunie 1974 divorţul se pronunţă. Liz trăieşte alături de un alt bărbat, dar nu rezistă nici o zi fără să vorbească la telefon sau să-l întâlnească pe Richard. Pe 10 octombrie 1975, se recăsătoresc. După numai şase luni, crizele de nervi şi scandalurile reîncep. În august 1976 divorţează din nou. În 1984 Richard moare în urma unei congestii cerebrale, iar Liz, în ciuda căsătoriilor ei succesive cu alţi bărbaţi îl consideră pe Richard adevărata ei pereche.

Grace – Robert de Niro

Iubirea, la nivel înalt

În 1996, între regele filmului De Niro şi prinţesa aerului Grace a avut loc o întâlnire la nivel înalt. Adică la mare altitudine, la bordul unui avion. Grace era stewardeză, De Niro era... răvăşit de turbulenţele relaţiei lui cu top-modelul Tookie Smith. S-au îndrăgostit şi amândoi au simţit că sunt în al nouălea cer. Primul gol de aer: tânăra femeie a spus că vrea să se mărite, „bătrânul” De Niro a dat înapoi. Cuplul începe să se clatine, intră în cădere liberă. „Dacă nu mă iei de soţie, te părăsesc”, au fost ultimele cuvinte ale stewardesei. Atunci, De Niro a făcut gestul salvator: pe 17 iunie 1997, cei doi s-au căsătorit. Opt luni mai târziu, se năştea micul Elliot. Dar Grace continuă să lucreze şi e mereu plecată în cursă. De Niro turbează de furie ca leul în cuşcă şi pretinde să aibă o familie ca-n filmele cu mafioţi, unde femeia stă acasă şi îşi aşteaptă soţul. Grace cere divorţul, dar lasă lucrurile să treneze. În iulie, relaţia lor pare să reintre într-o stare de... graţie. Dar avocaţii fiecăruia dintre ei îşi văd mai departe de treabă. Inevitabil, din nou ies scântei...

Pagină realizată de AURORA POPESCU

HOROSCOP

29 IANUARIE – 4 FEBRUARIE

BERBEC (21.03-20.04): Cel mai interesant aspect astrologic al acestei perioade este ascensiunea curbei financiare, începând cu ziua de marți sau miercuri. Spre finele săptămânii aceasta are un maxim de toată frumusețea, deci s-ar putea să primiți bani la începutul intervalului următor. Mici probleme cu sănătatea, în weekend.

TAUR (21.04-21.05): O veste excelentă, din domeniul socio-profesional, va umple întreaga săptămână. Deși nu mai aveați mari speranțe în acest sens, iată că un vis măreț vi se împlinește. Din punct de vedere financiar, s-ar părea că situația stagnează la un nivel acceptabil, dacă nu faceți risipă și investiți cu mintea, nu cu inima.

GEMENI (22.05-21.06): Remarcabilă este, în primul rând, alura curbei afectiv-emoționale, care are nu mai puțin de două maxime! Poate că vremea vă înaripează sufletul și sunteți mai vulnerabil la asediul unei persoane de sex opus. Oricum, viața în cuplu (dacă există) decurge la cote sublime. Nimic nou despre bani, deocamdată.

RAC (22.06-22.07): Veți scăpa de o obsesie datorită unei întâmplări delicate (marți sau miercuri), când adevărata față a unei persoane apropiate va ieși la iveală. Pe de altă parte, curba financiară și cea socio-profesională sunt în ascensiune; în consecință, bugetul vi s-ar putea redresa în mod sensibil.

LEU (23.07-22.08): S-ar putea să fiți victima unei capcane sentimentale – pe la mijlocul intervalului –, întrucât alura curbei afectului prezintă meandre periculoase. Mai multă prudență nu strică. Din păcate, curba financiară are o evidentă tendință de scădere, deci s-ar putea să vă „păsca" un ghinion în acest sens.

FECIOARA (23.08-21.09): Și la dv. situația financiară riscă să devină incertă, mai ales dacă nu renunțați la unele investiții ce mai pot întârzia. Soarele nu este acum în armonie cu Mercur, dar are o poziție favorabilă față de Venus. Cu alte cuvinte, vă așteaptă o viață sentimentală și amoroasă demnă de invidiat.

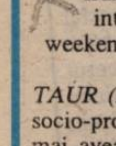

BALANȚA (22.09-22.10): O veste bună și una mai puțin bună se vor aglomera în acest interval, când nu vă vedeți capul de treburi. Vestea fericită vine dinspre zona financiarului (Miercuri sau joi), iar cea cu gust amar sosește din partea unui prieten care v-a jucat o farsă deloc amabilă. Să vă fie învățătură de minte!

SCORPION (23.10-21.11): Vă așteaptă o săptămână calmă și netedă, întrucât configurația astrală este lipsită de planetele ce produc „agitație". Cu toate acestea, mici „asperități" sunt posibile în partea a doua a perioadei, când curba psihicului are câteva oscilații. Cineva dintr-o zodie de Foc (Săgetător, Berbec sau Leu) nu vă place.

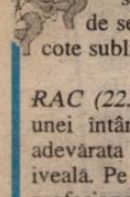

SĂGETĂTOR (22.11-20.12): Toate bune și la locul lor în constelația dv., dar singurul care nu-și găsește locul sunteți dv. înșivă. Dacă alura curbei psihicului și a afectului nu mint, atunci veți parcurge o perioadă plină de disensiuni provocate inutil de către dv. Marte și Soarele nu fac casă bună, ar trebui să vă cenzurați mai mult pornirile.

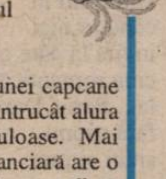

CAPRICORN (21.12-19.01): Cel mai interesant aspect astral este cel financiar; curba cu pricina are o scădere la început (luni și marți), apoi urcă cu vioiciune spre cote foarte înalte. În consecință, după un ipotetic ghinion, vă așteaptă o sumă consistentă de bani. Relațiile sentimentale cunosc, însă, o deteriorare destul de serioasă.

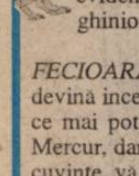

VĂRSĂTOR (20.01-18.02): Primele zile ale săptămânii vor fi încărcate cu probleme multe și mărunte, foarte stresante, care vă vor depărta de interesele personale. Însă de miercuri vă eliberați de această povară și purcedeți la o nouă afacere promițătoare. Situația financiară se va îmbunătăți sensibil.

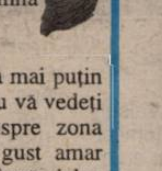

PEȘTI (19.02-20.03): Pentru cei născuți în ultimul decan al zodiei, o surpriză foarte plăcută – de ordin sentimental – vă va „îmbrățișa" joi sau vineri. În general, va fi o săptămână fără peripeții financiare sau socio-profesionale. În weekend mai este posibilă o întâlnire de afaceri, care vă va transforma într-un optimist realist.

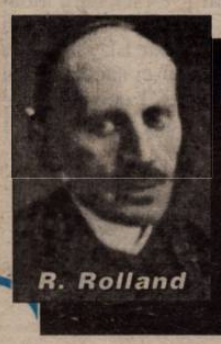

PERSONALITĂȚILE SĂPTĂMÂNII

Gheorghe Brăescu, Dominic Stanca, Ștefan Mihăilescu-Brăila, Ștefan Iordache, Abdus Salam (Nobel fizică 1979), James Joyce, Boris Pasternak (Nobel literatură 1958), Romain Rolland (Nobel literatură 1915), Arthur Rubinstein, Vicente Blasco Ibañez, Benjamin Johnson, Johnny Weissmüller. (P.I.)

R. Rolland

J. Joyce

De vorbă cu avocatul casei

ANULAREA DECIZIEI DE PENSIE

Domnului Dunca Lucian, comuna Măgurele

Decizia de pensie poate fi anulată dacă nu au fost respeetate condițiile legii privind pensionarea. Din scrisoarea dv. rezultă că pensionarea s-a făcut în mod legal, adică s-au respectat condițiile privind vârsta și vechimea în muncă. Numai faptul că dv. doriți să vi se aplice o lege mai favorabilă pentru calcularea pensiei, nu este de natură să ducă la anularea unei decizii de pensionare emisă în mod legal. Puteți solicita eventual o recalculare a pensiei.

Avocat NELI PĂDURARU

PERSPICACITATE

7 diferențe

Cele două desene care, la prima vedere, par identice, se deosebesc prin șapte mici diferențe grafice pe care vă invităm să le găsiți. *(Gh.R.)*

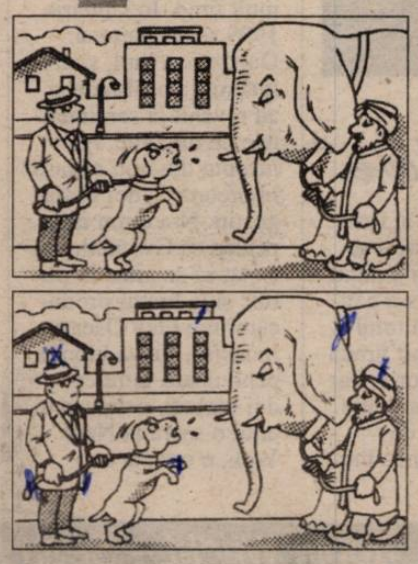

1) Așezarea celor două ferestre ale primei case (stânga). 2) Diferența așezării acoperișului casei din mijloc. 3) Lungimea lesei. 4) Laba stângă anterioară a câinelui. 5) Haina omului, 6) „Zgarda" elefantului. 7) Partea superioară a turbanului.

Scrisori primite

Vasile Tomegea, Bârlad: Vă mulțumim călduros pentru urări! Cât privește problema care vă interesează, ea este în atenția noastră și, în momentul în care vom găsi un colaborator, fiți sigur că vom continua rubrica respectivă.

Moise Tăncean, Arad: Pământul nu „cade" în Soare datorită forței centrifuge, care tinde să îl „arunce" în afara orbitei circumsolare. Însă planeta noastră nici nu o ia razna, întrucât Soarele exercită o puternică forță gravitațională care obligă Terra să rămână prizoniera orbitei. Când cele două forțe sunt în echilibru, atunci planetele (dar și sateliții planetelor, care, la scară mică, repetă față de planete ceea ce se întâmplă între acestea și Soare) se mențin constant pe orbite. Atât pentru azi!

Dl. profesor Petre Stoicescu, din com. Malu cu Flori, jud. Dâmbovița, oferă doritorilor colecția revistei noastre din 1960 și până în prezent. Cei interesați îi pot scrie pe adresa de mai sus.

T.R., Bistrița: Desigur, aveți perfectă dreptate în cele ce ne-ați semnalat în epistola Dv.! Ne cerem scuze și vom căuta ca, pe viitor, să nu mai apară erori în informare.

Rubrică realizată de **ADRIAN HOAJĂ**

MEMENTO

29 ianuarie – în anul 1893 s-a născut compozitorul și muzicologul Marțian Negrea
30 ianuarie – în anul 1852 s-a născut I.L.Caragiale, iar în 1932 s-a născut Dinu Săraru
31 ianuarie – în anul 1418 a murit Mircea cel Bătrân, domnitor al Țării Românești începând cu anul 1386
1 februarie – în anul 1868 s-a născut Ștefan Luchian, iar în 1934 s-a născut Nicolae Breban
2 februarie – în anul 1928 apare prima serie a „Biletelor de papagal", editate de Tudor Arghezi; în anul 1964 moare Ion Marin Sadoveanu
3 februarie – în anul 1912 s-a născut medicul neurochirurg Constantin Arseni; în anul 1954 a murit Ionel Teodoreanu
4 februarie – în anul 1809 s-a născut Vasile Cârlova; în anul 1859 a murit Alecu Russo

...știați că...

◆ *...jocul de șah a fost inventat, după cât se pare, în India, în jurul anului 500? Regulile actuale au fost stabilite în Europa în anii 1550.*

◆ *...extracția zahărului din trestie era cunoscută din antichitate? Grecii și romanii îl numeau „sare de India" sau „miere de India".*

◆ *...pisica a fost domesticită în Egipt în mileniile III-II î.Ch? Ea a fost adusă în Europa în primul mileniu al erei noastre.*

◆ *...cel mai mare poet al literaturii sanscrite este Kalidasa (sec.IV-V)? El este autorul dramei lirice Sakuntala.*

◆ *...trepakul este un dans popular rus? Se execută în mișcare rapidă.*

◆ *...francezii Auguste și Louis Lumière, considerați inventatorii cinematografului, au fost conducătorii unei uzine de material fotografic din Lyon? Aparatul inventat de ei, numit „cinematographe" a fost brevetat la 6 mai 1895.*

◆ *...pe lângă biserica „Trei Ierarhi" din Iași a fost instalată în 1640 o tipografie? Tot aici a funcționat între 1641-1642 „Academia Vasiliană".* (I.S.)

GRĂDINA *micul nostru Paradis*

LEUCANEA *un arbore curios*

Iubitorii de plante sunt de obicei și mari amatori de curiozități din lumea vegetală. Așa că, în ciuda faptului că arborele pe care îl vom aminti azi nu poate fi adus în... grădina noastră proprie, e interesant de cunoscut date fiind „biografia" și calitățile lui deosebite. Se numește Leucanea (Leucanea Leucocefala) era cunoscut atât de azteci, cât și de mayași cu mult înainte de cucerirea Mexicului de către spanioli. Băștinașii îl numeau „Uaxin", iar spaniolii „Oaxaca". Fiind foarte cunoscut și apreciat, numele arborelui a fost folosit pentru a denumi provincia Oaxaca, precum și capitala statului respectiv.

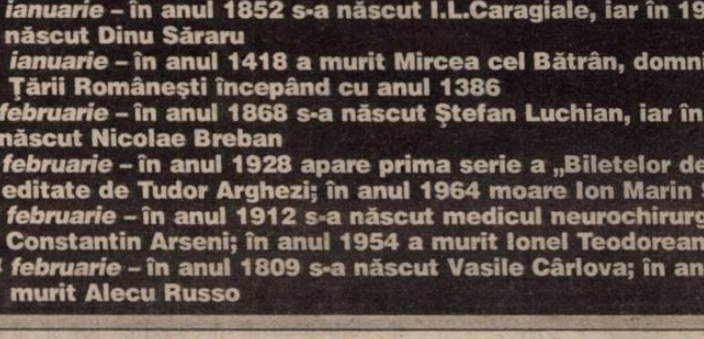

◆ Calitățile arborelui sunt cu adevărat neobișnuite. La vârsta de un an poate atinge înălțimea de 6 metri, având o productivitate anuală de circa 25 de tone de lemn la hectar; poate fi folosit ca lemn de construcție sau transformat în materie primă pentru fabricarea hârtiei. Lemnul posedă o capacitate calorică extrem de ridicată astfel că, prin ardere, 25 de tone de masă lemnoasă furnizează o cantitate de energie echivalentă cu 500 de barili de petrol.

Dar calitățile acestui curios arbore nu se opresc aici. El produce cantități apreciabile de îngrășăminte bogate în azot, potasiu și fosfor, contribuind la îngrășarea solului ca o leguminoasă, deoarece pe rădăcinile lui aderă microorganisme ce fixează azotul atmosferic, pe care apoi îl transformă în compuși organici și anorganici.

◆ Una din caracteristicile sale importante o constituie rezistența la marile variații de temperatură, umiditate și salinitate a solului, precum și la inundațiile periodice, la îngheț și secetă. În Yucatan, de exemplu, se dezvoltă foarte bine, cu toate că perioadele de secetă pot atinge până la opt luni pe an.

◆ În Filipine și în unele insule din vestul Pacificului este răspândită varietatea Acapulco, folosită mult în hrana animalelor și, mai ales, drept combustibil pentru generatoarele electrice, uzinele și instalațiile de tratare a produselor agricole. Cum buștenii rămași după defrișare dau lăstari noi care cresc foarte repede, se obține un combustibil mai puțin costisitor și într-un timp destul de scurt.

◆ Pentru agricultură, Leucanea este de un real folos deoarece îmbogățește solul, favorizând astfel creșterea plantelor învecinate; mai mult, frunzele culese și împrăștiate în jurul altor plante cultivate fac să se obțină randamente similare cu cele obținute prin folosirea îngrășămintelor chimice.

(Aurora Popescu)

HAZ DE NECAZ

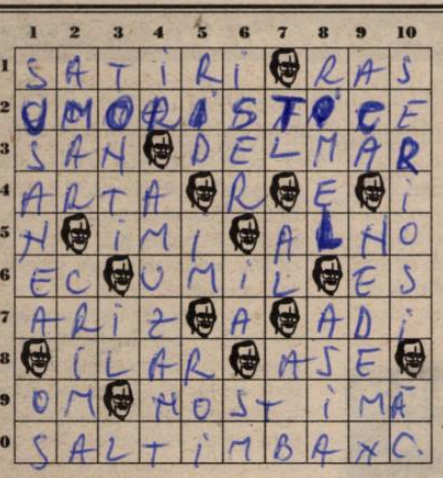

ORIZONTAL: 1) Personaje comice din cortegiul lui Dionysos – Haz. 2) Stârnesc râsul (fem.). 3) Cuibuşor de nebunii – A compus melodia de muzică uşoară „Cântec vesel despre Bucureşti" (Florentin). 4) Comedie, caricatură, satiră. 5) Timid în felul lui! – Insulă suedeză. 6) Ce se-ntoarce într-un scheci! – Plecat şi fără chef de glume – Despre jumătate! 7) Orez (Maced.) – Sadic la suflet! 8) De râsul lumii – Râset la inimă! 9) Unicul „animal" care râde – Pusă pe glume. 10) Ca la circ face haz de necaz.

VERTICAL: 1) Spectacol cu haz de necaz – Viţă domnească. 2) Râsul celui necăjit – Exagerare nedorită a umorului negru. 3) Râd ca proştii – Puţină ilaritate! 4) La ironii sunt primele! – Stârneşte râsul. 5) Se destinde într-o atmosferă veselă – Glumim... în fine! – Alaiul reginei. 6) Pictor renumit prin caricaturile sale (Iosif) – Inimă de paiaţă! – Cap smerit! 7) Căţele! – În pâlc! – Agenţia Telegrafică Bulgară (siglă). 8) Face ochi dulci femeilor – Continent. 9) Măcar la centru! – Luat în derâdere. 10) Nimeni nu râde de ei – Înţeapă cu haz la necaz.

DICŢIONAR: ALNO, ARIZ.

Gheorghe Nistoroaia
Bucureşti

Soluţia careului **„IARNĂ"**

Orizontal: PILLAT - AMA - USA - COSBUC - CANTEC - UCA - NSA - IURES - SOARE - TINA - TS - ALBA - I - E - AN - ANICA - RAM - RL - MIU - STANESCU - R - IANCU - ANCA.

UMOR

În tren un scoţian este întrebat:
– Călătorie de afaceri?
– Nu, călătorie de nuntă!
– Şi soţia?
– A rămas acasă! Ea cunoaşte regiunea!

Un preot trece cu bicicleta pe roşu. Un poliţist îl opreşte şi-i spune:
– Îmi pare rău, părinte, dar trebuie să vă aplic o mică amendă!
– Reţine, fiule, că Dumnezeu e întotdeauna cu mine.
– Atunci e mai scump! Doi pe o bicicletă e absolut interzis!

– Nu vă este ruşine? Un om atât de tânăr şi solid să cerşească?!
– Ce e aia cerşit? Nu vedeţi pistolul?

– Scuză-mă, dar îmi datorezi o sută de mii!
– Nu face nimic, te scuz!

– Soţia mea are minte cât doi!
– Întotdeauna am ştiut că ai un ajutor din umbră!

– La 20 de ani femeia e încântătoare, la 30 fascinantă, la 40 interesantă!
– Dar după 40?
– Ai cunoscut vreo femeie care să aibă peste 40 de ani?

PAR(anormale) de ToPAN

Fotografii de la cititori

«Priviri spre noul Mileniu»

IOANA IONESCU – Bacău

Verificaţi-vă cunoştinţele

OGLINZI

1) Cui îi este atribuită invenţia oglinzilor de cristal?
2) În ce palat din Franţa se află o vestită „Sală a oglinzilor"?
3) Cine a scris romanul „Femeia în faţa oglinzii"?
4) Cine a interpretat rolul principal feminin în filmul „Oglinda spartă", realizat în 1980, de regizorul Guy Hamilton?
5) Unde se găseşte în ţara noastră localitatea „Oglinzi"?

Răspunsurile din numărul trecut *1) În limba română cuvântul „biserică" vine din latinescul „basilica". 2) Picturile murale din biserici reprezentând ctitorii se numesc „tablouri votive". 3) Poezia „În oraşul cu trei sute de biserici" a fost scrisă de Ion Minulescu (1881-1944). 4) Filmul „Biserica şi orga" a fost realizat în 1932 de regizorul danez George Schnevoigt. Este primul film sonor danez. 5) Tabloul „Biserica din Vovideni" a fost pictat de Theodor Pallady (1871-1956).*

Poşta cititorilor Au răspuns corect la întrebările noastre: *Alina Vâlcu* – Arad; *Cristina Micu* – Cluj; *Irina Mirescu* – Suceava; *Oana Vasile* – Târgovişte; *Costel Simion* – Bucureşti –*Radu Cristea* – Ploieşti. *Cristina Micu* – Cluj. Desigur că pentru fiecare răspuns am putea da mai multe detalii dar din păcate spaţiul nu ne permite acest lucru. *(Irina Stoica)*

PERSPICACITATE

O familie pleacă cu maşina, îndreptându-se pe un drum care duce spre patru localităţi (indicate cu literele A, B, C, D). Urmăriţi cu atenţie toate elementele prin care aţi putea să aflaţi în ce direcţie au plecat. *(Gh.R.)*

Spre oraşul prezentat în desenul A.

Integramă de MARIAN MINCULESCU

„TEORII"

REFAC OPERELE / TIP DE MIŞCARE →	R	DEPUNERI / FOSE ↓	S	LEGENDE / CUTĂ ↓	M	TEMEINIC / SCAUNE DE LUX ↓	D	ABIS! / PUŢIN GIN! ↓	A	NOTE / PARCELĂ ↓	C
C	E	N	T	R	I	F	U	G	A	L	A
OAMENI DE BINE / ULIŢĂ →	S	A	R	I	T	O	R	I	VAS MIC / OPRIT ↓	O	L
S	T	R	A	D	U	T	A	A FI ÎN TEMĂ / COTĂ MEDIE! ↓	S	T	I
USTUROIAT / AUR →	A	I	T	ANDROID / FOTBAL DE CARTIER →	R	O	B	O	T	OXIDAT ↓	F
A	U	JENANŢI / DAT CU ALAMĂ ↓	U	M	I	L	I	T	O	R	I
PUŞI ÎN COLECŢII / CURSE →	R	A	R	I	IALOMIŢA / MODĂ LA MODĂ ↓	I	L	BĂTUT PE GHEAŢĂ / LOVITURĂ ↓	P	U	C
R	A	L	I	U	R	I	POVESTE / INGINER ↓	S	A	G	A
DIN STAL! / LUPTĂTOR →	T	A	CUTE! / LA PĂLĂRIE ↓	T	E	REPEZIT / PRINSE DE SAULĂ! ↓	I	U	T	I	T
C	O	M	B	A	T	A	N	T	NICHEL / CUTĂ! ↓	N	I
RĂU LA SPANIOLI / ACID SULFURIC →	R	I	O	MUR →	R	V	G	MARGINE	T	I	V
V	I	T	R	I	O	L	OPACE	M	A	T	E

Dezlegarea integramei ***„DE GUSTIBUS"***

Orizontal: C - S - B - N - D - S - CAPITALIZARE - RECITAL - TEN - MIRACOL - ROCA - CIN - SATURAT - VACARI - ADAM - TOTI - ETA - IA - SULITASI - SET - RE - URE - STRA - II - SAMURAI - S - SCOLARI - MIA - STELE - INTACT.

Abonamente la „Magazin" direct la redacţie!

PERIOADA	VALOAREA	PERIOADA	VALOAREA
☐ 1 LUNĂ	22.000 LEI	☐ 4 LUNI	92.000 LEI
☐ 2 LUNI	44.000 LEI	☐ 5 LUNI	114.000 LEI
☐ 3 LUNI	70.000 LEI	☐ 6 LUNI	140.000 LEI

(Marcaţi cu un X perioada dorită a abonamentului)

DATA DE ÎNCEPERE A ABONAMENTULUI: _____

NUME _____ PRENUME _____

VÂRSTA: _____ OCUPAŢIA: _____

ADRESA: str. _____, nr. _____, bl. _____

sc. _____, et. _____, ap. _____, sector _____, localitate _____

cod _____, judeţul _____.

Plata abonamentului se va face prin mandat poştal la adresa:
Ionescu Simion, P-ţa Presei Libere, nr. 1,
sector 1, Bucureşti, cod 71341
Vă rugăm să decupaţi acest talon, să-l completaţi şi să-l expediaţi, la adresa mai sus menţionată, pentru primirea corectă a abonamentului dv.
În cazul în care nu specificaţi data de începere a abonamentului, acesta va fi expediat de la data încasării mandatului poştal.
Pentru informaţii suplimentare vă rugăm să sunaţi la tel. 01/222.83.36

SPORT FLASH

E greu arbitrajul. Că unii şefi de cluburi simt o boare rece pe şira spinării când e vorba de arbitraj corect este o certitudine. Aşa se explică şi „grija" subită faţă de numirea în postul de şef al arbitrilor a lui Ion Crăciunescu, cel care, când are ceva de spus, spune, nu se ascunde după deget. Şi, cum s-a auzit vestea prin oraş, cum au început să bată telegraful pe tema dragă nouă românilor, a „independenţei". Brusc, Crăciunescu nu e „independent" ca şi cum ca să fie un jucător bun de fotbal, un fotbalist trebuie să fie „independent", nu talentat. Jean Pădureanu, preşedintele Gloriei, e de părere că Ion Crăciunescu este angajatul firmei ISM, una puternic implicată în fotbalul românesc. El crede că trebuie găsită o soluţie şi, surpriză, o şi găseşte. Cică pentru a putea ei spune că şeful arbitrilor este independent, el trebuie să renunţe la ISM şi să-şi ia salariul de la Comisia de Arbitri. Gheorghe Ştefan, preşedintele de la Ceahlăul, a fost şi mai vehement săptămâna trecută. O fi simţit omul ceva. Oricum, de acum înainte un club ar trebui să dea pe alocaţia arbitrilor, în timp de un sezon, 40.000 de dolari, bani nu glumă, adică un miliard de lei. Dar Dumitru Dragomir s-a gândit că e prea mult şi dacă le dă arbitrilor nu ştiu cât, dar să-şi plătească impo-zitul nu ştiu cât, atunci cluburile vor avea de plătit doar 30.000 parai pe sezon. Bani, bani, nu şireturi. Dar cum rămâne cu arbi-trajul?

Sportul cu mingea mică. Tenisul e mare la turneul australian. Cad capetele mari ca muştele. E drept că şi capetele mai mici, cum sunt jucătorii noştri, au căzut relativ repede, încă din turul doi. Aşa au ieşit din cursă veteranul Sampras, dar şi lupii tineri de care vorbeam săptămâna trecută, Safin şi Hewitt. În schimb, Carlos Moya a fost de nerecunoscut. Supărat, vânos, el a trebuit să-i facă faţă în teren nu doar lui Hewitt, ci şi celor 13.000 de spectatori care şi-au susţinut cu ardoare compatriotul. A fost un meci splendid, 5 seturi în care a triumfat Moya. Şi pentru că în Australia e vară, nu ca la noi frig fără zăpadă, fetele joacă tenis îmbrăcate din ce în ce mai sexi. De la „bunicuţa" Mary Pierce, la frumoasa Ana Kornikova. Ce să mai vorbim despre cum a apărut pe teren ciocolatia Venus Williams? Absolut şocant pentru spectatorii sportului alb. Şocant şi unic, dar i s-a trecut cu vederea că are ce arăta dincolo de umerii goi.

Dunele au înghiţit raliul. Gata, draconica şi istovitoarea cursă Paris-Dakar a luat sfârşit, lumea s-a dus acasă să bea şampanie, încercând să uite dunele şi terenul arid al Africii. Clasamentul final al acestei ediţii, a 23-a din istoria Raliului, a fost câştigată la automobile de o femeie, caz unic. E vorba despre Jutta Kleinschmidt cu un Mitsubishi Pajero, care în ultima etapă pe plaja celebrului Lac Roz, doar 25 de kilometri, a ştiut să-şi folosească viclenia pentru ca în final să se claseze prima, la o diferenţă extrem de mică, de numai 2,39 minute, de Masuoka. La motociclete, Fabrizio Meoni pe un KTM s-a impus în faţa pilotului Jordi Arcarons. La camioane a învins o Tatra cinstită care a devansat maşini mai cu renume ca MAN sau Hino.

Să vorbim de Balaci. Ilie Balaci a fost un nume al fotbalului românesc. După ce şi-a pus bocancii în cui, a plecat ca antrenor prin „cele străinătăţuri", unde s-a dovedit un excelent tehnician, Balaci a tras acasă, în Bănie. S-a aşezat la cârma Universităţii Craiova, care a făcut, aşa şontâc-şontâc, o figură bună în turul acestei ediţii a campionatului intern. Cum deocamdată fotbalul nostru e în vacanţă, ca şi imaginaţia unor fotbalişti, Balaci a debutat la echipa sufletului său într-un meci amical cu CSM Reşiţa, unde, ca antrenor, se află bunul lui coleg Costică Ştefănescu, alt fotbalist serios din perioada de aur a Universităţii. Că studenţii craioveni au pierdut cu 0-1 are mai puţină importanţă. Important este, pentru mine, altceva: va reuşi Balaci în retur şi pentru la anu, ceea ce a reuşit în Arabia Saudită. Adică vreo trei-patru titluri la rând. Şi dacă nu, a cui ar urma să fie vina?

G. CUŞNARENCU

Casa Editorială „MAGAZIN" caută AGENŢI DE PUBLICITATE din întreaga ţară. Se oferă condiţii avantajoase. Pentru relaţii, cei interesaţi pot telefona zilnic între orele 9 - 14 la telefon/fax 224.39.96

Mini-interviul săptămânii

Prof. dr. **VIRGIL ANKĂR,** Universitatea de Medicină „Carol Davilla", Bucureşti, Clinica de Obstetrică şi Ginecologie a Spitalului „Sfântul Pantelimon"

– Stimate Domnule Profesor, în mâinile Dv. stă viaţa! Fertilizarea in vitro este foarte bine cotată pe piaţa românească şi nu numai. În ce stadiu vă situaţi la ora actuală?

– Reproducerea asistată, pentru că de fapt de aceasta ne ocupăm, fertilizarea *in vitro* fiind doar una din metode, este o sumă de tehnici prin care un cuplu care în mod normal, pe cale naturală, nu ar putea avea copii, primeşte această şansă. Există o serie de impedimente care ţin atât de femeie, cât şi de bărbat. Ştim că procentul de sterilitate masculină este destul de mare. Nu doar femeia este responsabilă de lipsa de copii! România are o patologie de sterilitate a cuplului foarte mare. Pentru că timp de 27 de ani, lipsind posibilitatea de întrerupere la cerere pe cale medicală a sarcinii, avortul provocat a dus la o patologie care nu se întâlneşte în nici o ţară europeană.

– Cum vedeţi Dv., mai ales sub aspect etic, clonarea?

– După cum se ştie, clonarea în biologia umană este interzisă. Este permisă o clonare cu scop medical – suşe de celule dintr-o celulă-mamă care să fie folosite în scop terapeutic. O procedură aprobată de curând de Parlamentul britanic. Sigur, este foarte greu de spus dacă la un moment dat scopul mai este sau nu medical... Este însă un succes pe care biologia l-a reuşit...

«Ingineria genetică va avea o mare dezvoltare»

– Care credeţi că vor fi principalele direcţii de dezvoltare a medicinii în noul mileniu?

– Medicina modernă este o medicină care se adresează infrastructurii celulare. Ingineria genetică va avea o dezvoltare extraordinar de mare. Tratamentul se va face în momentul în care se surprind modificări patologice intraclinice. Boala va putea fi sesizată mult înainte de a se manifesta clinic. Toate ţările dezvoltate au alocat pentru aceasta un buget imens şi se speră ca rezultatul să fie pe măsură.

– Îmi face mare plăcere să-mi amintesc de Profesorul Constantin Maximilian şi cartea sa minunată „Speranţe pentru mai târziu". Nu cred că s-ar supăra că aceste speranţe s-au mai apropiat...

– De acolo de unde este şi ne vede, cred că s-ar bucura. El, care a fost profesor şi creator de şcoală de genetică, a lăsat în loc un laborator de genetică foarte bine cotat în ţară. Păcat că există prea puţine asemenea centre şi nu sunt destui bani pentru dezvoltarea lor, centre de excelenţă pe care Ministerul Sănătăţii încearcă să le creeze, în care să polarizeze factori umani şi de aparatură, centre performante pentru mileniul trei.

– În timpul liber, un hobby?

– Nu prea am timp, dar mie unul îmi place foarte mult istoria religiilor.

MIHAELA DOROBANŢU

MICHELANGELO şi era informaticii

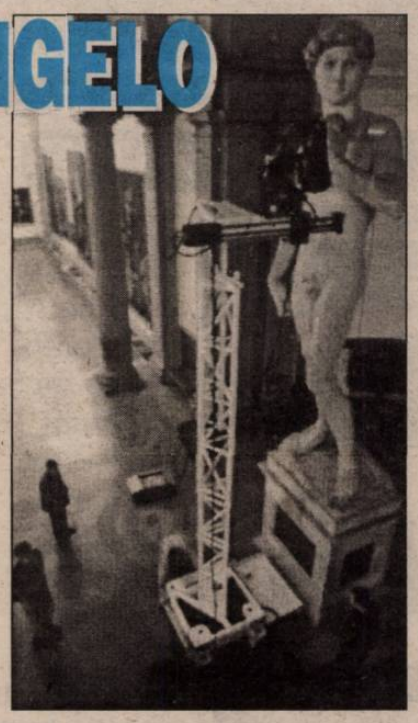

Informaticienii de la Universitatea Stanford au realizat un laser pe care l-au montat în vârful unui portic deasupra statuii lui David de Michelangelo, expusă în galeria Academiei din Florenţa. Echipa a realizat o imagine tridimensională a acestei statui de marmură. În felul acesta vizitatorii pot admira statuia şi din partea pe care de obicei nu o pot vedea fiind foarte aproape de zid. Tot acum s-a observat că ochii statuii nu sunt perfect aliniaţi când este privită din faţă dar, evident, acest lucru nu-i diminuează cu nimic valoarea sau frumuseţea. *(I.S.)*

O idee practică:

Fotoliu din cârpe pentru şefi!

Designerul olandez Tejo Remy a confecţionat un fotoliu confortabil şi plăcut la vedere din... haine vechi (dezinfectate, spălate şi parfumate), legate cu o armătură metalică. Dacă această modă va cuceri piaţa, e foarte probabil ca şi şefii să-şi dorească unul... *(D.M.)*

Ce le trece unora PRIN MINTE?!

◆ *Colecţionarul irlandez Jeff Thompson este unic în lume. El şi-a cumpărat o a doua locuinţă special pentru depozitarea... sticlelor de lapte, de bere şi de şampanie. Este vorba de un apartament cu două camere din Stanfield, unde toţi pereţii au rafturi cu astfel de ambalaje. Pentru a-şi plăti cu regularitate taxele, Jeff scoate periodic la licitaţie cele mai vechi sticle (pe care a avut inspiraţia să le păstreze în mai multe exemplare, cu etichetele intacte), unele datând din 1880-1890. O sticlă de lapte din 1902 a vândut-o cu 400 de lire sterline!*

◆ *Dentistul francez Louis B.Gouriot colecţionează dinţi şi măsele extrase de la pacienţi de către el şi tatăl său, Bernard. În cinci cutii de carton, Louis are – catalogate pe ani şi puse în pungi separate – peste 3500 de exemplare, „recoltate" între 1960 şi 1995. Colecţionarul afirmă că, din păcate, îi lipsesc foarte mulţi dinţi revendicaţi de clienţii săi şi folosiţi drept... talisman.*

◆ *Toate perechile de pantofi, sandale, cizme etc. purtate de englezoaica Mary Dreamer se află bine mersi depozitate într-o magazie a casei, amenajată ca „muzeu". În total, de la 4 la 66 de ani, Mary susţine că a purtat 450 de perechi (pentru toate anotimpurile); un „capitol" separat îl constituie papucii de casă, în număr de 134 de perechi. Interesant este că toată încălţămintea se află în bună stare, perechile având etichete lămuritoare despre anii când au fost achiziţionate.* (P.I.)

Fotografia săptămânii

Geologul spaniol Javier Garcia-Guinea a descoperit, recent, într-o mină aflată în Andaluzia, cea mai mare geodă din lume. Cavitatea din interiorul rocilor căptuşite cu minerale cristalizate are 8 metri înălţime şi 1,7 metri lărgime. O comoară geologică bine păzită şi interzisă publicului. (D.M.)

ANTI-VIOL

Firma spaniolă Triumph International, inspirându-se de la centura de castitate, a creat un slip antiagresiune sexuală care să le apere pe femei de viol. În spatele lui se ascunde un mic dispozitiv programat, pe baza unui cod secret, care face ca şiretul slipului să nu se poată desface. La orice tentativă de a-l dezlega se declanşează o alarmă sonoră puternică, ce taie orice chef violatorului de a mai acţiona. Slipul este confecţionat din zale de oţel, foarte rezistente la orice încercare de tăiere. O asemenea îmbrăcăminte de corp se confecţionează de mână, fiind necesare 40 de zile de lucru intens. *(A.D.)*

În numărul viitor

■ Ce a declanşat ciuma neagră din 1347? ■ Terapeuţi care afirmă că stau de vorbă cu Dumnezeu! ■ De ce sunt ignoraţi savanţii români? ■ Pictogramele chinezeşti ■ Viitorul aparţine hidrogenului? ■ Alimentaţia trebuie să ţină seama de vârstă ■ Muzeul Brâncuşi ■ Sigourney Weaver - La 50 de ani visează la un rol de femeie fatală ■ Femina club ■ Întâmplări adevărate ■ Horoscop ■ Mini-interviul săptămânii: PAVELESCU GHEORGHE, medic primar ortoped.

Cititorii din străinătate

care doresc să se aboneze la revista noastră pot contracta abonamente prin Casa Editorială „Magazin" S.R.L., Bucureşti, Piaţa Presei Libere nr. 1, Fax 2243996.

PUBLICITATE prin Revista „MAGAZIN"!

Doritorii se pot adresa redacţiei la Tel./Fax: 224.39.96; 222.83.36, zilnic între orele 10⁰⁰ - 14⁰⁰

NU UITAŢI!

Abonarea, acum, direct la redacţie vă pune la adăpost, în viitor, de eventualele majorări ale preţului revistei. Pe cei care vor să se aboneze direct la redacţia „Magazin" îi informLm că în pagina 15 găsesc talonul ce cuprinde şi alte informaţii utile.

Biblioteca Judeţeană MUREŞ TÂRGU-MUREŞ

SERIE NOUĂ - 506 • ANUL XLIV • 1 FEBRUARIE 2001 • 16 PAGINI • 5000 LEI Nr. 5 (2256)

magazin

EMail: magazin@com.pcnet.ro Adresă INTERNET – HTTP://WWW.MAGAZIN.RO

SĂPTĂMÂNAL CULTURAL - ŞTIINŢIFIC INDEPENDENT

1 FEBRUARIE

1790 Prima reuniune a Curţii Supreme a SUA

1979 Ayatollah-ul Khomeini se întoarce în Iran, după 14 ani de exil în Franţa.

S-a născut în această zi

1901 Clark Gable, actor american de film.

CĂUTĂTORII de meteoriţi

Deşi pare ciudată meseria de căutător de meteoriţi, ea există. Până azi au fost găsiţi peste 2600 de meteoriţi, fiecare fiind un unicat în felul lui. Meteoriţii ce conţin fragmente de rocă sau metaliferi provin în cele mai multe cazuri din centura de asteroizi, ce se află între planetele Marte şi Jupiter încă de la formarea Sistemului nostru Solar. În fiecare an, cam 50000 de tone de resturi interplanetare cad pe Pământ, cântărind câteva grame, sau pot atinge chiar 60 de tone. Deci, a poseda un meteorit înseamnă a avea o bucăţică din Cosmos. Ca urmare, numărul colecţionarilor, în acest domeniu a crescut continuu şi o dată cu ei a crescut şi preţul meteoriţilor. Un fragment din Marte sau Lună are o valoare ce depăşeşte de 2500 de ori preţul aurului, la greutatea respectivă. Robert Haag a găsit un siderolit format dintr-un aliaj de fier şi nichel, a cărui valoare depăşeşte 250000 de dolari. Neldei Wallace, o paşnică americană din statul New Mexico, i-a căzut norocul din cer. În anul 1998 s-a pomenit în grădina ei cu un meteorit de 18 kilograme. Se poate spune că un căutător de meteoriţi trebuie să mai aibă şi noroc... *(A.D.)*

TEKTITELE vin de pe Lună

Meteoriţii sticloşi cunoscuţi sub denumirea de „tektite" s-au dovedit a fi bucăţi de rocă selenară smulse din solul lunar şi aruncate în spaţiu de forţa impactului asteroizilor de acum milioane de ani. Au proprietăţi fizice stranii, deşi compoziţia lor chimică este identică cu cea a rocilor selenare aduse de echipajele Apollo!...

CARTEA VIEŢII se poate rescrie!

Conform afirmaţiilor unor specialişti, printre care Gregory Pence, profesor de etică medicală la Universitatea Alabama, ultima frontieră a geneticii a fost depăşită, părinţii putând acum să-şi „comande" copii care să fie, după gust, genii ale calculatoarelor, supercampioni olimpici sau, de ce nu, adevăraţi Superman! Cum? Simplu: făcând mici modificări în patrimoniul genetic al copiilor încă nenăscuţi – Cartea Vieţii. Prof. Pence este de părere că părinţii ar trebui să aibă un asemenea drept, la fel ca şi crescătorii de plante sau animale care recurg, nu doar nepedepsiţi, dar chiar încurajaţi, la cele mai diverse încrucişări şi manipulări, în vederea îmbunătăţirii raselor. Şi tot el adaugă: am intrat deja în ţara lui Frankenstein! Deşi – depinde din ce punct de vedere este făcută afirmaţia... *(M.D.)*

TV

Pro TV
România 1
TVR 2
Acasă
Antena 1
Prima TV
Tele 7 abc

Ce a declanşat CIUMA NEAGRĂ din 1347?

Stele fragile
Starurile iubesc

femina club

SPECTACOLUL CUNOAŞTERII ◆ Etna Valley, imperiul electronic al Siciliei ◆ planet@it **MISTERELE LUMII** ◆ OZN-uri şi la Cernobîl? ◆ Ce este sinestezia? **VEGHEA PĂMÂNTULUI** ◆ De ce sunt ignoraţi marii savanţi români? ◆ Odiseea spaţială 2050 **CONSULTAŢII FĂRĂ PLATĂ** ◆ Alimentaţia trebuie să ţină seama de vârstă ◆ Remedii naturiste **TERRA X** ◆ Vieţuitoare „inter-specii" ◆ Pictogramele chinezeşti **ATLAS SENTIMENTAL** ◆ Muzeul Brâncuşi ◆ Femeile preferă bărbaţii înalţi **FAŢA ASCUNSĂ A PĂMÂNTULUI** ◆ Oraşele caracatiţelor ◆ Tulburătoarea ţară Mu **ÎNTÂMPLĂRI ADEVĂRATE** ◆ Mamă a 24 de copii ◆ Soţiile s-au ţinut tare la tribunal

Biblioteca Judeţeană MUREŞ

cartea albă

NU EŞTI OBLIGAT SĂ TRĂIEŞTI CA UN PROST

La Editura *Eminescu* a apărut la sfârşitul anului trecut o carte semnată C. Turturică şi intitulată destul de incitant *Nu eşti obligat să mori tâmpit* şi în paranteză *Mărturia informatorului.*

Despre această carte autorul excepţionalului roman *Patimile sfântului Tomaso D'Aquino*, Alex Mihai Stoenescu, scrie pe coperta a IV-a: „Aproape muritor de foame în acel decembrie '89, datorită refuzului de a scrie omagii pentru Ceauşescu, Constantin Turturică ne pune acum sub ochi mărturia unui destin multiplicat în sute de mii de destine mutilate de comunism. Romanul *Nu eşti obligat să mori tâmpit* este cronica acelui român strivit de istorie, mai întâi uitat de regimul democratic în sărăcie şi promiscuitate, apoi îmbiat de lozincile umaniste ale comunismului, convins să-l slujească în calitate de informator al securităţii, pentru ca apoi să se trezească la realitatea ororii şi să-i devină periculos opozant."

Am citit şi eu cu interes această carte şi mărturisesc că mă aşteptam la mai mult, cel puţin având în vedere subtitlul „Mărturia informatorului". Sub acest aspect ni se oferă mai puţin. Un subtitlu ca „Blestemul tatălui" era mai potrivit pentru că este vorba, cel puţin în prima jumătate a romanului, despre un tânăr care trăieşte în perioada de dinaintea lui 1947 şi care se maturizează în regimul comunist care a urmat. Până la „eliberare", tânărul suferă de pe urma faptului că era copil de jandarm, omul ordinii urât de oricine, şi este ţinta răutăţilor celorlalţi copii. După schimbarea regimului, acelaşi tânăr are de suferit de pe urma faptului că tatăl său fusese jandarm, deci „apărătorul regimului burghezo-moşieresc". Cu această tinichea legată de coadă, tânărul intrat în regimul comunist încearcă să se împlinească intelectual. Se va izbi mereu de acest „blestem" şi, urmând drumul sinuos al întâmplărilor sinistre din acei ani de început ai dictaturii, reuşeşte să absolve Facultatea de filozofie. Trei sferturi de carte ni se povestesc tot felul de scene incredibile din acei ani, scene cărora tânărul le este martor. Aici romanul nu e prea departe de romanul „obsedantului deceniu" care se scria în anii şaptezeci. Oricum, tânărul crede în regimul umanist comunist şi în ciuda neîmplinirilor personale crede în justeţea lui. Eroul este un „tâmpit" în acest sens, care nu este obligat să şi moară aşa. Încetul cu încetul el îşi dă seama că lucrurile nu sunt aşa de roz cum sunt prezentate în presă. Îşi dă seama de stupiditatea epurărilor politice, a presei de propagandă. Are şi caracter şi nu intră cu voioşie în tagma celor care se dau cu puterea. Până la urmă va începe şi el să mintă, să toarne. Ca o încununare a credinţei lui în sistem, vrea să intre în securitate. Nu e primit. Obţine un contract de informator. În ultimele pagini ale cărţii aflăm adevărata mărturie a informatorului pus să tragă de limbă un intelectual care păţise o mulţime de lucruri ca prizonier în URSS şi care acum îşi trăieşte anonim existenţa pe la „Tosca". Trăgându-l de limbă pentru a face un raport „stăpânilor lui", proaspătul informator îşi dă seama de absurditatea faptului, asta şi după ce omul tras de limbă îi dezvăluie găunoşenia marxismului, şi se hotărăşte să trădeze securitatea. După acest viraj foarte scurt al povestirii, sub semnul „până şi cel mai somnoros om tot se trezeşte o dată şi o dată din somn", cartea se termină cu întrebarea „Spune-mi, Doamne, ce mă mai aşteaptă?". Păi, dacă ar fi să răspundem din *off*, am spune că a urmat o Revoluţie pe care am aşteptat-o ca să ne scape de comunism, dar şi un nou „blestem al tatălui", acela care ar putea să cadă asupra copilului fostului informator al regimului comunist. Absurditatea cu repetiţie! Stupidă Istorie a planat peste capul nostru...

GEORGE CUŞNARENCU

cronica săptămânii

S CLUB 7:7

Dacă aveaţi vreun dubiu asupra celei mai la modă formaţii britanice, e timpul să vă luminaţi deoarece *S Club 7* s-a impus categoric, cu două albume de valoare scoase în mai puţin de 10 luni! Dacă până la apariţia lor, cei de la *Steps* nu aveau rivali din punctul de vedere al coregrafiei iată că *S Club 7* s-au impus şi aici de o manieră impresionantă dacă ţinem cont de teribila concurenţă din domeniul respectiv... Despre muzica lor se poate spune, simplu, pop la superlativ! Trupa este, literalmente, pe val, beneficiind şi de extraordinarul suport de promovare oferit de serialul omonim (o replică la *Beverly Hills..*), în care tot ei joacă, (îl puteţi vedea pe *TVR2*), o găselniţă excelentă! Albumul de faţă aduce la rampă cel puţin trei hituri sigure: *„Reach"*, *„Never Had A Dream Come True"* şi *„Natural"*, un amestec de surf-pop gen *Beach Boys* şi de brit-pop gen *Beatles.*

Albumul, scos la casa *Polydor*, îşi datorează succesul, în principal, faptului că a reuşit să umple un gol existent din popul contemporan, ultrasofisticat, obosit şi tehnologizat, oferind audienţei o atmosferă degajată, veselă, în care domină refrenele uşor de memorat...

Unii vor spune că *S Club 7* sunt prea uşori şi ultra comerciali, este treaba lor, important rămâne faptul că ei ne oferă destinderea de care aveam atâta nevoie! Ce se va întâmpla cu ei peste ani? Nici că mai contează! Acum este clipa lor de glorie! Este?

ŞTIRI pe bandă rulantă

Veşti foarte promiţătoare din tabăra care lucrează la noul album al lui *Michael Jackson*: *Rodney Jerkins* (celebrul producător de rhythm & blues care, printre altele, şi-a pus amprenta şi pe *„Forever"*-ul celor de la *Spice*

Girls...) afirmă că albumul lui *Jackson* „va fi, fără îndoială, un comeback de excepţie, *Michael* fiind un mare inventator de sound!" Albumul aduce, potrivit celor de peste Atlantic, schimbări de registru, pop-ul cedând mare parte din locul său unui amestec de rap şi rock. Personal îmi doresc să nu se întâmple astfel deoarece experimentele de acest gen reuşesc foarte greu şi niciodată în totalitate...

Shania Twain are motive de bucurie: *„Come On Over"*, albumul său din 1998, a depăşit tirajul de 18 milioane de copii vândute, devenind nu doar cel mai bine vândut album de country din toate timpurile ci şi cel mai

George Harrison a (re)lansat pe 23 ianuarie, sub semnul casei *Capitol*, primul său album solo – *„All Things Must Pass"*, acesta făcând parte dintr-o serie de CD care cuprinde principalele repere solistice din cariera fostului *Beatles...*

Cei de la *Backstreet Boys* continuă să-şi încerce forţele şi individual, de această dată fiind vorba de *AJ McLean* care tocmai a susţinut un show solo, sub pseudonimul *Johnny No Name.*

Principalii favoriţi ai celei de-a 43-a ediţii a *Grammy Awards*, programată pentru 21 februarie, sunt *Dr. Dre* şi *Beyonce Knowles* (de la *Destiny's Child*), nominalizaţi fiecare la câte cinci categorii! Cei interesaţi vor găsi aici lista completă a câştigătorilor, în luna martie.

Casa *Geffen* tocmai a anunţat că în toamnă va apărea mult aşteptatul nou album al lui *Peter Gabriel*, care se va intitula *„Up"*! Precedentul album al fostului *Genesis* datează din 1992 – *„Us"*. Pentru mai multe detalii accesaţi site-ul lui *Gabriel...*

CAZIER discografic selecţiuni

ALBUME: Do you want to dance (octombrie 2000) ● The whole story – his greatest hits (octombrie 2000) ● Yesterday Today Forever (decembrie 1999) ● Cliff in the 70's (octombrie 1998) ● Cliff in the 80's (octombrie 1998) ● Real as I wanna be (octombrie 1998) ● The hits inbetween (septembrie 1998) ● Rock'n'roll 1958-1963 (septembrie 1998) ● Me and my Shadows (iunie 1998) ● On the continent (noiembrie 1997) ● Together (noiembrie 1997) ● The Rock'n'roll years (iulie 1997)

CLIF RICHARD

● Cliff Richard at the movies 1959-1974 (iulie 1996) ● The winner (mai 1995) ● The 31st of February Street/I'm nearly famous (noiembrie 1993) ● Every face tells a story/Small corners (noiembrie 1993) ● Green light/ Thank you very much (noiembrie 1993) ● Rock'n'roll silver/Rock connection (noiembrie 1993) ● Take me high/Help it along (noiembrie 1993) ● Tracks'n groves/The best of Cliff Richard – vol. 2 (noiembrie 1993) ● Cliff Richard The Album (aprilie 1993) ● About that man/His land (noiembrie 1992) ● Cliff in Japan/Two a penny (noiembrie 1992) ● Don't stop me now/Good news (noiembrie 1992) ● Established 1958/The best of (noiembrie 1992) ● Sincerley Cliff Richard/Live at the of the town (noiembrie 1992) ● 32 Minutes and 17 Seconds/ When in Spain (octombrie 1992) ● About that man (octombrie 1992) ● Cliff Richard/When in Rome (octombrie 1992) ● Finders keepers/ Cinderella (octombrie 1992) ● Listen to Cliff/21 Today (octombrie 1992) ● Live at the talk of the town (octombrie 1992) ● Love is forever/Kinda latin (octombrie 1992) ● Wonderful life/Aladdin & his wonderful lamp (octombrie 1992).

Grupaj realizat de
MARIAN MINCULESCU
E-Mail: shl@totalnet.ro

Săptămânalul „Magazin" este editat de

CASA EDITORIALĂ „MAGAZIN" S.R.L.

magazin

Înmatriculată la Oficiul Registrului Comerţului Bucureşti sub nr. J/40/2623/1991 din 8 mai 1991. Adresa: Bucureşti sector 1, Piaţa Presei Libere nr.1, cod. 71341.

CONSILIUL DE ADMINISTRAŢIE:
ECATERINA BĂTRÂNEANU - *Preşedintă*
GEORGE CUŞNARENCU - Administrator
PAUL IOAN - Administrator

REDACŢIA: Telefon: 222.83.21
Aurora Popescu, Mihaela Dorobanţu, Dorin Măran, Marian Grigore; Ionel Cojocaru, Vasilica Mărgărita; Maria Rădoi, Elena Ilie; Irina Stoica, Paul Ioan, Teodora Bujor-Panaitescu

ECHIPA DE SERVICIU:
Responsabil de număr: Mihaela Dorobanţu
Secretar de redacţie: Gabriela Niţu

PUBLICITATE: Tel./Fax: 224.39.96
DIFUZARE: Tel./Fax: 222.83.36, Nicuşor Dincă (director), Simion Ionescu, Titi Baboi

FINANCIAR-CONTABIL:
Natasa Munteanu
Cont: 401001085000 (lei) • 402001085030 ($) • 402001085031 (DM)
Banca Comercială „Ion Ţiriac" S.A.

COLEGIUL DE REDACŢIE:
ECATERINA BĂTRÂNEANU
Preşedintă a Consiliului de Administraţie
Tel./Fax: 224.39.96;
GEORGE CUŞNARENCU
Redactor şef
Tel.: 222.51.11;
ADRIAN HOAJĂ
Secretar general de redacţie
Tel.: 222.51.11;
DOREL DORIAŃ, PAUL IOAN, ION ŢUGUI

Cititorii din străinătate se pot abona prin Casa Editorială „Magazin" S.R.L. Fax: 224.39.96 sau RODIPET S.A. - P.O. BOX 3357, Fax: 222.64.07 Telex: 1 1995, Piaţa Presei Libere nr.1, sector 1, Bucureşti, România

TEHNOREDACTARE COMPUTERIZATĂ:
„MAGAZIN"
Gabriela Niţu, Rodica Niţu

Tiparul: **INTACT S.A.**

ETNA VALLEY

imperiul electronic al Siciliei

MIHAELA DOROBANȚU

În centrul istoric al orașului sicilian Catania a luat ființă Etna Valley, o industrie electronică după modelul american de la Sillicon Valley. Şi încă un amănunt: atunci când există un model verificat, „importul", cu adaptările de rigoare la „clima locală" reprezintă cea mai sigură cale spre succes. S-a „importat" în Sicilia modelul unui mare campus universitar (Stanford), alături de o mare întreprindere pentru pregătirea specialiștilor și instruire practică (Hewlett Packard) și mai ales un indispensabil climat de încredere și o atmosferă favorabilă întreprinzătorilor.

„Etna Valley" este bineînțeles doar un embrion, deocamdată, departe încă de a fi o realitate comparabilă cu Silicon Valley. Lipsește formidabila circulație a informației, specific americană, nici numărul de „talente" nu este încă satisfăcător, nici aportul de capital nu este suficient. Dar... nu se stă cu mâna întinsă doar spre exterior! Universitățile și Ministerul Cercetării au și înaintat un proiect comun (tot după un model american care și-a dovedit din plin eficiența) ce permite cercetătorilor să devină în același timp și întreprinzători!

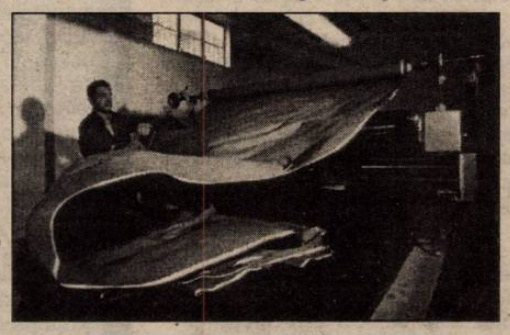

Întreprinzătorii viitorului Universitatea devine și o agenție de dezvoltare! Rezultatul? În primul rând stoparea exodului de tineri de valoare spre țări în care îi așteaptă (sau există speranța) salarii mai bune. Modelul sicilian a început astfel să fie adoptat (și adaptat) și în celelalte zone ale Italiei. Şi nu puțin lucru este ca o regiune cunoscută doar ca un simbol al degradării continue și al criminalității să devină un model de dezvoltare economică, „marfă de export" și tentație pentru marile companii multinaționale. Cum s-a putut face? Schema este (sau cel puțin pare) simplă: în primul rând se stabilește o strategie: aici s-a pornit de la principiul unei acțiuni coerente și compacte; apoi, ca prim rezultat, se alcătuiește o „echipă de creiere" – inclusiv apelând „sentimental" la oameni de calitate originari din zonă care, într-un număr substanțial și dacă li se oferă condiții rezonabile, se vor întoarce; în fine, se începe cu un prim proiect: aici, în Sicilia, s-a pornit cu ideea „ghișeului unic" – o echipă de specialiști care se află la dispoziția întreprinzătorilor pentru a le furniza toate datele necesare, ceea ce înseamnă de fapt sfârșitul unei birocrații ucigașe. Şi astfel întreprinzătorii viitorului au putut porni la drum.

Electronică în loc de Mafie? Se vorbește de supertehnologii, de nano-recorduri în miniaturizare, de remodelare, de... câte și mai câte, dar întreaga regiune

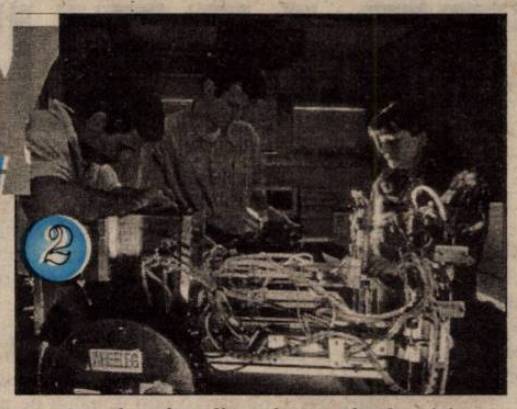

duce încă lipsă de apă, de electricitate... Nu există încă un mare aeroport. O bună rețea feroviară și de autostrăzi încă mai așteaptă fondurile necesare și începerea lucrărilor. Apoi, întrebări grave pentru viitor: cum să ții sub control toate acestea, o formidabilă echipă de puternice individualități din lumea „de sus" a științei și tehnologiei alături de o populație care de-abia se obișnuiește cu noul stil de viață? A dispărut într-adevăr mafia, sau se află doar în „reorganizare" și își pregătește un nou chip?

Oricum ar fi, poate că tocmai această varietate de probleme, unele mai complicate decât altele, dau o nouă emoție și constituie o provocare făcând întreaga aventură încă și mai interesantă. Lumea a văzut că viața poate fi trăită și altfel, inclusiv la alte cote de bunăstare. Specialiștii au văzut *cum* pot fi realizate toate acestea. Ceea ce, la început de secol, și de mileniu pare lucrul cel mai normal din lume.

YOGA subacvatică

Pentru prima dată, un grup de cercetători de la Universitatea din Aberden (Anglia) a surprins pe peliculă un calcan în timp ce elimina din stomac alimente. Prin această „tehnică yoginâ" peștele se debarasează de paraziții și vietățile toxice pe care le înghite. Se presupune că această practică a fost însușită și de unele specii de rechini. Pentru a-și curăța stomacul, calcanul nu are nevoie decât de 2 secunde după care își poate reîncepe liniștit festinul. *(D.M.)*

Întrebările mileniului

Cât de tare bate VÂNTUL?

Pe cât de mult îi dorim adierea în zilele fierbinți ale verii, pe atât de mult ne temem de el atunci când furtuna ne împiedică să ieșim din casă. Dar, mai mult, tot vântul se află și la originea unora din comportările noastre aberante. Astfel, rata sinuciderilor în Elveția crește atunci când bate föhnul! De aceea, s-a pus problema unei „scale" a intensității vântului, așa cum pentru aprecierea forței cutremurelor există scalele Richter (pentru energia cutremurului) și Mercali (pentru intensitate). Această scală, numită ***scala Beaufort***, a fost elaborată de amiralul britanic Francis Beaufort, șeful serviciului hiodrografic al Marinei Britanice, în anul 1806. Ea a fost adoptată la scară internațională în 1926. Destinată la început pentru a estima forța vântului pe mare, ea a fost apoi adaptată pentru a fi folosită și pe uscat. Scala Beaufort cuprinde 13 trepte: de la vântul de forță zero, corespunzând calmului aproape absolut când vântul suflă cu mai puțin de 1 km/h, până la ultima treaptă, forța 12, care corespunde uraganului, cu un vânt care depășește 104 km/h. Ca să ne dăm seama de ceea ce înseamnă aceste „grade", trebuie spus că un vânt de forța 4 este unul moderat, care răvășește totuși hârtiile pe masă, la forța 6 nu putem deschide umbrela, la forța 8 se rup crengile copacilor, iar forța 9 este cea la care apar primele distrugeri la clădiri. Cu toate acestea, această scală cu 12 grade s-a dovedit insuficientă pentru aprecierea uraganelor foarte puternice. Ca atare, pentru acestea ea a fost extinsă până la gradul 17! Astfel, viteza unui vânt de forță 13 este de până la 148 km/h, în timp ce forța 17 definește vântul a cărui viteză depășește 204 km/h. *(M.D.)*

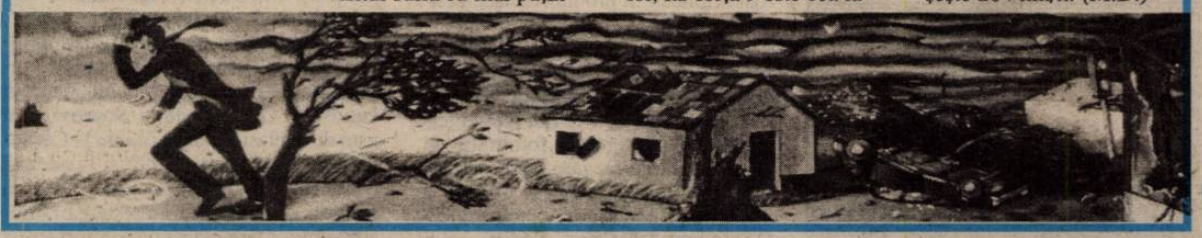

Pe urmele unei PROTEINE „DETECTIV"

Echipa de specialiști a profesorului Adriano Aguzzi de la Spitalul universitar din Zürich a pus în evidență o proprietate necunoscută a plasmogenei, o proteină din sânge care are rolul de a distruge plachetele sangvine. Studiile întreprinse de echipa profesorului Adriano Aguzzi au demonstrat că această proteină ar putea detecta maladia vacii nebune, ESB, și maladia Creutzfeldt Jakob. Plasmogena prezintă și particularitatea de a se „agăța" de forma anormală a prionului specific encefalopatiilor spongiforme transmisibile. Prionul este o proteină prezentă în creier, funcția ei fiind însă necunoscută. Cercetătorii au observat că acest prion cu o formă anormală devine infecțios la animale și la oamenii atinși de boli mortale precum ESB sau maladia Creutzfeld-Jakob. Cercetătorii au atașat acestor proteine, minuscule „perle" magnetice pe care le-au introdus în țesuturile cerebrale ale cobailor atinși de agentul bolii „tremuriciul oilor". Şi, surpriză!, proteina s-a prins exclusiv de prionii infecțioși având o formă anormală. Experiența a fost reluată și în cazul subiecților umani atinși de maladia C-J. Rezultatele au fost identice. Această descoperire ar putea fi exploatată în scopul diagnosticării maladiei precum și în scopuri terapeutice, în sensul că prionul poate fi eliberat de produsele derivate ale sângelui. Există însă o limită: Prionul anormal e mai ușor de detectat într-un creier bolnav unde se găsește într-o formă mai concentrată decât în alte organe. Dacă boala se află în perioada de incubație, prionii anormali, reduși din punct de vedere numeric, sunt cu atât mai greu de depistat. (Dorin Măran)

UN TELESCOP pe locul unei centrale solare

Mult prea costisitoare, Themis, singura centrală solară situată în Franța, în Pirineii Orientali nu a funcționat decât trei ani. Cu toate acestea un succes tehnologic de primă mână compensează într-un fel eșecul inițial. Un telescop unic în felul său, CELESTE, a intrat în funcțiune în 1998 pe vestigiile centralei. De aici, 40 de heliostate, acele oglinzi uriașe, sunt îndreptate către stele, ca niște uriașe flori. Ele concentrează, pe un turn înalt de 100 de metri fiecare semnal luminos scurt, emis de razele gamma provenind de la obiecte din spațiu cum ar fi resturile unei supernove sau nucleele active ale galaxiilor. Telescopul măsoară fenomene petrecute la milioane de ani lumină. Mult mai sensibil decât sateliții, CELESTE a observat cu succes nebuloasa Crabului și resturile exploziei unei găuri negre în galaxia noastră. În februarie, anul trecut, telescopul a captat de asemenea semnale provenind de la Markarian 421, un nucleu activ dintr-o galaxie situată la 500 milioane de ani lumină. Împreună cu vechiul telescop, CAT, instalat în 1996, acest CELESTE care nu este alceva decât o veche centrală solară reciclată, va furniza oamenilor de știință noi și prețioase elemente privitoare la natura celor mai compacte și masive elemente din Univers.

IRINA STOICA

Ce a declanșat CIUMA NEAGRĂ din 1347?

Cercetătorii Universității din Marsilia au reușit să depisteze germenele responsabil de cea mai cumplită epidemie din istorie: ciuma neagră. În 1347 aceasta s-a instalat în Marsilia venind din zonele Mării Caspice. O epidemie devastatoare care va ucide 4 din 5 locuitori. O lună mai târziu, ciuma ajunge în Avignon iar peste alte patru luni în Montpellier, după mărturisirile lui Guy de Chanlliac, medic al papei Clement VI-lea, atins și el de ciumă. Cercetările legate de aceste evenimente s-au bazat pe câteva eșantioane de dinți ale victimelor exhumate, pulpa dentară, puternic vascularizată păstrând amprentele infecției. Testele efectuate au relevat faptul că eșantioanele erau infestate cu bacteria *Yersinia pestis* prezentă în țesuturile dentare. Enigmele legate de această bacterie sunt multiple. În primul rând, cercetătorii sunt nedumeriți de virulența extraordinară a acesteia și de modul de manifestare a bolii prin erupții bubonice și mai puțin prin afecțiuni pulmonare. Pentru a înțelege mai bine acest fenomen, cercetătorii din Marsilia încearcă să depisteze urmele genetice ale primei ciume atestate din lume: „ciuma lui Justinian", care și-a făcut apariția în bazinul mediteranean în secolul al VI-lea. *(D.M.)*

planet@IT

Mai multă siguranță în Word

Pentru a proteja documentele create cu ajutorul programului Microsoft Word nu este suficientă numai activarea opțiunii de salvare automată sau crearea unor copii separate, pentru cazuri de urgență. Foarte utilă este folosirea metodei de protejare a documentului cu o parolă, pentru ca un utilizator neavizat să nu poată citi sau modifica textele personale. Microsoft Word 97 sau 2000 conțin toate facilitățile amintite mai sus. Pentru a ajunge la ele, se accesează meniul „Tools", iar apoi se alege „Options". Se va deschide o fereastră în care trebuie selectat capitolul „Save". Aici se pot activa două opțiuni importante, pentru a nu pierde în câteva secunde munca de ore sau chiar zile întregi, atunci când un document mai vechi nu se mai poate deschide sau când computerul se resetează fără drept de apel. Prima este activarea așa-numitei „copii de securitate", care rămâne permanent în memoria PC-ului, fiind un duplicat al documentului sau documentelor editate în sesiunea de Word. A doua este activarea salvării automate, la un interval de timp determinat, a proiectului desfășurat în Word. O altă facilitate importantă, indispensabilă pentru siguranța propriilor documente, este protejarea acestora cu o parolă. Există două tipuri de parole: parola totală – care previne încărcarea din start a documentului, nepermițând vizualizarea conținutului și parola parțială, care permite deschiderea textului, însă face imposibilă modificarea acestuia, indiferent de programul de editare folosit. Opțiunile legate de crearea salvărilor de siguranță vor rămâne active permanent, cu condiția să nu fie dezactivate manual, însă parolele sunt valabile numai pentru sesiunea Word deschisă în momentul respectiv pe ecran. În cazul în care, în altă zi, se dorește protejarea cu cheie secretă a altui document, aceasta trebuie reintrodusă.

Telefoane celulare „la zi"

Marile companii producătoare de echipamente de telefonie mobilă au înțeles foarte bine că fără a crea aparate capabile să realizeze conexiuni cu PC-ul, nu mai au viitor pe piață. Nokia a lansat modelul 6210. Acesta este capabil, pe lângă funcțiile uzuale ale unui celular, să preia rolul de modem GSM, pentru a se conecta la un computer portabil aflat la o distanță de maxim 10 metri. Prin această metodă se poate citi rapid poșta electronică, se poate naviga pe Internet, trimite faxuri etc. 6210 include de asemenea o cartelă cu care se poate conecta direct la PC, numită BlueTooth. Nokia 6210 costă 525 Euro, taxe neincluse. Ericsson a lansat un adaptor, care o dată atașat în partea inferioară a telefonului mobil, se poate asculta muzică în format MP3. Produsul se numește HPM-10 și reproduce sunetul în format digital, fiind echipat cu o memorie de 32MB ram și cu un lector. Cu ajutorul lui HPM-10, telefonul mobil se poate conecta la PC, după care se pot încărca în memorie melodiile dorite. În cazul în care mobilul sună, muzica se oprește automat, pentru ca melomanul să poată comunica în liniște. HPM-10 costă 192 Euro, taxe neincluse. Ericsson a lansat de asemenea și un nou model de telefon mobil, numit R290. El se poate folosi în sistemul GSM900, dar și în sistemul Globalstar, cel mai modern serviciu de comunicații mobile prin satelit, activ pe toate cele cinci continente. Astfel, se poate vorbi la telefon și de pe vârful Himalayei. R290 cântărește 350 de grame și are un preț de aproximativ 1500 Euro.

(GEORGE VADIM CUȘNARENCU)

Inexplicabilul de lângă noi

TERAPEUŢI care afirmă că stau de vorbă cu Dumnezeu

ION ŢUGUI

Ştim din „Vechiul Testament" că un desemnat care a vorbit cu Dumnezeu a fost Moise. Şi iată că la sfârşitul celui de-al doilea mileniu creştin, Moise se multiplică, cel puţin prin declaraţiile ignorante ale unor terapeuţi autohtoni!

Mi s-a întâmplat cu puţin timp în urmă să aud la telefon glasul unui terapeut: „Am primit de la Dumnezeu cuvânt să nu fac cutare lucru şi nu pot să-l fac pentru că Dumnezeu mi-a spus..." etc. etc. Să auzi şi să nu crezi! Să fie vorba de ignoranţă, de obrăznicie, de escrocherie chiar?

Terapeutul, al cărui nume îl las deoparte – asta pentru că interesează „fenomenul" ca atare, şi nu iresponsabilitatea în sine – se află în clipa aceasta în mari transformări de destin, destin material, evident, fiind preocupat de milioanele pe care le va investi în noul său cabinet şi de opţiunea pentru o frumuseţe jună, situaţie despre care nu ştim să-i fi cerut cuvântul lui Dumnezeu... Dacă terapeutul nenumit ar şti ceva mai mult despre Dumnezeu, se înţelege că şi-ar fi suprimat impertinenţa arogării unui statut de sfânt. Când eşti, să zicem, în directă legătură cu Dumnezeu, conform tradiţiei creştine şi a obiceiului instaurat de sfinţii pământeni, ieşi pe drumuri şi vindeci oamenii fără nici o taxă, refuzi maşina şi sediul unei „clinici de bioterapie" aducătoare, totuşi, de bani, nici prin cele mai tainice patimi trupeşti nu te desparţi de soţie şi de copii şi duci o viaţă adecvată sfinţeniei, aceasta doar fiind bine primită de Dumnezeu şi constituind cea mai mare avere pe care o poţi dobândi pe pământ pentru mântuire şi pentru intrarea în lumea curată a celor neprihăniţi!

Să mai vedem ce mai face Terapeutul în numele unui acces nevalidat de nimeni, la cuvântul şi glasul lui Dumnezeu. El vrea să fie ajutat. Ajutat de toată lumea în numele faptului că Dumnezeu i-ar fi un fel de sfătuitor, tovarăş de afaceri bioenergetice, prieten de amenajare a sediului şi aşa mai departe...

Luând în seamă declaraţia „sinceră" a terapeutului ignorant, o clipă am crezut că mă aflu în faţa unei disfuncţii psihice. Dar nu este vorba despre aşa ceva, pentru că omul nostru, înainte de a deveni vindecător autodeclarat, s-a ocupat cu unele afaceri, de genul vând-cumpăr. M-a uimit apoi dezinvoltura, largheţea, falsa autoconvingere că ce spune ar fi chiar adevărul! Contrastul omului faţă de rigoarea divină este atât de flagrant, încât te întrebi de ce e nevoie de inventarea unui dialog cu Dumnezeu pentru a face o afacere pur şi simplu?

Omul nostru se bucură dacă în numele relaţiei sale speciale vin gârlă oamenii să pună umărul pe gratis la afacerea lui. Această paranoia poate prinde în câmpul demografic mai ales naturile credule şi naive. Ne putem pomeni cu o armată de impresionaţi care, în chip voluntar, se vor înşira pe şantierul, deocamdată închipuit, al bioterapeutului ca să-i înalţe vila, să o facă chiar cu convingere că lucrează pentru cel ce „stă de vorbă cu Dumnezeu"! Nu interesează aici calitatea prestaţiei bioenergetice a terapeutului nostru. Dacă există o calitate, aceasta va putea fi dovedită de testele medicale şi de o cazuistică în stare să probeze virtuţile de vindecător. Revin însă la obrăznicie. Cum poţi spune că vorbeşti cu Dumnezeu când existenţa ta pământească nu-i chiar cea plăcută lui Dumnezeu?

Cert este, şi o spun în urma unei experienţe serioase, că abuzul de tovărăşie cu divinitatea începe să semene c-un fel de şantaj omenesc prin care se racolează pacienţi, se înfiripă afaceri, se instituie un soi de misticism ofensiv şi agresiv atât de străine fiind toate acestea vindecătorului autentic, cel care crede cu adevărat în Dumnezeu!

Dosarul gândurilor comunicante

Ce se află dincolo de UN SIMPLU VIS

MIHAELA DOROBANŢU

Ce se întâmplă când un agent, un transmiţător, „schimbă locul" şi se supune el însuşi aceluiaşi experiment? Acest lucru a încercat să-l verifice psihiatrul Dr. Ullmann. Dacă el reuşeşte să „amestece" printre visele sugerate telepatic Dnei Garrett imagini care erau legate de Dna Ullmann, mai precis de o repetiţie a corului de amatori în care ea cânta şi care trezise nemulţumirea şi determinase ameninţările dirijorului, lucrurile se complică noaptea următoare când el însuşi se supune experienţelor în timpul somnului. Cel care transmitea era de data aceasta unul dintre asistenţi. Ţinta pe care şi-o alesese el nu se regăseşte însă în visele lui Ullmann! Apare însă altceva: „ecouri" ale unei transmisii din ziua precedentă privind derby-ul statului Kentucky. Asistentul are şi el un rol aici: semăna foarte bine cu tatăl lui Ullmann, mare pasionat de cursele de cai, aşa că, adormind cu imaginea sa în minte, legătura cu evenimentul din ziua precedentă se face cu uşurinţă. Se reia de fapt scena din visele precedente, care implicau „aventurile corale" ale Dnei Ullmann, de vreme ce totul se petrecea într-o sală mare. Doar că aici Dr. Ullmann face o descoperire neaşteptată şi... nepotrivită: un cec în alb într-un vas lăsat pe o comodă. Explicaţia vine imediat: fiul său avusese probleme cu nişte cecuri în alb pe care falsificase o semnătură...

Intrigat de „amestecul" de imagini şi simboluri din vise şi dornic să „sape" cu orice preţ cât mai adânc sub ele, Ullmann recurge la un nou subiect şi la o nouă ţintă: subiectul este un dentist, iar transmiţătorul, Ullmann însuşi, îşi alege ca ţintă o maşină galbenă şi un călugăr budist care meditează în faţa unui zid într-o grădină, pe o bancă la capătul unei alei cu pietre de formă romboidală. Subiectul are două vise. În ambele apare un drum de culoare galbenă şi un fel de tractor. Acesta pare să vină direct spre ei, deşi un zid pare a-i proteja, cenuşiu şi făcut din pietre fără mortar între ele. În al doilea vis, zidul este străpuns de nişte mici găuri de formă romboidală...

Toate elementele sunt prezente: culoarea (galben), maşina, zidul, forma romboidală. Descrierile erau fidele. Imaginile-ţintă „intrau" în vis. Doar că, aşa cum erau capabili să înţeleagă psihanaliştii, conţinutul latent al viselor, semnificaţia simbolurilor exprimau legături strânse cu problemele şi situaţiile conflictuale ale subiectului. Dintre care cele sexuale aveau o pregnanţă deosebită.

Înconjuraţi de baze extraterestre

OZN-URI şi la Cernobîl?

DAN D. FARCAŞ

Am menţionat, în episoade precedente, că OZN-urile au fost văzute adesea deasupra instalaţiilor nucleare civile sau militare. Acest fenomen a fost semnalat în SUA, Franţa, dar şi în alte ţări, între care şi în URSS. După cum se ştie, în 26 aprilie 1986, la *Cernobâl*, a avut loc cel mai mare dezastru din istoria utilizării paşnice a energiei atomice. OZN-urile se pare că n-au omis să urmărească acest eveniment.

Aşa cum informa, într-o carte din 1993, ucraineanul V. Kratokhvil, cu circa o lună înainte de catastrofă au fost văzute OZN-uri deasupra centralei atomo-electrice. La trei ore după producerea dezastrului, un OZN cu diametrul de circa 6-8 metri a apărut, plutind la circa 300 de metri deasupra reactorului care era în flăcări. Câţiva martori, care se găseau la faţa locului, măsurau nivelul radioactivităţii, care era în acel moment de 3000 miliroentgeni pe oră. Brusc, din OZN au ţâşnit două fascicule de lumină purpurie până la reactor, rămânând astfel circa trei minute. Apoi razele au slăbit treptat, iar globul luminos s-a îndepărtat spre nord. Privind spre aparate, martorii au constatat cu uimire că radiaţiile scăzuseră la 800 miliroentgeni pe oră.

În noiembrie 1991, la peste cinci ani după catastrofă, în ziarul *Izvestia* apărea un articol senzaţional, cu titlul: *„Ce fac extratereştrii la centrala atomoelectrică de la Cernobâl?"*. Articolul descria un eveniment care putea deveni tot atât de distrugător ca cel din 1986, dar care a fost mult mai puţin mediatizat. În seara de 11 octombrie 1991, la ora 19.46, datorită unor reparaţii, au fost deconectate mai multe componente, între care cele de refrigerare. Peste douăzeci de minute gazul din generatorul defect s-a supraîncălzit, ducând la o explozie. Pompierii au intervenit imediat, dar focul a fost stins abia la ora 2.00, în zorii zilei de 12 octombrie. Generatorul de curent era complet distrus, alte două erau inundate, acoperişul clădirii (la 50 de metri deasupra solului) arsese şi el. Totuşi nu existau nici un fel de stricăciuni în reactoarele nucleare aflate dedesubtul unui zid de beton. Ziarul *Izvestia* cita câţiva martori care văzuseră, cu câteva minute înainte de explozie, un glob strălucitor de lumină plutind deasupra clădirii în care a izbucnit incendiul. S-au făcut speculaţii că poate misterioşii vizitatori din ceruri au intervenit într-un fel pentru a evita repetarea catastrofei din 1986. Ori poate au fost implicaţi în producerea accidentului?

Din acelaşi articol mai rezultă că în dimineaţa zilei de 12 noiembrie 1991, jurnalistul Vladimir Savran, de la ziarul local, a vizitat locul incidentului, făcând câteva fotografii ale clădirii în care se găsea generatorul distrus. Când a developat filmul, a observat pe una dintre fotografii un OZN plutind deasupra clădirii, ca şi când ar examina stricăciunile. Ciudatul vehicul fusese total invizibil cu ochiul liber. De asemenea, s-a verificat, la acel moment nu zburase nimic deasupra centralei, nici avion, nici elicopter. Filmul a fost remis spre analiză unor criminalişti de la Ministerul de Interne din Kiev. S-a dovedit că obiectul nu putea fi explicat printr-un defect al filmului ori al developării şi nu existau nici semne ale unui trucaj. Se ştie că şi din alte ţări au parvenit numeroase fotografii similare, în care OZN-uri, invizibile cu ochiul liber, au apărut, cu detalii uneori spectaculoase, pe peliculă.

Inspecţiile OZN-urilor deasupra centralei de la Cernobâl nu sunt singulare. Amintim doar încă un exemplu. În 2 şi 17 martie 1991, apoi în 10 octombrie 1991, un obiect neidentificat a fost detectat de complexul de radare „Skala" în zona capului Ustinskii, în apropiere de Skt. Petersburg, unde se află centrala nucleară Sosnovîi Bor. Obiectul a fost descris ca triunghiular, luminos, făcând uneori mişcări haotice, imposibile pentru orice vehicul zburător cunoscut. Centrala de la *Sosnovîi Bor* este de acelaşi tip ca şi cea de la Cernobâl, iar la 23 martie 1992 şi la această centrală a avut loc un incident, care din fericire s-a soldat fără creşterea radioactivităţii. Oare există o monitorizare a centralor nucleare nesigure din partea unei instanţe nepământene?

(Va urma)

Aţi dori să ştiţi cum îşi pun astrele amprenta asupra destinului vostru? Doriţi să ştiţi ce bucurii şi ce necazuri „sunt scrise" în existenţa voastră? Curiozitatea vă poate fi satisfăcută de BRĂŢARA, vrăjitoarea şi clarvăzătoarea care nu a cunoscut eşecuri cu harul şi arta ei magică. Este preţuită chiar şi peste hotare, ca o superdotată care vă poate da informaţiile dorite despre viaţa, destinul, greutăţile, necazurile, succesele şi insuccesele dumneavoastră, despre boli şi trecut, despre şanse şi viitor.

Testată de mii de ori, BRĂŢARA a uimit, pe cei care au solicitat-o, prin precizie şi rezultate. Ea vă poate oferi şi dv. informaţiile solicitate. Pentru aceasta trimiteţi pe adresa revistei „Magazin" o scrisoare detaliată referitoare la ceea ce doriţi de la BRĂŢARA, o fotografie şi talonul alăturat, completat cu datele astrologice exacte: nume şi prenume, anul, luna, ziua naşterii şi localitatea.

Răspunsul îl veţi primi prin poştă la adresa indicată de dumneavoastră, după achitarea mandatului poştal.

Costul acestor servicii este de 150.000 lei. Suma respectivă trebuie trimisă printr-un mandat poştal pe numele IONESCU SIMION, Piaţa Presei Libere nr. 1, sector 1, Bucureşti, cod 71341. Pentru alte detalii puteţi telefona la 2243996 şi 2228336.

BRĂŢARA a făcut sute de cupluri fericite, a vindecat de epilepsie, argint viu, disfuncţii sexuale. Cu puterile ei magice, dăruite exclusiv magiei albe, şi-a consacrat un nume în lumea vrăjitoarelor şi a clarvăzătorilor.

NUME _____ PRENUME _____

ANUL ___, LUNA ____, ZIUA NAŞTERII ____ şi LOCALITATEA _____

ADRESA: str. _____ nr. _____, bl. _____,

sc. ____, et. ____, ap. ____, sector ____, localitate _____,

cod _____, judeţul _____. M/5

NOTA REDACŢIEI: *Pentru a primi răspunsul solicitat cât mai rapid vă rugăm să expediaţi în acelaşi timp scrisoarea şi mandatul poştal. În acest moment multe scrisori neînsoţite de mandat sunt „în aşteptare". Dacă aţi uitat să expediaţi mandatul, grăbiţi-vă!*
Încă o precizare: numai prin intermediul nostru intraţi în legătură cu adevărata Brăţara. Pentru că, atenţie!, mai multe persoane din Craiova, Bucureşti etc., lipsite însă de puteri magice, şi-au luat acest pseudonim.

Între scepticism şi credulitate

Ce este SINESTEZIA?

PAUL IOAN

*Unul din fenomenele parapsihologice recent descoperite (după anii '80) şi analizat la multe institute de profil europene, japoneze şi americane este aşa-numita **sinestezie.** Este vorba de asocierea inexplicabilă (deocamdată) dintre mai multe simţuri, având la bază observaţia reală şi halucinaţiile auditive, vizuale şi olfactive. Noutatea acestei maladii nu permite încă o definiţie unanim acceptată şi nici o separare completă de deviaţiile psihiatrice ale „pacienţilor".*

*Ştim foarte bine ce este **radiestezia** (sensibilitate acută la radiaţiile solului şi a componentelor lui: apă, metale, hidrocarburi etc.) şi cum se manifestă ea. Dar manifestările sinesteziei sunt foarte greu de controlat. Printre multele exemple de sinestezici este cel al persoanelor care, atunci când văd o anumită culoare, îi asociază în mod spontan imaginea unei forme geometrice. Concret, la perceperea culorii galben a unei flori, subiectului i se formează spontan în minte un triunghi. Donald D., un astfel de sinestezic din Anglia, spune că peste forma naturală a petalelor acelei flori se suprapune forma unui triunghi echilateral, fapt care-i afectează senzaţia de plăcere când admiră floarea respectivă. În mod paradoxal, unui alt subiect, culorii galben i se asociază spontan un miros neplăcut, de putreziciune. Într-un alt caz reprezentativ, unor cifre (văzute în orice context, la maşini, pe ecranul ceasului etc.) li se asociază mental fie culori (de regulă stridente), fie sunete melodioase sau distonante! Toţi suferinzii de sinestezie sunt, practic, nişte oameni cărora activitatea normală le este afectată, randamentul în munca obişnuită fiind scăzut şi de aceea ei îşi caută servicii speciale, unde „boala" să nu trezească suspiciuni patronilor. Sinestezicii îşi descoperă „anomalia parapsihologică" de la pubertate, dar nici un tratament adecvat nu a fost încă pus la punct. În creierul unui sinestezic există o „colaborare" greu de depistat între centrii nervoşi ai emoţiilor şi cei ai memoriei de lungă durată. Neuromediatorii în cauză stabilesc, probabil, legături anormale între centrii mirosului, vederii şi auzului, determinând halucinaţiile respective. Pipăitul şi gustul nu intră în acest joc cerebral haotic al sinesteziciilor.*

O discutabilă „Cronică a secolului XX”

De ce sunt ignoraţi

MARII SAVANŢI ROMÂNI?

PAUL IOAN

Selecţie cu... ochelari de cal

A strânge într-o lucrare monumentală toate evenimentele importante ale veacului ce se odihneşte deja în bulbul de jos al clepsidrei, adică al 20-lea, este o iniţiativă extrem de lăudabilă şi de curajoasă. Editura „Chronique” în colaborare cu „Radio France”. Prima ediţie a uriaşei lucrări (1.700 de pagini de format mare) a apărut în 1985, iar colectivul de autori vizează în primul rând ceea ce s-a întâmplat important în Europa (dând întâietate, evident, Franţei), dar şi pe celelalte continente. *Cartea este structurată cronologic, pe zile, luni şi ani,* mergând până aproape de „detaliu”, şi se ambiţionează să acopere totul: *ştiinţă* şi *tehnică, social* şi *politic, artă* şi *cultură, modă, evenimente mondene* etc. Ai putea spune că este o comoară, o oglindă fidelă a celui mai interesant secol al mileniului II. Şi totuşi...

Parcurgând cu emoţie nedisimulată această ultradocumentată „Cronică”, am constatat cu mare dezamăgire – dar nu şi cu surprindere! – că *România, prin uriaşele ei personalităţi ştiinţifice, universal recunoscute, nu era în Europa nici pe vremea lui Coandă, nici pe cea a lui Gheorghe Marinescu, Paulescu, Gogu Constantinescu, Odobleja, şi nici chiar pe cea a lui Enescu!* În general, România a fost în Europa (în concepţia autorilor) doar prin personalităţile ei cultural-ştiinţifice care s-au stabilit în Occident. Că dintre preşedinţii ţării de după 1989 apare doar dl. Ion Iliescu (alegerile din ’96 nici nu sunt menţionate), lucrul pare de înţeles; că dintre sportivi, Ilie Năstase, Nadia Comăneci şi Iolanda Balaş ţin capul de afiş, iarăşi este

G. Constantinescu

de înţeles, deşi... Dar nu mai sunt acceptabile, sub nici un motiv, absenţele sus-menţionate.

Spuneam că omisiunile ştiinţei româneşti nu ne surprind. Cu toate că editura cu pricina este specializată în a face cronică, istoriografie în toate domeniile, autorii ignoră marii savanţi români cu aceeaşi obstinaţie cu care îi ignoră şi o prestigioasă editură enciclopedică universală, „Larousse”. Dacă nici în „Larousse” (care apare periodic încă din 1866) nu sunt prezente geniile ştiinţifice româneşti mai sus pomenite, atunci nici o editură franceză nu vrea să facă acele corecţii indispensabile şi obligatorii pentru buna informare a cititorului din întreaga lume. Sau poate că nu suntem la fel de apropiaţi (geografic) şi de francofoni ca şi vietnamezii... Oare în ce Europă ne străduim să intrăm, dacă, în cea mai mare ţară latină a bătrânului continent, contribuţia de vârf a ştiinţei româneşti la cunoaşterea mondială nu este băgată în seamă?!

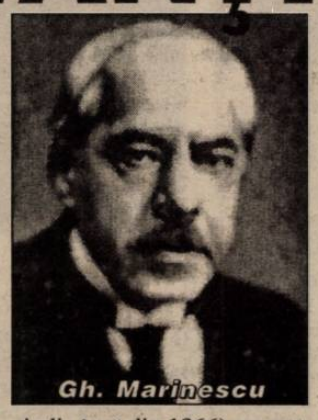
Gh. Marinescu

Flagrant delict de ignoranţă premeditată

Cu atât mai vinovaţi de „inamiciţie” sunt autorii „Cronicii”, cu cât tehnica predominantă a elaborării vastei lucrări este cea a *oglindirii evenimentelor aşa cum au fost ele relatate în ziarele şi revistele apărute la Paris,* zi de zi în toţi anii secolului XX. Şi pentru a demonstra că ignoranţa autorilor este una premeditată, vom lua doar câteva exemple edificatoare de evenimente epocale întâmplate chiar la Paris.

La 16 decembrie 1910, la *Issy-les-Moulineaux (Franţa)* este experimentat primul avion cu motor reactiv din lume, numit „Coandă-1910”, inventat, construit şi pilotat de savantul Henri Coandă (1888 - 1958). *Istoricul aparat a fost expus la Salonul aeronautic din Paris, în acelaşi an!* Coandă anticipase cu trei decenii construirea avioanelor propulsate prin reacţie, de către Heinkel şi Whittle;

În 1909, *la Paris,* Gheorghe Marinescu publică „La Cellule Nerveuse”, prima lucrare monumentală a neurologiei moderne;

H. Coandă

Tot în 1909, şi tot *la Paris,* apare „Les Sécrétions Internes”, scrisă de Constantin I.Parhon (în colaborare cu Moise Goldstein), primul tratat de endocrinologie din lume;

În august 1921, fiziologul Nicolae Paulescu publică *la Paris* „Recherches sur le rôl du pancréas dans l’assimilation nutritive”, prima lucrare din lume ce atestă descoperirea, de către Paulescu, a pancreinei – insulina –, hormonul pancreatic antidiabetic cu efect hiperglicemiant. Această prioritate mondială i-a fost recunoscută abia în 1971;

În 1938, *la Paris,* Ştefan Odobleja publică „La Psychologie Consonantiste”, prima lucrare a ştiinţei mondiale în care sunt formulate principiile ciberneticii (fundamentate matematic zece ani mai târziu de N.Wiener) în psihologie şi psihopatie; prioritatea lui Odobleja a fost recunoscută abia în anii ’70.

Deci, chiar sub ochii autorilor francezi ai „Chronique du 20-e Siècle”, s-au petrecut evenimente ce au făcut istorie mondială în ştiinţă. Colectivul editorial nu mai are nici o scuză. Dezamăgirea noastră este cu atât mai mare, cu cât această lucrare cu caracter universal va deveni sursă bibliografică de referinţă şi pentru alte lucrări de profil din Franţa. Poate că Academia Română ar trebui să-i atenţioneze cel puţin în privinţa acestor priorităţi româneşti, înainte de „intrarea” în Europa.

Anatomia secundei

ODISEEA SPAŢIALĂ 2050

ALEXANDRU MIRONOV

Nicolai Kardaşev s-a apucat să facă o clasificare a eventualelor civilizaţii cosmice, în funcţie de energia consumată de fiecare: tipul I – civilizaţii capabile să controleze ansamblul resurselor planetei lor; tipul II – societăţi capabile să utilizeze energia propriei stele şi să circule între sistemele stelare; tipul III – civilizaţii care îşi folosesc galaxia proprie drept sursă de energie. Noi, terrienii, alcătuim o civilizaţie de gradul zero – este de părere Michel de Procontal – şi, dacă vă gândiţi că fiecare dintre civilizaţiile din clasamentul lui Kardaşev este de zece miliarde de ori mai săracă decât cea de pe treapta următoare, înseamnă că ne aflăm jos, jos de tot în „inventarul” raţiunii.

Care raţiune, susţin gânditorii de pretutindeni, obligă *Homo sapiens* să devină *Homo cosmicus,* adică să-şi orienteze toate tendinţele, toată politica planetară către mersul spre stele. Or, din păcate, o dată cu încheierea misiunilor Apollo, acţiunea cea mai importantă a locuitorilor Terrei pare a fi lupta dintre democraţii şi republicanii SUA, singura care determină schimbări în politica terestră. Iar politica terestră actuală nu are în vedere Cosmosul.

Totuşi, câte ceva se mai întâmplă în ceea ce (încă) mai face NASA, cu ajutorul roboţilor pe care îi construiesc, de fapt, militarii. Un asemenea robot, pe nume *Deep Space,* a avut o întâlnire „istorică” cu un asteroid, pe nume *Braille,* de care *DS-1* s-a apropiat la numai 15 km! Dramaticul rendez-vous s-a petrecut acum doi ani, (în mileniul trecut) exact conform planului conceput de cei care l-au lansat pe *DS-1,* care, propulsat de un motor experimental ionic, după o călătorie de 800 milioane de km, i-a dat un ocol lui Braille, transmiţând o cascadă de date specialiştilor de la Jet Propulsion Laboratory. *Sonda Deep Space 1* nu şi-a încheiat însă misiunea după desprinderea de Braille – la urma urmei nu a consumat decât 11 kg din cele 80 kg de combustibil de la bord –, ci îşi continuă voiajul cosmic, pregătindu-se de întâlnirea cu două comete, chiar în acest an. Cu DS-1 face trecerea din SF în ştiinţă motorul ionic: baterii solare furnizează energia care ionizează moleculele unui gaz (cesiu sau xenon), iar ionii sunt împinşi spre un „tun” care îi expulzează, formând jetul ce împinge racheta. Alte motoare posibile pentru rachetele secolului XXI ar mai putea fi, ne informează Michel de Procontal, cele cu propulsie nucleară (detonarea unei serii de minibombe cu hidrogen) sau cele fotonice (adevărate „pânze solare”) vor transforma navele în corăbii cosmice, împinse de vântul solar, razele de soare; sistemul este, teoretic, lent, dar poate fi accelerat de către un puternic fascicul laser, acţionând de pe Lună. Numai cu asemenea motoare – adică renunţând la cele chimice actuale – vom putea dezvolta o agendă cosmică rezonabilă pentru secolul acesta. În care agendă, Michel de Procontal vede 2001 ca anul în care va fi lansat *Keppler,* satelitul capabil să discearnă planete, în oceanul cosmic; în 2004, *Staţia Spaţială Internaţională (ISS)* devine operaţională, iar în 2005 „Orient Express” – noul avion spaţial – va intra în probe; în acelaşi an se va încerca achiziţionarea unor mostre de rocă marţiană de către o sondă-robot. În 2006 funcţionează deja *X-33 Venture Star,* care va înlocui navetele spaţiale. Între 2020 şi 2050 vor avea loc mari misiuni spaţiale către Marte şi celelalte planete ale Sistemului Solar, se vor construi baze permanente pe Lună şi Marte, vor fi descoperite planete telurice ale altor stele. În partea a doua a secolului nostru va fi testat motorul fotonic, cu care astronavele viitoare se vor apropia de viteza luminii. Pentru ca în jurul anilor 2100 – îndrăzneşte Procontal – să fie lansate expediţii către alte sisteme stelare, să se pună bazele teoretice ale călătoriei prin culoarele de spaţiu-timp şi să înceapă pregătirile pentru prima întâlnire cu o civilizaţie extraterestră, descoperită deja.

Moment în care civilizaţia noastră de tipul zero va fi făcut deja paşi uriaşi spre o civilizaţie galactică de tip 1.

Energia – promisiunile mileniului trei

Viitorul aparţine

HIDROGENULUI?

MIHAELA DOROBANŢU

Lumea are nevoie de din ce în ce mai multă energie ◆ Rezervele „clasice” sunt pe cale de a se epuiza ◆ Se caută noi surse ◆ Ce alegem: eficienţă sau lipsa poluării?

Dilema Terrei Energia este hrana principală a Terrei. Fără ea nu ar exista nu numai civilizaţia actuală cu care atâta ne mândrim, dar nici măcar viaţa. Ceea ce nu înseamnă că suntem scutiţi de probleme, care de care mai complicate şi necesitând o soluţie cât mai urgentă. Extragem energie din apa râurilor – dar la ce cost! Şi nu este vorba doar de bani, ci de efectul asupra mediului. Aceasta pentru că 800000 de kilometri pătraţi ai planetei noastre au fost inundaţi prin costruirea a 40000 de diguri. Specii întregi de peşti au dispărut sau sunt pe cale de dispariţie din această cauză, ca să nu mai vorbim de pericolul dărâmării unora din diguri. Alte forme de energie, cea nucleară în particular, dar şi cea produsă în termocentrale, sunt puternic poluante. Viaţa Terrei este în pericol din cauza energiei şi, pe de altă parte, aceeaşi viaţă nu poate fi concepută fără ea.

O alegere dificilă În perspectiva previzibilei epuizări a rezervelor de petrol şi cărbune ale Terrei, căutările se orientează în diferite direcţii, de la sursele eoliene şi solare de energie, la energia nucleară şi la ...ştiinţa avansată care, ocupându-se şi ea, sub o altă formă şi din cu totul alte motive de energie, devine un important şi practic inepuizabil rezervor de idei şi soluţii.

O direcţie extrem de interesantă este cea a... „decuplării” micilor utilizatori de la marile magistrale şi construirea unor minicentrale „de casă” – de la cea mai mică, de 30 de kilowaţi, realizată de Ni-Source Inc., Statele Unite, care alimentează deja un Supermarket din Indiana, la un micro-cogenerator de 500-1000 waţi pus la punct de inginerii englezi de la BG Pic. Oricum, sfârşitul anului 2001 pare să aştepte soluţii pentru alimentarea independentă a unei locuinţe de dimensiuni medii.

AUTOTURISME CU MOTOR ELECTRIC PENTRU ORICE GUST
Sus: Think Fort (motor electric tradiţional)
Jos: Necar 4 Mercedes cu motor electric cu hidrogen

Hidrogenul? Ei bine, aceasta s-ar putea să fie una din soluţiile reale. Cel puţin conform celor susţinute de Preşedintele Autorităţii nucleare italiene, laureat al Premiului Nobel, Carlo Rubbia, care consideră că în curând vom folosi acest element, pe care îl vom extrage din metan şi cărbune. Avantajele sale în calitate de combustibil sunt enorme şi evidente: în primul rând, disponibilitatea sa practic nelimitată – este unul din cele două elemente care compun apa; apoi „curăţenia” energiei produse – unicul deşeu ar fi doar... apa!

Problemele majore ridicate de el sunt şi acestea pe cale a fi rezolvate – este vorba de costul încă ridicat al extragerii sale şi de tendinţa de explozie. Dar celebrul concern Daimler-Chreisler a pus deja în funcţiune un model, Necar 4, folosind drept combustibil hidrogenul (care generează electricitate şi... apă) şi atinge o viteză de 145 km/h, iar la Milano este activă o instalaţie demonstrativă de 1 MW, cu hidrogen care produce electricitate cu care este alimentată reţeaua naţională.

Şi hidrogenul este, totuşi, doar una dintre promisiuni...

E bine de ştiut

Cunoscută mai ales printre femeile ce vor să îşi păstreze sarcina, vitamina E, (tocoferolul) este în acelaşi timp un excelent antioxidant, cu mare eficienţă şi mai ales cu efecte profilactice în privinţa cancerului şi a bolilor de inimă. Trocoferolul ajută organismul în metabolizarea proteinelor, glucidelor şi lipidelor. În acelaşi timp, vitamina E are un rol deosebit pentru organismul uman căruia îi păstrează echilibrul fluidelor.

Vitamina E opreşte oxidarea vitaminei A şi a acizilor graşi

VITAMINA E

polinesaturaţi reducând procentual semnificativ riscul aterosclerozei. Prin prezenţa sa, vitamina E stimulează sinteza vitaminei A, şi în plus are o influenţă benefică asupra întregului sistem nervos, exaltă funcţiile sexuale, regenerează pielea, dă strălucire şi elasticitate podoabei capilare.

Mai mult, vitamina E are efecte anticoagulante, face să coboare tensiunea arterială, creşte diureza. În toate urmările lăsate de boli asupra organismului, vitamina E are rol deosebit în coagularea sângelui, grăbind în acelaşi timp vindecarea. Puterea de antioxidant a acestei vitamine se evidenţiază atunci când se pune problema de apărare a organismului împotriva radicalilor liberi. Astfel, o singură moleculă de vitamina E „ţine piept" la 200 de molecule de acizi graşi, nesaturaţi. Chiar mai mult, specialiştii în cardiologie au demonstrat că vitamina E, luată în timpul unei crize cardiace protejează inima de efectele degradării ulterioare şi grăbeşte chiar recuperarea post operatorie. Vitamina E fortifică sistemul imunitar al persoanelor vârstnice, le măreşte rezistenţa la infecţii. Aceeaşi vitamină are efecte pozitive în cazul afecţiunilor pulmonare, protejează suferinzii de Parkinson, cărora le reduce contracţiile musculare. Gravidelor, care pierd uşor sarcina, li se recomandă, prin medicul de familie sau de către ginecologul-mamoş, ca procentul de vitamină E să fie crescut.

Dar vitamina aceasta face ca şi forţa musculară să crească, precum şi rezistenţa la efort iar oboseala să fie întârziată. Este bine de ştiut însă că organismul uman asimilează cu multă uşurinţă vitamina E din surse naturale, decât pe cea obţinută prin sinteză.

Dr. VALERIU MANTA

Indiscreţii

„Micul Buddha"

La şapte luni, micuţul Roan Joseph este, fără îndoială, un star. Adoptat de Sharon Stone şi soţul său, Phil Bronstein, „preţiosul mic Buddha", cum îl numeşte mama sa, se ascunde cu gingăşie în spatele ochelarilor cu lentile negre. Nu înseamnă însă că celebritatea mamei sale poate fi estompată.

Un tată fericit

Născut cu puţin înainte de Crăciun, micul Hugo a sărbătorit... dormind, primul său An Nou, sub privirile mamei sale, Erja, şi ale tatălui său, Mika Hakkinen. Pilotul de formula 1, deşi nu a câştigat campionatul mondial, nu ezită să mărturisească faptul că cea mai frumoasă victorie, pe care a visat-o vreodată, este fiul său.

La înălţime

Departe de a fi „Singur pe lume", cum îl proclamă cel mai recent film, Tom Hanks a fost surprins de indiscreţi, la Los Angeles, la cumpărături, purtându-l în spate pe fiul său, Truman Theodore, în vârstă de 5 ani. Tatăl a reuşit, dacă mai era nevoie, să-i arate fiului că forţa şi tandreţea sunt îngemănate în sufletul său.

Gastronomice

Doamna Chereji Clara, din Vişeul de Sus, continuă seria reţetelor apetisante sugerate cititoarelor noastre.

Supă-cremă de mazăre uscată

250-300 g mazăre uscată, 1 ceapă, 2 fire praz (partea albă), 80 g unt sau untdelemn, 1/2 lingură făină, 1 linguriţă zahăr, sare, piper, 1 1/2 litru apă.

Se curăţă mazărea, se spală şi se aşază la foc cu ceapa, prazul şi apa rece cât să le acopere. Să lasă să fiarbă la foc încet, ca să nu se lipească (fiind apă puţină). După ce s-a fiert foarte bine, se strecoară şi se trece mazărea prin sită. Se pun 3/4 din cantitatea de grăsime în oală, se adaugă făina, se amestecă bine, apoi se introduce pireul de mazăre, se căleşte puţin, după care se subţiază cu zeama în care a fiert mazărea, se amestecă bine şi după câteva clocote, se adaugă zahărul şi sarea după gust. Pentru ca supa-crema de mazăre să aibă o culoare verde, frumoasă, se opăresc câteva foi de spanac în apă clocotită cu sare, se trec prin sită şi se adaugă în supă. Când supa-cremă este gata, se adaugă restul de unt, verdeaţă tocată, piper. Se serveşte la masă cu saleuri de caşcaval.

Salam dietetic

900 g carne slabă (vacă, viţel, pasăre), 150 g orez, 6 albuşuri, usturoi, cimbru, piper.

Se dă carnea de două ori prin maşina de tocat, orezul fiert se amestecă cu usturoiul pisat, cimbrul şi puţin piper. Se adaugă albuşurile, se rulează într-un tifon umed, se înnodă la capete şi se pune la fiert într-un vas la aburi sau în foarte puţină apă în baia marină. Se serveşte rece, tăiat felii.

Rulouri din şuncă

300 g şuncă slabă, 6 cartofi fierţi, 3 morcovi, puţină mazăre fiartă, 9 linguri sos alb, salată verde, pătrunjel.

Cartofii şi morcovii se taie în cuburi, se amestecă cu mazărea, sosul alb şi verdeaţă după gust. Cu această compoziţie se umplu feliile de şuncă apoi se rulează. Se servesc pe frunze de salată, eventual cu felii de roşii.

Rizoto cu ochiuri

1 ceaşcă orez, 3 cesti apă, 30 g unt, 2 cepe mijlocii, 150-200 g costiţă afumată, 1 lingură ulei, 6 ouă, 3 roşii, sare, piper.

Ceapa se toacă mărunt şi se căleşte în unt încins, Când începe să se îngălbenească, se adaugă orezul şi se mai prăjeşte 5-6 minute amestecând mereu. Se toarnă apoi apa, se adaugă sarea şi piperul şi se lasă să fiarbă la foc moale circa 25 minute, după care orezul este fiert. În timp ce se fierbe orezul, se spală roşiile, se taie în două, transversal, se golesc de seminţe, se sărează şi se ung cu ulei în interior. Se aşază apoi într-o cratiţă acoperită şi se prăjesc uşor. Separat, într-o tigaie neunsă, se prăjeşte costiţa tăiată în 12 fâşii lungi. Când este frumos rumenită, se scoate şi se prepară 6 ochiuri, prăjite sau fierte după dorinţă. Pe un platou se aşază rizotoul, pe mijloc se pun ochiurile, iar la margini se garnisesţe cu jumătăţi de roşii şi fâşii de costiţă, dispuse alternativ.

Muşchi vânătoresc de vacă

600 g muşchi de vacă, 200 g margarină, 2 pahare de vin, 2 morcovi, 3-4 cepe, cimbru.

Carnea se unge cu margarină, se adaugă morcovul, ceapa tăiată în două şi se acoperă cu amestecul de apă şi vin. Se dă la cuptor având grijă să se stropească din când în când friptura, iar către sfârşit se adaugă cimbrul.

Pagină realizată de **ECATERINA BĂTRÂNEANU**

Ambientul sub semnul zodiacului 4

Născuţi sub influenţa lui Saturn, planetă a seriozităţii, locuinţa **CAPRICORNILOR** va purta această amprentă: totul va fi simplu, lipsit de lux inutil. Aceste persoane iubesc ceea ce este autentic, solid iar o casă înconjurată de o grădină şi câţiva pomi le convine de minune. Le place să mediteze aşezaţi confortabil în fotoliu, în vreme ce lemnele ard în sobă. Preferă mobile din lemn masiv, scaune greoaie, dulapuri transmise moştenire de la o generaţie la alta. Totul degajă o senzaţie de rigoare. Mai ales în camera lor mobilele pot fi de culoare închisă pentru că negrul este culoarea lor preferată. În 2001, nu vor cumpăra nimic în grabă, nici lucruri foarte scumpe, ci doar diverse aparate care să-i ajute în gospodărie.

Născuţi între 21 ianuarie şi 19 februarie, marcaţi de Uranus, planeta originalităţii, **VĂRSĂTORILOR** le place să locuiască într-un apartament nou, la înălţime, fapt ce le permite să cuprindă cu privirea orizontul. Interiorul lor, funcţional, va fi completat cu ultimele invenţii tehnologice. Biroul lor, imens, dotat cu calculatoare, fax, reprezintă zona unde îşi petrec cel mai mult timp. Biblioteca reuneşte cărţi de psihologie, informatică, astronomie. Alt spaţiu căruia i se acordă importanţă este colţul televizorului. Aşezaţi comod pe o canapea confortabilă *Vărsătorii* privesc sau înregistrează filme vechi, în compania prietenilor, înconjurându-se şi de platouri apetisante şi licori afrodisiace. Pentru 2001 se prevede o schimbare a domiciliului.

Neptun, planeta protectoare a **PEŞTILOR** îi incită pe aceşti nativi să-şi amenajeze interiorul mai mult pe criterii sentimentale. Locuinţa lor este confortabilă, luminoasă, iar mobilierul, original. Masa din living este mare şi primitoare. Multe flori, mici vaze dau nota unei ambianţe romantice şi moderne. Oricum, Peştii au multă imaginaţie şi lucrurile cu care se înconjoară dovedesc acest lucru. De asemenea, *Peştii* colecţionează toate obiectele ce le-au marcat diferite etape ale vieţii, cărţi, obiecte de îmbrăcăminte, fotografii, ilustrate primite. Din când în când, privind colecţia, contemplă trecutul şi visează, reconstituind secvenţe de viaţă trăite. În 2001, cumpărarea unei case de vacanţă, eventual la malul mării, va deveni realitate.

COLEGII de muncă

Slujba ţi-o poţi alege, dar colegii ba. Oricare ar fi mediul de muncă în care intri, inevitabil dai peste tot felul de indivizi. Şi dacă te hotărăşti să rămâi un timp mai îndelungat în respectivul loc de muncă, nu ai de ales, trebuie să înveţi să conviezuieşti cu toţi colegii tăi. Unii dintre ei îţi sunt cei mai buni prieteni, alţii în schimb te agasează până şi prin simpla prezenţă. Există persoane colerice al căror comportament poate uneori izvărî din frustrare. Au impresia că nu li se acordă atenţia cuvenită. Astfel de oameni trebuie în mod evident calmaţi. Încrezuţii sunt un caz aparte. Ei contrazic pe toată lumea având soluţii pentru orice. Nu pot trăi fără să epateze dar li se poate tăia oricând porţia de atenţie la care râvnesc.

Ce poţi face cu cineva care are răspuns pentru toate problemele lumii? Dacă este ceva ce oamenii de acest gen nu pot suporta este să fie desconsideraţi de egalii sau subordonaţii lor. Diplomaţia este indicată în relaţiile cu un astfel de tip uman în special pentru a nu crea o situaţie conflictuală. Genul de om care ia critică drept un afront personal poate fi încadrat în orgolioşii-sclifosiţi. Prin înţelegere şi toleranţă însă, relaţiile colegiale pot fi stabilite normal cu astfel de indivizi.

De multe ori te poţi confrunta cu un absenteism general. Poţi cere o părere celor din jur şi observi cu stupoare că nimeni nu te urmăreşte sau nici măcar nu este atent la problemele tale. Trebuie să-i cucereşti, să le captezi atenţia pentru a scoate ceva de la ei. „Absenţii" trebuie ajutaţi să înceapă să se gândească şi apoi să dea răspuns provocărilor tale. Veşnicii nemulţumiţi au obiceiul să se plângă de toţi ceilalţi fără a se uita critic în propria ogradă. Ei trebuie obiectivaţi şi canalizaţi spre lucrurile bune care sunt efectuate.

Dar de la colegi trebuie luate şi părţile bune aşa că fereşte-te să scoţi în evidenţă doar defectele şi greşelile! Petrecem prea mult timp din existenţa noastră la serviciu ca să nu încercăm permanent să trăim într-un climat agreabil social.

IOANA POPA

Voaletă şi Dantelă Veche

JAN BRUEGEL

falsul seducător

Fiul lui Pieter Bruegel „cel Bătrân", Jan (care va fi şi el poreclit „cel Bătrân", pentru că şi-a botezat fiul tot Jan) a provocat unei distinse domnişoare de la Curtea Ţărilor de Jos cumplite dezamăgiri sentimentale. Specializat în pictarea buchetelor de flori din cele mai diverse soiuri, Jan se desparte de Italia şi de protectorul său, cardinalul Federico Borromeo. Întors la Anvers, tânărul Jan duce lipsă de florile exuberante ale pieţelor milaneze şi... pune la cale o strategie nu prea onorantă pentru un bărbat, dar foarte favorabilă artistului. Cum nu oricine avea acces la serele regale, pictorul o seduce pe graţioasa arhiducesă Yolanda. Îi face o curte insistentă şi domnişoara cu „sânge albastru" înţelege ceea ce ar fi înţeles orice femeie... Numai că, după ce Jan obţine permisiunea de a-şi instala şevaletul în mijlocul trandafirilor, orhideelor şi, inevitabil, lalelelor, o cam uită pe îndrăgostita Yolanda. Se consolează cu faptul că vicleanul Jan îi face simţită prezenţa într-una din cele mai valoroase pânze ale sale „Alegoria simţurilor – Auzul, Pipăitul, Gustul" (1618, Muzeul Prado). *(P.I.)*

Remedii naturiste

CEAI ANTIDIABETIC

Plantele folosite pentru prepararea acestui ceai sunt: frunze de afin, frunze de dud, frunze de nuc, flori de gălbenele, teci de fasole, sunătoare.

Mirtilina din frunzele de afin, aminoacizii din tecile de fasole, uleiul volatil din frunzele de nuc şi substanţele complexe active din frunzele de dud au capacitatea de a scădea zahărul din sânge, uşurând activitatea pancreasului. Florile de gălbenele şi de sunătoare reduc inflamaţiile biliare şi reglează funcţiile biliare. De aceea, reţeta se poate folosi cu succes şi în dischinezii biliare. Proporţia între plantele utilizate este următoarea: 2 linguriţe frunze de afin, 9 linguriţe de teci de fasole mărunţite, 3 linguriţe de frunze de dud, 2 linguriţe de frunze de nuc, 2 linguriţe de flori de gălbenele şi 2 linguriţe de flori de sunătoare. Acestea se amestecă între ele. Ceaiul se prepară din 3 linguriţe de amestec la 400 ml apă clocotită (deci se pregăteşte sub formă de infuzie). Cantitatea obţinută se bea porţionată în trei reprize, înaintea meselor principale.

CEAI CARDIOTONIC

Frunzele de păducel, frunzele de vâsc, traista ciobanului şi talpa gâştii sunt plantele folosite de medicina populară în această „reţetă". Efectul benefic pentru sănătate se datorează substanţelor active conţinute de aceste plante: acetilcolina din traista ciobanului, bazele purinice, adenina şi guanina din păducel, saponinele din frunzele de vâsc, care sunt vasodilatatoare coronariene. Totodată, viscina şi viscotoxina din frunzele de vâsc au acţiune cardiotonică, iar leonuria din păducel şi talpa gâştii acţionează ca vasodilatatoare ale sistemului circulator periferic şi ca sedativ asupra sistemului nervos. De asemenea, păducelul acţionează ca bronhodilatator şi stimulent al respiraţiei. Ceaiul este eficient nu doar în insuficienţe cardiace, ci şi în anghină pectorală.

Preparatul se obţine prin macerare la rece. Se introduce câte o linguriţă rasă din fiecare plantă în 300 ml apă, la temperatura camerei. Se lasă la macerat 8 ore. Se bea în trei reprize în decursul unei zile, ultima parte de preferinţă înainte de culcare.

ALIMENTAŢIA

trebuie să ţină seama de vârstă

La 20 de ani, la 40 sau la 60..., organismul uman e diferit din punct de vedere al modului în care funcţionează, al consumului de energie şi al nevoilor sale nutritive. Deşi pare incredibil, încă de la vârsta de 20 de ani metabolismul uman începe să dea semne discrete de oboseală, iar consumul de energie începe să scadă la marea majoritate a oamenilor. În funcţie de această realitate, cantităţile şi componentele alimentaţiei zilnice trebuie adaptate diferitelor etape pe care organismul le parcurge de-a lungul unei vieţi: „revoluţii" hormonale, sarcină, menopauză, andropauză etc. În urma cercetărilor efectuate, specialiştii în nutriţie sunt în măsură să dezvăluie o bună parte din „secretele" alimentaţiei adaptate fiecărei vârste, capabilă să asigure un echilibru hormonal optim, să evite creşterea în greutate, precum şi pierderea de energie şi, în cele din urmă să previnã neplăcerile îmbătrânirii. Astăzi ne vom opri la vârsta de 20 de ani, urmând ca în numerele viitoare să facem popas la 30, 45 şi 60 de ani.

20 de ani. Startul în viaţa de adult

20 de ani este vârsta zborului spre viaţă cu propriile aripi. Fascinaţia independenţei îşi spune cuvântul pe toate planurile. Adio mic dejun impus de părinţi, adio mâncare gătită în casă, bun venit preparatelor fast-food şi produselor energizante „la modă", înfulecate din mers, fără restricţie, fără program, fără bătaie de cap. Bun venit aşadar alimentaţiei anarhice şi, de ce nu, exceselor de tot felul (tutun, cafea, alcool). Cu alte cuvinte, tânărul îşi face intrarea într-un prim cerc vicios: alimentaţie dezechilibrată = creştere în greutate = pusee depresive = oboseală = regim de slăbire = alt fel de alimentaţie dezechilibrată şi iar, şi iar, de la capăt...

Ce trebuie să conţină o alimentaţie sănătoasă pentru un tânăr de 20 de ani?

Calciu. Deoarece în majoritatea sa, sistemul osos se consolidează între 15 şi 25 de ani. În afară de produsele lactate, unele sortimente de apă minerală conţin mult calciu. 300 mg de calciu, de exemplu, pot ajunge în organism prin intermediul a 850 g varză albă crudă sau 1 kg de portocale sau 500 g de legume proaspete.

Proteine. Conţinute în carne, ouă..., acestea folosesc la fabricarea serotoninei şi dopaminei, doi neurohormoni indispensabili efortului intelectual (favorizează memoria, capacitatea de concentrare, răbdarea). Lipsa serotoninei (care are consecinţe nefaste asupra capacităţii de gândire) este totodată responsabilă de proasta dispoziţie, stare de iritabilitate, impulsuri agresive, bulimie etc. O dată instalat acest dezechilibru, e nevoie ca organismul să fie ajutat să se refacă nu numai printr-o alimentaţie corectă din punctul de vedere al aportului de proteine, ci şi prin refacerea necesarului de vitamine B şi C, precum şi de fier. Nutriţioniştii recomandă deopotrivă consumul de proteine animale (carne slabă, peşte, ouă), dar şi vegetale (soia, mazăre, fasole etc.); importante sunt şi alimentele bogate în amidon – hidrocarbonatele complexe (cartofi, paste făinoase, orez) care, consumate ca masă de seară, induc un somn liniştit şi odihnitor. În cazul unui deficit de dopamină (deficit de memorie şi putere de concentrare, asociate unei reale lipse de motivaţie), organismul are nevoie de tyrosină (carne roşie, ouă, soia, grâu, vânat) şi de vitamine din grupa B (legume).

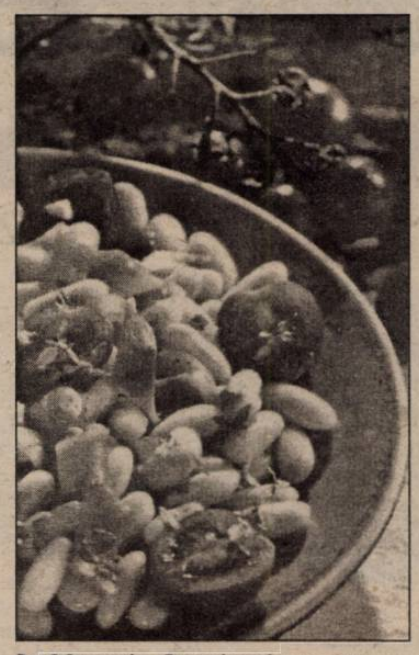

Magneziu. Organismul are mare nevoie de acest element, date fiind variaţiile hormonale. Permite, de exemplu, evitarea crizelor de spasmofilie.

Vitamine. Rezervorul numărul 1 de vitamine (B1, B2, B6, B9) se află în legume. În ceea ce priveşte vitaminele C şi E, acestea se cantonează în fructe. Vitaminele participă la anihilarea radicalilor liberi, inamici ai sănătăţii, generaţi de tutun, grăsimi, dulciuri, stres (examene, relaţii conflictuale cu părinţii, teama de viitor etc.). În plus, fructele oferă organismului uman o bună parte din necesarul de fier. E de preferat ca în locul câtorva tablete de ciocolată să se mănânce un fruct, în loc de ţigări să se consume fructe, în loc de produsele „de ronţăit" din pungi să se mănânce fructe...

Inamicii sănătăţii

Sifonul, apa gazoasă. Fosforul pe care îl conţin împiedică buna asimilare a calciului.

Cafeaua, sarea. În exces, distrug magneziul.

Produsele fast-food. Abuzul favorizează formarea de radicali liberi care contribuie la degradarea celulelor.

Medicamentele. Anticoncepţionalele, laxativele, antibioticele sunt mari consumatoare de vitamine (B9 în special) şi de oligoelemente.

Regimurile de slăbire. O alimentaţie exagerat de săracă în proteine antrenează automat un deficit de apă, vitamine şi săruri minerale, cu riscul diminuării masei musculare, ceea ce intră în contradicţie cu nevoile organismului aflat la această vârstă. Încetarea regimului este de cele mai multe ori urmată de o recuperare rapidă a kilogramelor pierdute (dacă nu se practică exerciţii de educaţie fizică şi nu se acordă o atenţie deosebită alimentaţiei echilibrate).

Dr. ANDREI ONU vă răspunde

DE CE E IMPORTANTĂ MASTICAŢIA?

DRAGNEA DRAGOMIR din Vaslui. *Această funcţie mecanică facilitează digestia pregătind bolul alimentar pentru pătrunderea în stomac. Fiecare dinte participă la acest proces, având o funcţie precisă: incisivii taie, premolarii şi molarii macină alimentele. Masticaţia este cuplată cu un proces chimic al salivei, deosebit de important deoarece conţine bicarbonat. Acordarea unui timp mai îndelungat mestecării alimentelor (şi nu înghiţirea lor aproape intacte) este un proces care contribuie la menţinerea sănătăţii sistemului digestiv.*

DE CE COLICA RENALĂ PROVOACĂ DURERI INSUPORTABILE?

ANDREI BĂIEŞU din Drobeta-Turnu Severin. *Această afecţiune corespunde unei „pietre" (calcul) care coboară pe uretră, canalul prin care circulă urina de la rinichi către vezica urinară. De obicei „piatra" are o consistenţă calcaroasă (litiază calcaroasă). Poate fi însă şi de origine metabolică, e situaţia când se formează calculi de acid uric, în special la pacienţi suferinzi de gută. Criza de colică renală este însoţită de dureri foarte mari, care survin în mod brutal, ca nişte înţepături de mare intensitate, încât bolnavul nu mai ştie în ce poziţie să se aşeze pentru a-şi alina suferinţa. Ce e de făcut în momentul crizei? În primul rând nu trebuie să se mai bea lichide. Nu trebuie forţat organismul să elimine piatra. Urina nu se poate evacua, lichidul rămâne în organism, presiunea e mult mai puternică iar durerea se accentuează. Ideal este să se apeleze la medic, care, de obicei, administrează antialgice şi antiinflamatorii (injectabile). În funcţie de situaţie, acesta poate decide internarea în spital sau adoptarea unui tratament specific la domiciliu. În general, după ce se rezolvă ieşirea din criză, se recomandă examen citobacteriologic al urinei, analiza sângelui, un examen radiologic al rinichilor etc. pentru stabilirea unui diagnostic precis. Tratamentul poate fi chirurgical sau poate apela la ultrasunete (calculii sunt fragmentaţi în bucăţele minuscule care se elimină mai uşor). Tratamentul medicamentos se foloseşte de obicei pentru a preveni apariţia calculilor sau pentru rărirea crizelor în cazul în care aceştia deja sunt formaţi.*

Pagină realizată de **AURORA POPESCU**

Denumiri populare ale plantelor medicinale

- *Cătină albă – cătină cenuşie, cătină de râu*
- *Cerenţel – bărbuşoară, cerculeţ, cuisoriţă, ridichioară, verenţăl*
- *Chimen – chim, chimeon, piperuş, secărică*
- *Cicoare – andivie, andivă*
- *Cimbru de cultură – cimbru adevărat, iarba cucului, lămâioară, lămâiţă*
- *Ciuboţica cucului – anglicea, anglicel, ţâţa oii, ţâţa vacii*
- *Coada calului – barba ursului, barba sasului, brădişor, brăduleţ, coada mânzului, codâie, părul porcului*
- *Coada racului – argentină, argintică, iarba gâştii, zolotnic*
- *Coada şoricelului – alunele, brădăţel, ciureşică, iarba oilor, sorocină*
- *Coriandru – anason, chimen, coliandru, piper alb, pucioasă.*

FOAMEA de... curiozităţi

Pe planeta noastră cresc peste 75000 de specii de plante dintre care doar 3000 au fost încercate şi valorificate de om pentru a fi folosite ca hrană. Dintre acestea din urmă, doar 150 sunt cultivate pe scară largă. Oamenii de ştiinţă sunt angajaţi însă în numeroase lucrări de cercetare privind depistarea şi introducerea în hrana omului a noi plante cu valoare nutritivă ridicată.

Cea mai voluminoasă carte de bucate din lume a fost editată în 1984 în Franţa. Cântăreşte 12 kg şi are 1440 de pagini în care sunt prezentate reţete culinare franţuzeşti din cele mai vechi timpuri şi până în prezent, cea mai „bătrână" reţetă având vârsta de peste 1000 de ani.

Sexualitatea

Dr. CONSTANTIN LIVIU PANAINTE
(Spitalul CFR – Iaşi)

PROBLEME ALE CUPLULUI

– Emil C. din Jud. Buzău ni se adresează cu o problemă „dramatică". Deşi îşi iubeşte foarte mult soţia (sunt căsătoriţi de puţină vreme), a ajuns să se gândească la divorţ. Soţia sa i-a reproşat „slabele performanţe sexuale", iar acum acuză „un fel de blocaj psihic atunci când trebuie să facă dragoste cu el".

– Primii ani de căsătorie, (cu alte cuvinte rodajul unui cuplu) pun întodeauna diverse probleme tinerilor căsătoriţi. Cu siguranţă că starea de tensiune între cei doi soţi nu duce la creşterea performanţelor sexuale. Cunoaştrea reciprocă, încrederea în celălalt partener dar mai ales dragostea care îi uneşte, va duce ca în cele din urmă aceste situaţii, uneori inerente unui tânăr cuplu, să fie depăşite.

– Dna M. Barbu din Ploieşti ar dori să aibă un al doilea copil. Cu toate acestea, constatând că după prima sarcină are „probleme cu inima", o face să ezite. La controlul medical i s-a spus că are hipertensiune arterială, dar s-a ferit să întrebe dacă aceasta afectează viitoarea sarcină. Ea se întreabă dacă tocmai sarcina i-ar fi provocat aceste probleme cu inima? Şi ce se va întâmpla pe parcursul celei de a doua sarcini?

– Hipertensiunea arterială nu reprezintă o contraindicaţie pentru a avea un copil. Valorile mari ale tensiunii arteriale pot duce la unele probleme în cazul unei sarcini. Cum nu ştim nici vârsta dumneavoastră nici dacă aveţi şi alte probleme de sănătate, vă rugăm să vă adresaţi medicului şi să „nu vă mai sfiiţi" să-l întrebaţi despre oportunitatea unei sarcini în cazul dumneavoastră.

Rubrică realizată de **MIHAELA DOROBANŢU**

SĂ ÎNVĂŢĂM din înţelepciunea străveche

Petrecere nu înseamnă cantitatea de vin pe care o bei tu, ci doza de veselie şi voie bună pe care o transmiţi celor din faţa ta.

Cine mănâncă mult, mănâncă puţin.

Omul sănătos nu este puturos.

Postul nu te face să mori, dar lăcomia te face să crăpi. (proverb rusesc)

Să te îngrijeşti când eşti sănătos. (proverb unguresc)

Mese mici şi uşoare asigură o viaţă lungă. (proverb scoţian)

O masă fără fructe e ca o petrecere fără muzică. (proverb arăbesc)

CEA MAI ENIGMATICĂ SCRIERE DE PE TERRA

Pictogramele chinezeşti

Nu se cunosc nici astăzi, cu certitudine, originile semnelor specifice scrierii chinezeşti, pictogramele şi ideogramele. Linvgiştii celui mai numeros popor al lumii sunt mai mult preocupaţi de simplificarea şi uniformizarea elementelor figurative ale mesajelor grafice, de adaptarea lor pentru a fi folosite cât mai lejer la calculator.

MAGIA şi SEMNELE NATURII. O ipoteză larg răspândită printre savanţii chinezi este originea magică a pictogramelor. Vrăjitorii mileniilor predinastice (înainte de mileniul II î.Ch.) ar fi inventat o sumă importantă de semne, reprezentând *cuvinte-cheie*, pentru comunicarea cu divinităţile arhaice. Sursa de inspiraţie? Urmele lăsate pe nisip de picioarele păsărilor, desenele de pe carapacea broaştelor ţestoase, amestecul oaselor arse în timpul unor ritualuri oraculare... Nimeni nu ştie cu certitudine, dar şi astăzi chinezul e convins că „natura adăposteşte mesajele cosmice ale zeilor". Înţelepţii de la mijlocul mileniului II î.Ch. (numiţi „miniştrii împăraţilor") au prelucrat primii – se spune – acele semne, le-au multiplicat şi stilizat. Acum două mii de ani se ajunsese la 2500 de caractere, iar la finele secolului XIX tezaurul pictogramelor avea 40 de mii de caractere. Astăzi, în mod curent, sunt folosite aproximativ o mie.

Descompunerea pictogramei pentru soţie: de sus în jos sunt mătura, mâna şi trupul femeii

CE ESTE O PICTOGRAMĂ? Spre deosebire de sistemul alfabetic (în care fiecărui sunet îi este asociat un semn, putându-se forma o imensitate de cuvinte cu un număr finit de semne), pictograma reprezintă obiectul însuşi, fiind expresia grafică a unui singur cuvânt (cu sensurile lui apropiate). Dar o pictogramă are la origine două tipuri de caractere: unul este cel semantic (ideograma ce dă sensul), iar celălalt este cel cu rol strict fonetic. Mecanismul multimilenar care explică numărul uriaş de pictograme este următorul: un caracter ce conferea sens a devenit cu timpul unul care are numai valoare fonetică (de pronunţie), pierzându-şi definitiv rolul semantic prin asociere cu un alt caracter de tip ideogramă (lucrurile s-au complicat şi la adoptarea termenilor buddhişti, când această religie a pătruns în China). Astfel, s-a ajuns la pronunţii asemănătoare pentru pictograme cu sensuri diferite. Iar acest lucru nu s-a petrecut uniform în vastele regiuni ale Chinei, de aceea este greu unui nordic să se înţeleagă cu un sudic etc. şi, mai important, este aproape imposibilă trecerea la semne simple de genul celor folosite în scrierea alfabetică.

Pictograma ploii (nori, picături şi pământ)

INVENTIVITATE ŞI UMOR. Uriaşele dificultăţi în asimilarea pictogramelor provin şi din stilizarea excesivă a caracterelor originale, care aduceau foarte bine aminte de obiectele şi fiinţele reprezentate. Fără ajutorul unui chinez, azi nu poţi identifica nici măcar „bărbatul" sau „femeia". Pictogramele respective nu se diferenţiază prin sex, ci prin atitudine: bărbatul are mâinile larg desfăşurate (dominator), iar femeia are braţele încrucişate la piept (supunere). Două femei alăturate înseamnă ceartă, iar trei înseamnă vacarm. Soţia este o femeie cu o mătură în mâini! Ploaia este simbolizată prin picături ce cad pe pământ, iar ninsoarea prin picături ce pot fi prinse cu mâna, adică fulgii...

Poezie şi magie, iată cum am putea eticheta enigmatica scriere pictografică a chinezilor.

Elevi la o şcoală de caligrafie din China.

Pictograma ninsorii (nor, picături şi mână)

Dialectul chinez „mândarina" este vorbit de peste 700 de mii de locuitori ai Chinei. În 1958 s-a încercat standardizarea unui „alfabet" cu 58 de semne, pentru maşini de scris. În China există 862 de mii de şcoli primare, la 1,25 miliarde locuitori. Acum 2800 de ani, China avea 13,7 milioane de locuitori.

UNICATE ALE NATURII

Planta cu cel mai urât miros

Deşi pare cu totul anormal să vorbim despre o plantă cu flori în acest mod, de uriaşele exemplare de Titan Arum – trăitoare în America de Sud – nu te poţi apropia prea uşor în perioada polenizării. După cum se vede şi din imagine, botaniştii o studiază purtând mască de gaze. Puternicul miros emanat de aceast unicat vegetal este atât de respingător, încât doar anumite insecte (în special muşte) o ajută să polenizeze. Specialiştii descriu mirosul ei ca fiind un amestec

de iz de peşte stricat şi zahăr ars, putând provoca o stare de leşin celor ce trec accidental prin preajma ei.

Cea mai veche hartă din lume

Antica civilizaţie sumeriano-babiloniană nu încetează să uimească lumea ştiinţifică prin varii aspecte ştiinţifice mult superioare altor civilizaţii contemporane ei. Recent, un grup de arheologi francezi au descoperit pe valea Eufratului un fragment de tăbliţă de argilă pe care era trasat cel mai vechi „plan urbanistic" descoperit până-n prezent.

De fapt, paleo-geografii spun că este vorba de cea mai veche hartă din lume, reprezentând oraşul Nippur cu edificiile sale principale, sistemele de canalizare şi împrejurimile – inclusiv fluviul Eufrat. Tăbliţa a fost realizată în jurul anului 2.200 î.Ch. şi a rezistat peste patru mii de ani şi datorită stratului de ceară cu care a fost acoperită pentru a o proteja de intemperii.

INSTANTANEU

SIAMEZI cu două inimi şi sânge comun

Fotografia ni-i prezintă pe Daşa şi Maşa Krivociliapov, doi siamezi ruşi care prezintă o particularitate nemaiîntâlnită la acest gen de anomalii umane. De la picioare şi până la talie este o singură persoană (dacă se poate spune aşa), apoi trupul se ramifică şi se formează două busturi complete, având câte două mâini şi câte un cap. Aceşti siamezi unici au două inimi, dar uimitoarea natură a „aranjat" funcţionarea lor astfel încât debitul de sânge pompat de ele să fie comun! Cu alte cuvinte, există o sincronizare perfectă a celor două pulsuri, astfel încât activitatea celor două corduri să nu se stânjenească reciproc... Cazul este singular, iar aceşti siamezi au trăit până la vârsta de 14 ani, decesul lor fiind simultan - spre deosebire de siamezii fără sânge comun, care pot muri şi la intervale de minute şi chiar ore. Imaginea îi prezintă la 12 ani, deplasându-se pe cele două picioare cu ajutorul cârjelor.

„COPIII" LUI DARWIN

VIEŢUITOARE „inter-specii"

Peşti cu patru membre (tetrapode), reptile-mamifer, reptile-păsări, cai-tapir, cai-gorilă, zebre cu degete şi gheare în loc de copite, rinocer-mamut-lânos şi chiar mastodonţi-cu-săpăligă... Tot acest spectacol al evoluţiei şi adaptării speciilor s-a desfăşurat de-a lungul a peste 450 de milioane de ani, astfel încât la apariţia primilor hominizi (acum 3-4 milioane de ani), fauna Pământului era deja stabilizată. Anatomia şi morfologia n-a mai suferit de atunci modificări esenţiale, iar omul n-a văzut niciodată bizarele „corcituri" enumerate mai sus. Dar, într-un amplu studiu prezent în ultimul număr special „Science & Vie" din anul trecut – alcătuit pe baza rămăşiţelor osoase aflate în colecţiile mai multor muzee de istorie naturală – sunt reconstituite (pe calculator) aceste vieţuitoare-de-graniţă.

DINOZAURUL-LUP. Una dintre reptilele care face trecerea de la saurieni la mamifere este *cynodontul*, care avea sânge cald şi era acoperit cu un strat des de păr. El a anticipat şi o altă trăsătură a mamiferelor, şi anume dubla dentiţie: prima – cea temporară sau „de lapte" – şi cea definitivă. Cynodontul a trăit în Triasic, acum 235-205 milioane de ani.

DINOZAURUL-VULTUR. La începutul Triasicului ar fi apărut şi primii saurieni înaripaţi, numiţi pterodactiloizi. În fotografie se află *dimorfodontul*. După cum se observă, formarea aripii (de fapt o membrană asemănătoare unei uriaşe înotătoare) nu eliminase încă morfologia completă a membrelor inferioare.

CALUL-TAPIR. Spre sfârşitul Eocenului (acum 40-30 de milioane de ani), una din primele varietăţi de cai (originari din Eurasia) era *Palaeotherium*, sau calul-tapir. Acesta era pătat pe jumătatea superioară a trupului (aducând aminte de „pictura" unei girafe) şi avea o scurtă trompă. Pentru ca paleontologii să poată susţine ipoteza existenţei efemere a acestor „inter-specii" a fost nevoie de numeroase argumente ştiinţifice. Sunt şi păreri care contrazic formarea unora dintre numeroasele vieţuitoare-de-graniţă, având în vedere puţinătatea dovezilor materiale. Însă teoria darwinistă de bază, cea a evoluţiei speciilor, nu este în nici un fel pusă la îndoială.

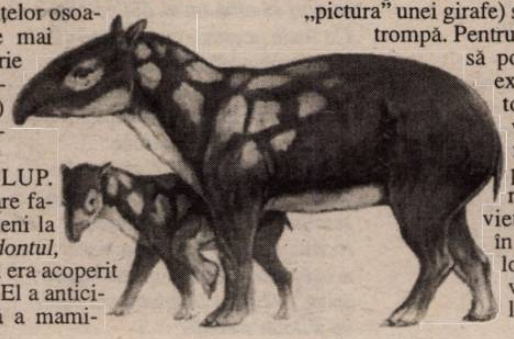

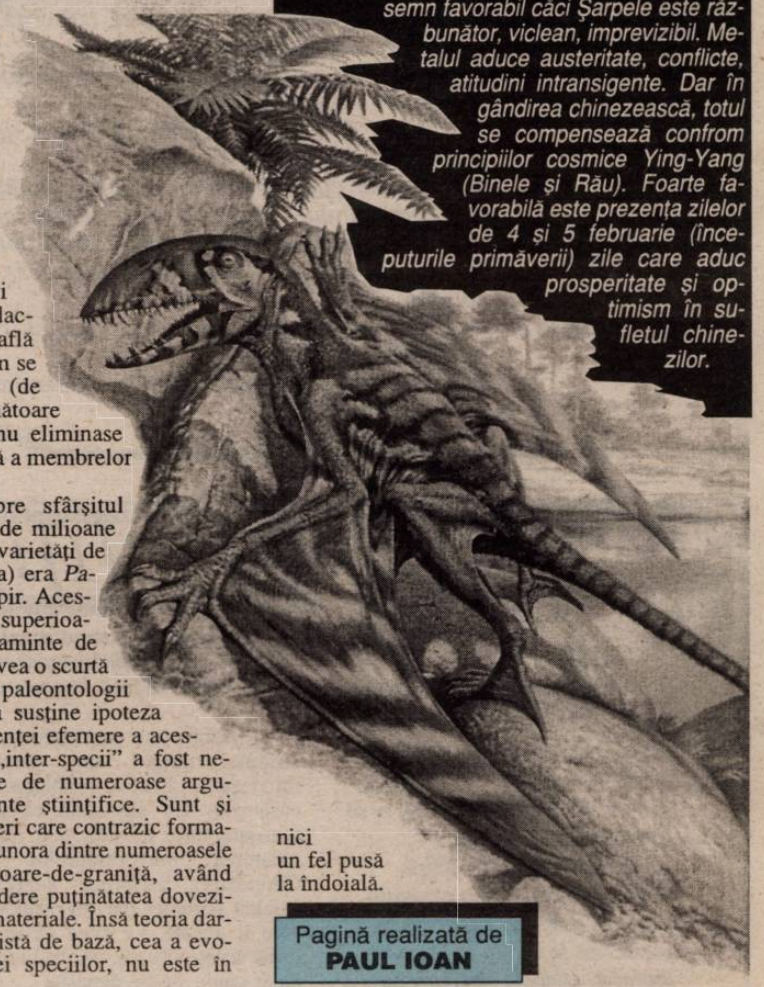

Şarpele de Metal

Anul Nou tradiţional chinezesc

La 25 ianuarie a început, conform cu multimilenarul calendar chinezesc, anul nou care este Şarpe de Metal. Primul simbol nu este un semn favorabil căci Şarpele este răzbunător, viclean, imprevizibil. Metalul aduce austeritate, conflicte, atitudini intransigente. Dar în gândirea chinezească, totul se compensează confrom principiilor cosmice Ying-Yang (Binele şi Rău). Foarte favorabilă este prezenţa zilelor de 4 şi 5 februarie (începuturile primăverii) zile care aduc prosperitate şi optimism în sufletul chinezilor.

Pagină realizată de **PAUL IOAN**

Dezvăluiri despre

CABANELE DE VÂNĂTOARE ale lui Ceaușescu

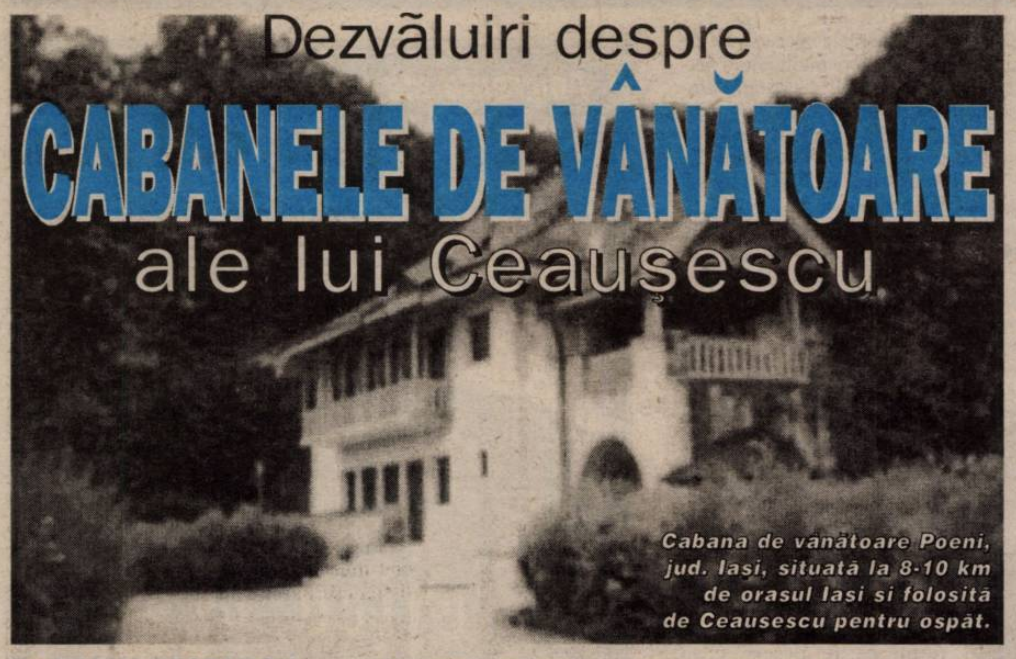

Cabana de vânătoare Poeni, jud. Iași, situată la 8-10 km de orașul Iași și folosită de Ceausescu pentru ospăt.

Dr. VADIM NESTEROV

Fostul „aghiotant" şi om de încredere al lui Ceauşescu, Ion Mihai Pacepa relatează în volumul III de memorii „Cartea neagră a securităţii" că Ceauşescu poseda 20 de cabane de vânătoare dispersate în terenurile cu efective mari de vânat.

Existenţa cabanelor de vânătoare este reală, nu însă şi atribuirea lor în proprietatea lui Ceauşescu.

Ce erau aceste cabane de vânătoare? Erau clădiri construite după planuri ce asigurau un confort civilizat şi o ambianţă plăcută celor ce erau cazaţi în ele. Aveau arhitectura care se încadra armonios peisajului din jur... Majoritatea s-au construit pe două nivele, jos la parter erau amplasate sufrageria, bucătăria, depozitul de alimente, 1-2 camere de serviciu, la etaj exista un hol şi 2-3 dormitoare cu baie. Camerele erau mobilate modern şi decent şi aveau pe pereţi tablouri din natură şi trofee de vânătoare – căprior, cerb etc. iar pe podele, covoare şi blănuri de vânat. Încălzirea spaţiilor se realiza prin sobe de teracotă având ca sursă de foc, lemnul.

Cabanele de vânătoare erau folosite rar de Ceauşescu pentru dormit. Invitaţii lui Ceauşescu preferau ambianţa şi aerul curat din natură şi izolarea de zgomotele aşezărilor urbane. Devenise o tradiţie desfăşurarea discuţiilor după vânătoare între Ceauşescu şi Tito la cabana de vânătoare Pişchia, Chevereş, jud. Timiş şi a celor cu Jivcov la cabana de vânătoare Bolovani, jud. Dâmboviţa.

Au existat şi situaţii când unele cabane de vânătoare construite „pentru" Ceauşescu nici nu au fost văzute de acesta, aşa cum e cazul, de exemplu, al cabanei din Rezervaţia de zimbri Bolovani, jud. Dâmboviţa.

O dovadă că destinaţia acestor cabane a fost pentru cazarea vânătorilor este construirea lor de către silvicultori şi după revoluţie. Exemple se pot da multe. Menţionăm cabanele de vânătoare de la Ocolul silvic Domneşti, Curtea de Argeş, jud. Argeş, cabanele de la Ocolul silvic Agnita şi Dumbrăveni, jud. Sibiu etc. Cabanele de vânătoare construite în timpul „domniei" lui Ceauşescu ca şi cele construite după revoluţie sunt folosite şi astăzi pentru cazarea vânătorilor străini, a celor autohtoni, a unor delegaţii guvernamentale şi, cu aprobarea Regiei Naţionale a Pădurilor, şi de persoane particulare.

Cabana de vânătoare Bolovani jud. Dâmboviţa la 35-40 km de Bucureşti, loc de discuţie cu Jivkov, după încheierea vânătorii

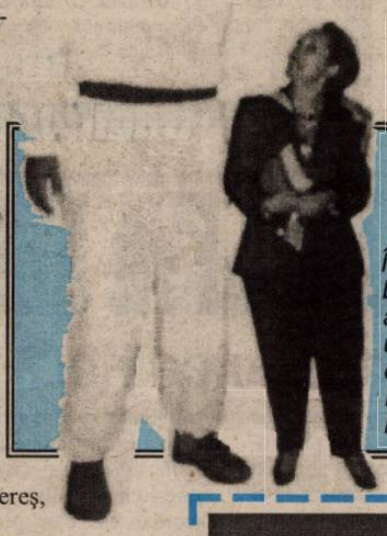

Muzeul Brâncuși

IRINA STOICA

În inima Parisului, în faţa Centrului Pompidou, se află un loc foarte apropiat nouă, românilor – Muzeul-Atelier Brâncuşi. După cum se ştie marele artist român a trăit în Franţa – cu scurte pauze – din 1904 până la moartea sa, în 1957. Încă din 1956 artistul aranjase ca tot ce rămâne în urma lui: opere de artă, mobilier, unelte, cărţi şi discuri să revină statului francez, sub rezerva angajamentului Muzeului Naţional de Artă Modernă de a se ocupa de prezentarea acestora şi de întregul atelier.

Acesta se afla aproape de Montparnasse, înconjurat de alte ateliere, într-un cartier cu străduţe şerpuind şi oferind un aer intim. Dificultatea era de a face din acest spaţiu un loc deschis pentru marele public. Menţinerea atelierului în intrarea Ronsin nu era posibilă şi s-a încercat, reuşindu-se, o replică exactă a acestuia în centrul Pompidou, lucrare cu care a fost însărcinat arhitectul Renzo Piano. Arhitectul nu a urmărit atât reproducerea exactă a atelierului, cî atmosfera, lumina şi mai ales spaţiul verde vizibil din atelier. În urma inundaţiilor din 1990 micul muzeu a avut de suferit grave stricăciuni. Operele au fost puse la adăpost, atelierul reconstruit în întregime ca o replică a primului. Aici sunt prezentate machete, versiuni anterioare ale unor sculpturi celebre, opere în metal, lemn sau piatră. Totul este expus în mijlocul unor lucruri dragi artistului, pe socluri concepute de el însuşi, aşa cum sunt „Foca" de marmură sau „Pasărea spaţiului" din bronz. Alte opere cum sunt, „Leda şi lebăda" reflectă astfel lumina, încât par să-şi modifice permanent forma. Sunt prezente de asemenea şi alte lucrări ca mici reproduceri după „Coloana Infinitului", sau „Marele Cocoş". Trebuie menţionată de asemenea colecţia de fotografii care apare ca o completare a operei artistului. De mare interes sunt de asemenea uneltele. Cuptorul, diferitele feluri de prese şi cleşti, tije metalice, maşini electrice, toate te duc cu gândul la un alchimist care a transformat materialul brut în minuni. Nelipsite sunt şi ceaunul românesc şi câteva blide amintind de ţara pe care toată viaţa a păstrat-o în suflet.

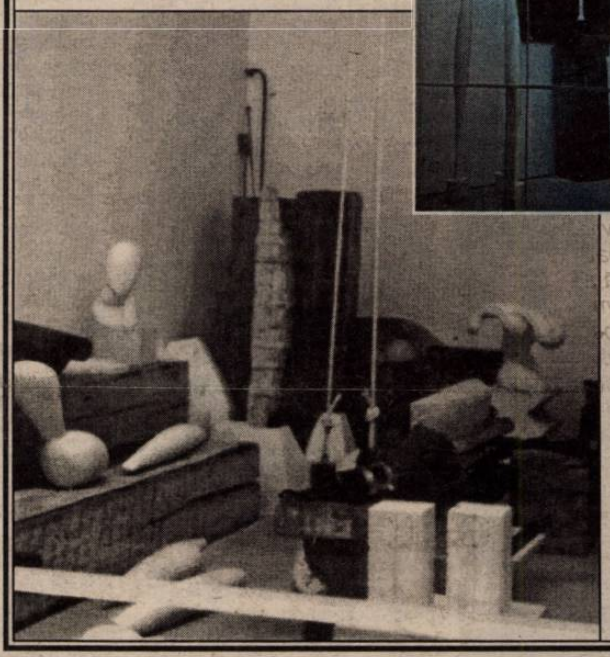

Din biblioteca artistului s-au păstrat 60 de volume dintre care multe i-au fost oferite de oamenii importanţi ai vremii, ca o dovadă de preţuire. Există de asemenea un manual de mecanică şi unul de geometrie şi o carte foarte dragă inimii sale „Materie şi Memorie. Eseu asupra relaţiei corpului cu spiritul" de Bergson. Colecţia de discuri de o mare diversitate este şi ea o dovadă a faptului că Brâncuşi era deschis tuturor stilurilor.

Marele sculptor dăinuie astfel pe malurile Senei iar pentru românii care ajung aici intrarea este gratuită. Este un gest de curtoazie a statului francez sau poate dorinţa genialului artist de a păstra permanent legătura cu poporul său.

FEMEILE PREFERĂ BĂRBAŢII ÎNALŢI

Înainte vreme bărbaţii nu erau parcă atât de înalţi ca în ultima perioadă din epoca modernă. Dar nu numai bărbaţii, ci şi femeile care, dincolo de înălţime, sunt tot mai frumoase cu fiecare generaţie, mai frumoase decât divele din albumele bunicilor. Robin Dunbar, psiholog la Universitatea din Liverpool, interesat de fenomenul creşterii în înălţime a bărbaţilor de-a lungul generaţiilor, a făcut o serie de observaţii asupra unor eşantioane compuse din câteva mii de subiecţi. El a constatat că bărbaţii fără copii sunt în medie mai scunzi decât cei care au copii. La fel şi celibatarii, în comparaţie cu bărbaţii însuraţi. Robin Dunbar are o singură explicaţie: femeile îşi caută parteneri cât mai înalţi, forţând astfel selecţia naturală. (D.M.)

Cele mai vechi HAINE ŢESUTE

În paleolitic erau cunoscute mai multe tehnici de ţesut, o preocupare neobişnuită pentru vânătorii preistorici. În urma depistării – de către o echipă de cercetători de la Universitatea din Illinois – a unor urme de fibre împletite pe suprafaţa unor statuete din argilă descoperite de Cehia, s-a ajuns la concluzia că cele mai vechi haine ţesute au fost confecţionate cu 27000 de ani în urmă. (D.M.)

Viitorul aparţine spaţiului

TEKTITELE vin de pe Lună

Prof. dr. FLORIN ZĂGĂNESCU

Proprietăţile stranii ale „pietrelor cereşti" numite tektite, destinaţiile rachetei termoatomice, cometele „sinucigaşe", fostele lacuri de pe Marte, roboţii hiperinteligenţi sunt doar unele din subiectele care vor fi dezbătute la cel de al 52-lea Congres Internaţional de Astronautică, (Toulouse 1-5 oct.2001). Acest congres, a cărui deviză este chiar titlul prezentului material, este unul jubiliar, el marcând cinci decenii de la înfiinţarea, în toamna anului 1951 la Londra, a Federaţiei Internaţionale de Astronautică. Anul acesta aproximativ 1000 de specialişti, aparţinând la 261 de societăţi membre ale federaţiei, vor prezenta comunicări în cele peste 110 secţiuni tehnice ale celor 29 de simpozioane ale congresului, organizate sub egida Federaţiei, a Academiei Internaţionale de Astronautică şi a Institutului de Drept Spaţial. Şi acum, câteva cuvinte despre subiectele menţionate la începutul articolului:

◆ Meteoriţii sticloşi cunoscuţi sub denumirea de „tektite" s-au dovedit a fi bucăţi de rocă selenară smulse din solul lunar şi aruncate în spaţiu de forţa impactului asteroizilor de acum milioane de ani. Au proprietăţi fizice stranii, deşi compoziţia lor chimică este identică cu cea a rocilor selenare aduse de echipajele Apollo!...

◆ Pe fotografiile transmise de sonda Mars Global Surveyor, au fost identificate în fundul unor cratere sute de straturi subţiri de roci sedimentare, ele fiind urmele unor lacuri secate din timpuri imemoriale!

◆ Deşi coronograful cu mare deschidere de pe satelitul SOHO a fost destinat observării Soarelui până la 20 milioane km, el a transmis şi fotografiile a câtorva sute de comete din care peste 80 la sută se evaporau când ajungeau în vecinătatea Soarelui; se pare că ele provin din familia cometară Kreutz, sesizată iniţial de astronomul grec Ephorus, cu 371 ani î.Ch.!

◆ Noi date despre utilizarea în spaţiu a roboţilor hiperinteligenţi vor putea fi aflate la congres, dar şi apelând la: iaf@wanadoo.fr şi la http://www. iafastro.com.

(Va urma)

Orașele caracatițelor

DAN APOSTOL

Sunt caracatițele și calmarii inteligenți? Ce mărime pot atinge? Sunt aceste făpturi capabile de a dezvolta o civilizație și constituie un pericol pentru omenire? La început de mileniu, omul caută, încă, răspunsuri...

În primul rând, trebuie făcută o deosebire netă între caracatiță (ordinul *Octopoda*) animal cu 8 brațe, atingând rar lungimea de 3-4 m și calmar (ordinul *Decapoda)* animal cu 10 brațe, atingând lungimi de până la 30 m (atestate cu dovezi zoologice), posibil și mai mult. Caracatița are un corp aproximativ rotund, calmarul îl are fusiform și prevăzut la coadă cu două „înotătoare" rotunjite; cele două brațe în plus ale speciilor subordinului *Decapoda,* mai lungi decât celelalte, sunt prevăzute la capăt cu câte o paletă romboidală presărată cu ventuze și pot fi retrase în niște tocuri speciale. Oceanologi celebri, francezi, britanici, americani, canadieni, japonezi afirmă că atât caracatița, cât și calmarul sunt animale inteligente. Mai mult, ele au cel mai înalt coeficient de inteligență dintre toate făpturile marine testate până în prezent, cu excepția delfinilor din genurile *Tursiops* și *Orca.*

După cercetarea atentă a uimitoarelor calități de camuflaj ale caracatițelor, s-a descoperit și faptul că ele au un avansat mod de comunicare. Multă vreme, capacitatea caracatiței de a-și schimba culoarea după cea a mediului înconjurător a uimit, fiind una dintre cele mai remarcabile manifestări de homocromie cunoscute în natură. Abia în anii'80 misterul a fost dezlegat: fiecare cefalopod posedă la naștere 70 de celule colorate, răspândite la suprafața „pielii"; ele nu cresc în dimensiuni dar se multiplică, ajungând la maturitatea animalului la mai mult de 100 celule/mmp de piele și la câteva milioane în tot corpul, toate controlate de sistemul nervos. Aceste celule numite cromatofore sunt de două tipuri: cele mai închise la culoare produc spectrul nuanțelor de cafeniu și roșu, iar cele mai deschise, tente de portocaliu și galben. Cromatoforele sunt controlate de un sistem de fibrile musculare ce le pot extinde de 10-15 ori față de diametrul lor original. De fapt, ele nu conțin pigmenți de culoare, ci un fel de plăcuțe reflexive de biocristal ce acționează ca niște prisme, schimbându-și culoarea în funcție de orientare, astfel încât o caracatiță poate căpăta până și culorile albastru sau verde atunci când este necesar. Fenomene luminoase asemănătoare celor provocate de aceste prisme se întâlnesc în natură doar la pietrele prețioase sau la penele păsărilor exotice. Cercetătorii americani și francezi consideră că schimbarea culorii corpului nu reprezintă doar o formă de homocromie, ci și una de comunicare, și încă foarte avansată, putându-se transmite în acest mod nu sunete sau cuvinte disparate, ci imagini ce conțin uneori echivalentul a până la o mie de cuvinte, ceea ce înseamnă că un cefalopod comunică un mesaj de mii de ori mai repede decât un om sau un delfin.

Caracatița comună (Octopus vulgaris), singurul animal marin cunoscut care își construiește vizuina

Calmarii giganți au, după cum se pare, mijloace și mai complexe de comunicare decât caracatițele obișnuite, căci celulele specializate de pe pielea lor au un fel de strălucire multicoloră permanentă, unele fiind dotate cu iris și cristalin asemănătoare cu cele de la ochi, iar altele dovedindu-se capabile să emită mesaje luminoase atât de perfecționate și diverse, încât nu pot constitui decât o formă de interacțiune socială, rămasă deocamdată de neînțeles pentru noi.

Caracatița și calmarul au auzul, văzul, mirosul, gustul și în special simțul tactil și al echilibrului net superioare majorității ființelor acvatice. Sistemul organelor interne posedă atributele animalelor superioare (inimă, glotă, esofag și stomac).

Marea surpriză a cercetătorilor a constituit-o însă faptul că majoritatea speciilor de octopode sunt capabile să folosească obiecte în mod rațional, au simțul utilității și al frumosului, ba chiar posedă unele rudimente de organizare socială. Aceste afirmații uluitoare au fost demonstrate de comandantul J.Y.Cousteau prin rezultatele unor studii care s-au întins pe o perioadă de trei decenii și au constituit subiectul unor extraordinare comunicări la conferințele internaționale de oceanografie. După cum scria cercetătorul francez în cunoscuta sa carte *„Le Monde du Silence" („Lumea tăcerii")*, primul contact cu un „oraș al caracatițelor" a avut loc în 1950, când pe fundul plat, noroios, din apropierea localității Porquerolles (Franța), de pe coasta Mediteranei a fost descoperită o „așezare" compusă din peste 800 de „locuințe" construite de caracatițe. Cousteau scria: „Eram împreună cu Dumas și Tailliez, ca de obicei. Ne-am uitat unul la altul stupefiați, întrebându-ne dacă nu înnebunisem subit. Știam cu toții – și experiența ne-a confirmat-o – că orice caracatiță trăiește în scobiturile stâncilor. Îi plac și locuințele prefabricarte: burlanele metalice, ulcioarele, epavele navelor... De data aceasta însă ne aflam în fața unor case ciudate, construite în mod indiscutabil chiar de locatarii lor. Una dintre cele mai somptuoase vile avea drept acoperiș o dală de piatră, care putea să cântărească vreo 10 kg. O latură a dalei fusese ridicată cu 20 cm și menținută în această poziție de două ziduri: o piatră cilindrică și o cărămidă roșie, adusă de cine știe unde. În interior, caracatița scobise nisipul până la o adâncime de 10-15 cm. În fața intrării era un parapet alcătuit din mărunțișuri pitorești: pietre rotunde, cioburi de sticlă și olărie, cochilii de stridii, carapace de crabi, arici de mare goliți și chiar o anemonă de mare înflorită, întruchipând o grădină. Un tentacul lung, camuflat artistic, ieșea dintr-un colț al locuinței și înconjura complet meterezul. Ochiul de bufniță al caracatiței ne pândea din umbră. În timp ce ne apropiam, tentacului se strângea treptat, adunând cu el toată construcția, așa cum se închide o ușă, iar în cele din urmă a dispărut cu desăvârșire. Am fotografiat în culori casa acestei caracatițe..."

Amprente ale spiritualității noastre

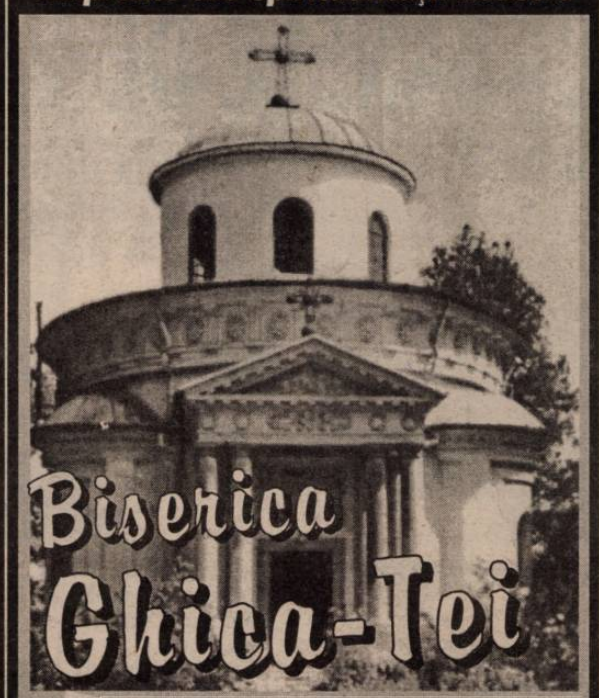

Biserica Ghica-Tei

Aflată pe strada Doamna Ghica, biserica Ghica-Tei a fost ridicată de Grigore IV Dimitrie Ghica (1822-1828) și de fiul acestuia beizadea Grigore. Locașul a fost terminat în 1833 și a fost înălțat pe temeliile unei biserici mai vechi ridicată în secolul al XVIII-lea de marele visternic Barbu Văcărescu. Scopul noii biserici era acela de a sluji ca paraclis palatului Ghiculeștilor aflat în imediată apropiere. Situat în partea superioară a unei coline, edificiul este un monument de arhitectură cu totul aparte. Forma sa ușor elipsoidală nu se înscrie în arhitectura religioasă a Țării Românești. Zidurile au un contur curbiliniu și în partea vestică se deschid spre un pridvor. Acesta există sub un fronton triunghiular susținut de două perechi de coloane dorice. Patru abside semicirculare ating nivelul antablamentului prin cupolele lor.Deasupra bisericii se ridică o turlă circulară și joasă în vârful căreia a fost amplasată o cupolă. Această turlă este ornată cu ferestre prelungi asemănătoare cu cele ale absidelor. Trebuie menționată de asemenea turla clopotniței, pe plan pătrat cu subasmentul tratat în bosaj și volumul superior decorat cu pilaștri dorici. În jurul bisericii există mai multe morminte, dată fiind și funcția ei inițială de paraclis. Printre acestea se află și un cub de piatră, sprijinit pe patru cariatide. Se crede că acest mormânt aparține ctitorului bisericii. Arhitectura monumentului reprezintă o încercare reușită de a adapta la o construcție religioasă stilul clasicizant, pătruns în Țara Românească prin filiera rusă.

IRINA STOICA

Lumile de dincolo de lume

Tulburătoarea ȚARĂ MU

MIHAELA DOROBANȚU

Un istoric, pe numele său Valmiki, îl ascultă pe Marele Preot Narana al templelor sfinte (Rishi) de la Ayhodia, citind din arhivele templului, a căror origine se pierde efectiv în negura timpurilor. Ce aflăm aici? Că populația Nacaal venise în Birmania dintr-o țară aflată în Oceanul Pacific! Informația este confirmată de manuscrisul Troano, aflat la British Museum! Un vechi text

Maya scris în Yukatan, unde este din nou vorba de aceeași țară Mu și apar aceleași simboluri întâlnite în India, Birmania sau Egipt. Confirmare suplimentară: o altă scriere Maya, practic contemporană cu cea dintâi, Codex Cortesianus.

Dacă încă aveți rețineri, avem la dispoziție ruinele. În special cele din insulele din Mările Sudului – Mangaia, Tonga, Panape. Insulele Mariane. Ruinele monoliților, precum și ceea ce a mai rămas din anticele temple de piatră nu doar că vorbesc despre ele dar se pot data în aceeași epocă: țara Mu. Pe un templu în ruină din Uxmal, în peninsula Yucatan, o inscripție spune simplu: „Pământurile din Vest, de unde venim noi". În sud-vestul Mexicului se află o piramidă care, conform inscripțiilor pe care le poartă, a fost ridicată pentru a comemora „distrugerea pământuilor de la apus". La Vest, la apus, se află același Ocean Pacific...

Această universalitate de simboluri și obiceiuri pe care le întâlnim în Egipt, dar și în Birmania, în India, în America de Nord și de Sud, în China sau Japonia, ca și în Insulele Pacificului, dovedesc existența unei surse comune: țara Mu. James Churchward și cei care i-au urmat aveau suficiente motive pentru a-și continua cercetările. Analogiile tulburătoare cu care ne confruntăm sunt confirmate din atâtea surse independente încât este greu să le neglijezi.

Pe de altă parte, o țară cu o populație de 64000000 (conform manuscrisului Troano), cu o vegetație și cu o faună fabuloase, cu bogății care par să depășească orice imaginație, cu șosele pavate cu atâta pricepere încât iarba nu avea cum să crească între două pietre, nu putea să nu lase urme, indiferent cât de dramatică i-a fost dispariția. Divinitatea sa supremă era Soarele – motiv pentru care conducătorul, Împăratul, își adăugase numele de Ra la titlul său: Ra Mu. Rămânând cu toate acestea un simplu reprezentant pe Pământ, care nu cerea celor pe care îi guverna să fie adorat și nici nu permitea acest lucru. Divinitatea era intangibilă – nici măcar numele său nu se putea pronunța (ca mai târziu numele de Yahve la evrei). După cum se vede, lucrurile s-au mai schimbat pe parcurs. Dar existența unui patrimoniu comun de cunoaștere și de credințe al omenirii contemporane pare să prindă alt chip în acest context...

Războaiele nevăzute ale serviciilor secrete

CAZUL URHO KALEVA KEKKONEN

agent sau patriot?

Un nou fragment în exclusivitate din lucrarea „Servicii secrete străine" (vol. 2), de M. Ureche și A. Rogojan, Ed. PACO, (2000)

Lider marcant al Partidului Agrarian Finlandez, fost prim ministru între 1950 și 1956 și apoi președinte al Finlandei, vreme de 25 de ani, Urho Kaleva Kekkonen (1900-1986) pe lângă reputația unui important rol diplomatic în problemele esențiale ale relațiilor internaționale din perioada războiului rece o are și pe aceea de a fi fost unul dintre agenții de înaltă clasă ai K.G.B.-ului. O analiză lucidă a situației lui Kekkonen din acest punct de vedere nu poate fi detașată de situația specială a Finlandei, ca țară învinsă de U.R.S.S. în cel de-al doilea război mondial, dar care nu a fost ocupată. A fost, în schimb, obligată la plata unor despăgubiri de război de cinci ori mai mari decât cele pretinse Italiei și, în același timp, împiedicată să beneficieze de ajutorul Marshall. Într-un asemenea context, păstrarea independenței Finlandei a impus din partea conducătorilor ei o conduită politică specială în relațiile cu U.R.S.S.

Rezidentul K.G.B.-ului la Helsinki, Viktor Vladimir, ar fi avut în 1977 dispute cu ambasadorul Vladimir Sobolev, privind exclusivitatea legăturii cu Kekkonen. Se afirmă că președintele finlandez ar fi acceptat să preia în discursurile sale aprecieri primite de la Moscova, ceea ce pentru rezidența K.G.B.-ului constituia, de fiecare dată, prilejul de a se raporta îndeplinirea „unei măsuri active la nivel înalt". Importanți oficiali sovietici, între care N.S. Hrușciov și fostul ministru de externe Andrei Gromîko, nu au pregetat nici un moment să-l considere pe Kekkonen un „prieten al U.R.S.S.". Nu este mai puțin adevărat că el se manifesta astfel, indiferent de împrejurare.

În 1962, Kekkonen a fost reales președinte cu sprijinul Moscovei, care a exercitat presiuni asupra contracandidatului său, socialdemocratul Honka, determinându-l să se retragă din campania electorală. În pofida reputației sale de agent sovietic și de prieten al U.R.S.S., Kekkonen nu a intervenit însă, în nici una din numeroasele situații în care contraspionajul finlandez a demascat agenți ai serviciilor secrete sovietice.

Mai mult, există elemente care permit a se trage concluzia că Urho Kekkonen și-a ales singur rolul pentru a putea să salvgardeze securitatea țării sale în fața amenințării permanente a marelui și puternicului vecin.

Cazul Olof Palme

Olof Palme este una dintre personalitățile care atrag atenția Moscovei începând din 1969 când devine prim-ministru. Remarcând „opoziția lui Palme la războiul din Vietnam, apelurile adresate occidentului pentru reducerea cheltuielilor de înarmare și sprijinul acordat cauzelor progresiste din Lumea a Treia"... K.G.B.-ul inițiază un plan pentru recrutarea sa ca agent de influență. Pentru a-i capta interesul și a-l atrage, în 1972, K.G.B.-ul desemnează ca șef al agenției Novosti de la Stockholm pe ziaristul N.V. Neyland, agent K.G.B., de origine lituană (din aceeași zonă din care era și mama lui O.Palme!!) și bun vorbitor de limbă suedeză.

Simpatic și inteligent, dar mai ales bine pregătit de K.G.B., Neyland reușește să stabilească relații de prietenie cu unul dintre consilierii primului ministru iar ulterior, să devină amicul lui O. Palme. Amănuntele vizând originea lituană comună și cele referitoare la prezentarea politicii U.R.S.S. (într-o manieră care să determine câștigarea simpatiei sale) au avut un rol determinant în acest sens. Ca urmare, în 1976... „Palme părea să acorde preferință politicii sovietice în defavoarea celei americane, mai ales în problema păcii și dezarmării. Comisia Palme, instituită în 1980, în scopul examinării chestiunii dezarmării, a primit o înaltă apreciere din partea Moscovei datorată criticii îndreptate împotriva poziției americane".

■ Obsesia unei vieţi

Bejenia unui ILUSTRU RATAT ANONIM

Timp de 16 ani, Jeoffrie (Jeff) Gaiges din Alkonsa (statul american Maine) a călătorit de-a lungul şi de-a latul ţării sale cu o rablă de camionetă contemporană cu Stan şi Bran. Dar cum a început „bejenia" lui? Prin 1984, soţia (Mary) şi cele două fiice l-au părăsit brusc. Nimic deosebit nu se întâmplase, doar că erau falimentaţi, cu casa ipotecată. Când şi-a revenit din buimăceală, Jeff a inventariat ce-i rămăsese: camioneta „Nelly", căţeaua „Sys" şi... un prăjitor de pâine, evident, stricat. A reparat prăjitorul – poreclit, deloc întâmplător, „Mary" – şi a pornit la drum. Cu Nelly, Sys şi Mary, adică toată averea unui ilustru ratat. Intra din casă în casă, pe parcursul drumurilor sale, prezentând cu fantezie de comis-voiajor „uriaşele avantaje" ale lui Mary (prăjitorul, nu soţia). De multe ori, gazda comanda mai mult din milă câte un prăjitor la aşa-zisa firmă producătoare (dispărută de peste 10 ani), dându-i un avans minim. Aşa făcea Jeff rost de bani de benzină şi merinde, pe care le împărţea cu Sys (căţeaua)... Din Ceeveland la Miami şi din Pasadena la Seattle, eroul nostru recita povestea miraculosului prăjitor, ciupit de rugină, înduioşând inimile americanilor. Dormea în camioneta „Nelly" şi înainte de a aţipi îşi nota cu meticulozitate adresele unde găsise clienţi. De fapt, văzând că-i merge „afacerea", lui Jeff îi încolţise în minte speranţa într-un miracol al destinului său. Habar n-avea ce, dar presimţea o „cotitură", deşi se obişnuise cu viaţa de nomad. Pe la mijlocul anului 2000, el parcursese aproape 40 de mii de kilometri de autostrăzi şi drumuri lăturalnice, „vânduse" prăjitoare inexistente la 1238 de persoane. Şi nu obosise, însă norocul i l-a scos în cale pe Norman Gilles, expert în aparatură casnică din Detroit. Sunase la uşa lui, întrase cu zâmbetul pe buze şi începuse „vrăjeala" de comis-voiajor. Uimit, expertul îl domoleşte şi-i spune că „Mary" valorează cel puţin 50 de mii de dolari, iar la o licitaţie ar putea obţine de trei ori mai mult de la vreun colecţionar înrăit. Căci „Mary" făcea parte din prima serie de prăjitoare de pâine a anului... 1948! Astăzi, Jeff Gaiges trăieşte liniştit în Alkonsa, de unde a plecat acum 16 ani cu Nelly, Sys şi Mary. S-a despărţit cu greu de Mary (contra 125 de mii de dolari) şi o aşteaptă pe cealaltă Mary, care-i dăruise doi copii şi îl abandonase în braţele deznădejdii. Sys a murit de bătrâneţe, iar Nell a rămas cu motorul gripat. Deocamdată, Jeff şi-a cumpărat un pui de gorilă – în fotografie – botezat, aţi ghicit!, Mary. *(P.I.)*

■ Record de adopţii

Mamă a 24 DE COPII

Martine Bouillon este o femeie-magistrat cu o funcţie înaltă în ierarhia justiţiei franceze, are 49 de ani, e necăsătorită şi este mama a... 24 de copii. După cum îi place să precizeze, nu este însă nici „mamă eroină", nici Maica Tereza. E doar o femeie care a vrut să-şi facă meseria cât mai bine şi să aibă copii. Când era mică, se gândea că şase ar fi de-ajuns. Dar, la 30 de ani nu avea încă o familie. Tocmai termina şcoala de magistratură când s-a întâmplat să se aşeze de „un boţ de carne de şase luni", o fetiţă abandonată de mamă. Atunci i-a venit ideea să o adopte, ceea ce s-a întâmplat după o luptă asiduă, obstacolul principal fiind faptul că era celibatară. După un timp, Martine s-a gândit că n-ar fi rău să aibă şi un băieţel şi s-a angajat din nou în „războiul administrativ". A câştigat şi de această dată şi, în anii următori, a mai adoptat alţi trei copii. În ciuda aparenţelor, calitatea sa de magistrat nu i-a uşurat calea adopţiilor, ci dimpotrivă. Obligaţiile profesionale majore şi statutul de femeie necăsătorită au fost mereu invocate de oficialităţi în procesele de adopţie. Cert este că până la vârsta de 48 de ani, femeia-magistrat a reuşit să adopte 10 copii. Şi, ca şi cum aceştia nu ar fi fost de-ajuns, s-a hotărât să primească în familia ei pentru îngrijire şi educaţie încă 14 copii defavorizaţi, de la centrele de plasament.

Făcuse dovada harului său de mamă, aşa că autorităţile tutelare n-au mai avut nici o reţinere în a-i plasa pe aceşti copii în originala familie Bouillon. Aşa că Martine se consideră acum mama a 24 de copii pe care îi înconjoară cu o dragoste egală, deloc părtinitoare. Împreună cu Patrick, bărbatul pe care l-a cunoscut şi de care s-a îndrăgostit în urmă cu şapte ani, Martine îşi conduce familia ca pe un adevărat clan. Patrick, fost ofiţer în jandarmerie, cu o specializare în psihologia copilului, apropiat ca vârstă de Martine, împărtăşeşte întru totul pasiunea pentru copii a femeii cu care îşi împarte viaţa. Şi consideră că nu e foarte complicat să ai grijă de 24 de copii dacă există o bună organizare.

Martine, Patrick şi cei 24 de copii trăiesc pe o proprietate din Val-d'Oisie, amplasată în parcul Abbaye. Casa are două aripi – una pentru cei mici, cealaltă pentru cei mari –, o bucătărie imensă, 6 săli de baie, o spălătorie cu 5 maşini de spălat... Fiecare membru al „familiei" are sarcina lui precisă. Copiii sunt în marea lor majoritate de origine asiatică, dar în „familia lor" se ţin în mod simbolic sărbători religioase aparţinând diferitelor popoare, de la Kipur până la Ramadan. Din punct de vedere financiar, „familia" nu poate spune că se lăfăie. Salariile lui Martine şi Patrick plus alocaţiile copiilor minori se ridică la aproximativ 50000 de franci pe lună, care se duc pe întreţinerea locuinţei, hrană, îmbrăcăminte, încălţăminte, educaţie şi îngrijire... În ultimii 6 ani „părinţii" nu şi-au permis nici o zi de concediu. Sunt fericiţi însă că împreună cu cei 24 de copii „ai lor" alcătuiesc o familie unică. *(A.P.)*

CRUZIMEA părinţilor

Pare de necrezut dar zilnic suntem copleşiţi de ştiri din ce în ce mai ciudate despre tot felul de părinţi care-şi agresează cu sadism copiii. Cele mai multe dintre acestea anunţă că familiile respective trăiesc la limita sărăciei. Lucrurile nu sunt legate neapărat de un trai greu de suportat sau de o anumită arie geografică. Cruzimea unor asemenea oameni care îndrăznesc să-şi spună părinţi este aceeaşi pretutindeni. Astfel, curtea din Versailles i-a condamnat pe Yves Hautbout şi pe soţia sa Isabela pentru tratamentul inuman aplicat fetiţei lor de 11 ani. Aceasta a fost pur şi simplu scoasă din casă afară, în ploaie în miez de noapte. Cei doi considerau că îi administrează o bine-meritată lecţie pentru minciună. Ei găsiseră într-un sertar un şerveţel de hârtie rupt iar fiica lor care mai primise tot felul de pedepse pentru asemenea „crime capitale" minţise că nu ea l-a pus acolo. Speriată şi îngheţată fetiţa se adăpostise o vreme în cuşca prietenului ei, câinele, şi apoi îşi luase inima în dinţi şi bătuse la uşa unor vecini la care văzuse lumină. Incidentul s-a petrecut în noiembrie anul trecut iar sănătatea copilului nu este încă restabilită complet. (I.S.)

■ Soţiile s-au ţinut tare la tribunal

Ori noi, ORI PESCUITUL!

Incredibil, O.M., un pasionat pescar din Bucureşti este la a patra căsătorie. Desfacerea celor trei căsătorii a fost solicitată de consoarte aducând ca motivaţie părăsirea cămin conjugal prin plecarea soţului la pescuit în zilele libere, inclusiv în concediu. În plus, soţul face mari cheltuieli din bugetul familiei prin cumpărarea de ustensile şi momeli de pescuit inclusiv şi cele efectuate cu deplasările la locurile de pescuit. Instanţele de judecată surprinse de aceste motivaţii au amânat de mai multe ori pronunţarea în speranţa unei concilieri şi în găsirea unor soluţii normale de convieţuire între soţi. În final, neexistând copii, la insistenţele soţiilor, s-a pronunţat desfacerea căsătoriilor...

La a patra căsătorie, O.M. a fost mai prudent, a convieţuit în concubinaj cu viitoarea soţie timp de un an. În perioada de testare, viitoarea soţie îl însoţea la pescuit admirându-i pasiunea. Căsătoria a decurs normal după oficiere timp de 3-4 luni, după care au început neînţelegerile. Un motiv a fost numărul mare de ustensile ce ocupau spaţiul locuinţei, aspect ce s-a rezolvat prin vânzarea surplusului. După alte luni de plecare singur la pescuit, soţia l-a programat la policlinică, la un medic psihiatru.

Gestul l-a revoltat pe O.M. şi a solicitat desfacerea căsătoriei. Argumentele aduse de parteneri au determinat instanţa să dea următoarea hotărâre: soţul va pleca de două ori pe lună la pescuit şi o jumătate din concediu. În restul timpului liber se va ocupa, alături de soţie de rezolvarea problemelor casnice. Nerespectarea sentinţei va determina amendarea lunară a soţului cu o treime din salariu. S-a mai atras atenţia soţului că este la a patra căsătorie şi poate fi acuzat de adulter. În final, sentinţa a fost însuşită de ambii parteneri. *(Dr. V.N.)*

DISPARIŢIA MISTERIOASĂ a Taj Mahalului

Un fapt cu totul extraordinar s-a petrecut în oraşul Agra din India. Timp de două minute palatul Taj Mahal a dispărut pur şi simplu sub privirile năucite ale celor câteva mii de spectatori. Şi asta datorită baghetei de iluzionist a magicianului P C Sorcar care a reuşit să inducă spectatorilor o iluzie optică perfectă. Sorcar a devenit celebru în India în 1992 când, prin acelaşi truc, a făcut să dispară, pentru câteva secunde, un tren aflat în plină viteză. Printre alte dispariţii realizate de indian se numără şi cea a unui monument din Calcutta şi a unui avion din Japonia. Cum a reuşit aceste performanţe uluitoare nimeni în afară de maestrul său nu ştie şi se pare că nu va şti niciodată întrucât cei doi magicieni au hotărât să ducă cu ei în mormânt marele lor secret. Un secret pe care îl deţin însă şi alţi importanţi magicieni printre care şi celebrul David Copperfield. *(D.M.)*

CÂINELE un Cupidon al zilelor noastre

Să aibă câinii puterile lui Cupidon? June Mc Nicolas, psiholog la Universitatea din Warwick, a avut ideea de a studia rolul de catalizator social al patrupedelor canine. La ce concluzie a ajuns? Cercetătoarea s-a plimbat cinci zile pe străzile oraşului cu un câine în lesă. 156 de persoane (dintre care 60 la sută bărbaţi) au intrat în dialog cu ea, pe diferite teme. Experimentul s-a soldat cu un rezultat similar şi în cazul unui bărbat, coleg de-al ei, care s-a plimbat însoţit de un câine. Acesta a complicat nitel situaţia, îmbrăcându-se în două feluri: când cu costum şi cravată, când în haine lejere şi uşor neglijente. Concluzia a fost aceeaşi: contează foarte puţin look-ul, important este un singur accesoriu, lesa... (A.P.)

CARTONUL care nu-şi dă aere de vedetă!

Doi tineri întreprinzători care au fondat acum trei ani o companie numită Gonzo Bros Inc, oferă marilor studiouri figuranţi... de carton! Robert Platts, de 29 de ani şi partenerul său, Jeff Hamilton, de 31 de ani povestesc cum au fost „creditaţi" de prieteni cu 4000 de dolari cu care au confecţionat primele figuri de oameni din carton. Şi-au fotografiat patru prieteni care s-au amuzat să le pozeze, apoi din doar aceste patru figuri, adăugând sau anulând, după caz, tot felul de „detalii", cum ar fi barba, părul, culoarea feţei, a ochilor etc., talentaţii fotografi au produs primele „distribuţii" de figuranţi.

Şi dacă la început ei i-au închiriat doar pentru producţia de clipuri publicitare, puţin câte puţin studiourile s-au obişnuit cu ei şi au început să le aprecieze seriozitatea şi profesionalismul. Aşa că figuranţii de carton apar acum în filme alături de superstaruri: Mel Gibson, în „Payback", Jim Carrey în „Man on the Moon" sau în binecunoscutul „For Love of the Game", alături de Kevin Costner. „Nu se plâng când trebuie să aştepte până se schimbă decorul, nu întârzie, nu cer pauză de prânz, nu umblă după autografe şi mai ales fac exact ceea ce li se cere", spune Jeff Hamilton. Şi ar mai fi de adăugat că şi costurile sunt extrem de atractive: 5 dolari pe zi! „Am putea cere şi chiar am putea obţine mult mai mult", spun cei doi, doar că pentru a te impune pe piaţă la Hollywood (şi nu numai!), trebuie să gândeşti la proiecte mari, să ceri puţin şi să fii perseverent. O lecţie simplă, ca şi această întâmplare, dar pe care mulţi nu vor nici să o înveţe, nici să o înţeleagă... *(M.D.)*

Săptămâna 2 – 8 februarie

TV ROMANIA

VINERI 7.00 Telematinal 9.40 Practic TV 10.30 TVR Cluj 11.20 TVR Iaşi 12.10 TVR Timişoara 14.15 CiberFan 16.30 Tribuna partidelor parlamentare 17.30 Serial: „George şi Leo" (ep.1) 18.10 O vedetă... populară 19.15 Serial: „Pasiuni" 20.00 Jurnal 20.55 Film: „Nevastă de om bogat" (SUA, 1996) 23.45 Profesioniştii 0.45 Rock la miezul nopţii.

SÂMBĂTĂ 8.20 Desene animate 8.45 Serial: „Fram" 10.05 Film: „Prietenul meu, Coamă-n-Vânt" (SUA, 1993) 13.00 Serial: „Călâiul lui Achile" 14.10 Arca Marinei 16.15 Serial: „Fumoasele din liceu" (ep.1) 17.00 Ora G 18.00 Teleenciclopedia 20.00 Jurnal 20.30 Divertisment 21.40 Serial: „Sânge albastru" (ultimul ep.) 22.45 Film: „Crimă în lumea modei" (SUA, 1994). Cu: Marcello Mastroiani, Sophia Loren.

MARCELLO MASTROIANI
ROMÂNIA 1
sâmbătă, 22.45

DUMINICĂ 7.00 Ceasul deşteptător 8.00 Universul credinţei 9.00 Desene animate 10.00 Kiki Riki Miki 11.00 Repere sacre 12.00 Tezaur folcloric 14.00 Anul sportiv 2000 15.15 Diverstisment 16.15 Film: „Răpirea lui Elvis" (SUA, 1988) 18.00 Trupa de şoc caută o vedetă! 19.10 Serial: „Acţiune! Motor!" 20.00 Jurnal 20.30 Film: „Femeia diabolică" (SUA, 1983). Cu: Faye Dunaway 22.15 Ştirile de sâmbăta asta.

LUNI 7.00 Telematinal 9.40 Film: „Femeia diabolică" (r) 11.50 Divertisment 14.15 CiberFan 14.30 Pro Patria 15.30 Serial: „Becker" 16.00 Cronica 17.30 Serial: „George şi Leo" 19.15 Serial: „Pasiuni" 20.00 Jurnal 20.50 Iartă-mă! 22.00 Naţional TV Bingo Liberty.

MARŢI 7.00 Telematinal 9.40 Practic TV 10.30 TVR Cluj-Napoca 11.20 TVR Iaşi 12.10 TVR Timişoara 14.15 CiberFan 15.30 Serial: „Becker" 17.30 Serial: „George şi Leo" 18.10 Pentru dv., Doamnă! 19.15 Serial: „Pasiuni" 20.00 Jurnal 20.55 Film: „Ador încurcăturile" (SUA, 1994). Cu: Julia Roberts, Nick Nolte 23.00 Serial: „Şapte zile" 0.10 Economia.

MIERCURI 7.00 Telematinal 9.40 Practic TV 10.30 TVR Cluj-Napoca 11.20 TVR Iaşi 12.10 TVR Timişoara 14.15 CiberFan 14.30 TVR Craiova 15.30 Serial: „Becker" 17.30 Serial: „George şi Leo" 19.15 Serial: „Pasiuni" 20.00 Jurnal 20.55 Recurs la morală 22.25 Cu ochii'n 4 23.40 Un român la Singapore 0.15 Lumea dansului.

JOI 7.00 Telematinal 9.40 Practic TV 10.30 TVR Cluj 11.10 TVR Iaşi 11.50 TVR Timişoara 14.15 CiberFan 15.30 Serial: „Becker" 16.00 Convieţuiri 17.30 Serial: „George şi Leo" 18.10 Medicina pentru toţi 19.15 Serial: „Pasiuni" 20.00 Jurnal 20.45 Serial: „Justiţiarii" 21.45 Reflecţii rutiere 22.00 Academia de presă 23.20 Serial: „Martorul tăcut".

acasa

VINERI 7.00 – 13.20 Reluări 15.30 Serial: „Înger sălbatic" 17.00 Desene animate 17.30 Serial: „Dragoste şi putere" 18.00 Serial: „Fiorella" 19.00 Serial: „Iubire fără limite" 20.00 Ştirile de acasă 20.40 Serial: „Dragoste nebună" 21.30 Serial: „Luisa Fernanda" 22.30 Film: „În loc de rămas bun" (SUA, 1986). Cu: Tom Hanks.

SÂMBĂTĂ 7.00 – 12.10 Reluări 13.00 Acasă la români 14.00 Documentar: „Destine celebre" 15.00 Serial: „Huckleberry Finn" 15.30 Serial: „Înger sălbatic" 17.00 Căsuţa poveştilor 17.30 Serial: „Dragoste şi putere" 18.00 Serial: „Fiorella" 19.00 Film: „Perry Mason: Văduvele viclene" (SUA, 1993) 20.40 Serial: „Al şaptelea cer" 21.30 Serial: „Ramona" 22.15 Film: „Vânătorul de cerbi" (SUA, 1978). Cu: Robert De Niro.

SUSAN SARANDON
ACASĂ
joi, 22.30

DUMINICĂ 7.00 – 10.30 Reluări 11.20 Doctorul casei 12.30 Documentar: „Destine celebre" 13.30 Serial: „Trei femei" 15.00 Serial: „Huckleberry Finn" 16.00 Acasă la români 17.30 Serial: „Dragoste şi putere" 18.00 Serial: „Fiorella" 19.00 Film: „Columbo: O pereche ciudată" (SUA, 1995) 20.40 Serial: „Al şaptelea cer" 21.30 Serial: „Ramona" 22.15 Film: „Câmpul de ceapă" (SUA, 1979).

LUNI 7.00 – 13.25 Reluări 15.30 Serial: „Înger sălbatic" 17.00 Desene animate 17.30 Serial: „Dragoste şi putere" 18.00 Serial: „Fiorella" 19.00 Serial: „Iubire fără limite" 20.00 Ştirile de acasă 20.40 Serial: „Dragoste nebună" 21.30 Serial: „Luisa Fernanda" 22.30 Film: „Legături periculoase" (Franţa, 1959).

MARŢI 7.00 – 13.30 Reluări 15.30 Serial: „Înger sălbatic" 17.00 Desene animate 17.30 Serial: „Dragoste şi putere" 18.00 Serial: „Fiorella" 19.00 Serial: „Iubire fără limite" 20.00 Ştirile de acasă 20.40 Serial: „Dragoste nebună" 21.30 Serial: „Luisa Fernanda" 22.30 Film: „Poveşti extraordinare" (coprod., 1968). Cu: Jane Fonda, Brigitte Bardot, Alain Delon.

MIERCURI 7.00 – 13.15 Reluări 15.30 Serial: „Înger sălbatic" 17.00 Desene animate 17.30 Serial: „Dragoste şi putere" 18.00 Serial: „Fiorella" 19.00 Serial: „Iubire fără limite" 20.00 Ştirile de acasă 20.40 Serial: „Dragoste nebună" 21.30 Serial: „Luisa Fernanda" 22.30 Film: „Conversaţia" (SUA, 1974). Cu: Gene Hackman.

JOI 7.00 – 13.20 Reluări 15.30 Serial: „Înger sălbatic" 17.00 Desene animate 17.30 Serial: „Dragoste şi putere" 18.00 Serial: „Fiorella" 19.00 Serial: „Iubire fără limite" 20.00 Ştirile de acasă 20.40 Serial: „Dragoste nebună" 21.30 Serial: „Luisa Fernanda" 22.30 Film: „Mortadella" (coprod., 1972). Cu: Sophia Loren, Danny De Vito, Susan Sarandon.

PRO TV

VINERI 7.00 Serial: „Knight Rider supercomando" 8.00 Serial: „Prieteni pe viaţă" 9.00 Serial: „Cheers" 12.00 Serial: „Bebe" 12.30 Film: „Grăbeşte-te că împlinesc 30 de ani" (SAU, 1973) 16.00 Serial: „Tânăr şi neliniştit" 17.45 Teo 19.00 Ştirile PRO TV 20.00 Vineri seara ne distrăm cu Florin Călinescu 22.35 Film: „O familie de poliţişti" (SUA, 1995). Cu: Charles Bronson 0.50 Film: „Liniştea ucigaşă" (SUA, 1993).

SÂMBĂTĂ 7.00 Desene animate 8.00 Serial: „Micii războinici" 8.30 Serial: „Cavalerii din Tir Na Nog" 9.00 Serial: „Liceul Madison" 10.00 Serial: „Bătălia pentru Terra" 10.40 Serial: „Cei mai frumoşi ani" 11.30 Serial: „Familia Hughley" 12.00 Gillette – lumea sportului 14.00 Serial: „Maggie" 14.30 Serial: „Dharma şi Greg" 15.00 Serial: „Crimă dublă" (ultimul ep.) 15.50 Serial: „Jake şi Grăsanul" 17.15 Film: „O nouă viaţă" (SUA, 1993) 19.00 Ştirile PRO TV 19.30 Film: „Răzbunarea" (SUA, 1990). Cu: Kevin Kostner, Anthony Hopkins 21.45 Film: „Stigmatul iubirii" (SUA, 1995). Cu: Demi Moore, Gary Oldman 0.00 Serial: „Millennium" 0.45 Serial: „Femei fierbinţi".

DUMINICĂ 7.00 Desene animate 8.30 Serial: „Micii războinici" 9.00 Superabracadabra 10.00 Serial: „Cavalerii din Tir Na Nog" 11.00 Doc.: „Secretele războiului" 13.00 Serial: „Maggie" 13.30 Serial: „Dharma şi Greg" 14.00 Film: „Totul se întâmplă noaptea" (SUA, 1939) 15.20 Film: „Preţul pasiunii" (partea I) 17.00 Serial: „Rătăciţi printre fete" 18.00 Serial: „Melrose Place" 19.00 Ştirile PRO TV 19.30 Serial: „Ally McBeal" 20.30 Film: „Ochi pentru ochi" (SUA, 1992). Cu: Andy Garcia 23.15 Serial: „Suflete pierdute" 0.00 Serial: „Poltergeist – moştenirea" 1.00 Serial: „Women".

LUNI 7.00 Serial: „Prieteni pe viaţă" 8.00 Serial: „Detectiv în New York" (ep.1) 9.00 Serial: „Une femme dans la fôret" (ep.1) 11.30 Serial: „Bebe" 12.00 Film: „Doctorul Popaul" (coprod., 1972) 16.00 Serial: „Tânăr şi neliniştit" 17.45 Teo 19.00 Ştirile PRO TV 20.00 Film: „Teroare la magazin" (coprod., 1998) 22.30 Serial: „Avocaţii" 0.15 Serial: „Seinfeld" 0.45 Serial: „Răzbunare fără limite" 1.45 Serial: „Nebun după tine" 4.30 Serial: „Knight Rider supercomando".

MARŢI 7.00 Serial: „Prieteni pe viaţă" 8.00 Serial: „Detectiv în New York" 9.00 Serial: „Une femme dans la fôret" 12.00 Serial: „Bebe" 12.20 Film: „Nunta" (SUA, 1998) 16.00 Serial: „Tânăr şi neliniştit" 17.45 Teo 19.00 Ştirile PRO TV 20.00 Serial: „Expertul" 21.00 Serial: „Spitalul de urgenţă" 22.00 Chestiunea zilei 0.15 Serial: „Seinfeld" 0.45 Serial: „Răzbunare fără limite" 1.30 Serial: „Nebun după tine" 2.00 Film: „Viaţă dublă" (coprod., 1986). Cu: Sigourney Weaver 5.00 Serial: „Knight Rider supercomando".

MIERCURI 7.00 Serial: „Prieteni pe viaţă" 8.00 Serial: „Detectiv în New York" 9.00 Serial: „Une femme dans la fôret" 11.45 Serial: „Bebe" 12.15 Film: „Singuraticul" (Canada, 1991) 14.10 Serial: „Fitz" 16.00 Serial: „Tânăr şi neliniştit" 17.45 Teo 19.00 Ştirile PRO TV 20.00 Film: „Moştenitorul pierdut" (M. Britanie, 1993) 22.00 Chestiunea zilei 0.15 Serial: „Seinfeld" 0.45 Serial: „Răzbunare fără limite" 1.30 Serial: „Nebun după tine" 3.45 Film: „Un adolescent cu greutate" (SUA, 1995) 5.15 Serial: „Knight Rider supercomando".

JOI 7.00 Serial: „Prieteni pe viaţă" (ultimele ep.) 8.00 Serial: „Detectiv în New York" (ultimul ep.) 9.00 Serial: „Une femme dans la fôret" (ultimul ep.) 12.00 Serial: „Bebe" 16.00 Serial: „Tânăr şi neliniştit" 17.45 Teo 19.00 Ştirile PRO TV 20.00 Film: „Pachetul" (SUA, 1989) 22.00 Chestiunea zilei 1.05 Serial: „Seinfeld" 1.30 Serial: „Răzbunare fără limite" 2.30 Serial: „Nebun după tine" 3.00 Film: „Psihic ucigaş" (SUA, 1986) 5.00 Serial: „Knight Rider supercomando".

tvr2

VINERI 7.00 – 11.45 Reluări 13.55 Desene animate 14.40 Serial: „Domnişoara Andreea" (ep.1). Cu: Andreea Del Boca 15.35 Trupa DP2 16.15 Veni, Video, Vici! 17.30 Spectacolul lumii 18.30 Telejurnal TVR2 19.25 Serial: „Samuraiul" 20.25 Serial: „Misiune pe chei" 21.15 D'ale lu' Mitică 22.15 Doc.: „Dezastre" 23.00 Film: „O femeie incomodă" (partea a II-a).

SÂMBĂTĂ 8.35 Toţi împreună 10.00 Film: „Când locuieşti cu un dinozaur" (SUA, 1989) 10.50 Film: „Creatorul de monştri" (SUA, 1989) 11.35 Desene animate 12.00 Serial: „Piatra magică" 12.30 Arca lui Noe 13.00 On line 14.00 Atlas 15.30 Top TVR2 16.30 Povestiri cu Internet neaşteptat 17.05 Documentar 18.00 Serial: „My Heroes" (ep.1) 18.30 Telejurnal TVR2 18.45 Preţul succesului 20.20 Televiziunea, dragostea mea! 21.15 Serial: „Familia Porter" 21.45 Serial: „Jonathan Creek" 22.40 NBA Action.

DUMINICĂ 9.00 Tradiţii 9.30 Ferma 10.30 Cronici votive 11.00 Serial: „Călătoriile lui ICS" 11.30 Desene animate 12.00 Serial: „Piatra magică" 12.30 Tip-top, minitop 13.05 Documentar 14.00 Arta apărării 15.15 Documentar 16.05 Serial: „Star Trek – Voyager" 18.30 Telejurnal TVR2 18.40 Serial: „Fiice şi soţii" 19.35 Spectacolul lumii 20.00 Film: „Mama, tata e deprimat!" (Italia) 21.45 Serial: „Familia Porter" 22.30 NBA: L.A. Lakers – Sacramento.

LUNI 8.35 Toţi împreună 14.00 Desene animate 14.40 Serial: „Domnişoara Andreea" 15.50 Serial: „Mamă, tata e deprimat!" (r) 17.35 Ghidul călătorului independent 18.30 Telejurnal TVR 2 19.20 Lumea de mâine 20.25 Serial: „Băieţi buni, băieţi răi" 23.00 Teatrul Naţional TV: „Idiotul" de F.M. Dostoievski.

MARŢI 8.35 Toţi împreună 10.35 În numele sportului (r) 12.05 Televiziunea, dragostea mea! (r) 13.55 Desene animate 14.40 Serial: „Domnişoara Andreea" 15.35 Trupa DP2 17.40 Serial: „Familia şi legea" 18.30 Telejurnal TVR2 19.00 Autograf muzical 20.25 Serial: „Băieţi buni, băieţi răi" 21.15 Pragul de sus 22.50 Film: „Domnişoara Aurica" (România, 1986). Cu: Marga Barbu, Valentin Uritescu.

MIERCURI 8.35 Toţi împreună 9.40 Pragul de sus (r) 11.50 Film: „Domnişoara Aurica" (r) 14.00 Desene animate 14.40 Serial: „Domnişoara Andreea" 15.35 Trupa DP2 17.40 Serial: „Familia şi legea" 18.30 Telejurnal TVR2 20.25 Serial: „Băieţi buni, băieţi răi" 21.15 Pe muchie de cuţit 22.50 Film: „Conştiinţă încărcată" (SUA, 1993).

JOI 8.35 Toţi împreună 9.40 Pe muchie de cuţit (r) 11.50 Film: „Conştiinţă încărcată" (r) 13.25 Tribuna partidelor parlamentare 13.55 Desene animate 14.40 Serial: „Domnişoara Andreea" 15.35 Trupa DP2 17.35 Puls 2001 18.30 Telejurnal TVR2 19.00 Autograf muzical 19.45 Teatru ţigănesc 20.15 Fascinaţie şi magie 21.15 Ora adevărului 22.50 Film: „Capcane" (Cehia, 1998).

prima

VINERI 8.00 Prima Mix! 14.30 Obiectiv 15.30 Serial: „Viper" 16.30 Serial: „Salvaţi de clopoţel" 18.00 Focus 19.30 Impact 20.00 Vrei să fii miliardar? 21.00 Film: „Greu de ucis II" (SUA, 1990). Cu: Bruce Willis 0.00 Serial: „Viper".

SÂMBĂTĂ 8.00 Program pentru copii 10.00 Serial: „Eddie McDowd" 11.00 Sport Magazin 15.30 Serial: „Viper" 16.30 Serial: „Salvaţi de clopoţel" 18.00 Focus 19.30 Impact 20.00 Vrei să fii miliardar? 21.00 Film: „Starman" (SUA, 1984). Cu: Jeff Bridges 23.30 Impact 0.00 Film: „Animal Instinct 2".

DUMINICĂ 8.00 Program pentru copii 10.00 Ora de religie 12.00 Duminică la prânz cu Anca Florea 13.00 Stil (r) 14.00 Film: „Hook" (SUA, 1991). Cu: Dustin Hoffman, Robin Williams. Regia: Steven Spielberg 16.00 Serial: „Justiţie militară" 18.00 Focus 18.30 Impact 19.30 Vrei să fii miliardar? 21.30 Film: „Martor ocular" (SUA, 1981) 23.00 Film: „Rezervaţia" (SUA, 1991).

LUNI 8.00 Prima Mix! 14.30 Camera de râs 15.30 Serial: „Viper" 16.30 Serial: „Salvaţi de clopoţel" 18.00 Focus 19.00 Real TV 20.00 Vrei să fii miliardar? 21.00 Film: „Luna neagră" (SUA, 1986). Cu: Linda Hamilton 23.30 Impact (r).

MARŢI 8.00 Prima Mix! 15.30 Serial: „Viper" 16.30 Serial: „Salvaţi de clopoţel" 18.00 Focus 19.00 Real TV 20.00 Film: „Fără scăpare" (SUA, 1998) 22.00 Stil 23.30 Impact (r).

MIERCURI 8.00 Prima Mix! 15.30 Serial: „Viper" 16.30 Serial: „Salvaţi de clopoţel" 18.00 Focus 19.00 Real TV 20.00 Cronica cârcotaşului 21.00 Film: „Spion fără voie" (SUA, 1986). Cu: Whoopi Goldberg 23.30 Impact (r).

JOI 8.00 Prima Mix! 15.30 Serial: „Viper" 16.30 Serial: „Salvaţi de clopoţel" 18.00 Focus 19.00 Real TV 20.00 Serial: „Justiţie militară" 21.00 Supravieţuitorul 22.00 Obiectiv.

ROBIN WILLIAMS
PRIMA TV
duminică, 14.00

antena 1

VINERI 7.00 Observator 8.00 'Neaţa 11.00 Serial: „Dublă identitate" 14.00 Film: „Vera Cruz" (SUA, 1954). Cu: Gary Cooper 16.00 Serial: „Zile din viaţa noastră" 17.20 Serial: „Te voi iubi mereu" 19.00 Observator 20.00 Film: „Road House" (SUA, 1989). Cu: Patrick Swayze 22.00 Serial: „Stargate SG-1" 23.30 Noaptea târziu cu Mircea Badea 0.30 TeleEurobingo 2 1.30 Film: „Autostopistul" (SUA, 1998) 3.00 Serial: „Dragostea învinge" 3.45 Serial: „Capcanele destinului".

SÂMBĂTĂ 7.00 Film: „Valsul teoredorilor" (M. Britanie, 1955) 8.30 Seria Stan şi Bran 10.00 Casa de piatră 11.00 Film: „Împreună la drum" (SUA, 1961). Cu: James Stewart 13.00 Serial: „Viitorul începe azi" 14.30 Iarna nu-i ca vara 16.00 Orient expres 18.00 Serial: „Te voi iubi mereu" 19.00 Observator 19.45 Film: „Inspectorul Harry" (SUA, 1971) 22.00 Film: „Asediul la Mall" (SUA, 1997). Cu: Mickey Rourke 0.00 Film: „Minciuni nevinovate" (SUA, 2000) 1.30 Film: „Armistiţiul" (coprod., 1996).

DUMINICĂ 7.30 Film: „În lumea bună" (coprod., 1957) 9.00 Serial: „O pacoste de frate" 10.00 Desene animate 11.20 Serial: „Aventurile lui Sindbad" 12.10 Serial: „Tânărul Indiana Jones" 13.00 Serial: „Pe cont propriu" 14.00 Totul va fi bine 16.00 Serial: „Amazon" 17.00 Prezentul simplu 18.00 Serial: „Te voi iubi mereu" 19.00 Observator 20.00 Film: „Erou din întâmplare" (SUA, 1992). Cu; Dustin Hoffman, Geena Davis 22.00 TeleEurobingo Show 1.00 Film: „Dirijabilul" (M. Britanie, 1986).

LUNI 7.00 Observator 8.00 'Neaţa 11.00 Serial: „Exploratorii viselor" 13.15 Serial: „O pacoste de frate" 16.00 Serial: „Zile din viaţa noastră" 17.20 Serial: „Te voi iubi mereu" 19.00 Observator 20.00 Film: „Al treilea geamăn" (ultima parte) 22.00 Marius Tucă Show 23.30 Noaptea târziu cu Mircea Badea 0.30 Serial: „Navarro" 2.00 Serial: „Dragostea învinge" 2.45 Serial: „Între Nord şi Sud".

MARŢI 7.00 Observator 8.00 'Neaţa 11.00 Serial: „Exploratorii viselor" 12.00 Film: „Operaţiunea Balul" (SUA, 1957). Cu: Jack Lemmon 16.00 Serial: „Zile din viaţa noastră" 17.20 Serial: „Te voi iubi mereu" 19.00 Observator 20.00 Film: „O fată, doi băieţi, trei posibilităţi" (SUA, 1994) 22.00 Marius Tucă Show 23.30 Noaptea târziu cu Mircea Badea 0.30 Serial: „Navarro" 2.00 Serial: „Dragostea învinge" 2.45 Serial: „Între Nord şi Sud".

MIERCURI 7.00 Observator 8.00 'Neaţa 11.00 Serial: „Exploratorii viselor" 12.00 Film: „Cautarea" (SUA, 1976, partea I). Cu: Kurt Russell 14.00 Film: „Vijelia albă" (SUA, 1986) 16.00 Serial: „Zile din viaţa noastră" 17.20 Serial: „Te voi iubi mereu" 19.00 Observator 20.00 Film: „Viu sau mort" (SUA, 1986) 22.00 Marius Tucă Show 23.30 Noaptea târziu cu Mircea Badea 0.30 Serial: „Navarro" 2.00 Serial: „Intrigi în Paradis" 2.45 Serial: „Între Nord şi Sud" 4.00 Serial: „Capcanele destinului".

JOI 7.00 Observator 8.00 'Neaţa 11.00 Serial: „Exploratorii viselor" 12.00 Film: „Căutarea 2" (SUA, 1976). Cu: Kurt Russell 14.00 Film: „Mania grandorii" (coprod., 1971) 16.00 Serial: „Zile din viaţa noastră" 17.20 Serial: „Te voi iubi mereu" 19.00 Observator 19.50 Din dragoste 22.00 Marius Tucă Show 23.30 Noaptea târziu cu Mircea Badea 0.30 Serial: „Navarro" 2.00 Serial: „Intrigi în Paradis" 2.45 Serial: „Între Nord şi Sud" 3.30 Serial: „Capcanele destinului".

GEENA DAVIS
ANTENA 1
duminică, 20.00

TELE 1 abc

VINERI 7.00 Bună dimineaţa, România 13.00 Ora unu a venit 14.45 Documentar 17.00 Gala Tele 7 18.00 As Show 19.30 La ordinea zilei 21.00 Telejurnal 22.00 În justiţie 23.15 Viaţa noastră cea de toate zilele.

SÂMBĂTĂ 9.00 Ţara spiriduşilor 12.00 Domino (r) 13.00 Ora unu a venit 16.00 Lumea misterelor 18.00 Lumea în clipa 2000 19.00 Documentar 20.00 As Show 21.00 Telejurnal 22.00 Îţi mai aduci aminte, Doamnă? 23.00 Documentar.

DUMINICĂ 9.00 Îţi mai aduci aminte, Doamnă? (r) 10.00 Ţara spiriduşilor (r) 13.00 Ora unu a venit 15.45 Cinetour 17.00 Forţa destinului 18.00 Gala Tele7 19.00 Documentar 20.00 As Show 21.00 Telejurnal 22.00 Concert.

LUNI 7.00 Bună dimineaţa, România 13.00 Ora unu a venit (r) 16.00 Post Meridian 17.00 Daţi vina pe Corina! 18.00 As Show 19.00 Documentar 21.00 Telejurnal 22.00 Ofsaid.

MARŢI 7.00 Bună dimineaţa, România 10.00 Lumea în clipa 2000 (r) 13.00 Ora unu a venit 14.45 Serial: „Derrick" (r) 16.00 Post Meridian 17.00 Daţi vina pe Corina! 18.00 24 din 24 19.30 La ordinea zilei 21.00 Telejurnal 22.00 Măştile puterii 23.15 Viaţa noastră cea de toate zilele.

MIERCURI 7.00 Bună dimineaţa, România 10.00 La ordinea zilei (r) 13.00 Ora unu a venit 16.00 Post Meridian 17.00 Daţi vina pe Corina! 18.00 Cubul microbiştilor 19.30 La ordinea zilei 21.00 Telejurnal 22.00 Reporter Tele 7 23.15 Viaţa noastră cea de toate zilele.

JOI 7.00 Bună dimineaţa, România 10.00-13.45 Reluări 16.00 Post Meridian 17.00 Daţi vina pe Corina! 18.00 As Show 19.30 La ordinea zilei 21.00 Telejurnal 22.00 Telemedicina 23.15 Viaţa noastră cea de toate zilele.

„MAGAZIN" nu răspunde de modificările efectuate ulterior de către posturile de televiziune

Sigourney Weaver

La 50 de ani visează la un rol de femeie fatală

Sigourney Weaver (pe care am văzut-o de curând în „Viaţă dublă", difuzat de ProTV) este una dintre... înălţimile de la Hollywood. Are 1,90 m şi este o specialistă în roluri dure, de războinică imbatabilă, mereu motivată, perfect antrenată pentru luptă, dotată cu un fizic şi un psihic de oţel. Cu capul ras, îmbrăcată în combinezoane de luptă, înfruntă gorile, Alieni, monştri, creaturi bizare, care pun în pericol omenirea. Cota de masculinitate impusă de acest tip de roluri nu-i anihilează însă feminitatea, rafinamentul, farmecul cu care actriţa este înzestrată. Personajele dure interpretate de ea i-au adus gloria în cariera sa cinematografică, dar totodată au impus în memoria publicului şi chiar a colegilor ei de breaslă o imagine a actriţei oarecum frustrantă pentru ea ca femeie: talentată, nu şi frumoasă, nu şi seducătoare. Astfel etichetată, şochează de fiecare dată când apare la festivaluri ale filmului, îmbrăcată de obicei în rochii negre şi lungi care pun în valoare o siluetă perfectă, pieptănată şi machiată cu rafinament, încât cu greu are rivale la distincţie şi strălucire. Cine ar putea să creadă că actriţa a împlinit deja 50 de ani? Şi, mai ales, cine şi-ar putea imagina că-şi continuă cariera cu o singură umbră de regret în suflet, acela de a nu i se fi propus vreodată până la această vârstă un adevărat rol de sex-simbol? Interesant acest regret când te gândeşti că de la Marilyn Monroe încoace, toate actriţele care au beneficiat de acest statut l-au resimţit până la urmă ca pe o povară şi au regretat la rândul lor că nimeni niciodată nu le-a propus vreun rol de altă factură decât cel de femeie frumoasă şi sexy...

În ultimul film în care joacă, în compania lui David Strathairn şi a actriţei Julianne Moore, Sigourney Weaver interpretează rolul unei mame a cărei viaţă fericită de familie virează brusc pe traiectoria unui destin tragic. Filmul se numeşte „O hartă a lumii", e regizat de Scott Elliot şi ecranizează o nuvelă semnată de Jane Hamilton.

Dar să urmărim câteva din gândurile actriţei, legate de actuala ei vârstă, de ultimul rol interpretat şi de felul cum priveşte viaţa la 50 de ani.

◆Nu resimt aceaste cinci decenii ca pe o povară. Îmi place etapa în care mă aflu, mă simt în deplină armonie cu vârsta pe care o am. Cândva, mă plictisisem să am 20 de ani, la fel mi s-a întâmplat şi la 30. Abia când am născut-o pe Charlotte, în urmă cu zece ani, mi-am găsit încrederea deplină în mine. Acum, mi-am găsit echilibrul. În plan personal şi profesional. Am avut mult noroc în cariera mea, dar mi-a plăcut mereu să-mi păstrez luciditatea. Întotdeauna am ştiut că tinereţea nu e eternă şi mi se pare absurd ca o actriţă să refuze să admită această realitate. Femeile de vârsta mea se pot bucura de distincţie şi de experienţă, care le oferă mult farmec.

◆N-am recurs niciodată la chirurgia estetică, nici la creme miraculoase. În schimb, practic karate, pentru a-mi stimula energia şi pentru a-mi menţine silueta.

◆În acest ultim film, scenariul nu prevedea nici o scenă atât de fierbinte, încât eu şi partenerul meu, David Strathairn, să apărem complet dezbrăcaţi, Dar, acestea s-au născut pe parcursul filmărilor. Eu sper, că în ciuda vârstei mele, aceste imagini să nu fie prea rele. Am lucrat cu o echipă mică, erau mai jenaţi ei decât noi.

◆Pentru prima oară în cariera mea, interpretez rolul unei femei normale. Alice are doi copii, un soţ, o casă... Am ezitat mult până să accept rolul, căci la început acest tip de personaj pe de-o parte mă înspăimânta iar pe de alta mă fascina. Abia după ce am discutat cu Jane Hamilton, am înţeles natura profundă a personajului. Este o poveste universală, în care orice mamă din lume se poate recunoaşte.

◆Fiica mea, Charlotte, nu e încă interesată de rolurile mele. De altfel, consider că în afară de „S.O.S. Fantome" e prea mică să vadă majoritatea filmelor mele. În ziua în care va putea să facă distincţia între ficţiune şi realitate, voi fi mândră să i le arăt. Deocamdată însă, n-ar înţelege cum se face că eu sunt mama altor doi copii iar alte secvenţe ar şoca-o de-a dreptul. Pentru moment tot ce o preocupă în legătură cu cariera mea este dacă stau cu ea acasă sau plec la filmări.

◆Sunt o mamă extrem de protectoare. Nu încerc însă să fiu perfectă şi nici nu-i cer fiicei mele să fie o fiinţă perfectă. Înţeleg că şi ea, ca şi adulţii, are toanele ei. Cu doi părinţi boemi (n.r.– soţul ei este regizor de teatru), merită totuşi să aibă o viaţă pe cât posibil normală, chiar dacă ea s-a adaptat destul de bine la ritmul nostru de muncă.

◆Nu regret că am devenit mamă abia la 40 de ani. Între 20 şi 30 de ani eram preocupată de construirea unei cariere artistice. După 30 de ani, am început să mă gândesc şi la o familie. L-am întâlnit pe Jim şi căsătoria noastră durează de 16 ani. Uneori sunt şi eu uimită. Dar noi avem exemple pozitive în familie din punctul ăsta de vedere. Părinţii mei au fost căsătoriţi 56 de ani, iar ai soţului meu 53.

◆În ce ne priveşte, am găsit armonia perfectă între noi, ne susţinem reciproc profesional, ne încurajăm când avem reticenţe faţă de anumite proiecte, ştim când e nevoie să ne facem concesii şi de ce natură pot fi acestea. Cert este că n-aş putea să fiu măritată cu un om de afaceri sau cu un bancher.

Starurile iubesc DESENELE ANIMATE

Chiar dacă în general filmele de desene animate (pentru marele ecran sau casete video) sunt destinate copiilor, în ultimii ani acestea au statut de veritabile super-producţii la a căror realizare multe din numele celebre ale cinematografiei şi show-biz-ului contemporan nu ezită să colaboreze. Sub girul casei de producţie Dysney, regizori printre care se numără şi Steven Spielberg, acordă o grijă deosebită acestor creaţii care sunt departe de a mai putea fi încadrate în „genul minor". În privinţa sunetului, atenţia este deopotrivă maximă, ştiindu-se că în filmul de desen animat până şi cel mai mic detaliu contează. Adesea, dialogurile sunt interpretate de actori de valoare: Val Kilmer, Ralph Fiennes, Patrick Stewart („Prinţul Egiptului"), Gary Oldman, Jane Seymour, Pierce Brosnan („The Magic Sword"), Tate Donovan, James Woods („Hercules"), Woody Allen („Furnica"), Jean Reno („Regele Leu"), Mathilda May („Pocahontas"), Muriel Robin („Tarzan"). Când e vorba de muzică, se apelează la interpreţi de renume internaţional: Celine Dion („Frumoasa şi Bestia"), Phill Colins („Tarzan"), Elton John („Regele Leu"), Lara Fabian („Cocoşatul de la Notre-Dame") etc.

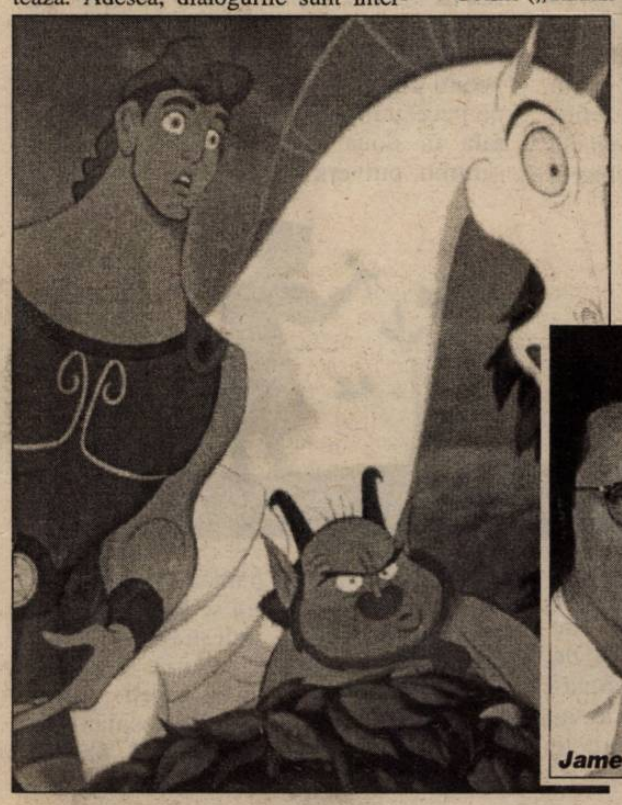

James Woods

Tate Donovan

Când vocile personajelor din filmele de desene animate nu aparţin unor celebrităţi (şi, desigur, majoritatea nu beneficiază de această şansă), se folosesc vocile unor persoane care, în ciuda faptului că rămân anonime, se consideră extrem de norocoase că pot însufleţi cu ajutorul glasului lor vedetele din lumea desenului animat. Evident, alegerea şi pregătirea celei mai potrivite voci pentru interpretarea unui rol nu este o muncă uşoară sau superficială. Pentru alcătuirea unei „echipe de voci" ce urmează să fie folosite într-un film de desene animate, se practică interviuri, audiţii, probe, cu standarde ridicate de exigenţă. Ce înseamnă mai concret acest lucru?

Nathalie, originară din Corsica şi în vârstă de 15 ani, a dat peste un anunţ al studiourilor Disney în care se spunea că se caută o tânără între 10 şi 20 de ani pentru a dubla vocea lui Mélodie din „Mica Sirenă 2", a susţinut o serie de probe pentru casting, a fost acceptată şi, în consecinţă, i-a împrumutat vocea sa personajului din film. „La interviu, povesteşte Nathalie, mi s-au pus o mulţime de întrebări, voiau să vadă cum gândesc, cum mă exprim, cum reacţionez... Apoi, mi s-a dat un microfon şi a trebuit să cânt una din melodiile din „Mica Sirenă 2". Interviul trebuia să dureze 45 de minute, dar am fost examinată timp de două ore şi jumătate. Nu ştiam dacă asta e de bine sau de rău. După mai multe zile am aflat că am fost acceptată şi că într-adevăr voi interpreta rolul lui Mélodie. Timp de o săptămână am înregistrat zilnic, de dimineaţa până seara, a fost o muncă epuizantă. Am început prin înregistrarea dialogurilor, citeam textul în timp ce imaginile defilau pe ecran. La indicaţia directorului artistic, reluam unele pasaje, intonam altfel, schimbam tonalitatea vocii... Apoi am înregistrat melodiile. Tăieturi, reluări, nici o pauză... Timp de o săptămână am pierdut contactul cu realitatea, m-am confundat cu personajul fictiv pe care îl interpretam. Mi se părea că am chiar multe în comun cu Mélodie. Reintrarea în viaţa reală a fost dificilă pentru mine. A fost o experienţă pe care am început-o ca pe un joc cu reguli total necunoscute mie şi m-am trezit în faţa unei responsabilităţi extrem de serioase."

Nathalie

Pagină realizată de AURORA POPESCU

HOROSCOP

5 – 11 FEBRUARIE

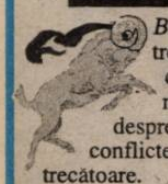

BERBEC (21.03-20.04): Cel mai interesant aspect astrologic este ascensiunea curbei financiare, începând cu marți sau miercuri. Asta poate însemna fie că primiți bani, fie că vă ajunge la urechi o veste șăgalnică despre bani. În a doua jumătate a perioadei se pot ivi unele conflicte de interese cu un Capricorn sau Scorpion, mici și trecătoare.

TAUR (21.04-21.05): O veste excelentă, din domeniul socio-profesional, vă va umple întreaga săptămână. Este genul de veste așteptată mult timp și care sosește atunci când vă așteptați mai puțin. Din punct de vedere financiar nu se întrevede nimic concret, curba cu pricina staționează, totuși, deasupra normalului. O întâlnire parfumată vineri.

GEMENI (22.05-21.06): Curba afectiv-emoțională este în acest interval cea mai sprințară, mai ales în a doua jumătate. În special pentru cei născuți în ultimul decan al zodiei, legăturile sentimentale capătă iarăși culori vii. Sau a venit clipa unor decizii importante pentru cei care se află încă în țara celibatarilor.

RAC (22.06-22.07): Un vis care vă obsedează de mai mult timp, sau o superstiție ocazională se va confirma, într-un fel sau altul, în această săptămână. Prezența imprevizibilului Uranus în constelația dv. lasă să se întrevadă o situație ambiguă, dar în nici un caz foarte nefavorabilă. Nu este cazul să vă îngrijorați, dilatați-vă luciditatea.

LEU (23.07-22.08): În această perioadă, dragostea cu meandrele ei dulci-amărui este precum o capcană de tip năvod, și fără ajutorul cuiva impresionat de situația dv. nu veți scăpa. Luna este vinovată și de posibilele excese temperamentale. În aceste circumstanțe, ar fi bine să apelați la toate resursele de voință și înțelepciune.

FECIOARĂ (23.08-21.09): Curba financiară se încăpățânează să se mențină la cote medii, fără ca asta să însemne că trebuie să vă faceți griji. Începând de joi sau vineri, se ivesc speranțele unei revigorări financiare, pentru începutul săptămânii viitoare. Pe de altă parte, mici disensiuni sentimentale pot apărea în anturaj sau în familie.

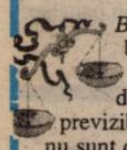

BALANȚĂ (22.09-22.10): O veste bună și una mai puțin bună vor asezona acest interval. Vestea bună vine din interiorul familiei, iar cea de nuanță cenușie din domeniul financiar. Un ghinion – mai mult sau mai puțin previzibil – se va cuibări în destinul dv. Calmați-vă, consecințele nu sunt deloc grave, dar vă vor lăsa un gust amar.

SCORPION (23.10-21.11): Vă așteaptă o săptămână calmă și netedă, ca o autostradă apuseană în plină noapte. Nici o curbă astrală importantă nu are tresăriri promițătoare, toate se mențin într-o mediocritate condamnabilă, deasupra normalului. Poate pentru cei născuți în primul decan zodiacal să existe șansa unei scurte aventuri romantice.

SĂGETĂTOR (22.11-20.12): Toate bune și la locul lor, atât din punct de vedere financiar, cât și din punct de vedere psihic. Nici un eveniment nu va avea darul să vă tulbure serenitatea. Dimpotrivă, o întâmplare mai puțin obișnuită (marți, miercuri) vă va prinde foarte bine. Buna dispoziție va dura întreaga săptămână.

CAPRICORN (21.12-19.01): Dacă primele zile ale intervalului vor fi dominate de o monotonie existențială de-a dreptul îngrijorătoare, de miercuri sau joi se vor precipita câteva evenimente solicitante din punct de vedere psihic. Nu este cazul să vă alarmați, la finele perioadei veți fi relaxat(ă) și plin(ă) de umor, grație și marii dv. adaptabilități.

VĂRSĂTOR (20.01-18.02): Cel mai interesant aspect astral este acum cel financiar.Curba responsabilă cu acest amănunt se află, încă de luni, la o cotă admirabilă, și se menține acolo până la începutul săptămânii viitoare. Veți primi bani (miercuri sau joi), dar și o veste deosebit de îmbucurătoare de același profil. Puteți jubila.

PEȘTI (19.02-20.03): Pentru cei născuți în ultimul decan al zodiei se întrevăd zile frumoase (în domeniul socio-profesional), zile în care veți putea visa în voie cu ochii deschiși. Dar și curba financiară vă rezervă surprize plăcute, chiar dacă nu senzaționale. Ar fi momentul să vă faceți planuri de viitor (apropiat), întrucât astrele sunt acum aliatele dv.

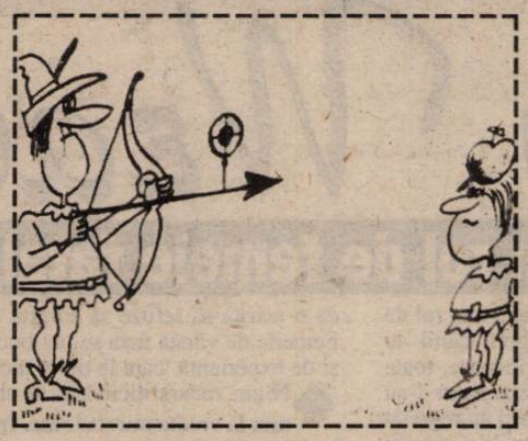

MEMENTO

5 februarie **– în anul 1896 s-a născut Nicolae Bagdasar**
6 februarie **– în anul 1908 s-a născut Geo Bogza, iar în anul 1891 s-a născut Adrian Maniu**
7 februarie **– în anul 1777 s-a născut Dinicu Golescu. În anul 1931 a murit compozitorul, dirijorul și folcloristul Ion Vidu**
8 februarie **– în anul 1979 a murit Alexandru Phillippide**
9 februarie **– în anul 1908 s-a născut Cicerone Theodorescu**
10 februarie **– în anul 1902 s-a născut Anton Holban**
11 februarie **– în anul 1882 s-a născut compozitorul, dirijorul și folcloristul Gheorghe Cucu. În anul 1391 a murit Domnul Moldovei, Petru I Mușat**

Perspicacitate

Cifre curioase

Priviți următoarea egalitate: 125 = 320. Folosind aceste numere și simboluri matematice (+ - x :) puteți să ajungeți la egalitatea prezentată fără să schimbați ordinea acestor cifre. Concret: 12 x 5 = 3 x 20. Vă propunem aceeași rezolvare cu următoarea egalitate: 426 = 34. Puteți? *(Gh.R.)*

Soluția: 42:6 = 3+4

Scrisori primite

Eliza Popa, București: Vă mulțumim călduros pentru bunele gânduri și sentimente pe care ni le-ați exprimat în scrisoarea Dv.! Ca de obicei, așa cum a fost cazul și al celorlalte scrisori pe care le-am primit de la Dv., și aceasta este deosebit de interesantă și vom căuta să o valorificăm cumva. Cât privește datele istorice de la care au pornit realizatorii serialului „Stargate SG-1", e greu de spus, acum, cât este adevăr, cât speculație pe marginea unor date controversate și cât este pură fantezie... Oricum ar fi, personal, îl urmăresc cu mare plăcere! Mai bine un SF bun decât o telenovelă lăcrimoasă până la leșin...

Laszlo Zoltan, Cluj-Napoca: Cum ne-ați obișnuit, și de astă dată scrisoarea Dv. conține întrebări interesante la care voi căuta să vă răspund, în această rubrică, în mai multe numere ale revistei. 1) Brelocurile respective sunt dotate cu leduri (diode luminoase) al căror fascicul luminos este amplificat și concentrat cu ajutorul unor lentile. Este o diferență ca de la cer la pământ între *leduri* și *laseri*. Dacă, în cazul ledurilor, mecanismul de amplificare și concentrare a fasciculului luminos este *exterior* diodei, în cazul laserilor acest mecanism reprezintă însuși principiul activ *intern* de funcționare.

Smaranda Vultur, Botoșani: Vă mulțumim pentru frumoasele cuvinte de apreciere pe care ni le-ați adresat! Vom căuta, în numerele viitoare, să vă îndeplinim dorința Dv. Cât privește cealaltă problemă, aveți desigur dreptate: nimeni nu-i perfect! Așa se și explică „scăpările" autorului respectiv...

Rubrică realizată de
ADRIAN HOAJĂ

Din curiozitățile CIFRELOR

777 x 143 = 111111
777 x 286 = 222222
777 x 429 = 333333
777 x 572 = 444444
777 x 715 = 555555
777 x 858 = 666666
777 x 1001 = 777777
777 x 1144 = 888888
777 x 1287 = 999999

Știați că...

...pavilionul Expoziției din București a fost realizat în 1962? Proiectul aparține unui grup de arhitecți în frunte cu Ascanio Damian.

...orașul Istanbul a fost fondat în anul 658 î.Ch. ca o colonie greacă de proporții reduse, numită Byzantion? Devenit din 330 capitala Imperiului Bizatin, s-a numit Constantinopole până în 1453, anul căderii Bizanțului, când a fost cucerit de turci.

...din antichitate până în secolul al XVI-lea monedele erau realizate prin lovirea cu ciocanul? În secolul al XVI-lea germanul Marx Schwab a inventat o presă în acest scop și după multe îmbunătățiri ale acesteia s-a ajuns și la procedeele moderne.

...Parcul Național Retezat a fost înființat în 1935? El cuprinde o suprafață de 13000 hectare?

...primele barometre marine cu mercur au apărut în secolul al XVIII-lea? Generalizarea lor a fost frânată de rezervele marinarilor, foarte atașați de metodele empirice de previziune a timpului. (I.S.)

GRĂDINA *micul nostru Paradis*

TEIUL de cameră

Pare incredibil ca un copac, așa cum știm noi teiul, să crească și în interiorul unui apartament. Dar iată că, dacă există brad de cameră, există și tei de cameră. Evident, nu e vorba de specia cunoscută nouă, cea din grădini sau de pe străzi. Planta de interior este o specie de proveniență tropicală (Africa tropicală și de Sud). Totuși, chiar și varianta aceasta se prezintă ca un arbust viguros, cu creștere rapidă, ce poate atinge înălțimi și de 2-3 metri dacă planta nu este stăpânită prin tăieri. Frunzele persistente, în formă de inimă, dințate pe margine, sunt de culoare verde deschis și pufoase. Din cauză că amintesc de frunzele teiului, a fost denumit tei de cameră. Numele său științific este Sparmania, de la Andreas Sparmann, botanist. Florile sunt albe, grupate în umbele și susținute de tije lungi.

Creșterea vertiginoasă a teiului se poate stăvili prin ciupire când planta este tânără și prin tăiere de scurtare aplicată după înflorire la plantele mature, lucrare ce poate fi repetată de câte ori se impune ajustarea. Teiul de cameră înflorește primăvara dacă planta este ținută în locuri umbroase și răcoroase pe parcursul iernii (8-10 grade C) și aproape fără udare. Când plantei îi merge bine, înflorirea este abundentă și lungă, putând să dureze până în luna iunie. Uneori, planta oferă incredibila surpriză de a înflori a doua oară în același an, după tăierea făcută la sfârșitul primei înfloriri. Vara, dacă este posibil, plantei îi merge foarte bine afară, la semiumbră, cu ghiveciul îngropat în pământ. În această etapă necesită multă apă și fertilizare minerală în două până la patru etape. În schimb, pulverizarea coroanei cu apă nu este necesară. Picăturile de apă pot uneori să pateze frunzele sau să provoace putrezirea acestora. În ceea ce privește solul ideal pentru plantă, acesta se compune din pământ humos, pământ de frunze și nisip. Teiul de cameră se înmulțește cel mai ușor prin butași. Aceștia se obțin primăvara sau vara din vârfurile lăstarilor. Ei înrădăcinează destul de repede. Ca îngrijire mai deosebită este transplantarea anuală, primăvara devreme, în pământ proaspăt. *(Aurora Popescu)*

PERSONALITĂȚILE SĂPTĂMÂNII

Dan Hăulică, Jean Georgescu, Constantin Piliuță, Emanoil Petruț, Victor Rebengiuc, Charles Dickens, Sinclair Lewis (Nobel literatură 1930), Ronald Reagan, Bertold Brecht, James Dean, Gheorghe Hagi, Jack Lemmon, Mia Farrow, George Washington. (P.I.)

IARNĂ ARTISTICĂ

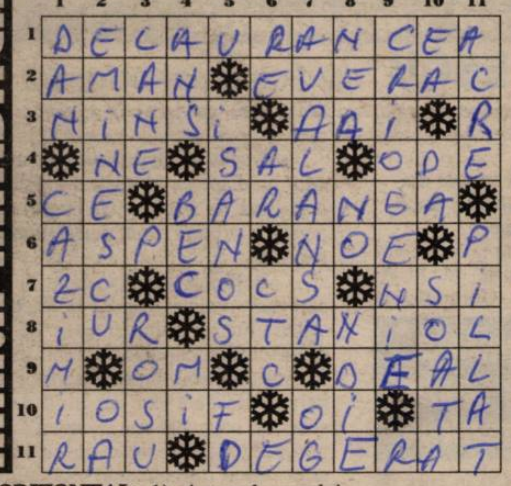

ORIZONTAL: 1) Autorul nuvelei „Viforul" (Barbu Şt. 1858-1918). 2) Pictor român, semnatarul unui „Peisaj de iarnă la Sinaia". (Theodor; 1831-1891) – Dramaturg român, autorul piesei „Urme pe zăpadă" (Paul). 3) Acoperiţi de zăpadă – Exprimă mirarea. 4) Nicolae Enescu – Purtat iarna pe umeri – „...ninsorii", poem din lirica lui Pablo Neruda (pl.). 5) Întrebare – Dramaturg român, autorul reportajului „Ninge peste Ucraina" (Aurel; 1913-1979). 6) Renumită staţiune europeană, cunoscută pentru faimoasele pârtii de schi – Personaj legendar. 7) Zeu – Combustibil folosit în metalurgie – Râu în Coasta de Fildeş. 8) Localitate în C.S.I. – Argintul pomilor de iarnă. 9) „...de zăpadă" poezie de Şt. O. Iosif (neart) – Relief adecvat sănătăţului. 10) Autorul poeziei (în colaborare cu Dimitrie Anghel) „Povestea unei nopţi de iarnă" (Ştefan Octavian). – Mioare – Sunetul trompetei. 11) Poet contemporan (n.1930) autorul unui „Descânt la vremea iernii" (Aurel) – Îngheţat.

VERTICAL: Cunoscut poet contemporan, autorul volumului „Semnul zăpezii" (Ilie) – Din creaţia acestei poete, am extras titlul „Plouă cu gheaţă" (Otilia 1894-1967). 2) Marele nostru poet, care ne-a lăsat titlul „Când crivăţul cu iarna" (Mihai; 1850-1889) – Oana Aldea. 3) Pictor american, autorul peisajului marin „Corăbii cuprinse de gheaţă" (Fritz Hugh) – Culoarea nasului îngheţat. 4) Localitate în Belgia – Generator de lumină – A treia notă. 5) Tânără poetă, care ne-a oferit „Crăciunul altora" (Magda ; 1916-1944) – Florenţa Dragomir. 6) A doua pe portativ – Adriana Rădulescu – Indică un control de calitate. 7) Zăpadă ce distruge totul în cale – Orania Georgescu. 8) Zăpadă – Nicolae Orăşanu – Dialect al limbii Bare'e (Indonezia). 9) Ştiinţa ce se ocupă cu studiul frigului. 10) Dânsa – Doina Aldea – Nevastă. 11) Acide – Autorul poemului în proză „Iubita de zăpadă" (Ion, 1891-1945).

DICŢIONAR: ~~AAI, COCS, NSI, IUR, ANS, NDIE,~~

Doina Aldea
Bucureşti

Soluţia careului **„HAZ DE NECAZ"**

Orizontal: SATIRI - RAS - UMORISTICE - SAN - DELMAR - ARTA - R - E - I - N - IMI - ALNO - EC - UMIL - ES - ARIZ - A - ADI - ILAR - ASE - OM - NOSTIMA - SALTIMBANC.

PERSPICACITATE

Triplă identitate

În acest desen se găsesc şapte subiecte de aceeaşi formă egală reprezentate de trei ori (mai ales obiecte). Puteţi să le identificaţi? *(Gh.R.)*

1) Baista personajului din stânga, vârfurile pantofilor ghitaristului. 2) Cele două note emise de cântăreţi şi gura copilului. 3) Gurile cântăreţilor şi capătul bâtului cu aceasta a copilului. 4) Cele trei corzi ale ghitarei. 5) Fereastra din dreapta, buzunarul cântăreţului şi cel al femeii din dreapta. 6) Colţurile băticului femeii din dreapta, funda şorţului şi coada găinii. 7) Cele două cărămizi de pe zidul din spatele cântăreţului şi marginea de jos a pantalonului din dreapta copilului.

Abonamente la „Magazin" direct la redacţie!

PERIOADA	VALOAREA	PERIOADA	VALOAREA
❑ 1 LUNĂ	22.000 LEI	❑ 4 LUNI	92.000 LEI
❑ 2 LUNI	44.000 LEI	❑ 5 LUNI	114.000 LEI
❑ 3 LUNI	70.000 LEI	❑ 6 LUNI	140.000 LEI

(Marcaţi cu un X perioada dorită a abonamentului)

DATA DE ÎNCEPERE A ABONAMENTULUI: _____

NUME _____ PRENUME _____

VÂRSTA: _____ OCUPAŢIA: _____

ADRESA: str. _____, nr. _____, bl. _____

sc. _____, et. _____, ap. _____, sector _____, localitate _____

cod _____, judeţul _____.

Plata abonamentului se va face prin mandat poştal la adresa:
Ionescu Simion, P-ţa Presei Libere, nr. 1,
sector 1, Bucureşti, cod 71341

Vă rugăm să decupaţi acest talon, să-l completaţi şi să-l expediaţi, la adresa mai sus menţionată, pentru primirea corectă a abonamentului dv.
În cazul în care nu specificaţi data de începere a abonamentului, acesta va fi expediat de la data încasării mandatului poştal.
Pentru informaţii suplimentare vă rugăm să sunaţi la tel. 01/222.83.36

UMOR

☺ *La vorbitorul unei închisori, un deţinut este întrebat în şoaptă:*
– Ai avut probleme cu pila ascunsă în cozonac?
– Aşa şi-aşa! Mâine mă operează!

☺ *– Domnule doctor, credeţi că există posibilitatea ca morţii să se reîntoarcă printre noi?*
– Absolut deloc! Dacă aş fi crezut aşa ceva n-aş fi avut curajul să mă fac medic!

☺ *Doi astrologi se întâlnesc pe stradă:*
– Bună! strigă unul. Ţie îţi merge formidabil. Cum îmi merge mie?

☺ *Un tip îşi surprinde nevasta în pat cu un prieten al său. Indignat îi spune:*
– Dacă încă o dată te mai prind cu ea, te pun s-o păstrezi definitiv!

☺ *– Mă crezi nebun sau deştept?*
– Amândouă, dar s-ar putea să mă înşel!

☺ *– Chelner, cum se mănâncă aici?*
– Cu furculiţa şi cuţitul, domnule!

Fotografii de la cititori

«Crăiasa din poveşti»
ROXANA LAZĂR – Ploieşti

PAR(anormale) *de* TOPAN

Verificaţi-vă cunoştinţele

DOMNIŞOARE

1) Cine a scris drama „Domnişoara Nastasia"?
2) Ce însemna în Franţa secolului XVII titlul „Marea Domnişoară"?
3) Cine a compus în 1933 muzica operetei „Încântătoarea domnişoară"?
4) Cine a pictat tabloul „Domnişoarele din Avignon"?
5) Cine a realizat în 1979 filmul „Domnişoarele din Wilko"?

Răspunsurile din numărul trecut *1) Inventarea oglinzilor de cristal este atribuită venetienilor, în secolul al XVIII-lea. 2) „Sala oglinzilor" se află în palatul Versailles de lângă Paris. 3) Romanul „Femeia în faţa oglinzii" a fost scris de Hortensia Papadat-Bengescu (1876-1955). 4) Rolul principal feminin în filmul „Oglinda spartă", realizat în 1980 de regizorul Guy Hamilton, a fost interpretat de actriţa Elisabeth Taylor. 5) Localitatea balneară „Oglinzi" se găseşte în depresiunea „Nemţişor", nu departe de Târgul Neamţ.*

Poşta cititorilor Au răspuns corect la întrebările noastre: *Mioara Niţu* – Târgovişte; *Anicuţa Croitoru* – Iaşi; *Cristina Vâlcu* – Arad; *Corina Simion* – Ploieşti; *Mihai Cristea* – Timişoara; *Mircea Marinescu* – Bucureşti.
Mihai Cristea – Timişoara. Vă promitem că vom căuta şi teme legate de sport dar numai în măsura în care acestea pot viza şi alte domenii. *(Irina Stoica)*

Integramă de MARIAN MINCULESCU

„POANTE"

ADUS LA ZI / CHEIA SUCCESULUI	R	AGERĂ / REFLECŢII TV	I	4 ROMAN / VOCALE	I	FACE HAINE / ORIENT	C	CIFRĂ / OVAT	U	PĂPUŞI / ALESE	P								
P	E	R	S	E	V	E	R	E	N	T	A								
MAŞINĂ / DOCUMENTE	A	U	T	O	LOVITURI / CASĂ!	S	O	C	U	R	I								
A	C	T	E	MANIERĂ / CURĂ!	S	T	I	L	VOCALE / SCRIPCARI	I	A								
COROANĂ / FLIRT	T	I	A	R	A	MĂRUNŢIT / BOT	T	O	C	A	T								
S	U	E	T	A	OBIECTE DE DECOR / SERVICIU SECRET	R	O	Z	E	T	E								
A BRĂZDA / LA CORIDĂ	A	R	A	SALINE / NU-S DEŞI (reg.)	S	A	R	A	T	E	REA DE URECHI								
O	L	E	CĂI DE CIRCULAŢIE / CERE!	A	R	T	E	R	E	SALCÂM	O								
UNA DIN BAKU	I	DIN SCRIN! / PRIMA FEMEIE	C	R	I	VÂNTURAT / SALUT	A	E	R	A	T								
A	Z	E	R	A	ACUŞ! / EPOCĂ	A	S	AICI / CURĂ!	A	C	I								
DIN TAVĂ! / SUPORTURI	A	V	IEŞIT DIN MATCĂ	R	E	V	A	R	S	A	T								
S	T	A	T	I	V	E	USTUROIATĂ	A	I	T	A								

Dezlegarea integramei ***„TEORII"***

Orizontal: R - S - M - D - A - C - CENTRIFUGALA - SARITORI - OL - STRADUTA - STI - AIT - ROBOT - F - AU - UMILITORI - RARI - IL - PUC - RALIURI - SAGA - TA - TE - IUTIT - COMBATANT - NI - RIO - RUG - TIV - VITRIOL - MATE.

SPORT FLASH

Capriati a început bine anul. Americanca Jennifer Capriati, care în trecut a avut probleme cu poliţia, ba din cauza unor furturi, ba din cauza unor droguri, s-a descurcat de minune la primul turneu de tenis de mare slem, cel australian. Deşi nu câştigase în toată cariera ei nici un turneu de o asemenea importanţă, americanca a parcurs bine traseul şi s-a trezit în finală cu favorita turneului şi cap de serie nr. 1, elveţianca Martina Hingis. Pornită în această finală ca a doua favorită, Capriati s-a descurcat excelent, conducând în setul întâi cu 5-1, pentru a câştiga cu 6-4. Setul al doilea, şi el fără prea mare istoric pentru că la 2-2 Capriati a realizat un break, suficient pentru a-i asigura prima ei victorie, o cupă frumoasă şi un zâmbet cuceritor.

Vorbeam acum două săptămâni despre lupii tineri care ar putea lua coroana veteranilor tenisului mondial masculin, dar până la urmă, la open-ul australian nici Safin, nici Hewitt n-au făcut mare brânză. De triumfat a triumfat tot ambiţiosul Andre Agassi care, sub ochii vigilenţi ai fostei stele feminine şi actualei lui iubite Steffi Graf, s-a impus în trei seturi în faţa francezului Arnaud Clement, cu care, sincer să fiu, am ţinut tot timpul.

O mare gimnastă tristă. Grele sunt şi prejudecăţile omului. Sau nu numai ele. Aflu cu surprindere că la un an după apariţia ei într-un pictorial publicat în „Playboy", celebra gimnastă Corina Ungureanu nu-şi poate găsi un loc în ţară. Peste tot unde se duce apar pozele din Playboy, ca un stigmat, ca şi cum etalarea frumuseţii corpului uman este o afacere hidoasă. Ori prejudecăţile, ori aranjamentele de culise fac ca talentele ei de antrenoare să nu se poată împlini în România, de parcă gimnasta ar fi o leproasă! Trăim în plină stranietate, nici acum nu ştim să ne promovăm valorile. Întrebată cum se va rezolva problema locului ei de muncă, gimnasta Corina Ungureanu spune că speră să i se facă rost de lucru la un club din Italia. Aşa ne trebuie!

Oltchim s-a trezit. Handbaliştele de la Oltchim Rm. Vâlcea au început catastrofal evoluţia lor în Liga Campionilor. Două partide jucate, două partide pierdute. Iată că în a treia partidă fetele noastre s-au trezit şi au câştigat in extremis şi nu fără emoţii partida cu campioanele Danemarcei Viborg HK, scor final 25-24. Presa zice că fetele din echipa campioană a României au şanse să se califice, dar pentru asta ar trebui să câştige următoarele două meciuri, ceea ce pe hârtie o fi posibil, dar în teren va fi mai greu, dacă nu imposibil.

Ruşii peste tot. Patinatorii ruşi au dominat actuala ediţie a Campionatelor Europene de patinaj artistic de la Bratislava. Dintre cele 16 medalii puse în joc, 12 au fost câştigate de ruşi. Dintre cele patru titluri europene, trei au fost câştigate de ruşi, şi anume la perechi, la masculin şi la feminin. Singurul titlu care le-a scăpat a fost în proba de dans, titlu ce le-a revenit în mod surprinzător, dar deplin meritat, italienilor.

Perechea lui Becker. După ce că a divorţat, după ce că a reuşit performanţa să aibă un copil în urma unei partide de sex oral cu viitoarea mamă, după ce nici cu tenisul nu prea mai are treabă, ei bine, după atâtea chix-uri, Boris Becker, fosta stea a tenisului mondial, e fericit şi alături de el, noi: şi-a găsit perechea. Şi nu într-o sală de toaletă, ci chiar la New York. Fericita este cântăreaţă pop germană, cei doi locuiesc acum într-un hotel din Soho, iar Becker, cu trecutul cam şifonat spune cu mâna pe inimă: „Da, formăm un cuplu". Sper să nu fie doar termic...

G. CUŞNARENCU

Mini-interviul săptămânii

Dr. GHEORGHE PAVELESCU
medic primar ortoped

– Domnule doctor, care sunt cazurile cele mai frecvente cu care vă confruntaţi zilnic?

– Indiferent cu ce fel de cazuri ne confruntăm, toate sunt însoţite de durere. Important este să apreciem foarte exact provenienţa şi mecanismul durerii! Cele mai frecvente dintre cazuri sunt însoţite de durere pe diverse segmente ale coloanei vertebrale, de la cea cervicală până la lombară. Durerea de coloană este frecvent asociată cu cefalee (durere de cap), ameţeli, parestezii cefalice, toracale, abdominale, ale membrelor superioare şi inferioare, cu disfuncţii reversibile în mare parte din cazuri a diferitelor organe.

– Mulţi pacienţi se plâng de dureri dorsale instalate de obicei în urma unor eforturi fizice. E vorba de un blocaj funcţional?

– Coloanei vertebrale îi aparţin 54 de articulaţii. În mod normal pentru fiecare din aceste articulaţii sunt specifice un anumit fel de mobilitate şi amplitudine de mişcare. În urma unei afecţiuni degenerative, suprasolicitări, mişcări incorect realizate, a unui traumatism, instantaneu apare o durere acută cu instalarea blocajului funcţional şi retractarea aparatelor ligamentar şi cel muscular. Drept consecinţă apare diminuarea marcată a mişcărilor din acel segment până la întreruperea totală a lor. Acest blocaj funcţional este caracteristic pentru coloana vertebrală, dar şi pentru alte articulaţii ale aparatului locomotor.

– Recurgeţi adesea la terapie manuală, cu rezultate instantanee; în ce constă acest gen de terapie?

–Terapia manuală este la fel de veche ca şi istoria omenirii. În SUA, Franţa, Marea Britanie, Germania şi

«Terapia manuală este la fel de veche ca istoria omenirii»

multe alte ţări dezvoltate şi în curs de dezvoltare funcţionează instituţii cu profil specializat în pregătirea de specialişti în acest domeniu, fiind numiţi chiropraxici şi osteopatici.

Respectiva acţiune terapeutică presupune diverse manevre folosite în special în ortopedie, cu rezultate uluitoare dacă sunt aplicate corect în 80-90 la sută din cazuri. Bolnavul este poziţionat corect (în funcţie de afecţiune), cu pretensionarea zonei blocate, iar în momentul unei relaxări totale se efectuează mişcarea de corecţie. Această manipulare este asociată cu scăderea rezistenţei (trosnet) şi dispariţia durerii cu revenirea mişcărilor în segmentul vertebral blocat. Deci, treptat articulaţiile îşi preiau „jocul" normal. Mulţi dintre pacienţii trataţi anterior cu masaje, medicamente, fizioterapie şi altele timp de mai multă vreme (săptămâni, luni) s-au vindecat în câteva minute prin terapie manuală corect aplicată.

– Foarte multe persoane în vârstă sunt predispuse, în urma unor mici accidente, la fracturi. Ce putem face pentru a proteja sănătatea ţesuturilor osoase?

– Referitor la persoanele în vârstă care sunt mai predispuse la fracturi ale sistemului articular şi osos se poate spune ca sunt cei mai frecvenţi pacienţi. În mod deosebit femeile la menopauză, persoanele care duc un mod de viaţă sedentar cu instalarea precoce a osteoporozei (decalcifiere osoasă), în urma unor mici traumatisme pot suferi şi fracturi mai complicate ale coloanei vertebrale. Mai frecvent afectată este populaţia urbană efectuând mai puţină mişcare, deci cu activitate fizică redusă şi mult mai rar la persoanele din localităţile rurale.

Pentru menţinerea tonicităţii şi a unei bune mobilităţi în sistemul osteoarticular şi rezistenţei ţesutului osos recomand un mod de viaţă cât se poate de activ care să includă: gimnastică, plimbări, jogging după posibilităţi, ieşiri la munte etc.

DORIN MĂRAN

Ce le trece unora PRIN MINTE?!

◆ *Dacă vreţi să vă verificaţi forţa musculară, atunci nu luaţi drept exemplu pe „banalii" halterofili ai diverselor concursuri internaţionale, ci luaţi aminte la incredibilele performanţe ale întrecerii numite „Puternicii Lumii" (încadrată la categoria sporturilor extreme). Una din cele mai spectaculoase reuşite este cea a tragerii unei macarale portuare, de 150 de tone, pe distanţa de 1,56 metri, într-un minut! „Dihania, înaltă de 75 de metri, se mişcă pe şine, iar „Goliatul" o „remorchează" cu ajutorul unui odgon înfăşurat pe trup.*

◆ *Cam cu ce viteză aţi trage un camion de 20 de tone ? Recordul în materie este de 30 de centimetri în 2,6 secunde; cel mai slab rezultat înregistrat în anul 2000 a fost de 30 de centimetri în 6,7 secunde.*

◆ *O probă de rezistenţă a braţelor este ţinerea pe orizontală, cu mâinile întinse, a unei bare de 16 kilograme. De obicei, se concurează în perechi, iar cel mai bun timp este de 58 de secunde.*

◆ *Aruncarea pe verticală a unei greutăţi de 15 kilograme a ajuns la recordul de 5,2 metri. De remarcat că mai toate recordurile menţionate aparţin unor „uriaşi" scandinavi, neprofesionişti, având cele mai diverse meserii, de la frizer până la funcţionar de bancă sau ospătar.* (P.I.)

Cea mai mică BICICLETĂ funcţională

Francezul Jacques Puyou, de meserie ospătar, are pasiunea miniaturizărilor perfecte ale vehiculelor. Cea mai importantă realizare a sa este bicicleta din imagine, care are o lungime de 10,5 cm şi o înălţime de 6,4 cm. Roţile au un diametru de 1,8 cm. Pedalele pot fi acţionate cu un băţ de chibrit, iar minusculul lanţ o face perfect funcţională.

Această mini-bicicletă (record mondial) cântăreşte 410 grame. *(P.I.)*

SAMURAI contemporani

Samuraii nu au dispărut din viaţa Japoniei moderne. Aceştia fac parte din garda imperială şi se antrenează în luptele kendo, un fel de scrimă destul de complicată. Profesorul lor Koji Kato susţine că nu este vorba de un sport ci despre un mod de viaţă care îi ajută să înveţe să suporte greutăţile. *(I.S.)*

TURNUL DIN PISA cu bretele

Stabilitatea precară a faimosului Turn din Pisa pune din ce în ce mai multe probleme. Specialiştii au considerat că a venit vremea ca bătrânul monument să fie susţinut de două... proteze. La vârsta lui, de şapte secole, e de înţeles că trebuie să-şi susţină „verticalitatea" în baston. Aşa că turnul a fost ancorat în două bretele metalice. Noua „vestimentaţie" are darul de a atrage mai mulţi turişti decât de obicei, toţi sunt grăbiţi să urce cele 294 de trepte... *(A.P.)*

În numărul viitor

■ Există viaţă în Marea Moartă? ■ Emoţii care ucid parfumul florilor ■ OZN-urile au poposit şi la Vatican! ■ O Cenuşăreasă în pragul disperării ■ Alimentaţia trebuie să ţină seama de vârstă ■ De ce ne recunoaştem chipul în oglindă? ■ Oraşele caracatiţelor ■ Vedetele adoră exhibiţionismul ■ Femina club ■ Întâmplări adevărate ■ Horoscop ■ Mini-interviul săptămânii: TRAIAN T. COŞOVEI, poet ■ De vorbă cu avocatul casei.

Fotografia săptămânii

Englezii Mark Pastore şi Beth Shreves au hotărât după 10 ani de convieţuire să se căsătorească şi să celebreze noaptea nunţii într-un mod cât mai original. Au optat pentru bungee jump! Ei au sărit împreună de la o înălţime de 24 de metri, încercând însă o emoţie... prea puţin nupţială! (D.M.)

Casa Editorială „MAGAZIN" caută AGENŢI DE PUBLICITATE din întreaga ţară. Se oferă condiţii avantajoase. Pentru relaţii, cei interesaţi pot telefona zilnic între orele 9 - 14 la telefon/fax 224.39.96

Cititorii din străinătate

care doresc să se aboneze la revista noastră pot contracta abonamente prin Casa Editorială „Magazin" S.R.L., Bucureşti, Piaţa Presei Libere nr. 1, Fax 2243996.

PUBLICITATE prin Revista „MAGAZIN"!

Doritorii se pot adresa redacţiei la Tel./Fax: 224.39.96; 222.83.36, zilnic între orele 10⁰⁰ - 14⁰⁰

NU UITAŢI!

Abonarea, acum, direct la redacţie vă pune la adăpost, în viitor, de eventualele majorări ale preţului revistei. Pe cei care vor să se aboneze direct la redacţia „Magazin" îi informăm că în pagina 15 găsesc talonul ce cuprinde şi alte informaţii utile.

Biblioteca Judeţeană MUREŞ

SERIE NOUĂ - 507 • ANUL XLIV • 8 FEBRUARIE 2001 • 16 PAGINI • 5000 LEI Nr. 6 (2257)

magazin

EMail: magazin@com.pcnet.ro Adresă INTERNET – HTTP://WWW.MAGAZIN.RO

SĂPTĂMÂNAL CULTURAL - ŞTIINŢIFIC INDEPENDENT

8 FEBRUARIE

1964 Beatles-ii sosesc pe aeroportul JFK din New York pentru primul lor turneu în SUA.

1969 Zborul inaugural al Boeing-ului 747, cel mai mare avion de pasageri din lume.

S-a născut în această zi

1828 Jules Verne, scriitor francez SF, autorul romanului „Ocolul Pământului în 80 de zile".

Postul de televiziune ABC va prezenta

O NAŞTERE ÎN DIRECT

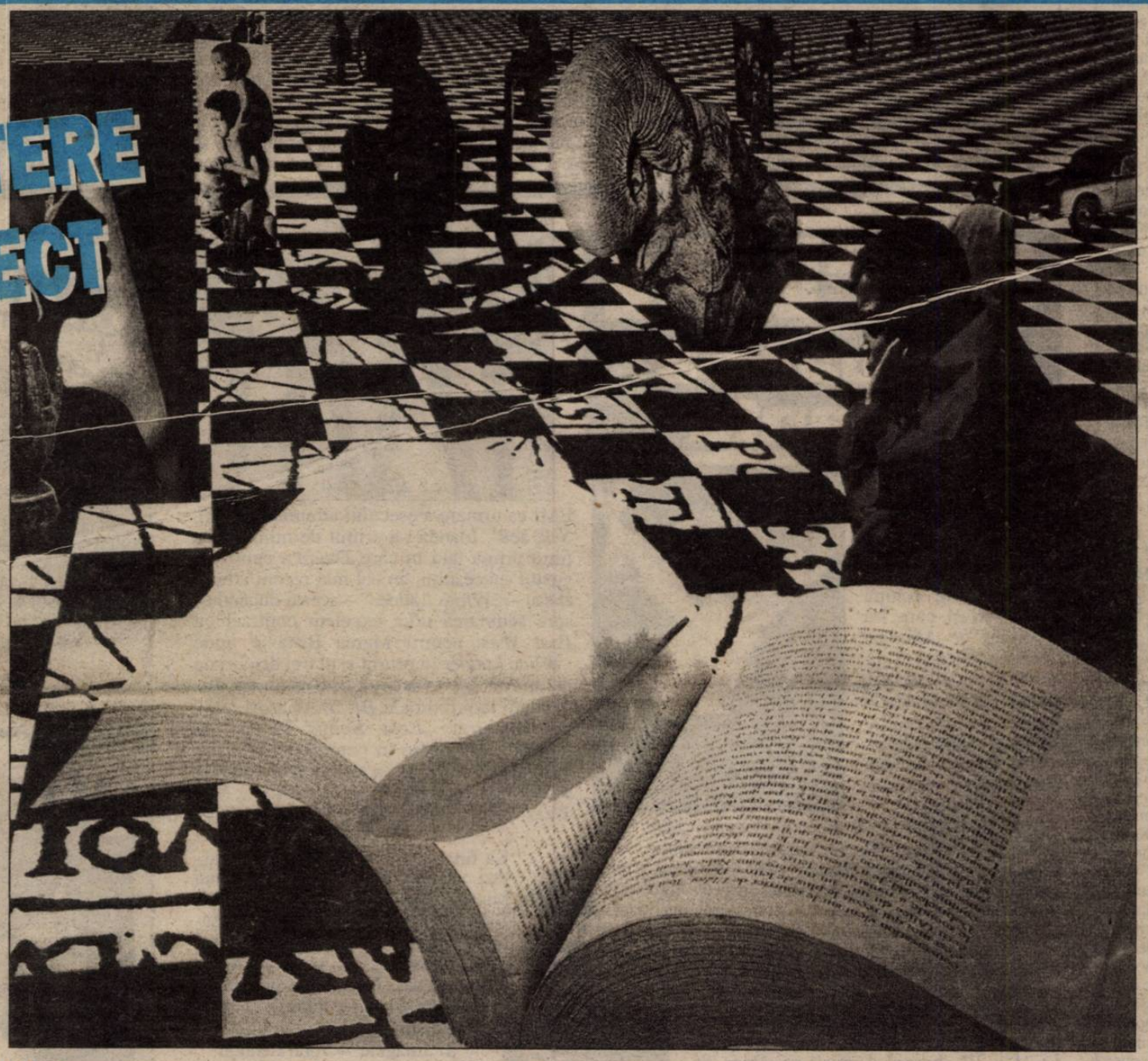

Reţeaua de televiziune americană ABC a mai adăugat o nouă dimensiune televiziunii „reale" deoarece a realizat o transmisiune în direct fără precedent, şi anume, prezentarea unei naşteri în cadrul emisiunii „Good Morning America".

Oficialii canalului au anunţat din timp că „talk show-ul" de dimineaţă, care îi va avea drept gazde pe Charles Gibson şi Diane Sawyer, a aranjat cu obstetricienii din trei mari spitale – din Boston, Dallas şi Houston – televizarea uneia dintre naşterile aşteptate să aibă loc în luna februarie.

Producătorul executiv Shelley Ross a menţionat faptul că se va cere permisiunea viitoarei mămici. Producătorii au ales pentru televizare spitalul Parkland Memorial, din Dallas, pentru că aici se înregistrează cel mai mare număr de naşteri din SUA – 16000 pe an.

TV

Pro TV
România 1
TVR 2
Acasă
Antena 1
Prima TV
Tele 7 abc

Şoricelul cu MUŞCHI DE OŢEL

Geneticienii au creat o rasă de super-şoareci ai căror muşchi nu se atrofiază din cauza îmbătrânirii. Cercetătorii consideră că acesta este un prim pas în prevenirea degradării ţesuturilor din cauza trecerii timpului. Organismul rozătoarelor modificate genetic produce o proteină care ar putea fi folosită împotriva deteriorării ţesuturilor musculare, ce are loc o dată cu înaintarea în vârstă şi din cauza unor boli precum distrofia musculară. În cadrul experimentelor a fost manipulat materialul genetic al şoarecilor pentru a se induce producerea unei proteine numită „factorul de creştere insulinic 1", sau prescurtat, în limbaj ştiinţific, mlgf1, în muşchii motrici. Aceasta este una dintre versiunile proteinei, care a atras interesul savanţilor în vederea unui posibil tratament pentru bolile cronice. Proteina ajută muşchii scheletici să se regenereze după rănire, capacitate care slăbeşte o dată cu înaintarea în vârstă. Este limpede că finalul acestor cercetări este omul.

OZN-URILE au poposit şi la VATICAN

SPECTACOLUL CUNOAŞTERII ◆ Maimuţa fluorescentă! ◆ Există viaţă în Marea Moartă? **MISTERE & PARANORMALE** ◆ Emoţii care ucid parfumul florilor **VEGHEA PĂMÂNTULUI** ◆ Ne întoarcem la superconductivitate? **CONSULTAŢII FĂRĂ PLATĂ** ◆ La 30 de ani, cursa contra cronometru ◆ Foamea de... curiozităţi **TERRA X** ◆ De ce ne recunoaştem chipul în oglindă? **ATLAS SENTIMENTAL** ◆ Şobolanii şi puricii au adus ciuma! ◆ În 2002 minisateliţii vor monitoriza Terra! **FAŢA ASCUNSĂ A LUMII** ◆ Un monstru precaut ◆ Cea mai disputată mumie din lume **ÎNTÂMPLĂRI ADEVĂRATE** ◆ Frumoasa şi... miliardele! ◆ Mesaj de dragoste post-mortem ◆ Tigrul evadat **TIMP LIBER** ◆ De vorbă cu avocatul casei ◆ Grădina, micul nostru Paradis

Pentru a-şi ucide prada,

DELFINII FOLOSESC „BOMBE SONORE"

Potrivit ultimelor descoperiri ştiinţifice, delfinii folosesc bombe sonore pentru a-şi ucide prada. În ultimii 20 de ani, oamenii de ştiinţă au presupus că sunetele pe care le scot delfinii pot fi folosite şi ca arme periculoase, pentru a vâna prada, însă, până în momentul de faţă, nu au existat dovezi care să întărească această afirmaţie. Potrivit publicaţiei „The New Scientist", de curând, cercetătorii din Hawaii şi Florida au reuşit să intre în posesia unor imagini care vin în sprijinul ipotezelor formulate anterior. Cercetătorul Ken Marten de la rezervaţia Earthtrust din Hawaii a reuşit să filmeze un delfin care emitea sunete de joasă frecvenţă cu scopul de a distruge aparatul auditiv al peştilor pe care îi urmărea.

Ce oglindeşte **CHIPUL** tău

femina club

O CENUŞĂREASĂ în pragul disperării

Stele fragile

VEDETELE

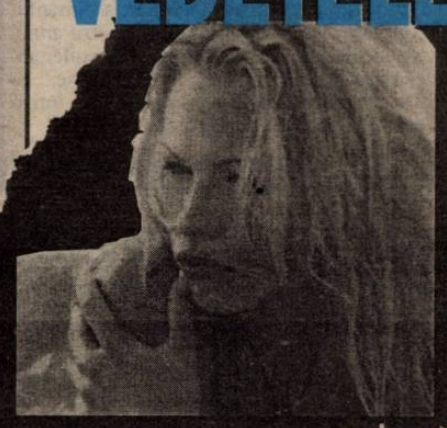

adoră exhibiţionismul

HOROSCOP

Biblioteca Judeţeană MUREŞ TARGU-MUREŞ

cartea albă

EMINESCU TRADUS DE ACTORI

Există în alchimia unei interpretări actoriceşti o mulţime de nuanţe şi labirinturi, de suişuri şi coborâşuri, de entuziasme şi frici, de pofte şi scări care conferă recitării unui poem o notă nu doar aparte, ci şi unică.

Avem astăzi ocazia să ascultăm poemele eminesciene aşa cum sunt ele „traduse" de cei mai importanţi actori români de după război. Această posibilitate ne-a fost oferită de un proiect al Societăţii Române de Radiodifuziune, care a avut extraordinara idee de a edita patru CD-uri care strâng laolaltă 61 de poeme eminesciene din ediţia princeps a lui Titu Maiorescu, Bucureşti 1884, în interpretarea a peste 40 de actori români, de la George Vraca, la Leopoldina Bălănuţă, Ion Caramitru, Adrian Pintea şi Marcel Iureş. Adică trei generaţii de artişti foarte talentaţi, cunoscuţi nu doar ca actori ai marii noastre scene, ci şi ca foarte buni recitatori. Uneori, o îndeletnicire mult mai complicată decât rostirea unui rol la teatru.

Eminescu 2000

Ce cuprinde volumul de poezii din 1884 pe care le putem asculta astăzi pe CD? Să-l recităm pe chiar alcătuitorul lui, Titu Maiorescu, cel care în decembrie 1883 scria: „Colecţia de faţă cuprinde toate poesiile lui Eminescu publicate în *Convorbiri Literare* de vreo doisprezece ani încoace, precum şi cele aflate până acum numai în manuscript pe la unele persoane particulare. Publicarea se face în lipsa poetului din ţară. El a fost întotdeauna prea impersonal şi prea nepăsător de soarta lucrărilor sale, pentru a fi putut fi înduplecat să se îngrijească însuşi de o asemenea culegere, cu toată stăruinţa amicilor sei literari..." Reamintesc aceste explicaţii vechi de 117 ani pentru a aminti literaţilor de azi ce înseamnă cu adevărat generozitatea literară şi celor tineri, cine este autorul poeziilor pe care „ei nu vor să le citească atunci când se duc la şcoală" cum afirmau cam acum un an şi ceva nişte autori, vremelnici şi nechemaţi, de stupide „manuale alternative". Cine recită poemele eminesciene? Din lipsă de spaţiu nu o să-i numesc pe toţi actorii, în fond, vreau să vă las intactă plăcerea ascultării şi a descoperirii. O să mă opresc doar la câteva poeme. Astfel, George Vraca rosteşte *Şi dacă, Ce te legeni, codrule* e spus de Leopoldina Bălănuţă. Ovidiu Iuliu Moldovan interpretează *Odă. În metru antic*, *Dorinţa* e spusă de Alexandru Repan, *Lacul*, de Dana Comnea. Pe al doilea CD îi puteţi asculta pe Adrian Pintea spunând *Înger şi Demon*, pe Irina Răchiteanu rostind *Se bate miezul nopţii*, pe Ion Caramitru interpretând *Glossa* iar pe Emil Hossu, *Doina*. Pe al treilea CD din colecţie debutează celebrele Satire eminesciene (impropriu numite prin ediţii şi manuale „Scrisori"): Ion Caramitru zice *Satira I*, Dan Nasta, *Satira II. Satira III* o puteţi asculta în interpretarea lui Gheorghe Cozorici, George Calboreanu şi Damian Crâşmaru. Adrian Pintea spune *Satira IV*. În fine, inconfundabilul *Luceafărul* îl ascultăm în varianta lui George Vraca. Merită să ascultaţi aceste CD-uri, adevărate produse culturale care n-ar trebui să lipsească din casa nimănui, fie şi numai pentru că în *Odă. În metru antic*, aşa cum spunea Zoe Dumitrescu Buşulenga, „fiecare cuvânt devine un univers în sine." Şi când mai avem noi ocazia să cunoaştem, într-o viaţă de om, mai multe universuri?

GEORGE CUŞNARENCU

cronica săptămânii

„Motown Mania" various artists

Când *Berry Gordy* a fondat *Motown* el nu-şi putea imagina, nici în cele mai frumoase vise, că această casă de discuri avea să devină una dintre cele mai prolifice şi mai reprezentative din industria muzicală. Sub şefia lui *Gordy* la *Motown* (el a vândut firma în 1988 pentru 100 de milioane de dolari...) s-au lansat şi consacrat artişti care astăzi sunt nume de legendă ale muzicii negre ca *Diana Ross & The Supremes*, *Stevie Wonder*, *Marvin Gaye* sau *Smokey Robinson*, *Motown* fiind şi un adevărat lansator de mari hituri. De altfel, deasupra intrării în firmă atârnă şi acum, ca şi atunci, o plăcuţă pe care scrie *„Hitsville USA"*! Nimic mai adevărat... După acest scurt preambul haideţi să vedem ce aduce nou prezenta compilaţie: în primul rând este vorba de componenţa exclusiv albă şi britanică a pleiadei de staruri care s-au încumetat să reia unele dintre marile hituri scoase sub semnul *Motown* şi să le treacă prin filtrul propriu! Chiar dacă este vorba de un amestec eclectic de artişti, mai tineri (ca *Westlife*, *Steps*, *S Club 7*, *Diane Bowers*) sau cu vechi state în meserie (ca *Lisa Stansfield*, *Yazz*, *Chris Rea*, *Erasure* sau *Pete Waterman Orchestra*), atmosfera generală a colecţiei nu iese, din fericire, de sub spectrul sonor al sound-ului original, *„Motown Mania"* reuşind să aducă în atenţia melomanilor melodii uşor uitate în nebunia sonoră a ultimelor două decenii, ca *„Baby Love"*, *„Ain't No Mountain High Enough"*, *„Too Busy Thinking About My Baby"*, *„What Becomes Of The Broken Hearted"*, *„Lately"*, *„Signed Sealed, Delivered (I'm Yours)"* sau *„Keep Me Hangin On"*. Dacă vreţi să ascultaţi şi ceva originale de la *Motown* vă recomand şi *„The Ultimate Hits Collection"* iar la final vă anunţ că pentru 22 februarie v-am pregătit o colecţie cu adevărat istorică a unei alte celebre case de discuri americane – *Stax*. Cei care citesc *Music Box*-ul, de mai mult timp, au putut citi în fosta rubrică *Enciclopedie Muzicală* povestea detaliată a celor de la *Stax*...

ŞTIRI pe bandă rulantă

Noi ştiri din tabăra lui *Jacko*: albumul va apărea pe la mijlocul primăverii; echipa de meseriaşi care l-a secondat pe *Michael* (*Rodney Jerkins*, *Teddy Riley* şi *R. Kelly*) s-a declarat a fi foarte mulţumită de produsul final, după o muncă susţinută de doi ani! *Jackson* este autorul a şase piese, albumul incluzând şi un duet cu *Lauryn Hill*. Albumul va fi precedat de lansarea unui single intitulat *„I Have This Dream"* care este, potrivit spuselor lui *Jerkins*, dedicat copiilor victime ale războiului.

Pe 12 februarie *David Gray* va lansa în Marea Britanie albumul *„Lost Songs 95-98"* cu dorinţa expresă de a repeta isprava din Irlanda unde albumul a reuşit să atingă de patru ori statutul de platină! Albumul este acustic şi conţine 11 melodii scrise de *Gray* între 1995-1998 după rezilierea contractului său cu casa

EMI ca urmare a eşecului albumului *„Sell, Sell, Sell"*. Irlanda i-a primit de minune, ea fiind prima ţară în care *David* a cunoscut gustul succesului, cu cel mai recent album al său – *„White Ladder"* – acesta ducându-l spre semnarea unui excelent contract cu *East West* pentru Marea Britanie unde *„White Ladder"* a primit şi el trei discuri de platină iar *David* se regăseşte printre nominalizaţii la proximele *BRIT Awards*! *Gray* a înregistrat *„Lost Songs 95-98"* în propriul său studio în octombrie 1999 iar la această oră tocmai a terminat de remixat noile aranjamente pentru două *„This Year's Love"* şi *„Flame Turns Blue"*.

La finalul grupajului de ştiri de astăzi vă ofer topul 10 al celor mai bune singles Number One în Marea Britanie din ultimii 50 de ani, clasament publicat recent de prestigiosul *The Observer*, pe baza voturilor cititorilor săi. N-au lipsit surprizele, acestea fiind pe locurile 7 şi 9! Iată acum topul:

1. "Imagine" – John Lennon
2. „Bohemian Rhapsody" – Queen
3. „Hey Jude" – The Beatles
4. „Dancing Queen" – ABBA
5. „Every Breath You Take" – The Police
6. „Stand By Me" – Ben E King
7. „The Drugs Don't Work" – The Verve
8. „Don't Look Back In Anger" – Oasis
9. „Groovejet (If This Ain't Love)" – Spiller
10. „(Everything I Do) I Do It For You" – Bryan Adams

Grupaj realizat de **MARIAN MINCULESCU**
E-Mail: shl@totalnet.ro

CAZIER discografic

SINGLE: The Millennium prayer (noiembrie 1999) ● The Miracle (iulie 1999) ● Can't keep this feeling in (septembrie 1998) ● Be with me always (februarie 1997) ● The Wedding (martie 1996) ● Had to be (noiembrie 1995) ● Misunderstood man (octombrie 1995) ● Healing Love (decembrie 1993) ● Never let go (septembrie 1993) ● Human work of art (iunie 1993) ● Peace in our time (martie 1993) ● I still believe in you (octombrie 1992) ● This New Year (ianuarie 1992) ● We should be together (noiembrie

1991) ● More to life (septembrie 1991) ● Saviours day (noiembrie 1990) ● From a distance (octombrie 1990) ● Silhouettes (august 1990) ● Stronger than that (februarie 1990) ● Lean on you (octombrie 1989) ● I just don't have the heart (august 1989) ● The best of me (mai 1989) ● Mistletoe and wine (noiembrie 1988) ● Two hearts (ianuarie 1988) ● Remember me (octombrie 1987) ● Some people (august 1987) ● My pretty one (iunie 1987) ● Bon to rock'n'roll (mai 1986) ● It's in every one of us (noiembrie 1985) ● She's so beautiful (septembrie 1985) ● Heart user (februarie 1985) ● Shooting from the heart (noiembrie 1984) ● Baby you're dynamite (martie 1984) ● Please don't fall in love (noiembrie 1983).

Săptămânalul „Magazin" este editat de

CASA EDITORIALĂ „MAGAZIN" S.R.L.

magazin

Înmatriculată la Oficiul Registrului Comerţului Bucureşti sub nr. J/40/2623/1991 din 8 mai 1991. Adresa: Bucureşti sector 1, Piaţa Presei Libere nr.1, cod. 71341.

CONSILIUL DE ADMINISTRAŢIE:
ECATERINA BĂTRÂNEANU - *Preşedintă*
GEORGE CUŞNARENCU - Administrator
PAUL IOAN - Administrator

REDACŢIA: Telefon: 222.83.21
Aurora Popescu, Mihaela Dorobanţu, Dorin Măran, Marian Grigore; Ionel Cojocaru, Vasilica Mărgărita; Maria Rădoi, Elena Ilie; Irina Stoica, Paul Ioan, Teodora Bujor-Panaitescu

ECHIPA DE SERVICIU:
Responsabil de număr: Aurora Popescu
Secretar de redacţie: Gabriela Niţu

PUBLICITATE: Tel./Fax: 224.39.96
DIFUZARE: Tel./Fax: 222.83.36, Nicuşor Dincă (director), Simion Ionescu, Titi Baboi

FINANCIAR-CONTABIL:
Natasa Munteanu
Cont: 4010010850000 (lei)
• 402001085030 ($) • 402001085031 (DM)
Banca Comercială „Ion Ţiriac" S.A.

COLEGIUL DE REDACŢIE:
ECATERINA BĂTRÂNEANU
Preşedintă a Consiliului de Administraţie
Tel./Fax: 224.39.96;
GEORGE CUŞNARENCU
Redactor şef
Tel.: 222.51.11;
ADRIAN HOAJĂ
Secretar general de redacţie
Tel.: 222.51.11;
DOREL DORIAN, PAUL IOAN, ION ŢUGUI

Cititorii din străinătate se pot abona prin Casa Editorială „Magazin" S.R.L. Fax: 224.39.96 sau RODIPET S.A. - P.O. BOX 3357, Fax: 222.64.07 Telex: 1 1995, Piaţa Presei Libere nr.1, sector 1, Bucureşti, România

TEHNOREDACTARE COMPUTERIZATĂ:

„MAGAZIN"
Gabriela Niţu, Rodica Niţu

Tiparul: **INTACT S.A.**

Un pas mare al geneticii

MAIMUȚA FLUORESCENTĂ!

MIHAELA DOROBANȚU

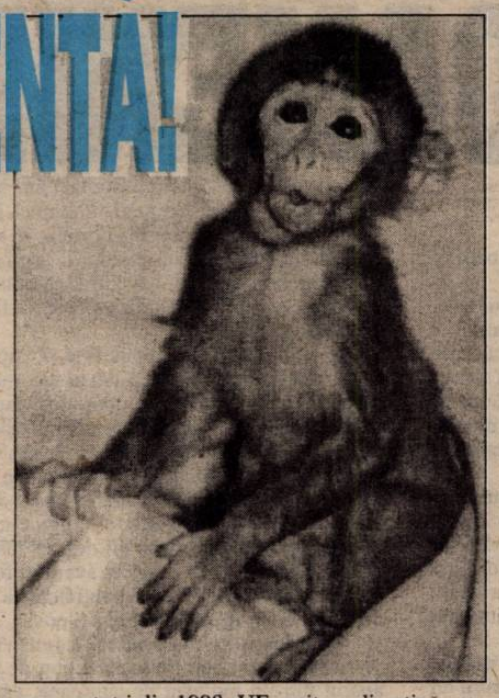

Implant reușit. Oregon Regional Primate Research Center. Știrea a creat o adevărată senzație: la maimuță s-a reușit implantarea unei gene care în mod normal nu aparține organismului acesteia. Prima maimuță transgenică! Premieră absolută? Nu, dacă ar fi vorba doar de realizarea unor animale cu un patrimoniu genetic modificat. Să ne amintim că de la șoareci la oi asemenea experiențe au devenit aproape o rutină. De ce? Cu siguranță că nu doar pentru interesul științific (oricât de extraordinar ar fi acesta – și este!), ci pentru că asemenea animale devin capabile să producă proteine utilizate de fabricile de medicamente pentru cele mai diverse scopuri, inclusiv pentru producerea de insulină. Dar la o maimuță, la o primată deci, ruda cea mai apropiată a omului, acest implant de genă străină nu mai fusese reușit niciodată. Orizonturile care se deschid începând de astăzi pentru medicină sunt aproape de neimaginat. Pentru că, dacă un șoarece, de exemplu, se îmbolnăvește de boala Alzheimer, pentru el există un vaccin. Pentru Ronald Reagan însă, nu. De astăzi, speranța sa și a celor ca el

UN PARIU DEVENIT PROMISIUNE

Primul exemplar de primate – cele mai apropiate rude ale omului – modificat genetic reprezintă o mare promisiune pentru studiul terapiilor posibile în combaterea unor maladii incurabile.

Se numește Andi. S-a... „născut" pe 2 octombrie 2000, este bine, se joacă cu celelalte două maimuțe cu care împarte camera și... pare să nu fie deloc conștient că este o supermaimuță. Citit ca o anagramă, în engelză, numele său înseamnă „ADN inserat". Și totuși, așa cum relatează și prestigioasa revistă „Science", Andi are „ceva" în plus: o genă extrasă dintr-o meduză (cunoscută ca „GFP"), care produce o proteină fluorescentă, ușor de observat. „Obținerea" lui Andi a fost departe de a fi ușoară: din 224 de ovule în care a fost inserată gena fluorescenței, au rezultat doar 5 cazuri de graviditate; doar trei au putut fi duse până la capăt – iar din ele doar la Andi a reușit implantul. De ce tot acest efort uriaș? Pentru că până acum experimentele de terapie genetică pe oameni au dus, în unele cazuri, la moartea pacienților. Andi, care este atât de „aproape" de om, poate fi modelul așteptat de atâta vreme pentru a vedea adevăratele riscuri și avantaje ale geneticii aplicată în medicină.

Speranțe pentru mai târziu. „Înainte de a-l putea ajuta pe fostul președinte al SUA Ronald Reagan, lovit de mai bine de zece ani de această teribilă boală, mai avem de optimizat, de perfecționat vaccinurile existente", spune Gerald Schatten, unul din părinții lui Andi.

V-ați întrebat însă vreodată cât de lung a fost drumul până aici? Iată-l, în câțiva dintre pașii săi esențiali.

Începutul a avut loc în 1800 (!), când neamțul Hans Driesch a „mutat" nucleul unei celule de țesut muscular într-o celulă nervoasă. A trecut mult timp și, în 1967, englezul Gurden tranferă nucleul unei celule de broască într-un ovul al aceluiași animal: se realiza prima clonă a unei vertebrate. După aceasta, a început nebunia: 1997 – Dolly, prima clonare a unui mamifer complex, reușită de Ian Wilmut la Edinburgh; iulie 1998: doi cercetători japonezi obțin 50 de clone (!) ale unui șoarece (modul de reproducere al celulelor sale este asemănător omului); tot iulie 1998: UE emite o directivă care interzice clonarea umană și o permite doar în cazul plantelor și animalelor; decembrie 1998: o echipă sud-coreeană creează un embrion uman; decembrie 1999: Oficiul de Brevete al Uniunii Europene autorizează extragerea de celule din embrioni pentru a li se modifica structura genetică; 8 martie 2000: În China, un grup de cercetători ai Universității din Huan clonează 11 embrioni umani...

Care va fi soarta viitorilor „Andi"? Ei vor putea fi folosiți pentru experimentare de medicamente și terapii care se speră să aducă soluția unor tragedii în fața cărora oamenii sunt în continuare neputincioși. Speranțele pe care neuitatul nostru genetician Constantin Maximilian le vedea pentru un viitor ceva mai îndepărtat se pare că se apropie vertiginos. La ce preț?

VENIN DE ȘARPE... în cultură

Se poate produce venin de șarpe în cultură de laborator plecând de la celulele glandelor veninoase, fără ca otrava pe care acestea o secretă să le distrugă? Câțiva cercetători ruși au reușit în premieră mondială această performanță stimulând, într-o primă fază, celulele glandelor veninoase cu un neuromediator de sinteză după care au procedat la diluarea veninului pe măsură ce-l produceau, menținându-l la o concentrație inferioară pragului de 0,003 mg/ml. Trebuie menționat faptul că această performanță nu poate rivaliza cu producția naturală a glandelor cu venin care produc o otravă de o sută de mii de ori mai concentrată decât cea din cultură. (D.M.)

Cum aflăm când se pornește o

FURTUNĂ SOLARĂ?

Se știe că sateliții pot anunța furtunile solare, dar numai cu puțin timp înainte de producerea lor. O echipă franco-finlandeză a pus însă la punct o tehnică permițând anunțarea acestora cu două săptămâni înainte, previziunile de acest gen putând să diminueze efectele fenomenului. „Interesul s-a îndreptat către lumina încărcată cu radiații ultraviolete (U.V.), – a explicat unul dintre cercetători, Jean-Loup Bertaux. Când cantitatea acestora crește, atmosfera înaltă a Terrei se încălzește și se dilată. Când este mai densă ea încetinește viteza sateliților care își schimbă orbitele." Creșterea cantității de ultraviolete depinde de regiunile active de pe Soare. De pe Pământ acestea se văd dacă sunt pe suprafața emisferei expuse spre noi. Problema se pune atunci când ele apar pe suprafața opusă vederii noastre. Echipa lui Bertaux a utilizat în acest scop satelitul SOHO, care a elaborat hărți ale cerului și ale emisiilor de raze Lyman alpha. Astronomii reperează pe hărți urmele regiunilor active de pe fața ascunsă a Soarelui pentru care atomii de hidrogen pot forma – așa cum s-a observat – un ecran de protecție. Regiunile active, mai luminoase și mai bogate în ultraviolete și Lyman alpha produc pe acest ecran o pată mai strălucitoare. Este suficientă determinarea centrului acestei pete pentru a găsi regiunea și ziua exactă când va izbucni furtuna solară și va începe să încălzească atmosfera terestră.

IRINA STOICA

Călătorie în istoria Centrului Internațional de Fizică Teoretică – ICTP „Abdus Salam"

Fondat în 1964 de Abdus Salam, fizician pachistanez, deținător al Premiului Nobel 1979, Centrul Internațional de Fizică Teoretică a fost creat în inima Europei, într-o perioadă când Cortina de Fier despărțea statele bătrânului continent, iar Războiul Rece întreținea dezbinarea. Institutul a fost creat tocmai pentru a contracara urmările nefaste ale situației politice pentru dezvoltarea științei.

O idee, pe care fizicianul Abdus Salam, fondatorul și mult timp directorul Institutului, o repeta deseori, era aceea că „Gândirea științifică este moștenirea noastră comună", ca urmare Centrul a reprezentat mijlocul de comunicare între oamenii de știință din Est și din Vest. Cu timpul activitatea s-a dezvoltat și institutul a devenit un punct central al cooperării dintre Nord și Sud, urmărind sprijinirea oamenilor de știință din țările în curs de dezvoltare pentru a depăși izolarea și a-l ajuta să contribuie la cercetarea la nivel înalt în domeniile matematicii și fizicii.

„Gândirea științifică este moștenirea noastră comună"

În fiecare an, în campusul Institutului, aflat la extremitatea Mării Adriatice, la 7 km de centrul orașului Trieste, sosesc circa 4000 de cercetători, astfel că din 1964 la activitățile de cercetare au participat 70000 de oameni de știință din 170 de țări și 45 de organizații internaționale. Dintre beneficiari 70 la sută provin din Asia, Africa, America Latină și Europa de Est.

În fiecare an centrul de la Trieste organizează 40 de cursuri, conferințe și ateliere de lucru. Temele abordate sunt variate: de la fizica particulelor elementare la cosmologie, de la fizica corpului solid la știința materialelor, matematică, fizică cuantică, geofizică, climatologie, biofizică, fizică medicală, fizică a laserilor, a energiilor neconvenționale, etc. În ceea ce privește susținerea materială ICTP se bazează în primul rând pe contribuțiile Italiei, care a fost principalul sponsor al Centrului încă de la începuturile sale. Din punct de vedere organizatoric Centrul funcționează sub administrația UNESCO și a Agenției Internaționale pentru Energie Atomică, conducerea fiind asigurată de UNESCO.

Începând din 1985 ICTP acordă Medalia Dirac onor prestigioșilor matematicieni și fizicieni teoreticieni din lumea întreagă. Tot pentru a veni în sprijinul oamenilor de știință, Institutul pune la dispoziția participanților două servicii fundamentale: Biblioteca, ce conține mai mult de 100000 de volume și 900 de abonamente la reviste, oferă una dintre cele mai bogate colecții de literatură de specialitate din Europa, în domeniul științelor fizice și matematice; Centrul de Calcul care este conectat la rețelele de calculatoare globale, în perpetuă extensie.

Întrebările mileniului

Există viață în MAREA MOARTĂ?

În ciuda numelui pe care îl poartă, Marea Moartă este în realitate un lac, un bazin izolat, suprafața sa aflându-se la 395 m sub nivelul mării. Apa sa o „părăsește" doar ca urmare a unui puternic fenomen de evaporare, cauzată de clima caldă și foarte uscată a regiunii unde se află. În consecință, sarea din apele Mării Moarte s-a concentrat de-a lungul mileniilor ajungându-se în prezent la o medie de salinitate de 23 la sută, cu alte cuvinte de zece ori mai mare decât salinitatea medie a apelor oceanelor. În această situație, și densitatea apei este mai mare, ceea ce face ca oxigenul să întâmpine mari dificultăți în a se „fixa" în adâncuri. El este de altfel întâlnit doar până la o adâncime de 40 de metri – mai jos el lipsește cu desăvârșire. Mai mult, aici se află o mare concentrare de compuși otrăvitori pe bază de sulf! Este clar că în asemenea condiții extreme nu se poate vorbi de viață, așa cum o înțelegem noi. Peștii, de exemplu, nu pot trăi în Marea Moartă. Au fost însă găsite aici diferite microorganisme: un protozoar ciliat, câteva specii de alge albastre, o algă verde, diferite bacterii care își extrag energia necesară din sulf, fier, azot, amoniac sau celuloză. După cum se vede, nu toate ființele au nevoie de oxigen ca să trăiască... (M.D.)

planet@IT

Stocare online. Gratis.

Tocmai ai terminat de scanat niște fotografii sau ai făcut un film de scurt metraj cu Adobe Premiere și vrei să îl arăți prietenilor. Însă serviciul lor de poștă electronică nu le permite să primească mesaje mai mari de 2 sau 3 megabiți. Soluția? Fișierul se poate pune pe Web, și poate fi făcut public. Apple iDisk, MySpace și Xdrive sunt niște situri care oferă spațiu pe gratis pentru cei care doresc să depoziteze informații de orice tip. Această soluție este mult mai simplă decât stocarea unei informații de câțiva zeci sau sute de mega pe diskete, în format tip. Xdrive oferă la început 50MB de spațiu, însă se poate ajunge la 100MB. iDisk pune la dispoziție gratuit 20MB și poate extinde până la 400MB, cu condiția de a plăti anual 1 dolar pentru fiecare MB suplimentar. 20MB sau 50MB sunt suficienți pentru a stoca imagini, documente, însă nu ajung pentru înmagazinarea fișierelor de muzică sau film. Soluția pentru acestea se umește MySpace, care oferă generos 300MB, gratuit. Fiecare sit are metode diferite de a oferi acces la informațiile stocate. Astfel, MySpace oferă posibilitatea utilizatorului de a crea un hiperlink către fișierele pe care dorește să le facă publice, pe când cele la care nu se face hiperlink, rămân ocultate, putând fi accesate doar de deținătorul contului. La iDisk informațiile se pot face publice tot prin crearea unui hiperlink. Avantajul iDisk este că permite vizionarea filmelor sau ascultarea muzicii în sistem „streaming": formatele multimedia se vizionează în timp ce se încarcă, netrebuind așteptat cu orele pentu a downloada complet un film. Însă, atenție la Apple iDisk, se specifică în „License Agreement", înainte de crearea contului; Apple poate folosi, modifica, distribui orice informație stocată pe situl lor pentru promovarea serviciului. Xdrive este cel mai greoi în procesul de publicare a informațiilor: hiperlinkul durează numai 7 zile, făcând astfel imposibilă publicarea definitivă a unui fișier. De aceea, soluția cea mai bună pentru a împărți informațiile dintr-un cont Xdrive este ca numele de cont și parola să fie date celor care se dorește a vedea ceea ce este stocat. Însă metoda nu este convenabilă, pentru că, în general, există informații care se doresc a fi private.

„Student" la 16 ani

Un adolescent canadian în vârstă de 16 ani, pus sub acuzarea de a fi pus bețe în roată mai multor situri de Internet, printre care CNN, Yahoo și Amazon.com, a recunoscut 55 dintre cele 66 acuzații aduse. Cunoscut cub numele de Mafiaboy (Băiatul Mafiei), el era un vizitator online al universităților Yale și Harvard, însă nu ca student, ci pentru a accesa informațiile private. Fiindcă este minor, micul hacker nu poate fi pedepsit de legea canadiană. El a fost arestat în luna aprilie a anului trecut, după ce inginerii de sistem ai CNN au sesizat că un oarecare Mafiaboy a blocat situl. În luna august, procurorii au mai adăugat încă 64 de acuzații pe „c.v".-ul său. Metoda sa era de a încărca siturile cu mii de mesaje simultan, pentru ca utilizatorii să nu le poată accesa. De asemenea, pătrunderea ilegală în bazele de date ale computerelor universităților americane era alt lucru preferat. Și se mai spune despre americani că sunt proști sau că generația tânără nu vrea să învețe nimic... *(GEORGE VADIM CUȘNARENCU)*

Inexplicabilul de lângă noi

OAMENII-FENOMEN

ION ŢUGUI

Cea mai optimistă doctrină filozofică şi existenţială s-a întrupat în secolul al nouăsprezecelea din materialismul ştiinţific. Marxismul îi va conferi „legitimitatea cauzalităţilor materiale" şi astfel omul, golit de zei şi de puteri nelămurite s-a spus că va atinge în sfârşit demnitatea absolută în calitate de stăpân pe cunoaştere şi pe puterile sale!

Ce minunat cuvânt – să crezi în demnitate şi în cunoaşterea absolută prin simpla stăpânire a legilor materiale ale universului şi ale lumii, ale istoriei. Se pare că o asemenea certitudine nu poate fi atinsă, aşa cum nu vom atinge nici alternativa, aceea a lumii aflată sub cerul metafizicii. Îndoielile nu s-au născut neapărat în minţi mistice sau religioase, ci în frământările oamenilor de ştiinţă. Cât de surprinzător va fi părut la începutul secolului douăzeci cuvântul lui Einstein: „Cea mai fascinantă experienţă pe care o putem trăi, este misterul. Misterul este sursa ştiinţei"!

Fără o autoritate supremă, aflată în piscul tuturor rânduielilor lumii şi universului, omul nu se simte întreg. Ierarhia autorităţii, a excepţiei este practic nelimitată. Nici planul social nu scapă acestei ierarhizări. Avem oameni-fenomen în istorie, în ştiinţe, în societate, la urma urmelor în sat şi în cătun! Omul-fenomen este un etalon al aspiraţiei generale. Dacă suntem excluşi devenirii acesteia superlative, cel puţin acceptăm că alţii trebuie să fie investiţi cu atributul de excepţie...

În ultimii ani s-a impus însă alt tip de om-fenomen. Acesta este văzut ca emanaţie a unei puteri directoare, care le dăruieşte unor aleşi capacităţi de excepţie. În felul acesta se exprimă puterile neomeneşti, exemplificându-se prin oameni. Avem deja la ceasul acesta şi în România oameni-fenomen. „Fenomenul Valentina" – miraculoasa vindecătoare oarbă, din Iaşi; avem fenomenul Ioan Istrate – inginerul care în stare de transă primeşte informaţii despre cutremure şi alte grozăvii telurice sau istorice; avem în fine fenomenul Ion Bircea, din Deva – terapeutul care a ameliorat sau vindecat chiar maladii foarte severe...

Rata apariţiilor oamenilor-fenomen pare destul de „raţional" drămuită. Petrache Lupu de la Maglavit a apărut într-un moment de cumpănă, când era nevoie de o voce cu timbru sfânt pentru a mobiliza lumea în câmpul unei misiuni creştine şi naţionale. Actuale sunt acum revelaţiile despre „misiunea României" în lume – aceea de renaştere a Ierusalimului sacru şi, finalmente, spiritul scripturilor pornit de aici pe toate meridianele globului! Omul-fenomen este fără îndoială inevitabil şi legitimat ca necesitate aproape naturală. Dacă Einstein vedea în mister sursa atingerii adevărului prin ştiinţă, oamenii-fenomen din apropierea noastră se ocupă cu precădere de spirit, de datoriile noastre faţă de suflet şi de mântuire. Şi la începutul celui de-al treilea mileniu creştin, opţiunile colective şi nostalgiile vizionare se îndreaptă aşadar către o mai profundă şi mai curată relaţie cu Dumnezeu...

Dar omul-fenomen se pare că este universal. Zilele trecute am fost căutat de nişte japonezi, realizatori de filme documentare despre fenomene metafizice ieşite din comun. Acelaşi spirit deja familiar nouă revărsat pe setea de mister mi l-au transmis şi atât de ordonaţii şi de riguroşii japonezi. Ei vor oameni-fenomen sau locuri-fenomene în care se petrec minuni. Setea de minuni într-o lume despre care prezicătorii autorizaţi afirmă că va intra într-un colaps apocaliptic?

Tot mai des se vorbeşte despre apocalipsă, ca şi cum ar exista în noi o enzimă care răspunde de intuiţiile funerare. Clima se autodistruge, asteroizii giganţi ne dau târcoale, spectrul războinic reînvie, maladii necunoscute ne pândesc, populaţia urcă spre 7 miliarde locuitori şi iniţiaţii spun că Pământul nu suportă mai mult de această cifră demografică...

Omul-fenomen devine astfel o speranţă, un mesaj, un desemnat.

Dosarul gândurilor comunicante

TELEPATIE. SEX. VIOLENŢĂ.

MIHAELA DOROBANŢU

Ocazia verificării prezenţei obsesiilor şi complexelor sexuale în vise s-a prezentat în persoana unui agent de publicitate teatrală pe care îl găsim desemnat ca Joe în documentele lui Ullmann. La prima întâlnire, în data de 11 iulie 1960, Joe este întrebat dacă avusese vreodată experienţe de percepţie extrasenzorială (ESP). „Am sentimentul că lucruri misterioase s-au produs de mai multe ori – avea să spună el – şi că am dus o viaţă fermecată. Şi am credinţa fermă că există ceva real în toate acestea." Apoi a relatat un vis în care el văzuse detalii ale unui conflict de serviciu, dar psihologul lui îl asociase unei experienţe de dualitate sexuală şi a recunoscut că era un bisexual activ. Lui Joe i s-au instalat electrozii, apoi a adormit. A fost trezit imediat după perioada REM – „Rapid Eye Movement", prima etapă a somnului, caracterizată de mişcări rapide ale globului ocular. Dar nu şi-a amintit nimic din ce a visat. După o jumătate de oră are însă un vis: „Mă culcam cu o producătoare şi cu o actriţă negresă în acelaşi timp. Şi eram la un spectacol cu o piesă intitulată «Legenda lui Lizzie» – Lizzie Borden era numele personajului principal." Ullmann, care servise drept transmiţător în experimentele care îl aveau drept subiect pe Joe, intuia că trebuie să existe o legătură între acest vis şi faptul că el însuşi, în cadrul şedinţelor de psihanaliză din cabinetul său, tratase în ziua precedentă un pacient cu grave conflicte sexuale în familie, care şi el, ca şi Joe, era un bisexual. Legătura i-a fost relevată de operatorul de la electroencefalograf, care i-a amintit că Lizzie Borden era eroul unei balade al cărei text era următorul: „Lizzie Broden o secure găsi şi pe maică-sa de patru' şi de ori o lovi". Simbolurile se legau acum: era vorba de ostilitate extremă în visele lui Joe, aşa cum se întâmpla în realitate, pentru că el ura femeile-producător de teatru şi pe negrese în acelaşi timp. La a cincea trecere printr-o perioadă REM, Ullmann, încă în poziţie de agent transmiţător, se concentrează asupra unui cerc pe care îl desenase pe o foaie de hârtie. Noul vis al lui Joe devine foarte interesant: sora sa şi... un banjo. „Ea nu vroia să mă înveţe să cânt la banjo. În vis, ea şi cu soţul ei stăteau drepţi şi nemişcaţi." Interpretarea acestui vis avea să se dovedească pe cât de fascinantă, pe atât de adecvată situaţiei speciale care caracteriza comportările şi în fond toată viaţa de până atunci a subiectului Joe.

Înconjuraţi de baze extraterestre

OZN-urile au poposit şi la VATICAN

DAN D. FARCAŞ

Anii nouăzeci au adus o aparentă deschidere a oficialităţilor către problematica, înainte tabu, a OZN-urilor ca posibile manifestări ale unei civilizaţii nepământene. Au fost desecretizate numeroase documente, au apărut cărţi, sau declaraţii scrise de personalităţi din ministerele apărării sau structuri de contrainformaţii din mai multe ţări, între care am prezentat cititorilor noştri cazuri din SUA, Rusia, Anglia, Franţa, Belgia etc. Pe lângă acestea, s-a vădit un plus de interes şi din partea oamenilor de ştiinţă, dar şi a bisericii.

În august 1996, Michael Hesemann, editor şef al revistei *Magazin 2000* i-a luat un interviu lui monsignor *Corrado Balducci*, membru al Curiei Bisericii Romano-Catolice, din Vatican, reputat teolog şi exorcist. Răspunzând întrebărilor care i-au fost puse, distinsa personalitate a afirmat că existenţa extratereştrilor nu mai poate fi negată, având de acum prea multe mărturii în privinţa lor şi a legăturii cu fenomenul OZN. Să nu subestimăm valoarea mărturiilor omeneşti – a spus el – religia însăşi bazându-se, în bună măsură, pe mărturia oamenilor care au primit revelaţia divină. Evident, trebuie acordată o atenţie maximă autenticităţii acestor mărturii.

Există un pasaj în Noul Testament, în care apostolul Paul se referă la Iisus ca la „Regele Universului" nu doar al lumii pământeşti. Prin urmare, „totul în Univers, inclusiv extratereştrii, OZN-urile etc. sunt reconciliabile cu Dumnezeu". Probabil Dumnezeu nu ne-a spus nimic despre alte lumi locuite din Univers pentru că a socotit că nu este necesar. Răspunzând la întrebarea dacă unii dintre îngeri ar putea fi de fapt extratereştrii locuind mai aproape de Dumnezeu, Balducci a subliniat că natura oamenilor este mai mult materială, spiritualitatea lor fiind legată de materie, în timp ce îngerii sunt spirite pure, care trăiesc în afara timpului şi a spaţiului. Judecând după rapoartele martorilor, extratereştrii par să fie mai avansaţi decât noi pe partea spirituală şi ar putea avea spiritul mai puţin dependent de materie decât noi, dar, tot aşa de bine, ar putea fi mai avansaţi doar pe plan ştiinţific, nu şi pe cel spiritual.

Îngerii au avut în permanenţă vocaţia ajutorării pământenilor. Este foarte posibil ca fiecare om să-şi aibă îngerul păzitor. Deşi, în mod excepţional, îngerii se pot şi întrupa, Balducci adaugă: „Nu cred că îngerii utilizează farfurii zburătoare. Dar, desigur, ei ar putea să se folosească de ele pentru a ne demonstra ceva". Ceva mai târziu, tot el spune: „Să lăsăm ştiinţa să dovedească faptul că îngerii călătoresc cu farfurii zburătoare! Eu nici nu voi nega , nici nu voi afirma aceasta".

Unii cred – a răspuns Balducci la o altă întrebare – că „multe istorii cu OZN-uri îşi au originea în psihic, în compexele şi disfuncţiile oamenilor, că sunt halucinaţii ş.a.m.d. Această explicaţie ar putea fi valabilă în anumite cazuri, dar în nici un caz în toate. Un lucru e cert: fenomenul OZN există; bogăţia de dovezi în acest sens este evidentă şi nu poate fi negată". „Extratereştrii [...] sunt fiinţe de o mare bunătate, care doresc să ne aducă mai aproape de Dumnezeu". Dar un eveniment OZN „trebuie examinat cu maximă atenţie, nu ca un miracol, ci ca ceva aflat deasupra obişnuitului; nu ca un incident divin sau demonic ci ca o realitate fizică, parte a naturii. În timp, progresul ştiinţific va veni atât în ajutorul parapsihologiei cât şi a cercetării OZN".

(Va urma)

Aţi dori să ştiţi cum îşi pun astrele amprenta asupra destinului vostru? Doriţi să ştiţi ce bucurii şi ce necazuri „sunt scrise" în existenţa voastră? Curiozitatea vă poate fi satisfăcută de BRĂŢARA, vrăjitoarea şi clarvăzătoarea care nu a cunoscut eşecuri cu harul şi arta ei magică. Este preţuită chiar şi peste hotare, ca o superdotată care vă poate da informaţiile dorite despre viaţa, destinul, greutăţile, necazurile, succesele şi insuccesele dumneavoastră, despre boli şi trecut, despre şanse şi viitor.

Testată de mii de ori, BRĂŢARA a uimit, pe cei care au solicitat-o, prin precizie şi rezultate. Ea vă poate oferi şi dv. informaţiile solicitate. Pentru aceasta trimiteţi pe adresa revistei „Magazin" o scrisoare detaliată referitoare la ceea ce doriţi de la BRĂŢARA, o fotografie şi talonul alăturat, completat cu datele astrologice exacte: nume şi prenume, anul, luna, ziua naşterii şi localitatea.

Răspunsul îl veţi primi prin poştă la adresa indicată de dumneavoastră, după achitarea mandatului poştal.

Costul acestor servicii este de 150.000 lei. Suma respectivă trebuie trimisă printr-un mandat poştal pe numele IONESCU SIMION, Piaţa Presei Libere nr. 1, sector 1, Bucureşti, cod 71341. Pentru alte detalii puteţi telefona la 2243996 şi 2228336.

BRĂŢARA a făcut sute de cupluri fericite, a vindecat de epilepsie, argint viu, disfuncţii sexuale. Cu puterile ei magice, dăruite exclusiv magiei albe, şi-a consacrat un nume în lumea vrăjitoarelor şi a clarvăzătorilor.

NUME _____ PRENUME _____

ANUL ___, LUNA ____, ZIUA NAŞTERII ____ şi LOCALITATEA _____

ADRESA: str. _____ nr. _____, bl. _____,

sc. ____, et. ____, ap. ____, sector ____, localitate _____,

cod _____, judeţul _____. M/6

NOTA REDACŢIEI: *Pentru a primi răspunsul solicitat cât mai rapid vă rugăm să expediaţi în acelaşi timp scrisoarea şi mandatul poştal. În acest moment multe scrisori neînsoţite de mandat sunt „în aşteptare". Dacă aţi uitat să expediaţi mandatul, grăbiţi-vă!*
Încă o precizare: numai prin intermediul nostru intraţi în legătură cu adevărata Brăţara. Pentru că, atenţie!, mai multe persoane din Craiova, Bucureşti etc., lipsite însă de puteri magice, şi-au luat acest pseudonim.

Între scepticism şi credulitate

EMOŢII care ucid parfumul florilor

PAUL IOAN

O japoneză de şaisprezece ani, Tinoa Kanumara, invitată pentru prima oară la o emisiune televizată în direct, a produs o surpriză uluitoare celor prezenţi în acel studio. Pe trei măsuţe se aflau ikebane vii (aranjamente artistice de flori naturale). Tinoa, prezentată ca energoterapeută specializată în vindecarea migrenelor prin telepatie, avea emoţii foarte puternice. A făcut doar câţiva paşi în platou, apoi a leşinat. Senzaţionalul eveniment s-a manifestat astfel: parfumul florilor a dispărut pur şi simplu şi a lipsit din încăpere atât timp cât adolescenta a zăcut fără cunoştinţă!

Fenomenul descoperit în direct a uimit-o şi pe Tinoa Kanumara. Ea nu ştiuse ce legătură puternică şi inexplicabilă exista între funcţionarea normală a creierului ei şi parfumul florilor. Readusă la normal prin mijloace obişnuite, Tinoa şi-a început demonstraţiile cu succes, reuşind să amelioreze durerile de cap ale tuturor suferinzilor prezenţi în studio (în astfel de cazuri, efectele asupra telespectatorilor sunt privite cu circumspecţie). Medicii care o asistau s-au întrebat cum s-ar putea ca „absorbţia mirosului" să se repete. Ei au constatat că prin simpla concentrare mentală a fetei, fenomenul nu se produce. Gândindu-se la o metodă medicamentoasă, au fost încercate – cu acordul ei – tot felul de compuşi psihotropi cu acţiune simplă, dar zadarnic. La propunerea unui psihiatru, s-a trecut la vizionarea unor filme cu scene terifiante, provocatoare de puternice emoţii... Abia atunci efectul „furtului olfactiv" s-a repetat. Imaginile cele mai propice acestui rarisim fenomen erau cele filmate în săli de operaţie şi în clinicile de recuperare a handicapaţilor neuromotor. Dar, cu timpul, creierul lui Tinoa parcă s-a obişnuit cu astfel de scene şi puterea ei de a „subtiliza" parfumul floral a dispărut treptat. S-a trecut la alte imagini groaznice, şi anume execuţii sumare din timpul celui de-al doilea război mondial. Capacitatea incredibilă a revenit şi apoi iar a dispărut. În toate aceste experimente s-au măsurat variaţiile de intensitate ale curenţilor cerebrali ai pacientei. O dată cu creşterea intensităţii acestora (şi deci a funcţionării la maximum a centrilor nervoşi ai emoţiilor), inspiraţia fetei fura în câteva zeci de secunde mireasma florilor. Apoi, în foarte scurt timp de la oprirea proiecţiei, totul revenea la normal. Cazul neelucidat al acestei japoneze nu a putut fi clasificat în vreun fel şi nici o explicaţie ştiinţifică nu a fost avansată până-n prezent.

Cercetarea științifică românească

O cenușăreasă în pragul disperării

PAUL IOAN

Nici cel mai pesimist prezicător n-ar fi putut anticipa – nici măcar atunci când „s-au deschis porțile celor 15 mii de specialiști", în noiembrie 1996 – că la cel mai mare institut de cercetări chimice din Capitala unei țări civilizate, ICECHIM – București, se vor face experiențe cu apă adusă cu căldarea și bidoanele de plastic, din Dâmbovița!!! Noroc că această impunătoare clădire se află aproape de „cheiul gârlii"...

Apa Sâmbetei și apa Dâmboviței

Această scenă de coșmar a inteligenței științifice românești, petrecută în decembrie 2000, este fructul debranșării de la utilități, din lipsa banilor alocați de la buget. Foștii guvernanți au încălcat pur și simplu o lege votată tot de ei, și anume distribuirea a cel puțin 0,8 la sută din Produsul Intern Brut (PIB) pentru acest domeniu. Cercetarea a primit în 2000 de aproape șase ori mai puțin (în 1999, în loc de 0,29 la sută s-au alocat doar 0,18 la sută), sus-pușii de mai ieri sperând că umila „Cenușăreasă" poate merge cu un singur pantof, și ăla scâlciat. S-au înșelat.

În paralel cu această devastare a inteligenței științifice s-a produs „triumfala" privatizare „în integrum". Starea jalnică a acestui domeniu a făcut, evident, ca prețul vânzărilor să fie mult diminuat, iar ca să scapi mai repede de o povară, accepți condițiile cumpărătorului. Și astfel, condamnabila atitudine a noilor stăpâni a fost *nerespectarea profilului respectivelor institute*; acestea au devenit depozite de mărfuri (angro-uri) și spații pentru alte bișnițării, iar acolo unde mai sunt angajați, salariile sunt căutate cu lupa. „Apa Sâmbetei" a dus la vale peste două sute de unități de cercetare-proiectare, iar exodul de inteligență științifică (o altfel de Apă a Sâmbetei) îngroașă rândurile cererilor de azilanți români de aiurea. Și, parcă în ciuda celor mai înspirați scriitori de SF de la noi, fostul președinte al țării a decorat Institutul de fizică atomică, deși știa că *reactorul nuclear de la Măgurele era în conservare de doi ani*. Geologic vorbind, festivitatea respectivă a decurs într-o solemnitate granitică...

DECIMARE

În ultimii zece ani, numărul cercetătorilor atestați s-a micșorat de 12 ori, și numai 60 de unități de cercetare-proiectare (din peste 220) au „scăpat" de privatizări dubioase.

Lupii Occidentului la stâna debusolaților

Pe fondul acestei situații catastrofale, Occidentul reacționează și aruncă gaz pe foc. În cursul anului 2000, oficialitățile din Germania, Franța, Anglia și SUA anunță că oferă zeci de mii de locuri de muncă pentru tineri specialiști informaticieni. Numai Guvernul german a creat facilități legislative (pe o durată de 5 ani) în vederea „achiziționării" de forță de muncă înalt calificată, pentru 30 de mii de persoane.

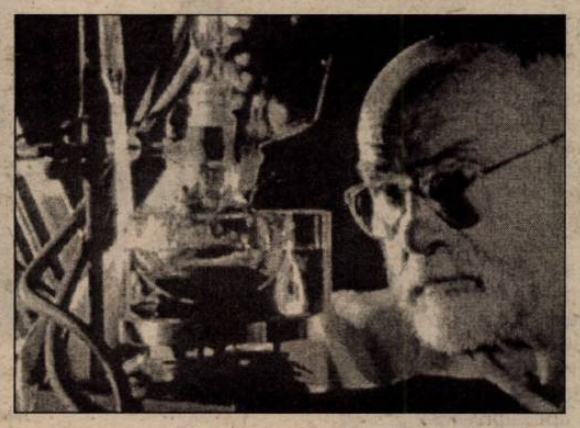

Și până-n 2000 exita un exod masiv, dar parcă anul trecut acțiunile interne de demolare a cercetării s-au prins oficial de mână cu interesele țărilor dezvoltate. Iar efectul pe plan intern este dezastruos: dintre puținii oameni de știință rămași, majoritatea așteaptă cu sufletul la gură pensionarea. Se pare că speranțele lor și ale noilor generații de absolvenți vor fi îndeplinite de orientarea spre relansarea economică a actualilor guvernanți, singura posibilitate de a crea bazele unei reveniri la normalitate (în toate domeniile, de altfel).

P.S. Și ultima catastrofă ecologică de pe râul Siret demonstrează (dacă mai era nevoie) lipsa atenției ce-ar fi trebuit acordată specialiștilor din ramura protecției mediului și investițiilor în instalații de epurare a apelor reziduale. Iar presa din afară nu iartă astfel de evenimente dramatice. Numărul din decembrie 2000 al prestigioasei reviste „National Geographic" cuprinde o știre referitoare la diminuarea numărului de vulturi cu coadă albă (aduși în zona Tisei pentru creșterea diversității biologice), care au mâncat pești otrăviți cu cianură din apele infestate pe teritoriul României și apoi al Ungariei.

Energia – promisiunile mileniului trei

MIHAELA DOROBANȚU

Ne întoarcem la SUPRACONDUCTIVITATE?

Cineva trebuie să piardă. Chiar dacă rezervele „clasice" de energie (de tipul cărbunelui sau petrolului) ar fi nelimitate, tot ar rămâne o problemă extrem de importantă: pierderile. 10 la sută reprezintă pierderile în timpul transportului, aceasta în cazul zăcămintelor de combustibili fosili. Încă 10 la sută se pierd prin rafinare. Apoi, având în vedere că acest combustibil se folosește în centralele termice unde este ars pentru a transforma apa în vapori, se mai înregistrează o pierdere de 40-45 la sută. Randamentul final? 36 la sută! La care mai trebuie adăugată încă o pierdere de aproximativ 15 la sută în timpul transportului – atât de necesar – la mare distanță. Așa că până la urmă nu mai rămânem decât cu puțin peste 20 la sută. Soluția?

Lupta cu... rezistența. „Vinovatul" principal pentru mare parte din aceste pierderi este o mărime fizică binecunoscută: rezistența electrică. Cu cât este mai mare, cu atât sunt mai mari pierderile. Afirmație care a fost interpretată de fizicieni și... în sens invers: cu cât mai mică, cu atât mai mici pierderile. Dar pentru aceasta, mai precis pentru a câștiga un singur procent la randament, ar trebui de exemplu să fie dublată suprafața cablurilor electrice, ceea ce ar conduce, cel puțin, la o dublare a greutății acestora. Și atunci, fizicienii și-au adus aminte că există o clasă specială de materiale – cele supraconductoare, la care rezistența electrică devine, sub o anumită temperatură, practic zero! (Un fenomen descoperit în 1911, când norvegianul Heike Kammerlingh Onnes constată că la minus 269 de grade mercurul se comportă ca și cum nu ar mai avea nici o rezistență electrică.) Deci, pierderi nule de energie!

Curentul electric – circulație liberă ◆ Cursa spre zero absolut ◆ Se caută noi surse ◆ Centralele combinate ale viitorului

Azot lichid în cabluri. Numai că, așa cum se întâmplă de obicei, rezolvarea unei probleme creează o alta: temperatura de obținere a acestor materiale este extrem de scăzută, aproape de celebrul zero absolut (minus 273,15 grade Celsius) – temperatura la care orice mișcare încetează. Marea revoluție, care de altfel a generat speranțe formidabile în lumea tehnicii, a avut loc de-abia acum mai puțin de 20 de ani, când au fost descoperite primele materiale care deveneau supraconductoare la temperaturi de „doar" minus 196 de grade – o temperatură care se poate realiza însă destul de simplu, recurgându-se la un agent relativ ușor de obținut: azotul lichid. Oamenii au început astfel să se gândească direct la... cabluri supraconductoare: tuburi prin care circulă azot lichid și care sunt acoperite cu un material izolant, atât din punct de vedere electric, cât și termic. Visele trebuia să fie ușor... temperate, întrucât lumea tehnică începuse deja să se gândească la adevărate linii electrice supraconductoare! Un eveniment pe care de exemplu o țară ca Italia, care numai de imaginație și îndrăzneală nu duce lipsă, îl așteaptă pentru anul 2005, chiar dacă doar la nivel experimental. Așa că proiectanții au și început să-și imagineze centralele viitorului care vor arăta... ca niște avioane. Într-adevăr, ele vor funcționa pe baza unui așa numit „ciclu combinat", folosind tehnica turboreactoarelor: un compresor trimite aerul în camera de combustie, unde drept combustibil se folosește chiar și motorina. Amestecul realizat este apoi „expediat" turbinelor, care pun în mișcare alternatorul.

Și dacă ne gândim că în nici o sută de ani s-au „câștigat" 140 de grade în cursa pentru obținerea unor temperaturi cît mai ușor (și ieftin) de obținut, visul unei noi și de-a dreptul senzaționale metode de a economisi energie pare să nu fie chiar atât de îndepărtat...

Anatomia secundei

iMAC

ALEXANDRU MIRONOV

Editorialul paginii ocupându-se cu „bârfa" viitorului îmi aleg subiecte – produse, tehnologii, tendințe sociale și geopolitice – care pot influența întâmplările zilei de dincolo de mâine.

Dacă într-un articol v-am vorbit cândva despre fabricile de MEMS-i (microroboți care se insinuează în viața noastră), astăzi vă voi spune câteva cuvinte despre un produs clasic vechi, uzat, prăfuit, PC-ul nostru cel superb, nebun legendar și uneltele pe care le elaborează continuu cu ușurința și naturalețea cu care un măr crește, anual, în coroană, mare.

Așadar...

La începutul deceniului X al secolului trecut Compania *Apple* l-a îndepărtat de la cârmă pe genialul „arhitect" de computere Steve Jobs pe motivul că este... prea extravagant, chiar și pentru lumea computerelor. Așa că acționarii de la *Apple* și-au ales un director general ortodox, un consiliu de administrație așișderea și... au luat-o, lin, în jos, acțiunile companiei scăzând an de an – căci brava lume nouă a protezelor pentru inteligență are tot timpul nevoie de inovație. Drept care Steve Jobs a fost invitat să revină, cu scuzele de rigoare... A revenit doar ca principal consilier și a lansat pe piață **Power Mac G3,** un best-seller, instantaneu.

Răzbunarea, adevărata răzbunare a lui Steve Jobs pentru umilințele hard și soft-iste trebuia să se adreseze însă unei piețe largi, unui mare număr de oameni, cărora *Apple* din a doua domnie a lui Jobs trebuie să le ofere o unealtă cât mai simplă, ușor de mânuit, cu o interfață „prietenoasă" la maximum...

Așa a apărut pe lume *iMAC,* PC-ul PC-urilor – dacă ar fi să-i ascultăm pe fanii lui Steve Jobs. Datele tehnice: microprocesor 233 MHz G3, 24xCD-ROM, modem intern de 33,5 kBps, memorie 32 MB, un monitor color cu diagonala de 38 cm, iar prețul este 1299 dolari SUA. Desigur, cu un sistem de operare – folosesc din nou cuvântul „prietenie" – cum numai *Apple* știe să facă și cu garanția că toată „arhitectura" nu se va demoda în următorii trei chiar patru ani. „O mașină spectaculoasă" – o caracterizează Pieter Hartsooc, analist de piață –, „potențială câștigătoare de clienți noi, chiar și dintre cei care n-au atins până acum un computer... *iMAC* are un design special, cu linii armonioase, foarte compact, este așezat într-o carcasă albăstrui translucidă care atrage ochiul.

Steve Jobs s-a întors, creativ ca-ntotdeauna, așa că *Apple* este din nou ofensiv, pe piața computer-istică, spun specialiștii. Acțiunile la bursă ale companiei cresc, mania *Internet*-istică va propulsa cu siguranță noi clienți, doritori să navigheze prin bibliotecile, muzeele și școlile virtuale ale Pământului.

Iar Steve Jobs ce credeți că a declarat? „O criză este un minunat prilej de schimbare!", ne siderează insolitul personaj care nu are deloc intenția de a se instala în fotoliul de președinte director general al legendarului *Apple.* Îi ajunge *Pixar,* o companie de dimensiuni mai mici, care inventează și inovează, fără oprire, în programele de animație pe calculator – produs comercial de distracție, de foarte înaltă inteligență.

...Alde Steve Jobs și Bill Gates sunt acum la comenzile economiei mondiale sau, altfel spus, nebunii fac lumea.

E bine de ştiut

Îngrijorate de sănătatea copilului adus pe lume, tinerele mame întreabă medicul pediatru, încă de la primele controale de sănătate, „cum să-i asigur necesarul de calciu"?

Ei bine, acest mineral, împreună cu fosforul, constituie elementul cel mai important pentru edificarea sistemului osos.

Câte ceva despre CALCIU

În procent de 99 la sută, calciul este depozitat în oase şi numai 1 la sută în ţesuturile moi şi în sânge. Calciul are rol deosebit în reglarea tonusului neuro-vegetativ, a funcţionării miocardice, în mecanismele coagulării etc.

Este precizat faptul că între calciu şi fosfor, minerale existente în organism, raportul lor trebuie să fie de 1,5 la 2.

Dereglarea acestei constante duce la unele perturbări care se manifestă prin: rahitism, tetanie, tulburări de coagulare. Concentrarea calciului în sânge este de 10 mg la sută şi tot ceea ce depăşeşte acest procent ori coboară are urmări patologice nedorite. Metabolismul fosfo-calcic, se face la nivelul intestinului (unde are loc absorbţia), a scheletului (unde se depozitează) şi rinichilor (unde se face excreţia şi retroresorbţia).

Nevoia zilnică de calciu a organismului depinde de vârstă. Astfel, nou-născutului îi trebuie 100-200 mg/kilocorp, după o lună-un an, 50 mg/kilocorp, iar după vârsta de 2 ani nevoia de calciu scade la 17 mg/kilocorp.

Alimentele cele mai bogate în calciu, calculat la 100 g sunt, în ordine, următoarele: lapte de mamă cu 35 mg la 100 ml, lapte praf umanizat 125 mg, unt 16 mg, spanac 87 mg, morcovi 41 mg, fructe 10-40 mg.

Un regim bogat în calciu se compune din: lapte, brânză de vaci, ouă, legume, fructe. Carnea, grăsimile, dulciurile, făinoasele nu reuşesc să acopere necesarul de calciu pentru sănătate.

Pe lângă raportul de 1,5 la 2 (necesar între calciu şi fosfor alimentar) mai trebuie asigurată în cantitate suficientă şi vitamina D2. Fără unul din aceşti trei factori, mereu în echilibru, îşi face loc rahitismul. Tinerele mame ar trebui să supravegheze în permanenţă starea de sănătate îndeosebi a copilului mic. Astfel, stările febrile prelungite, voma repetată, diareea, fac să scadă cantitatea acestui atât de apreciat mineral.

Şi totuşi aportul necesar de calciu va fi stabilit numai de către medicul pediatru, pentru că şi administrarea în exces, poate avea urmări negative.

Dr. VALERIU MANTA

Moda... seducătoare

Pentru această primăvară creatorii „au decretat" că eleganţa trebuie să rezulte din simplitatea modelelor şi a liniei. Se poartă rochii frumos mulate, bluze fine, din mătase sau satin, mantouri trei-sferturi. Toate au o notă accentuată de tinereţe şi sporesc... puterea de seducţie.

Ce oglindeşte CHIPUL TĂU

Fizionomiştii sunt convinşi că există o legătură între temperamentul tău şi felul în care arăţi. În mare, forma feţei poate fi încadrată în 4 categorii: rotundă, pătrată, ovală şi alungită.

Faţa rotundă înfăţişează genul de femeie preocupată de treburile casnice. Foarte ataşată de familie, de copii, ea nu îşi neglijează însă nici camera. Are mare încredere în forţele proprii, este optimistă şi reprezintă o companie căutată de cunoscuţi. Se bucură de un echilibru psihic demn de invidiat şi are o stare tonică ce o insuflă şi celorlalţi. Energia sa este o garanţie a longevităţii. Deşi fire sensibilă, trece cu uşurinţă peste momentele de cumpănă, având puterea să se detaşeze de aspectele negative ale vieţii cotidiene.

Faţa ovală descrie o fire romantică, uşor melancolică, tandră şi pasională. Îi place tot ce este frumos, având înclinaţii artistice, fiind mereu dornică să cunoască cât mai multe şi să încerce experienţe noi. Cu armele proprii poate seduce destul de uşor un bărbat. Foarte sensibilă, impresionabilă poate cădea uşor dintr-o extremă în alta.

Faţa pătrată defineşte o persoană ambiţioasă, cu caracter de luptătoare. Datorită perseverenţei, curajului şi ambiţiei personale ea se face remarcată pe plan profesional. Iubeşte riscul, provocările directe şi este în stare să surmonteze orice obstacol pentru a-şi face o carieră.

Faţa alungită reprezintă o fire pesimistă care percepe realitatea în cele mai deprimante aspecte ale ei. Violenţa, ura, bârfele au dus la o adaptare a unui comportament retras, timid, de aversiune şi respingere a „lumii dezlănţuite". În ciuda părerilor proaste despre societate îşi oferă uşor prietenia celor care au nevoie de sprijin şi îi ajută chiar prin sacrificiul de sine. Nerecunoştinţa oamenilor adânceşte starea de scepticism.

IOANA POPA

Dosarele frumuseţii

Despre PARFUM

Se spune că a fost odată... o „poţiune" magică care putea să împlinească, pentru cel care o folosea, visurile cele mai nebuneşti, atrăgând de partea sa iubiri nebănuite şi îndepărtând demonii. Această „poţiune" poartă în ea toate virtuţile fericirii şi se numeşte „Parfum" (per fumum = prin fum, către divinităţi).

În urmă cu cinci mii de ani, egiptenii foloseau răşini şi uleiuri parfumate la ritualul de îmbălsămare. În antichitate produsele parfumate erau foarte variate, de la pudre parfumate, unguente şi uleiuri parfumate, la răşini înmiresmate. Cea mai apreciată aromă era cea de tămâie-răşină a arborelui Boswellia carterii, care era foarte scumpă.

La greci curăţenia corporală şi parfumarea au fost atributul purificării religioase, baia fiind adesea înlocuită cu ungerea anumitor părţi ale trupului cu uleiuri parfumate.

La romani baia (bucuria „clipei trăite") era parfumată, masorii parfumau şi masau cu uleiuri şi unguente savant preparate. Coafura, hainele, camerele, aşternuturile erau stropite cu parfumuri, uleiul de lampă era aromat în fel şi chip.

O dată cu trecerea veacurilor industria parfumurilor a fost deosebit de bine dezvoltată: Ridicarea Parisului drept centru al modei (mijlocul sec. XIX) va crea premizele dezvoltării parfumeriei. Astfel apar primele parfumuri „franţuzeşti", sofisticate, la început pe bază de tinctură de benzoi, vanilie apoi pe bază de santal, mosc, civeta.

De-a lungul timpului rolul parfumului a crescut într-atât încât poate oferi date nescrise despre noi ca persoane, despre sufletul nostru. Un parfum este compus din trei „note": o „notă pentru cap", o „notă pentru inimă" şi o „notă de fond".

– „Nota pentru cap" este constituită din elemente proaspete, uşoare (ex. lămâia). Aceasta atrage atenţia olfactivă la primul contact. Ea dispare aproximativ după două minute.

– „Nota pentru inimă" este alcătuită din elemente florale, ea este de fapt „tema" parfumului. Ea capătă amploare după dispariţia „notei pentru cap" şi atinge apogeul după aproape o oră.

– „Nota de fond" este compusă cel mai adesea din elemente grele (vanilia) şi este cea mai durabilă; se dezvoltă pe măsură ce se estompează celelalte note.

Materiile prime sunt atât de origine vegetală cât şi animală. Dintre materiile vegetale amintim: angelică, busuioc, balsam de Peru, smirnă, camfor, cedru, chimen, iasomie, cuişoare, lavandă, măghiran, nucşoară, pacjuli, portocală, şofran etc. Dintre cele animale iată câteva: ambră, mosc, castoreum, cineta.

Se pare că simţul olfactiv este cel mai dezvoltat dintre cele cinci simţuri – dar şi cel mai neglijat. În lumea de acum contează cum ne coafăm, cum arată tenul nostru, cum vorbim şi zâmbim, dar şi ce „iz" emanăm pentru a defini în detaliu personalitatea noastră – astfel alegerea parfumului trebuie făcută temeinic ţinând cont de „nimicuri" importante.

Cosmetician NELI PFEIFFER

Pentru dumneavoastră, doamnă

Api Estetic acordă cititoarelor noastre o reducere cu 25% a costului tratamentului cosmetic şi de îngrijire corporală pe baza talonului de mai jos:

TALON nr. 4
Valabil până pe data de: 15 FEBRUARIE 2001

Nume _____
Prenume _____
Doresc un tratament cosmetic la
API-ESTETIC,
Bucureşti, Str. C.A. ROSETTI nr. 31
Telefon: 2113827; 092824212.

REDUCERE 25%

Voaletă şi Dantelă Veche

ILUSTRUL exemplu al femeii fidele

Această povestire, întâmplată (sau nu) acum peste două mii cinci sute de ani într-o familie de evrei exilaţi forţat în Babilon, are un tâlc aparte. Frumoasa Susana, nevasta lui Ioachim, este pândită de doi bătrâni ce vor să-şi satisfacă poftele cu ea. Văzându-se refuzaţi de tânăra femeie, cei doi încearcă să se răzbune, acuzând-o de adulter (pedepsit cu moartea de Legea mozaică) cu un tânăr în grădină, chiar sub ochii lor. Numai că însuşi Creatorul se milostiveşte şi-l trimite pe Daniel („prunc curat, nevinovat") să facă dreptate. Acesta îi întreabă separat pe cei doi „pârâşi" în dreptul cărui copac s-a consumat ipoteticul adulter. Unul răspunde „sub un salcâm", iar celălalt „sub un mesteacăn"... Minciuna pârâşilor a ieşit la iveală, onoarea Susanei rămâne nepătată, iar „pofticioşii" sunt ucişi pentru mărturie mincinoasă... (P.I.)

Gastronomice

Iată câteva reţete rapide, de budinci şi sufleuri oferite, ca de obicei, cititoarelor noastre, de doamna Chereji Clara din Vişeul de Sus.

Budincă de mălai cu brânză de vaci

300 g brânză de vaci, 300 g smântână, 5 ouă, 2 pahare mălai, 1 pahar făină, 1 linguriţă zahăr, 1 linguriţă rasă sare, 1/2 pachet praf de copt, 1 lingură unt.

Se freacă brânza de vaci cu gălbenuşurile puse pe rând, se adaugă smântâna, sarea, zahărul, făina, praful de copt stins cu puţină zeamă de lămâie şi mălaiul cernut. Când totul este bine amestecat, se adaugă albuşurile bătute spumă, încorporându-se uşor. Se ia o tavă potrivită, se unge cu unt, se toarnă compoziţia şi se pune la cuptor circa 30 minute. Budinca este gata când s-a rumenit frumos deasupra şi pe margini. Se serveşte imediat.

Budincă de varză acră cu orez

1 varză potrivită, 2 ceşcuţe ulei, 150 g orez, 200 g smântână, 1 lingură pesmet, piper.

Varza acră se toacă mărunt, se scurge bine şi se călesteşte uşor în ulei. Orezul se fierbe separat. Se ia o cratiţă, se unge bine cu ulei sau unt, se tapetează cu pesmet, apoi se aşază un strat de varză, un strat de orez, presărat cu piper şi puţin pesmet, apoi iar un rând de varză. Deasupra se stropeşte cu ulei şi se toarnă smântâna. Se pune budinca în cuptorul încălzit în prealabil şi se ţine la foc potrivit până este coaptă bine şi frumos rumenită, aproximativ 25-30 minute.

Sufleu cu ouă fierte

6 ouă, 1 lingură făină, 50 g unt, 500 ml lapte, 1 ceapă, 1 morcov mic, 2 albuşuri, 1 lingură caşcaval ras, sare, piper.

Ouăle se fierb cleioase, se curăţă de coajă şi se aşază într-o formă unsă cu unt, fără să se atingă între ele. Separat se prepară un sos alb din 25 g unt, făină şi lapte fierbinte. În acest sos se pune ceapa tocată foarte mărunt şi morcovul ras pe răzătoarea cu găuri mici, lăsând să fiarbă împreună aproximativ 30 minute. Se ia cratiţa de pe foc, se lasă amestecul să se răcească, se trece printr-o sită, se sărează, se piperează, apoi se adaugă 2 albuşuri bătute spumă. Compoziţia astfel obţinută se toarnă peste ouă, se presară cu caşcaval ras şi se pune în cuptor, la foc potrivit, să se rumenească uşor. După aproximativ 15 minute este gata. Se serveşte imediat.

Supă de ficat

1/4 kg de ficat, 2 cepe, ulei, 1 ou, pătrăţele de pâine albă prăjită.

Se călesc în ulei 2 cepe tocate împreună cu ficatul. Se lasă în sucul propriu la cald acoperind cratiţa. După răcire se trece totul prin maşina de tocat carne şi se lasă la fiert 1/2 oră. În castronul pentru supă se bate un ou şi se adaugă încet supa. Se serveşte cu pătrate de pâine prăjită.

Gogoşi din şvaiţer

4 albuşuri, 250 g şvaiţer, untură pentru prăjit.

Se bat albuşurile şi se amestecă cu şvaiţerul ras. Cu mâna pudrată cu făină se fac gogoşi de mărimea unei nuci şi se rumenesc în untură multă, clocotită. Se servesc fierbinţi.

Pagină realizată de **ECATERINA BĂTRÂNEANU**

Remedii naturiste

CEAI CONTRA BALONĂRILOR INTESTINALE

Ceaiul se prepară din frunze de mentă, fructe de fenicul, rizomi de obligeană şi busuioc. Uleiurile volatile din aceste plante cresc secreţia gastrică, ajutând la normalizarea digestiei. Cantităţile folosite sunt: o linguriţă de frunze de mentă, una de busuioc, una de rizomi de obligeană şi 3-4 fructe de fenicul la 300 ml de apă clocotită (se face infuzie). Se bea împărţit în trei doze, după mesele principale.

CEAI HEPATIC

Planta folosită în această reţetă din medicina populară este rădăcina de cicoare. Ceaiul are efecte benefice asupra unei palete mai largi de boli: hepatite cronice evolutive, hepatite cronice stabilizate, dischinezii biliare, constipaţii cronice, acnee, furunculoză. Uleiul volatil şi celelalte substanţe active din plantă au acţiune colagogă şi coleretică şi totodată cresc peristaltismul intestinal.

Două linguriţe de plantă se fierb în 200 ml apă timp de 5 minute, apoi se lasă să se limpezească. Se bea o treime din cantitate pe stomacul gol dimineaţa, iar restul în două reprize, înaintea meselor principale.

În cazul acestui ceai există o contraindicaţie: afecţiuni acute hepato-biliare.

Alimentaţia trebuie să ţină seama de vârstă

Perioada dintre 30 şi 45 de ani este considerată cea mai activă pe parcursul unei vieţi: activitatea profesională, obligaţiile familiale, grija pentru copii, relaţiile sociale nu lasă aproape nici un moment de răgaz. Pentru a face faţă ritmului accelerat al vieţii cotidiene, adultul sare peste micul dejun sau îl expediază în câteva minute, se mulţumeşte cu o aşa-zisă masă de prânz improvizată pe unde apucă şi se năpusteşte cu adevărat asupra mâncării seara târziu, după încheierea ultimelor sarcini de serviciu şi din casă. Neglijenţele şi erorile datorate cursei contra cronometru din această etapă de viaţă îşi spun cuvântul asupra sănătăţii, mai întâi în surdină, apoi sonor. Stresul este suveran, în timp ce sedentarismul şi alimentaţia dezechilibrată îşi fac de cap. Acumularea de

kilograme peste greutatea normală, oboseala, proasta dispoziţie, iritabilitatea, depresia sunt primele semne că lucrurile nu stau cum ar trebui.

LA 30 DE ANI

cursa contra cronometru!

Ce trebuie să conţină alimentaţia zilnică?

➪ ***Hidraţi de carbon (glucide complexe),*** principala sursă de energie pentru toate funcţiile corpului uman. Produsele din cereale, pastele făinoase, orezul, cartofii, leguminoasele... pot fi considerate alimente „dopante" din punct de vedere energetic, cu efect pozitiv atât asupra activităţii fizice, cât şi nervoase.

➪ ***Alimente bogate în fier.*** Ficatul şi carnea de vacă, ouăle, tonul, drojdia de bere, soia, susanul, polenul, fasolea albă, grâul, migdalele, năutul, nucile, spanacul etc. sunt adevărate mine de fier, element care susţine activitatea fizică şi intelectuală intensă, mare consumatoare de oxigen (fierul conţinut în globulele roşii captează oxigenul şi îl transportă la fiecare organ).

➪ ***Calciu.*** Produsele lactate, legumele (varza în special), apa minerală etc. sunt surse de calciu indispensabil menţinerii unui capital osos în bună stare.

➪ ***Vitamina C.*** Este un stimulent general, ideal pentru omul deosebit de activ. Iarna îndeosebi, consumul unui gram pe zi de vitamina C contribuie la consolidarea sistemului imunitar. Un sfat adresat în special fumătorilor!

➪ ***Ceai şi suc de roşii.*** Ca şi supa sau apa normală sau minerală, ceaiul şi sucul de roşii constituie o sursă care poate completa în mod fericit necesarul zilnic de lichide (aproximativ 2 litri). În plus, acestea au calităţi antioxidante şi meritul de a tăia senzaţia de foame dintre două mese principale, înlăturând tentaţia de a ronţăi produse cu un conţinut prea mare de zahăr sau grăsimi.

Inamicii principali:

➢ ***Dulciurile.*** Prăjiturile, bomboanele, sucurile îndulcite cu zahăr etc. sunt produse „dopante" artificiale pentru organism. Acestea oferă un impuls energetic de scurtă durată, după care se instalează din nou oboseala. În plus, stimulează secreţia de insulină, favorizând pofta de mâncare şi creşterea în greutate.

➢ ***Tutunul.*** Stresul îi determină adesea pe fumători să sporească numărul ţigărilor fumate, iar pe nefumători să încerce această „metodă de relaxare". Riscurile asumate prin practicarea fumatului sunt arhicunoscute.

Dr. ANDREI ONU vă răspunde

PLÂNSUL CU SPASME, LA COPIL

MARIANA GEORCIU din Bucureşti. *Nu e cazul să vă faceţi gânduri atât de negre şi nici să intraţi în panică. În cursul unei crize de furie puternică, provocată de un refuz sau de o emoţie, unii copii (între 6 luni şi 3-4 ani, mai rar până la 6 ani), plâng până îşi blochează respiraţia, devin „vânăt-albaştri" şi dau senzaţia că se sufocă. În faţa acestei imagini, părinţii intră în panică, gândindu-se la ce poate fi mai rău. Se reped să ia copilul în braţe, să-l scuture, să-l mângâie, să-l sărute, să-l implore să se liniştească..., ceea ce e mai rău, căci copilul simte slăbiciunea părintelui, profită de ea şi continuă cu o mai mare forţă plânsul cu spasme. Pediatrii recomandă în primul rând cel mai mare calm posibil din partea părinţilor. Când copilul e mic, în momentul crizei se lasă din braţe şi i se tamponează faţa (obrajii în special) pentru a-l ajuta să-şi reia respiraţia normală. În câteva minute, se calmează, devine uşor apatic, apoi revine la normal.*

CE ESTE SILICONUL?

TINA G. din Urziceni. *Siliconul este o substanţă formată din uleiuri de sinteză derivate ale siliciului – un mineral care se găseşte în cantităţi mici oriunde în natură. Siliconul are o extraordinară capacitate de extensie: aplicat pe piele, se întinde de la sine pe o suprafaţă mare, formând o peliculă cu o consistenţă foarte fină, care protejează epiderma de diverşi factori de agresiune externă (cum ar fi soarele, gerul etc.). Nu întâmplător, siliconul e foarte mult folosit în industria cosmetică, în elaborarea diferitelor produse (creme, farduri, şampoane, geluri pentru duş, balsam pentru corp sau pentru păr etc.). Folosit ca produs de uz extern, este perfect tolerat de organismele cele mai sensibile, dovadă că e utilizat şi într-un mare număr de produse destinate copiilor. Nu trebuie să aveţi nici o rezervă în privinţa lui când îl întâlniţi în reţeta vreunui produs de igienă personală sau cosmetic.*

Pagină realizată de **AURORA POPESCU**

FOAMEA de... curiozităţi

◆ *Bucătăria japoneză se remarcă printr-o utilizare foarte chibzuită a alimentelor, risipa fiind practic necunoscută. De secole există obiceiul ca fiecare gospodină să nu aducă în casă mai multe alimente decât are nevoie pentru o singură zi. De aceea, multe preparate sunt pregătite chiar în magazinele alimentare, care sunt dotate în acest scop cu plite publice. Multe dintre acestea sunt încălzite cu apă termală.*

❖ *Încă din timpurile preistorice moluştele au fost folosite ca sursă de hrană. Omul de Neanderthal se hrănea cu scoici marine, iar cochiliile erau păstrate pentru a fi transformate în podoabe (coliere, brăţări), talismane, obiecte decorative sau de cult.*

◆ *Glicina, plantă cu flori foarte frumoase şi folosită în industria farmaceutică sau cosmetică, are totuşi frunze otrăvitoare.*

❖ *Primii europeni consumatori de cacao au fost conchistadorii lui Hernando Cortes, sosiţi pe pământul mexican pentru a cuceri imperiul aztecilor. Aceştia considerau arborii de cacao drept sacri, folosindu-le seminţele ca monedă de schimb şi la prepararea unei băuturi mult apreciate. Introdusă în 1520 în Spania, sub formă de bulgări şi tablete, apoi în Ţările de Jos, aflate sub dominaţia spaniolă, a fost întrebuinţată în primul rând ca medicament.*

◆ *Când o ciupercă creşte (fie ea comestibilă sau otrăvitoare), exercită o presiune cu atât mai mare cu cât rezistenţa este mai sporită. Astfel s-au văzut ciuperci spărgând asfaltul.*

FRUCTELE ŞI LEGUMELE – antidot pentru cancer

Numeroase studii internaţionale privind rolul substanţelor naturale asupra sănătăţii au demonstrat că legumele şi fructele au un indubitabil rol protector faţă de riscul de apariţie a cancerelor la femei (de sân şi de ovare). Cercetările, întreprinse pe segmente extinse de populaţie aparţinând unor zone geografice diferite, cu obiceiuri alimentare diferite, au evidenţiat faptul că marii consumatori de produse vegetale se confruntă mai rar cu neoplasmele. De exemplu, riscul de cancer de sân este de două ori mai mic la populaţia asiatică, consecventă consumatoare de soia. Explicaţia? Produsele vegetale conţin un hormon natural (fito-estrogen), capabil să inhibe proliferarea celulelor canceroase. Totodată, acest hormon este implicat în echilibrarea activităţii hormonale a organismului femeii. Astfel, pe măsură ce cantitatea de estrogeni creşte în organism, fito-estrogenii evacuează surplusul. În schimb, în cazul carenţei de estrogeni în organism, fito-estrogenii suplinesc funţiile hormonilor absenţi. De asemenea, cercetările au demonstrat rolul benefic al fito-estrogenilor asupra endometrului (mucoasa de pe faţa internă a uterului), asupra glandei mamare, precum şi asupra producţiei de mucoasă vaginală.

„Cum să-mi controlez panica?"

Corespondentul nostru Liviu T. din Slobozia a trăit tragedia pierderii tatălui său, şi, pe acest fond, în viaţa de toate zilele, se confruntă cu puternice manifestări de emotivitate şi puseuri de teamă care ajung până la adevărate accese de panică.

– Dragă Liviu, pierderea unui părinte este o încercare foarte grea pentru oricare dintre noi. La fiecare dintre părinţi – mamă şi tată – ne raportăm în mod diferit, şi în funcţie de sexul pe care îl avem noi înşine. Pentru tine, faptul că te-a afectat atât de puternic moartea tatălui, adică a părintelui de acelaşi sex, ne poate duce cu gândul că te-ai identificat cu el de-a lungul vieţii, într-un fel sau în altul, iar acum te temi că dacă el a murit în urma unei boli, ţi se va întâmpla şi ţie exact acelaşi lucru. Dar fiecare om are drumul său în viaţă, destinul său şi nu poţi să te bazezi pe genul de raţionament pe care l-am descris mai sus. Pe de altă parte, eşti conştient că reacţionezi exagerat, că teama care te-a cuprins nu are legătură cu realitatea, ceea ce au confirmat de altfel şi examenele medicale, iar acum ţi-e frică de ce o să spună ceilalţi, să nu te ridiculizeze. Oricât ar părea de ciudat, exact faptul că te concentrezi asupra a ce ar spune ceilalţi dacă te-ar vedea într-un moment de panică, îţi întreţine teama iniţială de boală şi atacurile de panică pe care le faci. Am să încerc să-ţi descriu ce se întâmplă într-un atac de panică, pentru a te putea ajuta şi singur la nevoie.

În momentul în care începe să-ţi bată inima mai tare din diferite motive, probabil obiective, sau când te afli într-un loc sau într-o împrejurare când ai mai păţit aşa ceva, apare dintr-o dată gândul că ceva nu este în regulă; devii mai atent decât în mod normal la simptomul respectiv, iar acesta se amplifică, din cauza atenţiei tale sporite. Atunci apare frica, iniţial de boală, apoi, după un număr de atacuri de panică, de atacul în sine, de a nu te face de râs, de a nu-ţi pierde controlul în faţa unor oameni străini etc. Frica îţi intensifică mai mult simptomul şi apar şi alte simptome care însoţesc de obicei o stare de teamă, ca accelerarea pulsului, palpitaţiile etc. – tu le ştii mai bine. Atunci îţi creşte frica şi cercul vicios continuă, până când, dintr-un motiv sau altul, atacul se opreşte şi totul reintră în normal. Dar tu rămâi cu teama că se va mai repeta şi altă dată, şi poate că atunci va fi mai rău. Nu este niciodată mai rău, dar asta trebuie să te convingi singur, şi nu numai atât, trebuie să înveţi să-ţi controlezi atacul.

Gândeşte-te la ce ţi-am scris şi încearcă să identifici fiecare pas în ceea ce ai trăit tu. Dacă se mai repetă stările respective, încearcă să-ţi dai seama pe loc ce se întâmplă. Dacă te concentrezi asupra observaţiei şi nu asupra fricii, poţi să-ţi păstrezi controlul. Asta nu se va realiza neapărat la primul atac, dar cu timpul vei învăţa să o faci. Sfatul meu este să urmezi totuşi şi o psihoterapie, chiar dacă problema ta va părea că s-a rezolvat, pentru că eu cred că există cauze mai profunde care nu pot dispărea printr-un simplu exerciţiu de atenţie. Sănătate şi succes!

Rubrică realizată de **MIHAELA DOROBANŢU**

Denumiri populare ale plantelor medicinale

Cruşin – lemn câinesc, pasachină, paţachină, sălbiş, salbă moale, spinul cerbului

Dud – agud, cirici, frăgar, iagod

Fenicul – anason dulce, anason nemţesc, chimen dulce, fincean, hanus

Frag – fragi de pădure, frăguţă

Gălbenele – călinică, filimică, ochi galben, rujuliţă, şosioară

Ghinţură galbenă – inţură, fierea pământului, ghimbere de munte, inţură galbenă, strigoaie, ţintură

Hamei – amei, himei, măiugă, mămăligă, tofolean

Iarbă mare – alaut, homan, iarbă neagră, ochiul boului, omac, omag, smântânică

CREIERUL, CONTINENT NECUNOSCUT

De ce ne recunoaştem

CHIPUL ÎN OGLINDĂ?

Întrebările aparent banale necesită răspunsuri adesea dificile, controversate. Aşa se întâmplă şi-n acest caz. Doar de câteva decenii neurologii ştiu că memorarea propriului chip sau al unei persoane cunoscute este o foarte complexă problemă.

A UITA CUM ARĂŢI. Ca în majoritatea maladiilor neurofuncţionale, a fost nevoie de un accident pentru a identifica o nouă şi bizară anomalie cerebrală. După un traumatism al emisferei drepte, pacienţii nu se mai recunoşteau în oglindă. Puteau descrie ce văd, puteau estima vârsta şi sexul, dar... nu se recunoşteau! Nici pe ei, nici persoanele familiare lor. Practic, pe nimeni din jur.

Aşa a fost descoperită maladia numită *prosopagnozia* (de la grec. prosopon = înfăţişare şi agnosia = ignoranţă). Cele mai recente studii îi definesc pe prosopagnozici ca pe nişte „deficitari în recunoaşterea fizionomiei". Trebuie menţionat că obiectele înconjurătoare rămân pentru ei perfect identificabile. Care ar putea fi discretul şi complicatul mecanism cerebral prin care, după o anume leziune, bolnavii uită selectiv doar fizionomiile, începând cu a lor?

O CONTROVERSĂ ÎNCĂ NEREZOLVATĂ. La ora actuală, există două ipoteze privind modul cum creierul stochează în memorie chipul cuiva. Prima teorie este numită (ironic de către preopinenţi) *„celula-bunică"*. Adepţii ei susţin că pentru fiecare chip există un fel de unitate de memorie, în care se înmagazinează principalele trăsături ale feţei. Conform acestei concepţii, atunci când ne privim în oglindă, invariantele trăsăturilor sunt identificate aproape instantaneu. Mecanismul „celulei-bunică" este deconectat de la informaţiile privind numele şi biografia persoanei privite, de aceea ar trebui să avem într-o anume regiune a emisferei drepte toate „fişele" cunoscuţilor, începând cu noi înşine.

A doua teorie privind prosopagnozia este mult mai elaborată şi se numeşte *„combinaţia atributelor faciale"*. Aceasta postulează că fizionomia nu este altceva decât o sumă de unităţi specifice (atribute) privind fiecare element (ochi, nas, buze etc.), fiecare având un corespondent în anumite „frecvenţe spaţiale" generate de dimensiuni, culoare, geometrie spaţială. Creierul analizează şi recompune toate atributele feţei, pas cu pas. Fenomenul se petrece ca o ieşire treptată din ceaţă a tuturor elementelor ce alcătuiesc fizionomia. Frecvenţele joase sunt decisive, iar acestea sunt decelate o dată cu avansarea în vârstă. Sugarii nu receptează încă aceste frecvenţe, ei recunosc mama doar prin miros şi glas. Ulterior îşi vor întipări în minte şi figura ei. Desigur, aceste informaţii sunt cele elementare, explicaţiile ştiinţifice fiind mult mai ample şi deseori contradictorii. Dar se pare că, ajutaţi de programe-expert, adepţii „combinaţiei atributelor faciale" sunt mai aproape de a explica prosopagnozia.

„COPIII" LUI DARWIN

La finele Oligocenului, acum 24 de milioane de ani, îşi trăia ultimele zile pe teritoriul Europei aşa-numitul CAL-GORILĂ. Această uluitoare vieţuitoare „inter-specie" – *Calicoterul* – avea posibilitatea să stea în echilibru pe membrele inferioare, iar cele superioare erau alungite, foarte mobile şi prevăzute cu gheare rotunde, propice apucării fructelor şi crengilor. Pe spate avea dungi asemănătoare calului-zebră.

Tot în perioada Oligocenului (acum 37-24 milioane de ani), modificările climatice din nordul Europei şi Asiei au condus la apariţia şi dezvoltarea rinoceridelor. Mamiferul ierbivor din imagine este un RINOCER-MAMUT LÂNOS. Avea un corp imens, membre scrute iar pe cap trimfa un unic corn uriaş de un metru lungime.

TRADIŢII

BISERICA RUSĂ

cu 21 de bulbi

În nord-vestul Rusiei, în zona în care Marea Albă se uneşte (printr-un canal navigabil) cu Lacul Onega, vechea tradiţie ortodoxă rusă impunea arhitecţilor şi constructorilor un stil cu totul aparte: lăcaşul Domnului trebuia să aibă cât mai multe cruci, plantate în vârful cât mai multor bulbi confecţionaţi din lemn de fag şi aşezaţi pe mai multe nivele, într-o simetrie perfectă. Puteţi admira în fotografie o biserică având un număr record de bulbi, şi anume 21 (la vedere sunt doar 16). Aceasta a fost realizată în secolul XIX, pe insula Kizli a Lacului Onega.

O INIŢIATIVĂ INCREDIBILĂ

Cea mai mare bibliotecă genealogică din lume

A „identifica" toţi oamenii care au trăit pe Pământ, de la Potopul biblic şi până-n prezent, adică aproximativ 67 de miliarde de persoane! Iată care este sisifica activitate a cercetătorilor din cadrul cultului mormonilor, începând cu anul 1938. Intelectualii acestui cult (înfiinţat de vizionarul Joseph Smith în 1827, la New York) sunt răspândiţi în toate continentele şi, cu acceptul marilor arhive din diverse ţări, copiază pe microfilme datele biografice din cele mai vechi timpuri, stabilind arbori genealogici pornind, ca şi-n Vechiul Testament, de la capii de familie.

Până-n prezent, mormonii au acumulat nu mai puţin de 1874500 de bobine de microfilme, arhivate din 370 de centre ale lumii. Echivalentul în cărţi de câte 300 de pagini fiecare este de 5 milioane de volume! Numai în Franţa (ţară unde există arhive de stare civilă foarte bine puse la punct), din 1958 şi până-n 2000, au strâns 77 de mii de microfilme. Toate înregistrările sunt centralizate într-un buncăr special săpat în granitul unui canion din Salt Lake City (SUA).

Pentru a înţelege această muncă ce sfidează temeinic imposibilul, trebuie cunoscute câteva date esenţiale despre doctrina mormonilor - expusă în cartea „Biserica lui Iisus şi a sfinţilor zilei de apoi", a lui Smith. Împrăştierea locuitorilor lumii după încetarea lucrului la Turnul Babel (şi „amestecarea limbilor") ar fi avut drept consecinţă şi popularea Americii cu neamul semit al „iaderiţilor". Al doilea mare reper al teoriei mormonilor este înfăţişarea lui Iisus după Înviere în America, în sânul urmaşilor iaderiţilor (apariţie ipotetică şi discutabilă, având în vedere textele canonizate de Părinţii Bisericii creştine în Noul Testament). Toate aceste idei provin din citirea unor tăbliţe descoperite de Smith într-un loc secret, aflat de el printr-o „sfântă viziune". Deci Biblioteca genealogiei umanităţii este, practic, tentativa de a demonstra că mormonii au fost creştinaţi de Iisus în America, în paralel cu procesul de creştinare a popoarelor unde au propovăduit ucenicii Mântuitorului. Despre succesul acestei întreprinderi e prea devreme să ne pronunţăm (menţionăm, ca dată certă, că Joseph Smith a murit linşat în 1844, în statul Illinois, pentru că promova poligamia; ulterior, această practică a fost abandonată).

MONUMENT

al micro-organismelor decedate!

În faţa unui centru de cercetări biomedicale din Kyoto, Japonia, a fost dezvelit un monument unic în lume. Oamenii de ştiinţă de aici au adus un omagiu miliardelor de... micro-organisme „hărţuite şi decedate" în timpul nenumăratelor experienţe de laborator, în ultimele trei decenii. Pentru salvarea şi ameliorarea unor vieţi omeneşti, respectivele micro-organisme „şi-au dat viaţa la datorie"... Specialiştii din Kyoto au ales doi bolovani – pe care nu i-au fasonat deloc –, drept soclu, celălalt drept „piatră funerară"; pe aceasta din urmă sunt gravate două ideograme ce sintetizează recunoştinţa pentru contribuţia „cobailor" invizibili la dezvoltarea medicinii.

Pagină realizată de **PAUL IOAN**

Ştiinţa şi Biblia

CÂNTAREA CÂNTĂRILOR

„baladă în proză"

Istoricii şi filologii – cercetători ai Bibliei din numeroase şcoli filosofice europene apărute după Renaştere – s-au întrebat ce caută printre Cărţile canonizate ale Vechiului Testament o poveste de dragoste. Este vorba de *„Cântarea Cântărilor"* (nume dat de reformatorul Luther vechiului text intitulat „Cartea lui Solomon"). Întrebare legitimă, căci în cele 117 versete nu apare deloc numele lui Dumnezeu şi nu are nici o nuanţă pilduitor-doctrinară! Mai mult, conţinutul reflectă exclusiv iubirea nepământească dintre păstoriţa Sulamita şi păstorul Solomon (nu regele), în care tandreţea copleşitoare este exprimată printr-o avalanşă de epitete şi comparaţii preluate din peisajul bucolic specific zonei. Secretul prezenţei iubirii dintre bărbat şi femeie, fără nici o tangenţă cu Divinitatea, constă în interpretarea alegorică dată de rabinul Akiba (50-132 d.Ch.), care, sedus de frumuseţea poemului, a interpretat acea iubire ca pe ataşamentul dintre poporul iudeu şi Dumnezeu. Părinţii Bisericii creştine au preluat această explicaţie şi iată că şi azi ne putem desfăta

cu această „baladă în proză".

Dar pentru istorici mai există un element foarte important al acestei încântătoare Cărţi biblice. Este vorba de procesul de elenizare a Orientului Mijlociu, o dată cu cuceririle lui Alexandru Macedon (după anul 334 î.Ch.). „Cântarea cântărilor" se individualizează şi prin cultul frumuseţii trupului uman, specific artiştilor greci cu care cărturarii evrei ai secolului IV î.Ch. au avut primele contacte directe. „Filosofia plăcerii" (epicurianismul şi hedonismul) nu exista în nici un text canonizat al Vechiului Testament, iar „Cântarea Cântărilor" este în fapt şi un imn adus armoniei trupeşti a tinerilor îndrăgostiţi. „Perfecţiunea" corpului aduce aminte de statuile greceşti reprezentând nuduri de bărbaţi (atleţii făuriţi de Policlet şi Myron) şi de femei (Praxiteles). Influenţa greacă permite, în consecinţă, şi datarea Cărţii în discuţie, spulberând ipotezele conform cărora acest poem în proză ar fi mult mai vechi... Prin „Cântarea Cântărilor", rigoarea textelor biblice parcă face o „pauză de respiraţie", dându-ne prilejul să inhalăm mireşmele de nard, rodii, scorţişoară, mirt, aloe, smochini, şofran, crini, mandragore, mere şi struguri...

Şobolanii şi puricii au adus

CIUMA!

Dr. VADIM NESTEROV

Ambele vietăţi sunt incluse în răspândirea şi menţinerea unei teribile boli umane – ciuma. Ciuma sau pesta îşi are originea în Asia şi Africa. S-a extins în Europa mai mult din Asia Mică şi din nordul Africii prin migrările de rozătoare, prin intermediul caravanelor şi al corăbiilor cu mărfuri invadate de şobolani şi purici. Ciuma, cu imensele pierderi umane, este menţionată înainte de era noastră. În anul 980 î.e.n., boala a cauzat moartea a 50000 de filisteni, pierderi menţionate şi în textele biblice. În jurul anului 500 au murit de ciumă numai în Roma o jumătate din populaţie, iar în Bizanţ – 10000 de oameni.

Cifre impresionante privind pierderi umane s-au înregistrat în epidemia din anii 1346-1353 când au murit în Europa 25 de milioane de oameni şi în Extremul Orient de unde s-a extins, 13 milioane de oameni. Moartea neagră, cum a mai fost numită boala, s-a extins în cei 7 ani aproape pe tot globul pământesc determinând pierderi umane de 40 de milioane. Boala nu s-a semnalat în această perioadă în Scoţia, Islanda şi Groenlanda.

În 1538 în urma a numeroase focare de ciumă şi a imenselor pierderi umane are loc la Constantinopol un prim consiliu internaţional în care se hotărăşte organizarea obligatoriu a carantinelor şi cordoanelor sanitare privind circulaţia persoanelor şi a mărfurilor provenite din Asia şi Africa, măsuri aplicate de Veneţia din anul 1422. Măsurile luate au contribuit totuşi la restrângerea arealului bolii în Europa. Tragedia de la Verona ‚Romeo şi Julieta, se datorează restricţiilor de circulaţie impuse în urma unei epidemii de ciumă înregistrată în Italia. O altă mare epidemie de ciumă cu importante pierderi umane se menţionează în 1898 în China şi în Indiile Britanice, care a evoluat până în 1920 şi s-a finalizat cu moartea a 10 milioane de oameni. Stadiul ştiinţei din acea perioadă nu a putut stabili că la baza acestor imense pierderi umane stau două vietăţi – puricele şi şobolanul. Ultimul era totuşi suspectat!

Descoperirea antibioticelor – streptomicina – a permis şi tratarea oamenilor bolnavi de ciumă. În epidemia din 1947, înregistrată pe glob cu 80000 de îmbolnăviri umane, 40000 au fost tratate. Descoperirea insecticidelor de contact au eliminat din ciclul bolii principalul intermediar – puricele – al microbului de la rozătoare la om.

Astăzi focarele de ciumă umană apar sporadic şi mai mult în zonele endemice din Africa şi Asia unde determină şi reduse pierderi umane. Europenii ce se deplasează în aceste zone sunt supuşi obligatoriu vaccinării preventive pentru protejare de ciumă, de această teribilă boală din trecut.

Lumile de dincolo de lume

Pentru ŢARA MU timpul s-a oprit

Cum arăta ţara-mamă a tuturor popoarelor lumii acum mai bine de 12 milenii? Un popor ajuns la un înalt nivel de iluminare şi civilizaţie, oameni frumoşi, de rasă albă, navigatori pricepuţi şi îndrăzneţi ale căror flote parcurseseră oceanele lumii în întregimea lor. Mari arhitecţi îşi ridicaseră în piatră case şi palate impunătoare. Sculptau monumente impunătoare. În ţara Mu se aflau şapte centre importante ale religiei, ştiinţelor, erudiţiei. Pe lângă ele, alte nenumărate oraşe şi aglomerări omeneşti. La gurile râurilor ei construiseră porturi importante de unde plecau, încărcarte de mărfuri şi negustori, navele porneau spre mările lumii. Ţara Mu era un mare centru al civilizaţiei mondiale – restul lumii nu era decât o vastă colonie. Şi când această formidabilă civilizaţie, această naţiune ajunge la zenitul puterii sale, are loc lovitura. Când toată lumea nu se gândea decât la cât de frumos se prefigurează viitorul, un cataclism cumplit vine să distrugă totul. Într-o noapte, zgomote surde se fac auzite din adâncimile insondabile ale pământului. Partea sudică a ţării Mu este zguduită de puternice mişcări telurice. Incredibile erupţii vulcanice revarsă foc şi cenuşă peste monumente şi temple construite pentru a dura o veşnicie. Teritoriul fiind un imens platou, lava vulcanică nu se scurge, ci se acumulează. Piramide ale morţii încep să se formeze în locul templelor. Apoi – linişte. Pământul nu se mai cutremură, vulcanii îşi încetează erupţia. Oamenii, mândri locuitori ai ţării Mu, îşi învinge frica şi reiau viaţa aproape de la zero. Oraşele distruse sunt reconstruite. Viaţa reîncepe. Şi continuă.

Generaţii după generaţii se succed şi redau ţării Mu strălucirea cu care se obişnuiseră strămoşii lor. Nenorocirea, cataclismul care îi lovise, era de domeniul trecutului. Uitarea se aşternuse peste tragedia care îi lovise. Şi, dintr-o dată totul reîncepe.

„Întreaga ţară se cutremura, se ridica, lovea ca valurile oceanului. Pământul tremura ca frunzele copacilor în furia furtunii. Templele şi palatele se prăbuşeau. Din oraşe nu mai rămăseseră decât ruine..."

Aceste cuvinte nu sunt rodul imaginaţiei vreunui scriitor mai mult sau mai puţin apocaliptic contemporan – ele sunt fragmente din cele trei scrieri menţionate anterior: Manuscrisul Troano şi Codex Cortesianus, amândouă texte maya, şi textul care ne este cunoscut ca Documentul de la Lhassa.

Şi lucrurile nu aveau să se oprească aici. Nenorocirea care revenea în ţara Mu avea de gând să desăvârşească ceea ce lăsase neterminat cu câteva generaţii mai devreme. O dată cu pământul care se ridica, focurile infernului izbucneau din adâncuri, ridicându-se până la cer. Totul devine un rug fără sfârşit. Apoi un fum des a acoperit totul. După care apele au venit să dea lovitura de graţie: un val uriaş a măturat de pe faţa lumii ultimele oraşe care mai rezistaseră şi ultimii oamenii. Pentru ţara Mu, timpul se oprise.

MIHAELA DOROBANŢU

La răscruce de drumuri

IRINA STOICA

Dacă Turnul Eiffel şi catedrala Notre Dame sunt simboluri ale Parisului, dacă gândindu-ne la acest oraş muzeu îţi vin automat în minte Luvrul şi Domul Invalizilor, există un loc în această străveche capitală unde se întretaie toate drumurile care duc spre aceste minunăţii. Este vorba despre una dintre cele mai cunoscute pieţe pariziene „Place de la Concorde". De aici poţi intra în Grădinile Tuileries, de aici poţi porni pe Rue de Rivoli spre Piaţa Bastiliei şi tot de aici, în partea opusă, poţi vedea traversând Sena unul dintre cele mai minunate poduri, Podul Alexandru al III-lea cu faimoasele sale statui aurite.

Amenajată între 1757-1759 după desenele lui Jaques-Ange Gabriel, piaţa a fost iniţial dedicată lui Ludovic al XV-lea a cărui statuie ecvestră se afla în centru. Această operă a lui Buchardon şi Pigalle a fost dărâmată în timpul revoluţiei din 1789, în locul ei înălţându-se ghilotina pe care au fost executaţi printre alţii, Ludovic al XVI-lea, Maria Antoaneta, Danton şi Robespierre.

Ea a devenit Place de la Concorde (Piaţa înţelegerii / împăcării) în 1795. Aspectul său actual se datorează în cea mai mare parte eforturilor arhitectului Hittorf. În centru se află acum obeliscul egiptean provenind din Luxor, oferit în 1831 de Mehmet-Ali lui Ludovic-Filip. Montat în 1836, are 23 m înălţime şi este acoperit de hieroglife evocând faptele glorioase ale faraonului Ramses al II-lea. Opt statui, reprezentând principalele oraşe din Franţa, decorează această piaţă mărginită de două palate cu coloane corintiene adăpostind Ministerul Marinei şi Hotelul Crilllon.

Ceea ce sporeşte în mod deosebit farmecul acestui loc sunt cele două fântâni arteziene, construite după modelul celor din Piaţa Sf. Petru din Roma. Realizate de acelaşi arhitect Hittorf între 1836-1846 ele încadrează obeliscul şi sunt concepute cu mai multe cupe. Ele sunt împodobite cu statui alegorice reprezentând în general apa şi zeităţi ale ei, multe dintre ele fiind aurite. Puţine locuri din lume degajă aceeaşi fascinaţie magică în fiecare clipă. Mulţimea magazinelor de suveniruri este permanent asaltată de turişti iar grădinile din apropiere te îmbie cu umbra lor răcoroasă. Noaptea, lumina revărsată din zeci de lampadare creează un climat ireal şi feeric făcându-te să te simţi cu adevărat în inima Oraşului-Lumină.

NAUFRAGIUL insulei Takuu

DORIN MĂRAN

Atolul pe care trăieşte populaţia Takuu de origine polineziană ar putea fi înghiţit de ape peste câteva luni. Fără ca locuitorii săi să aibă vreo şansă de a-şi găsi un alt loc de vieţuire.

Atolul Takuu face parte dintr-un grup de câteva insule mici care se află într-o zonă cu o importantă activitate vulcanică şi seismică. Atolul Takuu s-a format dintr-un vulcan submarin şi în ultimii ani acesta a început să fie înghiţit de ape scufundându-se cu aproximativ 20 cm pe an. Locuitorii insulei au încercat

să înfrunte ameninţarea apelor oceanului ridicând ziduri de corali pe ţărmuri. Un gest disperat şi zadarnic. Cu toate că e situată în Melanezia, insula adăposteşte o populaţie polineziană care a plecat din insulele americane Samoa în 1896 şi s-a aşezat aici după ce populaţia localnică fusese distrusă în urma unei epidemii. Astăzi în insulă mai trăieşte o comunitate de 400 de indivizi care supravieţuieşte din pescuit şi din cultivarea unui tubercul numit taro. Câteva sute de membri au părăsit în ultimii ani insula dar ultimii rezidenţi nu au nici o şansă să emigreze. Anul trecut emisarii Armatei revoluţionare din insula Bougainville au încercat să-i liniştească pe localnicii Takuu, promiţându-le găzduire pe insula lor după ce vor putea obţine independenţa acesteia. Ceea ce deocamdată e imposibil. Oricum „paradisul" oferit de emisari nu e altceva decât o carieră de piatră dezafectată unde n-ar fi avut nici o şansă de supravieţuire. Deocamdată nu există nici o soluţie. Peste câteva luni atolul ar putea fi inundat dar mulţi dintre locuitori nu se gândesc să-l părăsească.

Viitorul aparţine spaţiului

În 2002 minisateliţii vor monitoriza Terra!

Prof. Dr. FLORIN ZĂGĂNESCU

Firma americană Space Operations International a anunţat că, începând din anul 2002, va reuşi să monitorizeze aproape întreaga planetă(!) folosind minisateliţi specializaţi, pe care îi va lansa în serie folosind rachetele SPRITE (vezi fotografia), proiectate şi construite de firma MICROCOSM Inc. Cu greutăţi până la 200 kg şi evoluând pe orbite heliosincrone, aceşti sateliţi vor putea primi şi alte destinaţii: meteorologie, telecomunicaţii, geofizică şi – la nevoie – chiar destinaţii militare...

Space Operations International care, de fapt, este o companie formată de cunoscuta firmă Ball Aerospace împreună cu Asociaţia universitară pentru cercetări spaţiale, are deja o vastă experienţă în acest domeniu, deoarece furnizează tehnologii şi sisteme de amplasare la bordul lansatoarelor spaţiale a aşa numitelor încărcături utile secundare şi, respectiv, mijloacele specifice pentru eliberarea acestora şi „aşezarea" lor pe orbită.

Amploarea luată în ultimii ani de construcţia minisateliţilor este evidenţiată şi de organizarea, între 2 şi 6 aprilie 2001 la Berlin, a celui de al 3-lea Simpozion Internaţional al Academiei Internaţionale de Astronautică, dedicat minisateliţilor destinaţi observării Pământului. Academia Internaţională de Astronautică posedă un Comitet de profil care, constatând amploarea luată de diversificarea sateliţilor mici, a realizat că obişnuita organizare a secţiunilor tehnice dedicate acestui subiect la congresele Federaţiei de astronautică nu mai este suficientă pentru prezentarea acţiunilor aferente acestui domeniu. Ca urmare, beneficiind de sprijinul Agenţiei Spaţiale Europene, în răspunderea unor institute specializate germane, s-a început din 1996 organizarea la Berlin a unor simpozioane dedicate micilor sateliţi utili monitorizării Terrei. La această a treia ediţie, pe lângă rapoartele asupra unor misiuni spaţiale cu certe rezultate ştiinţifice şi chiar comerciale, au fost anunţate şi unele noutăţi, printre care: minisateliţi „inteligenţi" capabili să funcţioneze autonom şi cu autoprogramări; microsateliul german BIRD dotat cu un sistem original de senzori multipli; o nouă ramură a ştiinţei numită „programatica"; constelaţia minisateliţilor care „pândesc" cutremurele; sateliţii mici care monitorizează planeta; microsateliţii geofizici etc. Trebuie menţionat că, în ultimii ani, s-au înfiinţat şi s-au dezvoltat firme care construiesc şi oferă echipamente pentru sateliţii mici; de exemplu Space Dev (Washington) a livrat pentru Universitatea Berkeley minisatelitul CHIP-Sat de 95 kg (care va fi lansat în 2002) şi micromotoare de apogeu. Noi date la: iaa.sym.@dlr.de.

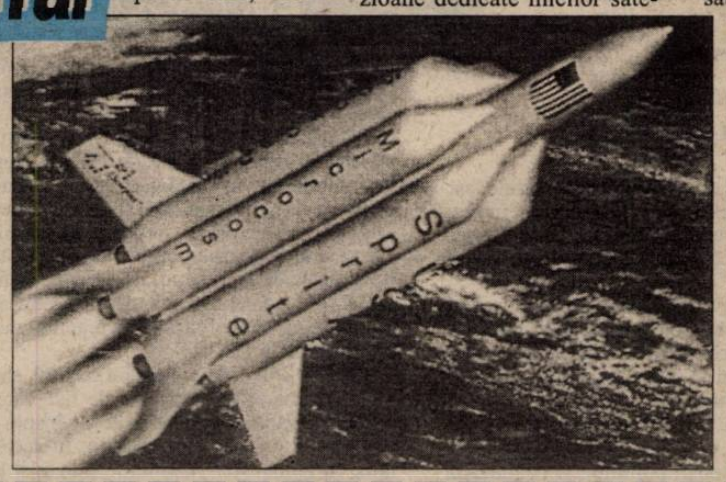

(Va urma)

Oraşele caracatiţelor

UN MONSTRU PRECAUT

DAN APOSTOL

Deci, monstrul descris de Hugo este un animal destul de precaut, nu atacă oricând şi pare înzestrat cu uimitoare facultăţi de adaptare la situaţii neaşteptate, dar, mai ales – fapt nemaiîntâlnit la alte specii acvatice – este capabil să folosească diverse materiale, ba chiar unelte rudimentare, ceea ce presupune raţiune sau reflexe condiţionate despre care ştim încă prea puţin. Cousteau consideră însă că: „dacă o caracatiţă poate să adune materialul necesar pentru construirea unei case, să ridice o piatră foarte grea şi s-o menţioană în această poziţie până în momentul în care izbuteşte să consolideze ansamblul cu ajutorul unui bolovan şi al unei cărămizi, atunci ea merită să fie inclusă în rândul făpturilor inteligente".

În cursul anilor, echipa lui Cousteau a întâlnit numeroase astfel de „oraşe scufundate" în Mediterana, Marea Nordului sau Oceanul Atlantic, precum şi în Oceanul Pacific. Unele „aşezări" se întindeau pe o suprafaţă de 1-2 km² şi cuprindeau peste 10000 de locuitori care în general, aparţineau aceleiaşi specii. Frédéric Dumas a remarcat că modul de aşezare a locuinţelor în „complexele citadine" pare să demonstreze un fel de „ierarhizare socială": casele cele mai impunătoare – având de multe ori „grădini" de anemone şi porţi mobile în meterezul înconjurător – aparţineau indivizilor mari şi erau plasate în centrul „oraşului". La periferie se stabileau noii veniţi, iar exemplarele mai mici ocupau locuinţele modeste, construite mai neglijent. Scafandrii francezi, britanici şi olandezi au filmat case prevăzute cu „ferestre" în zidurile laterale şi chiar „vile" cu două camere, dar cel mai uimitor detaliu remarcat l-au constituit „străzile" lungi şi drepte care străbat aceste „oraşe". După cum s-a observat, caracatiţele simt nevoia unei deplasări lesnicioase, lăsând în acest scop spaţii libere pentru „căile de acces" – nu astfel se procedează şi într-un

Una din prăzile preferate ale caracatiţei: steaua de mare

oraş civilizat? Numai că oamenii au nevoie de un serviciu de urbanizare şi de nişte arhitecţi pentru a coordona amplasarea caselor. „Oraşele caracatiţelor" rămân cele mai stranii prezenţe din Continentul Albastru (până azi nu au fost găsite „oraşe" ale calmarilor). La o conferinţă internaţională de oceanologie ţinută la Monaco, Cousteau declara că niciodată nu a încercat un sentiment mai ciudat decât atunci când s-a aflat în preajma unui astfel de „oraş" cuprins de animaţia vieţii cotidiene a oricărei aşezări umane...

În mai 1981, revista enciclopedică americană *„OMNI"* publica un articol cu titlul *„Aliens in our seas"(„Străini în mările noastre")*, despre o serie de experimente impresionante făcute pe caracatiţe, consemnând rezultate mai mut decât semnificative. Oceanologii californieni au supus o caracatiţă matură la câteva teste (reflexul Pavlov, recunoaşterea experimentatorului, identificarea gamei de culori, gradul de ataşament ori de intoleranţă faţă de un animal sau de un om) ale căror rezultate au confirmat că inteligenţa speciei *Octopus vulgaris* este superioară tuturor animalelor marine, cu excepţia mamiferelor. Cel mai interesat rezultat a fost obţinut însă în urma „testului oglinzii". După cum se ştie, orice animal marin (cu excepţia delfinilor) îşi atacă imaginea din oglindă, considerând-o un rival din aceeaşi specie. Caracatiţa a reacţionat însă într-un mod foarte ciudat: apropiindu-se de oglindă, a privit cu atenţie şi, după câteva clipe, a întins un tentacul, încercând parcă să şteargă imaginea de pe suprafaţa argintie! Spre uimirea totală a cercetătorilor americani, animalul a făcut apoi câteva mişcări curioase, agitându-şi tentaculele ca şi cum dorea să verifice dacă *alter go*-ul său îl imita perfect şi, după ce s-a convins de identitatea copiei, s-a retras în vizuină foarte tulburat, refuzând să iasă afară timp de câteva ore. Era prima făptură marină (după delfini) care îşi dădea seama că se află în faţa propriei sale imagini...

Inteligenţa caracatiţelor comune s-a dovedit egală, dacă nu superioară celei a maimuţelor antropoide, dar nimeni nu a putut testa vreodată un calmar gigant şi nici nu se ştie dacă oamenii ar *dori* să aibă certitudinea capacităţii de gândire pe care o poate avea un astfel de monstru, ipoteză deocamdată abia formulată de oceanologi. Caracatiţele au memorie, curiozitate, sentimente, ba chiar şi noţiunea timpului! Astfel, la Acvariul din Los Angeles, un scafandru a învăţat o caracatiţă să iasă la fereastra „casei" sale (pe care şi-o construise singură) de fiecare dată când venea un grup de turişti. După două zile, caracatiţa se ivea singură la fiece 20 de minute (momentul apariţiei unor noi vizitatori), se lăsa privită timp de câteva minute şi apoi se întorcea în locuinţa ei. Faptul cel mai ciudat este însă acela că scafandrul nu a recompensat-o niciodată pe caracatiţă cu hrană, cum se obişnuieşte în astfel de experimente. Ce a determinat un asemenea comportament al animalului? Ataşamentul faţă de dresor, reflexul de a-i urma întocmai indicaţiile sau pur şi simplu curiozitatea de a vedea noi chipuri umane?

Un alt element remarcabil: cefalopodele sunt singurele nevertebrate acvatice care dorm sau cel puţin se odihnesc nemişcate câteva ore. S-ar putea însă ca „somnul" să nu fie necesar odihnei fizice, ci să folosească acestor făpturi cu o intensă activitate neurală pentru a selecta şi stoca (sau elimina) informaţiile acumulate peste zi. Se considera până de curând că nici o specie de cefalopode nu scoate sunete, dar oceanologii americani, britanici şi francezi au înregistrat ocazional zgomote stranii ieşite din „ciocul" unor calmari giganţi. În orice caz, caracatiţele aud şi pot deosebi motoarele unei nave cunoscute, fapt demonstrat de Cousteau, a cărui echipă de filmare subacvatică de pe *Calypso* era întotdeauna întâmpinată într-un anumit punct al coastei mediteraneene franceze de o caracatiţă ce se obişnuise să primească languste şi crabi de la scafandri.

Amprente ale spiritualităţii noastre

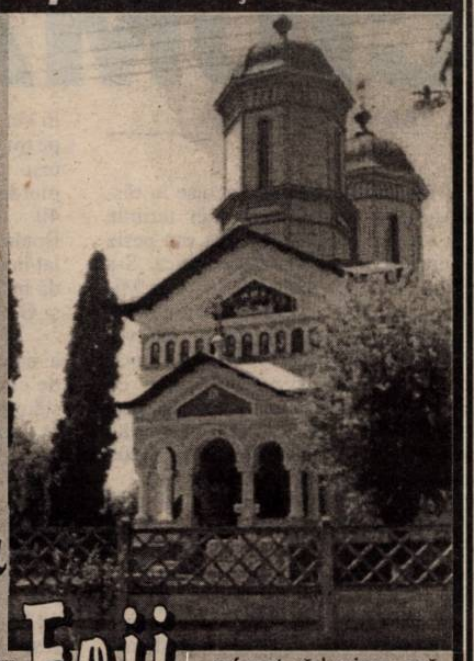

Biserica din Gura-Foii

Comuna Gura-Foii din judeţul Dâmboviţa are o istorie la fel de interesantă şi de agitată ca a multor alte comune din ţara noastră. Aşezată la vărsarea Foii, localitatea s-a dezvoltat aici de câteva bune veacuri. În secolul al XVI-lea, când reşedinţa voievodală era la Târgovişte, drumul care trecea de acolo spre Craiova, numit drumul Basarabilor, traversa în lung actuala comună. Aici s-a stabilit în 1792 polcovnicul Sin Foianul, construindu-şi casa pe dealul Brătiia, dar, fiind deposedat de proprietăţi datorită unor neglijenţe în acte, obţine despăgubiri de la domnitorul Mihai Şuţu, cumpără alt pământ în apropierea Drumului Basarabilor şi îşi ridică o moară pe apa Răstoacei. Tot aici, în 1818, vistiernicul Cristache Potlogeanul îşi face o grădină împodobită cu tot felul de flori şi o podgorie bogată, dând locului o nouă înfăţişare. Din nefericire oamenii locului nu aveau să se bucure mult timp de această frumuseţe. În timpul „eteriei greceşti" întregul sat este jefuit, iar vistiernicul este descoperit în via în care se ascunsese şi decapitat la umbra unui ulm bătrân. Tot legat de istoria satului, se spune că Mitropolitul Nifon, în urma unei neînţelegeri cu voievodul, a fost izgonit din Târgovişte şi a venit în Gura Foii. Aici a fost nevoit să se refugieze în casa unui ţăran, deoarece boierul Grigore Ralea zis Bălăşescu, a refuzat să-l primească, motiv pentru care a fost blestemat de mitropolit în biserică. Cu toate aceste întâmplări tragice, oamenii din comună au reuşit să ridice trei biserici, care şi ele au avut un sfârşit nefericit, dărâmându-se în urma cutremurului din 1940. Noua biserică se află în centrul comunei şi are hramul Sfântul Nicolae. Construcţia a început în 1927 pe locul donat de preotul Pavel Popescu şi a fost încheiată în 1949 când a fost târnosită. Biserica este realizată în stil bizantin, în formă de cruce. Are un pridvor deschis, susţinut de coloane, şi două turle impunătoare, acoperite cu tablă. Pictura în frescă a fost realizată între anii 1959-1962, de maestrul Constantin Niţulescu, preot fiind Florea Popescu. În apropierea bisericii se află o clopotniţă hexagonală având două clopote cu o foarte bună rezonanţă. Actualul preot Florea Ion a reuşit în 1996 construirea unui aghiazmatar, întregind astfel complexul eclesiastic din comună.

IRINA STOICA

Cea mai disputată MUMIE din lume

DORIN MĂRAN

Corpul mumificat al unei prinţese persane vechi de 2600 de ani a apărut de curând pe piaţa neagră din Pakistan. Traficanţii care au încercat să vândă sarcofagul, acoperit cu aur, şi mumia, pentru 1 milion de dolari, au fost însă interceptaţi de poliţia din oraşul Quetta, fiind pasibili de o pedeapsă de 10 ani de detenţie. Mumia a fost revendicată de autorităţile pakistaneze, de cele ale Iranului, care invocă originea persană a mumiei şi apartenenţa ei la o familie regală, de Egipt şi de talibanii afgani. Mumia a fost descoperită în regiunea montană din Karan, acoperită

cu pământ în urma unui cutremur devastator. Aceasta prezenta însemne regale, cele mai importante fiind coroana şi placa din aur prinsă în piept purtând urmele unor inscripţii cuneiforme persane. Sarcofagul, poleit cu aur, a fost realizat din lemn şi a fost gravat cu reprezentări ale unei divinităţi din religia zoroastră apărută în Iran în secolul al VI-lea î.e.n.

Războaiele nevăzute ale serviciilor secrete

DEPARTAMENTUL ACŢIUNI EXECUTIVE

(„Departamentul V", fost XIII)

Actividatea Departamentul era strict secretă, întrucât se ocupa de realizarea unor „afaceri murdare" („makrie dela"): răpiri, sabotaje, lichidarea unor persoane.

„Departamentul Acţiuni Executive" a fost patronul celebrei afaceri a „umbrelei bulgăreşti", în urma căreia a fost asasinat, la Londra, disidentul bulgar Ghiorghi Markov, Vladimir Kriucikov, şeful spionajului, a fost solicitat de către ministrul bulgar de interne, generalul Stoianov, să sprijine operaţiunea de lichidare. Andropov, care era atunci şeful K.G.B.-ului, nu a admis o implicare directă, ci doar oferirea armei crimei, o săgeată microscopică otrăvită, care a fost lansată dintr-o umbrelă „arbaletă".

Cine a fost Bogdan Stasinski?

Ucrainianului Bogdan Stasinski şi soţiei sale, estgermana Inge Pohl, li se datorează încheierea, în mod formal, a operaţiunilor oficiale de asasinare în străinătate a duşmanilor consideraţi trădători ai patriei sovietice.

Evenimentul care avea să pună capăt activităţii tradiţionale a „Departamentului Afaceri Umede" s-a consumat aproape concomitent cu ridicarea zidului Berlinului şi el a constat în dezertarea în vest, la 12 august 1961, a soţilor Stasinski.

Bagdan Stasinski a fost ceea ce se cheamă un ucigaş profesionist al K.G.B., care a executat ordinul de lichidare a lui Lev Rebet, politolog şi conducător al emigraţiei ucrainiene din R.F.Germania. Asasinatul a fost săvârşit la München, pe data de 12 octombrie 1957, arma crimei constituind-o vaporii de acid prussic, care provoacă o moarte similară stopului cardiac.

În 1959, Stasinski a primit ordinul de a-l asasina, în acelaşi mod, pe Stepan Bandera. După o încercare la care renunţă, Stasinski va înfăptui, în cele din urmă

Un nou fragment în exclusivitate din lucrarea „Servicii secrete străine" (vol. 2), de M. Ureche şi A. Rogojan, Ed. PACO, (2000)

asasinatul. Drept dovadă a aprecierii faptelor sale, Stasinski a primit înaltul ordin sovietic „Drapelul Roşu".

După această recunoaştere, Stasinski a trebuit să urmeze o şcoală specială de 18 luni, pentru misiuni mai complexe, în Anglia şi Statele Unite. Îndrăgostindu-se de germanca Inge Pohl, care nu avea aptitudini de „cetăţeană sovietică", lui Stasinski i s-au zdruncinat idealurile politice, devenind, după căsătorie şi naşterea unui copil, un evident factor de risc.

K.G.B.-ul a încercat zadarnic reeducarea cuplului Stasinski, printr-o foarte activă activitate turistică de propagandă în U.R.S.S.

Inge a reuşit, împreună cu copilul, să se reîntoarcă la familia ei în Germania de Est. Intervenind decesul copilului, Bogdan a plecat însoţit de o gardă specială să participe la funeralii. În această împrejurare, cu numai o zi înainte de ridicarea Zidului Berlinului, cei doi reuşesc să fugă în vest.

Stasinski se autodenunţă şi cooperează pentru demonstrarea vinovăţiilor sale. A fost condamnat la 8 ani de închisoare, reţinându-i-se acuzaţia de complicitate la cele două asasinate.

Demascarea publică într-o instanţă judecătorească a faptului că ordinele de asasinare o opozanţilor erau semnate de Hrusciov şi Malenkov, deci la cele mai înalte nivele ale deciziei politice şi de stat, a determinat dacă nu suspendarea acestui gen de operaţiuni, cel puţin executarea lor cu o „mână de lucru" străină, care să nu mai implice posibilitatea dovedirii vreunei legături cu cei care le ordonă.

Totuşi, în septembrie 1964, fostul Departament XIII s-a aflat, mai mult ca sigur, la originea unui nou atentat, care a compromis vizita lui Hrusciov în R.F. Germania. Atentatul fusese realizat asupra vest-germanului Horst Schwirkman care venise la Moscova să efectueze controlul antiinterceptare la Ambasada R.F.Germania. O dată cu căderea lui Hrusciov, Moscova a cerut, în mod oficial, scuze R.F.G. pentru cazul respectiv.

Crima, ca metodă de acţiune, s-a dovedit a fi proprie serviciilor secrete sovietice şi la sfârşitul anilor '80. Astfel, în 1987, a naufragiat în Marea Neagră nava „Amiral Nahimov". Cei aflaţi la bord, printre care şi generalul A.Krikunov, şeful regiunii K.G.B. Odesa, au murit.

Ulterior, fostul şef al Secţiei a III-a a regiunii K.G.B., colonelul (r) A.Dovjenko, şi procurorul V.Zimeric au declarat că naufragiul a avut loc pentru că trebuia să moară generalul Krikunov, deţinătorul unor documente referitoare la corupţia pe scară mare în rândul conducerii Ucrainei şi a celei a U.R.S.S.

Un sculptor patriot

La etajul I al Muzeului de Artă din comuna Zemes, județul Bacău, se află expuse 56 de sculpturi din lemn realizate de inginerul Vasile Catană. Cea mai mare parte din exponate reprezintă momente din istoria neamului românesc și din viața lui Isus. Sculpturile sale aparțin în mare parte artei naive dar în mod surprinzător artistul reușește să-și distileze opțiunile estetice și să confere unora din exponate o linie modernă. Remarcabile sunt, înainte de toate, minuția execuției, atenția pe care o acordă detaliului fasonat cu măiestrie, precum și imensa dragoste cu care s-a aplecat asupra subiectelor. Autorul și-a prezentat lucrările în 20 de expoziții, patru dintre ele fiind vernisate în SUA. Nu ne propunem decât să-i invităm pe cititorii revistei noastre să nu ocolească Muzeul de Artă din satul Zemes, dacă se vor afla vreodată prin împrejurimi. (D.M.)

Iubire imposibilă?

Frumoasa și... miliardele!

Ca într-o poveste din filme: ea avea 19 ani, el avea 90 și... plin de miliarde (de dolari, evident!). Ea, Anna Nicole Smith, fostă top-model, fostă „Playmate of the Year 1993" la Playboy; el, Howard Marshall, miliardar, mereu în căutare de aventuri și mare amator de frumusețe feminine. Avea o soție, Tiger, o amantă oficială, Jewell Walker, dar și nenumărate aventuri pasagere. Doar că soarta îl lovește din greu. Într-o singură lună, acum 10 ani, își pierde și soția (suferind de boala Alzheimer) și amanta (intervenție de chirurgie plastică facilă nereușită). Și atunci se întoarce spre Anna Nicole, pe care o cunoscuse într-un local de striptease, se îndrăgostește de ea și... o ia de nevastă în 1994. O cumplită bătălie juridică este declanșată de Pierce Marshall, fiul lui Howard (care are și el 60 de ani!). Cei doi se mai... „confruntaseră" și cu ocazia nunții de la Houston, când ginerele Howard cheltuise nu mai puțin de 2000000 de dolari pentru a o face fericită pe tânăra sa mireasă. „Despre ce fel de dragoste se poate vorbi la o asemenea diferență de vârstă!", strigă Pierce, care reușește la început să o excludă pe acum tânăra văduvă de la moștenirea familiei. „Împărțire de bunuri!", strigă frumoasa văduvă, dar tot ce obține este... jumătate din cenușa soțului!

„Doar eu îi mai aduceam zâmbetul pe buze", continuă Anna Nicole, „Mi-a promis să aibă grijă de mine toată viața!". „Tânărul" Pierce nu poate bineînțeles să fie de acord, dar iată că un judecător din California este de altă părere: au fost căsătoriți 14 luni, cu forme în regulă – nu mai este nimic de făcut. Și iat-o pe ex-regina frumuseții de la Playboy în posesia, ordonată de tribunal, a sumei de 450 de milioane de dolari.

Credeți că totul se termină aici cu obișnuitul Happy End american? Nicidecum! Un nou proces este pe cale să înceapă chiar zilele acestea la Houston: pentru Anna Nicole Smith-Marshall 450 de milioane de dolari nu reprezintă încă o sumă satisfăcătoare! Știți cum se spune despre cine a gustat o dată din miere... *(M.D.)*

O lume NEBUNĂ

Hoți desprinși din filme de comedie

Potrivit cotidianului „USA Today" nu a fost nevoie de un Sherlock Holmes pentru a rezolva „cazul seifului" furat furat de un tânăr american. Când un bărbat a anunțat poliția din Winona, Minnessotta, că din locuința sa a fost furat un seif cu bani, polițiștii nu au avut decât să pornească pe urmele roților de bicicletă, care se puteau ușor observa în zăpada din curtea casei păgubitului. Oamenii legii au constatat că infractorul a făcut opriri dese, lăsând în urma sa indicii clare: o adâncitură pătrată, exact de dimensiunea și de forma seifului. Mergând pe traseul „desenat" pe zăpadă, polițiștii au descoperit că urmele se opresc în curtea din spatele unei case din apropiere și că infractorul e un tânăr în vârstă de 20 de ani, care și-a recunsocut imediat fapta pe care el o considera „un furt perfect".

Un caz asemănător s-a petrecut în Muskegon Heights, statul Michigan, unde o femeie, suspectată de furt din magazine, a sunat la poliție pentru a reclama că a fost victima unui jaf în urma căruia i s-a smuls poșeta. În realitate, când alarma antifurt a magazinului din care ea însăși sustrăsese unele produse se declanșase, a luat-o la fugă într-o parcare unde, încercând să se ascundă de polițiști își pierduse poșeta. Din nefericire pentru ea, fuseseră mulți martori la acțiunea ei, așa că în momentul în care a fost invitată la poliție pentru a depune o plângere scrisă pentru jaful a cărei victimă pretindea că este, femeia a fost reținută, judecată și condamnată pentru furt. *(A.P.)*

După 13 ani petrecuți în închisoare

Un american a fost găsit nevinovat

Un bărbat, care mărturisise că a comis o crimă în urmă cu 13 ani, a fost eliberat din închisoare, după ce un grup de studenți de la Facultatea de drept a strâns dovezi legate de ADN-ul persoanelor implicate în incident, demonstrând că deținutul a fost acuzat pe nedrept. Christopher Ochoa, în vârstă de 34 de ani, a părăsit închisoarea ca urmare a deciziei judecătorului Bob Perkins, din statul Texas, care a calificat acest caz drept „o greșeală fundamentală de justiție". Ochoa fusese condamnat la închisoare pe viață, după ce a recunoscut că a ucis-o pe Nancy DePriest, într-un restaurant „Pizza Hut", din Austin, Texas, în anul 1988. Mai târziu el a declarat că a fost forțat de anchetatori să admită fapta, și, la cererea sa, studenții anilor 2 și 3 de la Universitatea Wisconsin-Madison, participanți la proiectul „Wisconsin Innocence", au studiat cazul și au găsit dovezi ADN care arată că o altă persoană a împușcat-o pe DePriest. Autoritățile au menționat că autorul crimei este Achim Joseph Marino, un deținut din Texas, care a mărturisit că a violat-o și a ucis-o pe DePriest, furnizând poliției pistolul și cătușele folosite la comiterea faptei. Marino, care ispășește trei pedepse cu închisoarea pe viață pentru alte crime, a pus la dispoziția autorităților mostre ale salivei sale, de unde au fost extrase probe de ADN, pe care studenții le-au comparat cu dovezile luate din corpul victimei. *(A.P.)*

Despărțiți din neglijență

MESAJ DE DRAGOSTE post-mortem

Anne și Jean Firreli s-au cunoscut pe când aveau 18 ani și se pregăteau să devină artiști de circ la Agneau (Franța). După vreo patru ani, Anne era deja o bună acrobată, iar Jean un apreciat dresor de urși. Deși nu și-au dorit, ea a rămas însărcinată. Asta se întâmpla prin 1955. Cu puțin timp înainte ca soția sa să nască, Jean primește un contract avantajos la Paris și pleacă într-un lung turneu prin lume. De pe un vapor cu care străbătea Atlanticul, tânărul bărbat îi trimite o cablogramă: „Anne te iubesc. Dacă e fată, să fie Dennis, dacă e băiat, să fie Jean-Paul". Acest „istoric" mesaj a ajuns la cunoștința Annei abia în anul 2000, mai precis în luna octombrie! Ce s-a întâmplat?

La primul spectacol dat în SUA, Jean a fost atât de rău rănit la cap de un urs capricios, încât a zăcut în comă aproape trei luni. Între timp, Anne a născut și, furioasă că nu mai primește nici o veste de la Jean, s-a mutat în Italia, la Rialto, refuzând să lase vreo urmă pentru ca „uitucul„ ei bărbat să n-o găsească. În același timp, din cauza neglijenței telegrafistului de pe vapor, telegrama cu pricina n-a ajuns în Franța decât după această mutare a soției lui Jean. Fiecare și-a continuat viața separat, convins că celălalt și-a luat lumea-n cap fără nici un motiv serios, doar din pură aventură. Lui Jean i-a fost imposibil să identifice vreo urmă a soției...

Și uite așa au trecut patru decenii și jumătate. Prin octombrie 2000, ziarele din Italia relatau despre moartea tragică a unui dresor de circ francez. Anne i-a recunoscut înfiorată fotografia și a plecat urgent la Paris. După ce a fost identificat, autoritățile franceze i-au pus la dispoziție o bucată de hârtie păstrată cu pioșenie într-o învelitoare de plastic. Tremurând de emoție, Anne a înțeles că se află în posesia originalului telegramei trimisă de pe vas de către Jean, acum 45 de ani. Dacă ar fi primit-o la timp, poate că destinele lor ar fi fost cu totul altele. A vrut să dea în judecată pe respectivul telegrafist, dar a renunțat. Implacabilă, o întâplare nefericită le bifurcase drumul vieții. (P.I.)

Jean dansând cu ursul

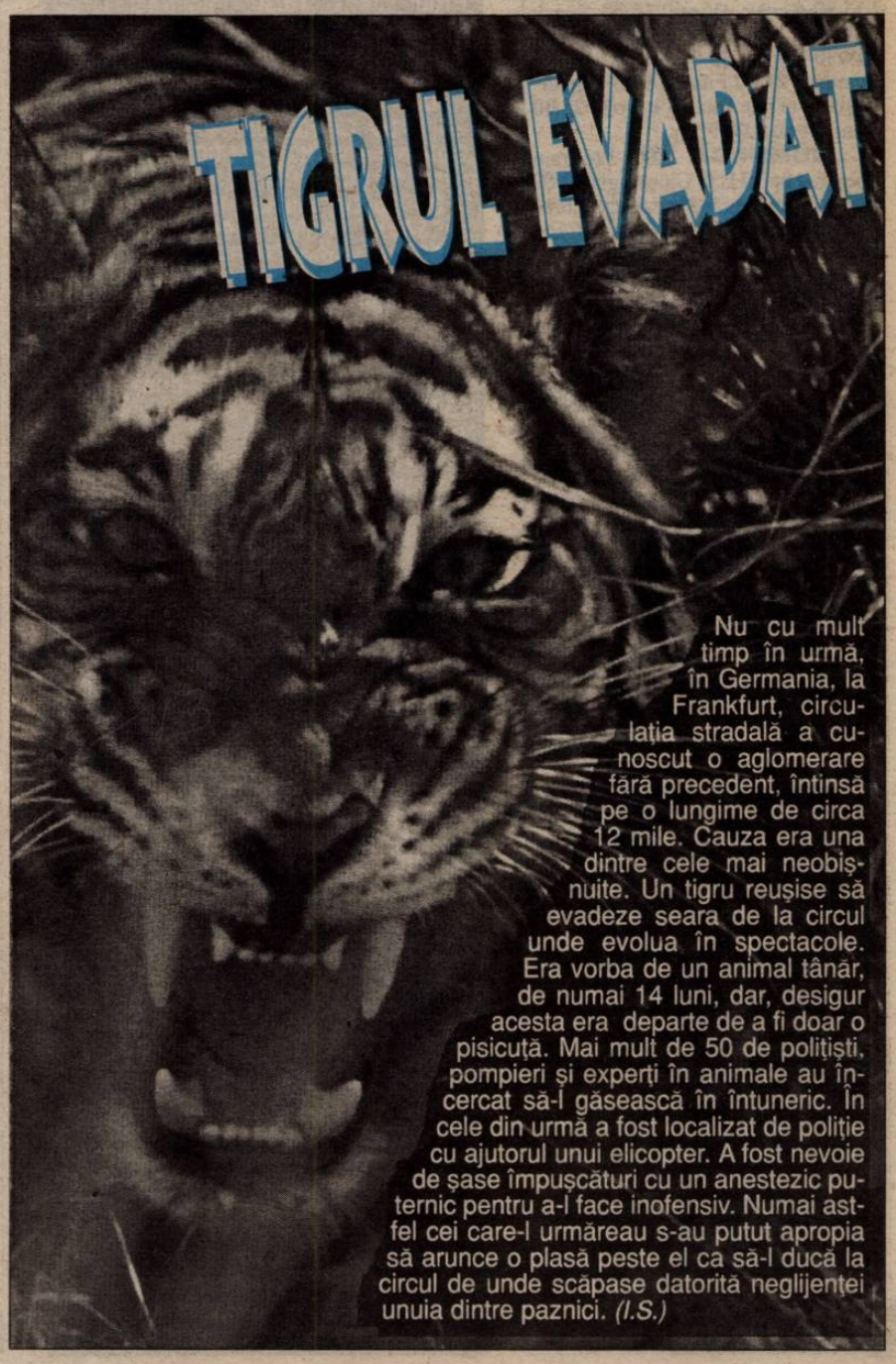

Nu cu mult timp în urmă, în Germania, la Frankfurt, circulația stradală a cunoscut o aglomerare fără precedent, întinsă pe o lungime de circa 12 mile. Cauza era una dintre cele mai neobișnuite. Un tigru reușise să evadeze seara de la circul unde evolua în spectacole. Era vorba de un animal tânăr, de numai 14 luni, dar, desigur acesta era departe de a fi doar o pisicuță. Mai mult de 50 de polițiști, pompieri și experți în animale au încercat să-l găsească în întuneric. În cele din urmă a fost localizat de poliție cu ajutorul unui elicopter. A fost nevoie de șase împușcături cu un anestezic puternic pentru a-l face inofensiv. Numai astfel cei care-l urmăreau s-au putut apropia să arunce o plasă peste el ca să-l ducă la circul de unde scăpase datorită neglijenței unuia dintre paznici. *(I.S.)*

Săptămâna 9 - 15 februarie

TV ROMANIA

VINERI 7.00 Telematinal 9.40 Practic TV 10.30 TVR Cluj 11.20 TVR Iaşi 12.10 TVR Timişoara 14.15 CiberFan 16.30 Tribuna partidelor parlamentare 17.30 Serial: „George şi Leo" 18.10 O vedetă... populară 19.15 Serial: „Pasiuni" 20.00 Jurnal 20.45 Film: „Viaţa se schimbă" (Italia, 2000) 23.30 Profesioniştii 0.30 Rock la miezul nopţii.

SÂMBĂTĂ 8.20 Desene animate 9.10 Serial: „Fram" 10.55 Film: „Visând cu ochii deschişi" (SUA, 1998) 13.00 Serial: „Călâiul lui Achile" 14.10 Arca Marinei 16.15 Serial: „Frumoasele din liceu" 17.00 Ora G 18.00 Teleenciclopedia 20.00 Jurnal 20.30 Divertisment 21.30 Serial: „Amy" (ep.1) 22.35 Film: „Ţara de foc" (coprod., 2000). Cu: Ornella Muti.

RALPH FIENNES
ROMÂNIA 1
duminică, 20.30

DUMINICĂ 7.00 Ceasul deşteptător 8.00 Universul credinţei 9.00 Desene animate 9.30 Kiki Riki Miki 10.30 Viaţa satului 12.00 Tezaur folcloric 14.00 Anul sportiv 2000 15.15 Divertisment 16.15 Film: „Un înger printre noi" (SUA, 1994) 18.00 Trupa de şoc caută o vedetă! 19.10 Serial: „Acţiune! Motor!" 20.00 Jurnal 20.30 Film: „Pacientul englez" (SUA, 1996). Cu: Ralph Fiennes 23.15 Ştirile de sâmbăta asta.

LUNI 7.00 Telematinal 9.50 Film: „Pacientul englez" (r) 14.15 CiberFan 14.30 Pro Patria 15.30 Serial: „Becker" 16.00 Cronica 17.30 Serial: „George şi Leo" 18.10 La ţintă 19.15 Serial: „Pasiuni" 20.00 Jurnal 20.45 Iartă-mă! 22.00 Naţional TV Bingo Liberty.

MARŢI 7.00 Telematinal 9.40 Practic TV 10.30 TVR Cluj-Napoca 11.20 TVR Iaşi 12.10 TVR Timişoara 14.15 CiberFan 15.30 Serial: „Becker" 16.30 Cronica 17.30 Serial: „George şi Leo" 18.10 Pentru dv., Doamnă! 19.15 Serial: „Pasiuni" 20.00 Jurnal 20.45 Film: „O lună la malul lacului" (SUA, 1994) 22.20 Serial: „Şapte zile" 23.35 Economia.

MIERCURI 7.00 Telematinal 9.40 Practic TV 10.30 TVR Cluj-Napoca 11.20 TVR Iaşi 12.10 TVR Timişoara 14.15 CiberFan 14.30 TVR Craiova 15.30 Serial: „Becker" 16.00 Panorama 17.30 Serial: „George şi Leo" 19.15 Serial: „Pasiuni" 20.00 Jurnal 20.45 Recurs la morală 22.15 Cu ochii'n 4 23.30 Serialul noului mileniu: Martorii 0.10 Lumea dansului.

JOI 7.00 Telematinal 9.40 Practic TV 10.30 TVR Cluj 11.10 TVR Iaşi 11.50 TVR Timişoara 14.15 CiberFan 15.30 Serial: „Becker" 16.00 Convieţuiri 17.30 Serial: „George şi Leo" 18.10 Medicina pentru toţi 19.15 Serial: „Pasiuni" 20.00 Jurnal 20.45 Serial: „Justiţiarii" 21.45 Reflecţii rutiere 22.00 Academia de presă 23.20 Fotbal: F.C. Porto – F.C. Nantes.

prima

VINERI 8.00 Prima Mix! 13.30 Cu Tibanu, la pescuit şi vânătoare 15.30 Serial: „Viper" 16.30 Serial: „Salvaţi de clopoţel" 18.00 Focus 19.30 Impact 20.00 Vrei să fii miliardar? 21.00 Film: „Legături periculoase" (SUA, 1995). Cu: Antonio Banderas.

SÂMBĂTĂ 8.00 Program pentru copii 10.30 Serial: „Eddie McDowd" 11.00 Sport Magazin 15.30 Serial: „Viper" 16.30 Serial: „Salvaţi de clopoţel" 18.00 Focus 19.30 Impact 20.00 Vrei să fii miliardar? 21.00 Film: „Adio regelui" (SUA, 1989). Cu: Nick Nolte 23.30 Impact (r) 0.00 Film.

DUMINICĂ 8.00 Program pentru copii 11.30 Cinemagia 12.00 Duminică la prânz cu Anca Florea 13.00 Stil (r) 14.00 Film: „Când Harry a întâlnit-o pe Sally" (SUA, 1989). Cu: Meg Ryan 16.00 Serial: „Justiţie militară" 17.00 Camera de râs 18.00 Focus 18.30 Impact 19.30 Vrei să fii miliardar? 21.30 Film: „Capriciile sorţii" (SUA, 1990). Cu: Glenn Close, Jeremy Irons 0.00 Film: „Gâlceava" (Italia, 1979). Cu: Sophia Loren, Marcello Mastroiani.

LUNI 8.00 Prima Mix! 14.30 Camera de râs 15.30 Serial: „Viper" 16.30 Serial: „Salvaţi de clopoţel" 18.00 Focus 19.00 Real TV 20.00 Vrei să fii miliardar? 21.00 Film: „Angel Heart" (SUA, 1987). Cu: Mickey Rourke, Robert De Niro.

MARŢI 8.00 Prima Mix! 15.30 Serial: „Viper" 16.30 Serial: „Salvaţi de clopoţel" 18.00 Focus 19.00 Real TV 20.00 Film: „Încurcături amoroase" (coprod., 1991) 22.00 Stil.

MIERCURI 8.00 Prima Mix! 15.30 Serial: „Viper" 16.30 Serial: „Salvaţi de clopoţel" 18.00 Focus 19.00 Real TV 20.00 Cronica cârcotaşului 21.00 Film: „O blondă naturală" (SUA, 1997) 23.30 Impact (r).

SOPHIA LOREN
PRIMA TV
duminică, 0.00

JOI 8.00 Prima Mix! 15.30 Serial: „Viper" 16.30 Serial: „Salvaţi de clopoţel" 18.00 Focus 19.00 Real TV 20.00 Serial: „Justiţie militară" 21.00 Supravieţuitorul 21.45 Obiectiv.

tvr2

VINERI 7.00 – 10.50 Reluări 13.00 Tenis: Germania – România 18.00 Reforma la bani mărunţi 18.30 Telejurnal TVR2 19.35 Serial: „Samuraiul" 20.25 Serial: „Misiune pe chei" 21.15 D'ale lu' Mitică 22.15 Doc.: „Dezastre" 23.00 Film: „Misiune de urmărire" (SUA, 1993).

SÂMBĂTĂ 8.35 Toţi împreună 10.00 Desene animate 10.20 Serial: „Povestitorul cel bătrân" (ep.1) 10.45 Desene animate 11.05 Serial „Wishbone" 11.35 Desene animate 12.00 Serial: „Piatra magică" 12.30 Arca lui Noe 13.00 On line 14.00 Atlas 15.30 Povestiri cu Internet neaşteptat 16.00 Tenis: Germania – România 18.00 Serial: „Eroul meu!" 18.30 Telejurnal TVR2 18.40 Preţul succesului 20.20 Televiziunea, dragostea mea! 21.45 Serial: „Jonathan Creek" 22.40 NBA Action.

DUMINICĂ 9.00 Tradiţii 9.30 Ferma 10.30 Cronici votive 11.00 Serial: „Călătoriile lui ICS" 11.30 Desene animate 12.00 Serial: „Piatra magică" 12.30 Tip-top, minitop 13.05 Documentar 14.00 Tenis 18.00 Documentar 18.30 Telejurnal TVR2 18.40 Serial: „Fiice şi soţii" 19.35 Spectacolul lumii 20.05 Film: „Totul pluteşte" (Franţa, 1998) 21.35 Serial: „Familia Porter" 23.05 Film: „Povestea lui Noah Dearborn" (SUA, 1999). Cu: Sidney Poitier 0.35 Serial: „Beavis & Butthead 1.00 NBA.

LUNI 8.35 Toţi împreună 14.00 Desene animate 14.40 Serial: „Domnişoara Andreea" 15.35 Film: „Povestea lui Noah Dearbon" (r) 17.35 Ghidul călătorului independent 18.30 Telejurnal TVR 2 19.20 Lumea de mâine 20.25 Serial: „Băieţi buni, băieţi răi" 21.10 Sport plus 22.05 NBA (r).

MARŢI 8.35 Toţi împreună 9.20-12.35 Reluări 13.55 Desene animate 14.40 Serial: „Domnişoara Andreea" 15.35 Trupa DP2 17.40 Serial: „Familia şi legea" 18.30 Telejurnal TVR2 19.00 Autograf muzical 20.25 Serial: „Băieţi buni, băieţi răi" 21.15 Pragul de sus 22.50 Film: „Cei care plătesc cu viaţa" (România, 1989). Cu: Ştefan Iordache, Adrian Pintea.

MIERCURI 8.35 Toţi împreună 9.40-13.25 Reluări 14.00 Desene animate 14.40 Serial: „Domnişoara Andreea" 15.35 Trupa DP2 17.40 Serial: „Familia şi legea" 18.30 Telejurnal TVR2 20.25 Serial: „Băieţi buni, băieţi răi" 21.15 Pe muchie de cuţit 22.50 Film: „Baia turcească" (Italia, 1986).

JOI 8.35 Toţi împreună 9.25-11.50 Reluări 13.25 Tribuna partidelor parlamentare 13.55 Desene animate 14.40 Serial: „Domnişoara Andreea" 15.35 Trupa DP2 17.40 Puls 2001 18.30 Telejurnal TVR2 19.00 Autograf muzical 20.30 Fascinaţie şi magie 21.15 Ora adevărului 22.50 Film: „Moarte morţii" (Franţa, 1999).

acasă

VINERI 7.00 – 13.40 Reluări 15.30 Serial: „Înger sălbatic" 17.00 Desene animate 17.30 Serial: „Dragoste şi putere" 18.00 Serial: „Fiorella" 19.00 Serial: „Iubire fără limite" 20.00 Ştirile de acasă 20.40 Serial: „Dragoste nebună" 21.30 Serial: „Luisa Fernanda" 22.30 Film: „Dincolo de limite" (SUA, 1991).

SÂMBĂTĂ 7.00 – 12.10 Reluări 13.00 Acasă la români 14.00 Documentar 15.00 Serial: „Huckleberry Finn" 15.30 Serial: „Înger sălbatic" 17.00 Căsuţa poveştilor 17.30 Serial: „Dragoste şi putere" 18.00 Serial: „Fiorella" 19.00 Film: „Politica se face uneori cu sânge" (SUA, 1994) 20.40 Serial: „Al şaptelea cer" 21.30 Serial: „Ramona" 22.15 Film: „Ultimul împărat" (coprod., 1987). Cu: Peter O ' Toole.

DUMINICĂ 7.00 – 10.30 Reluări 11.20 Doctorul casei 12.30 Documentar: „Destine celebre" 13.30 Serial: „Trei femei" 15.00 Serial: „Dex, mascatul" 16.00 Acasă la români 17.30 Serial: „Dragoste şi putere" 18.00 Serial: „Fiorella" 19.00 Film: „Columbo: Dosarul delicat" (SUA, 1989). Cu: Peter Falk 20.40 Serial: „Al şaptelea cer" 21.30 Serial: „Ramona" 22.15 Film: „Urechea acului" (M. Britanie, 1981).

LUNI 7.00 – 14.40 Reluări 15.30 Serial: „Înger sălbatic" 17.00 Desene animate 17.30 Serial: „Dragoste şi putere" 18.00 Serial: „Fiorella" 19.00 Serial: „Iubire fără limite" 20.00 Ştirile de acasă 20.40 Serial: „Dragoste nebună" 21.30 Serial: „Luisa Fernanda" 22.30 Film: „Perry Mason: Sicriul de sticlă" (SUA, 1991).

MARŢI 7.00 – 13.40 Reluări 15.30 Serial: „Înger sălbatic" 17.00 Desene animate 17.30 Serial: „Dragoste şi putere" 18.00 Serial: „Fiorella" 19.00 Serial: „Iubire fără limite" 20.00 Ştirile de acasă 20.40 Serial: „Dragoste nebună" 21.30 Fotbal UEFA: Real Madrid – Lazio Roma 23.45 Film: „Perry Mason: Când moartea vine râzând" (SUA, 1995).

MIERCURI 7.00 – 13.15 Reluări 15.00 Nathalia Oreiro Special 15.30 Serial: „Înger sălbatic" 16.20 Desene animate 16.30 Serial: „Îngeraşul" (ep.1) 17.30 Serial: „Dragoste şi putere" 18.05 Serial: „Fiorella" 19.00 Serial: „Iubire fără limite" 20.00 Ştirile de acasă 21.10 Serial: „Dragoste nebună" 22.00 Serial: „Luisa Fernanda" 23.00 Concert: Gloria Estefan.

JOI 7.30 – 14.40 Reluări 15.30 Serial: „Înger sălbatic" 16.20 Desene animate 16.30 Serial: „Îngeraşul" 17.30 Serial: „Dragoste şi putere" 18.05 Serial: „Fiorella" 19.00 Serial: „Iubire fără limite" 20.00 Ştirile de acasă 20.35 De 3 x femeie 21.10 Serial: „Dragoste nebună" 22.00 Serial: „Luisa Fernanda".

GLENN CLOSE
PRO TV
miercuri, 3.30

PRO TV

VINERI 7.00 Documentar 9.00 Serial: „Totul este relativ" (ep.1) 9.30 Serial: „Regăsirea" (ep.1) 12.00 Serial: „Bebe" 12.20 Film: „Lovitura" (M. Britanie, 1984) 16.00 Serial: „Tânăr şi neliniştit" 17.45 Teo 19.00 Ştirile PRO TV 20.00 Vineri seara ne distrăm cu Florin Călinescu 22.35 Film: „Sport sângeros 2" (SUA, 1996) 0.20 Serial: „Seinfeld" 0.50 Film: „Orfanii" (coprod., 1993).

SÂMBĂTĂ 7.00 Desene animate 8.00 Serial: „Micii războinici" 8.30 Serial: „Cavalerii din Tir Na Nog" 9.00 Serial: „Liceul Madison" 10.00 Serial: „Bătălia pentru Terra" 10.40 Serial: „Cei mai frumoşi ani" 11.30 Serial: „Familia Hughley" 12.00 Gillette – lumea sportului 14.00 Serial: „Secretele bărbaţilor" 14.30 Serial: „Dharma şi Greg" 15.00 Serial: „O lume dispărută" (ep.1) 15.50 Serial: „Jake şi Grăsanul" 17.15 Film: „Frumuseţe înşelătoare" (SUA, 1994) 19.00 Ştirile PRO TV 19.30 Film: „Nixon, demisia unui preşedinte" (SUA, 1995). Cu: Anthony Hopkins 22.50 Film: „Jocul virtual" (SUA, 1995). Cu: Lorenzo Lamas 0.35 Serial: „Millennium" 1.30 Film: „Impulse: Mutual Needs" (SUA).

DUMINICĂ 7.00 Desene animate 8.30 Serial: „Micii războinici" 9.00 Superabracadabra 10.00 Serial: „Cavalerii din Tir Na Nog" 11.00 Doc.: „Secretele războiului" 13.00 Serial: „Secretele bărbaţilor" 13.30 Serial: „Dharma şi Greg" 14.00 Film: „Serenadă în Valea Soarelui" (SUA, 1941) 15.40 Film: „Preţul pasiunii" (partea a II-a) 17.15 Serial: „Rătăciţi printre fete" 18.10 Serial: „Melrose Place" 19.00 Ştirile PRO TV 19.30 Serial: „Ally McBeal" 20.15 Film: „Să vorbim despre Herry" (SUA, 1991). Cu: Harison Ford 23.45 Serial: „Suflete pierdute" 0.30 Serial: „Poltergeist – moştenirea" 2.00 Film: „Impulse: A Place Called Truth" (SUA).

LUNI 7.00 Documentar 9.00 Serial: „Totul este relativ" 9.30 Serial: „Regăsirea" 12.30 Film: „Proiectul octombrie" (M. Britanie) 16.00 Serial: „Tânăr şi neliniştit" 17.45 Teo 19.00 Ştirile PRO TV 20.00 Film: „Victime inocente" (SUA, 1993) 22.30 Serial: „Avocaţii" 0.15 Serial: „Seinfeld" 0.45 Serial: „Răzbunare fără limite" 1.45 Serial: „Nebun după tine" 4.30 Serial: „Knight Rider supercomando".

MARŢI 7.00 Documentar 9.00 Serial: „Totul este relativ" 9.30 Serial: „Regăsirea" 12.00 Serial: „Bebe" 12.20 Film: „Nunta" (partea a II-a) 16.00 Serial: „Tânăr şi neliniştit" 17.45 Teo 19.00 Ştirile PRO TV 20.00 Serial: „Expertul" 21.00 Serial: „Spitalul de urgenţă" 22.00 Chestiunea zilei 1.30 Serial: „Seinfeld" 2.00 Serial: „Răzbunare fără limite" 3.00 Serial: „Nebun după tine" 3.30 Film: „Sonja cea roşie" (SUA, 1985). Cu: Arnold Scwarzenegger, Brigitte Nielsen 5.00 Serial: „Knight Rider supercomando".

MIERCURI 7.00 Documentar 9.00 Serial: „Totul este relativ" (ultimul ep.) 9.30 Serial: „Regăsirea" 11.45 Serial: „Bebe" 12.15 Film: „În onoarea fratelui pierdut" (SUA, 1989) 14.00 Serial: „Fitz" (ultimul ep.) 16.00 Serial: „Tânăr şi neliniştit" 17.45 Teo 19.00 Ştirile PRO TV 19.45 Film: „Dependenţi de dragoste" (SUA 1997). Cu: Meg Ryan 21.00 Fotbal Liga Campionilor 1.30 Serial: „Seinfeld" 2.00 Serial: „Răzbunare fără limite" 3.00 Serial: „Nebun după tine" 3.30 Film: „Adevăr şi prejudecată" (SUA, 1995). Cu: Glenn Close 5.00 Serial: „Knight Rider supercomando".

JOI 7.00 Documentar 9.30 Serial: „Regăsirea" 12.00 Serial: „Bebe" 12.20 Film: „Asul aşilor" (coprod., 1982). Cu: Jean-Paul Belmondo 16.00 Serial: „Tânăr şi neliniştit" 17.45 Teo 19.00 Ştirile PRO TV 20.00 Film: „Demolatorul" (SUA, 1993). Cu: Silvester Stallone 22.00 Chestiunea zilei 1.05 Serial: „Seinfeld" 1.30 Serial: „Răzbunare fără limite" 2.30 Serial: „Nebun după tine" 3.00 Film: „Detectiv pe cont propriu" (SUA, 1981). Cu: Churck Norris.

antena 1

VINERI 7.00 Observator 8.00 'Neaţa 11.00 Serial: „Exploratorii viselor" 14.00 Film: „Omul din grotă" (SUA, 1981). Cu: Barbara Bach 16.00 Serial: „Zile din viaţa noastră" 17.20 Serial: „Te voi iubi mereu" 19.00 Observator 20.00 Film; „Antiglonţ" (SUA, 1988) 21.30 Serial: „Pericol iminent" 22.15 Serial: „Stargate SG-1" 23.30 Noaptea târziu cu Mircea Badea 0.30 TeleEurobingo 2 1.30 Film: „T.N.T." (SUA, 1998) 3.00 Serial: „Intrigi în Paradis" 3.45 Serial: „Capcanele destinului".

SÂMBĂTĂ 7.00 Film: „Bugsy Malone" (SUA, 1976) 8.30 Seria Stan şi Bran 10.00 Casa de piatră 11.00 Film: „Blestemul faraonului" (SUA, 1980) 13.00 Serial: „Viitorul începe azi" 14.30 Iarna nu-i ca vara 16.00 Orient expres 18.00 Serial: „Te voi iubi mereu" 19.00 Observator 19.45 Film: „Inspectorul Harry în acţiune" (SUA, 1976). Cu: Clint Eastwood 22.00 Film: „Răzbunarea" (SUA, 1994) 0.00 Film: „Puterea seducţiei" (SUA, 1998) 1.30 Film: „Deturnare pe autostradă" (SUA, 1980).

DUMINICĂ 7.30 Film: „Promisiune cu bucluc" (M. Britanie, 1954) 9.00 Serial: „O pacoste de frate" 10.00 Desene animate 11.20 Serial: „Aventurile lui Sindbad" 12.10 Serial: „Tânărul Indiana Jones" 13.00 Serial: „Pe cont propriu" 14.00 Totul va fi bine 16.00 Serial: „Amazon" 17.00 Prezentul simplu 18.00 Serial: „Te voi iubi mereu" 19.00 Observator 20.00 Film: „Păzind-o pe Tess" (SUA, 1994). Cu: Shirley MacLaine 22.00 TeleEurobingo Show 1.00 Documentar.

LUNI 7.00 Observator 8.00 'Neaţa 11.00 Serial: „Exploratorii viselor" 13.15 Serial: „ O pacoste de frate" 16.00 Serial: „Zile din viaţa noastră" 17.20 Serial: „Te voi iubi mereu" 19.00 Observator 20.00 Film: „Supravieţuirea" (SUA, 1997) 22.00 Marius Tucă Show 23.30 Noaptea târziu cu Mircea Badea 0.30 Serial: „Navarro" 2.00 Serial: „Intrigi în Paradis" 2.45 Serial: „Simţul dreptăţii".

MARŢI 7.00 Observator 8.00 'Neaţa 11.00 Serial: „Exploratorii viselor" 12.00 Film: „Omul din Kentucky" (SUA, 1955). Cu: Burt Lancaster 14.00 Serial: „Preţul puterii" 16.00 Serial: „Zile din viaţa noastră" 17.20 Serial: „Te voi iubi mereu" 19.00 Observator 20.00 Film: „Ceasul răzbunării" (SUA, 1996) 22.00 Marius Tucă Show 23.30 Noaptea târziu cu Mircea Badea 0.30 Serial: „ În slujba legii" 1.30 Serial: „Intrigi în Paradis" 2.30 Serial: „Simţul dreptăţii".

MIERCURI 7.00 Observator 8.00 'Neaţa 11.00 Serial: „Exploratorii viselor" 12.00 Film: „Sora mea Elleen" (SUA, 1955) 14.00 Film: „La drumul mare" (M. Britanie, 1989). Cu: Hugh Grant 16.00 Serial: „Zile din viaţa noastră" 17.20 Serial: „Te voi iubi mereu" 19.00 Observator 20.00 Film: „Dansul inimilor" (SUA, 1988). Cu: Don Johnson, Susan Sarandon 22.00 Marius Tucă Show 23.30 Noaptea târziu cu Mircea Badea 0.30 Serial: „În slujba legii" 1.30 Serial: „Intrigi în Paradis" 2.30 Serial: „Simţul dreptăţii".

JOI 7.00 Observator 8.00 'Neaţa 11.00 Serial: „Exploratorii viselor" 12.00 Film: „Un indian la oraş" (Franţa, 1994) 16.00 Serial: „Zile din viaţa noastră" 17.20 Serial: „Te voi iubi mereu" 19.00 Observator 19.50 Din dragoste 22.00 Marius Tucă Show 23.30 Noaptea târziu cu Mircea Badea 0.30 Serial: „În slujba legii" 1.30 Serial: „Intrigi în Paradis" 2.30 Serial: „Simţul dreptăţii".

BARBARA BACH
ANTENA 1
vineri, 14.00

TELE 1 abc

VINERI 7.00 Bună dimineaţa, România 13.00 Ora unu a venit 14.45 Documentar 17.00 Gala Tele 7 18.00 As Show 19.30 La ordinea zilei 21.00 Telejurnal 22.00 În justiţie 23.30 Viaţa noastră cea de toate zilele.

SÂMBĂTĂ 9.00 Ţara spiriduşilor 12.00 Domino 13.00 Ora unu a venit 16.00 Lumea misterelor 18.00 Lumea în clipa 2000 19.00 Documentar 20.00 As Show 21.00 Telejurnal 22.00 Cântecul şi casa lui 23.00 Concert.

DUMINICĂ 9.00 Cântecul şi casa lui (r) 10.00 Ţara spiriduşilor (r) 13.00 Ora unu a venit 15.45 Cinetour 17.00 Forţa destinului 18.00 Gala Tele7 19.00 Documentar 20.00 As Show 21.00 Telejurnal 22.00 Concert.

LUNI 7.00 Bună dimineaţa, România 12.00 Emisiune muzicală 16.00 Post Meridian 18.00 As Show 19.00 Documentar 21.00 Telejurnal 22.05 Ofsaid.

MARŢI 7.00 Bună dimineaţa, România 10.00 Emisiune muzicală 14.45 Documentar (r) 16.00 Post Meridian 18.00 24 din 24 19.30 La ordinea zilei 21.00 Telejurnal 22.00 Măştile puterii 23.15 Viaţa noastră cea de toate zilele.

MIERCURI 7.00 Bună dimineaţa, România 10.00 La ordinea zilei (r) 12.30 Măştile puterii (r) 16.00 Post Meridian 18.00 As Show 19.30 La ordinea zilei 21.00 Telejurnal 22.00 Reporter Tele 7 23.15 Viaţa noastră cea de toate zilele.

JOI 7.00 Bună dimineaţa, România 10.00 La ordinea zilei (r) 12.30 Reporter Tele 7 (r) 14.45 Documentar 16.00 Post Meridian 18.00 As Show 19.30 La ordinea zilei 21.00 Telejurnal 22.00 Telemedicina 23.15 Viaţa noastră cea de toate zilele.

„MAGAZIN" nu răspunde de modificările efectuate ulterior de către posturile de televiziune

Vedetele adoră EXHIBIŢIONISMUL

Pudoarea pare a nu fi virtutea majoră a staruriilor. Dezinvoltura, uneori chiar plăcerea cu care îşi expun privirilor curioase trupul gol (sau aproape gol) îmbracă forma celui mai firesc lucru din lume. Şi nu e vorba doar de secvenţele din filme, impuse de scenariu, de regizor sau de producător, ci de apariţia nudă pe plaje, la piscine, pe puntea iahturilor, pe terasele ori în grădinile reşedinţelor personale sau ale prietenilor... Fie că îşi etalează farmecele trupurilor exhibate cu nonşalanţă în locuri publice sau, mai discret, în cele cu regim privat, starurile ştiu totuşi foarte bine că în orice moment neobosiţii paparazzi stau la pândă pentru a oferi imagini proaspete şi de senzaţie publicaţiilor înfometate de spectacol. În câteva ore, trupul lor nud face înconjurul planetei, dar cui îi pasă dacă nu ai prejudecăţi şi, mai ales, complexe? Există însă şi staruri cărora le pasă, desigur mai puţine la număr, dar care, în numele moralei şi decenţei după cum spun, îşi apără intimitatea trupului cu ghearele şi dinţii. Evident, adepţii exhibiţionismului se grăbesc să murmure că de fapt actorii care fac prea mult caz de pudoare au de ascuns defecte şi frustrări proprii.

Pudoare sau complexe?

◆Pe seama lui Andy Garcia s-au făcut multe glume presupuneri neonorante când, pe la începuturile carierei sale actoriceşti, refuza să apară în filme cu bustul descoperit, preferând să poarte tricou în scenele pasionale. S-a spus că probabil pilozitatea abundentă îl face să semene cu o maimuţă.

◆O bună perioadă de după „Titanic", Leonardo DiCaprio care-şi petrecea timpul mai mult în baruri de noapte decât în sala de sport a preferat să stea pe plajă îmbrăcat, de teamă să nu fie surprins de ochiul vigilent al aparatului indiscret de fotografiat. Când a cedat nervos sub razele fierbinţi ale soarelui, în reviste au apărut fotografii ale unui „Romeo" cu pântecul bombat şi perne de grăsime.

◆Convinsă că e acceptată în filme doar pentru a-şi dezgoli trupul cu sânge latin şi fierbinte, Salma Hayek s-a simţit extrem de jignită când i s-a cerut să apară nud într-o scenă. A fost nevoie de o întreagă echipă care s-o liniştească din plânsul în hohote de dinainte şi de după filmare.

◆Deşi se afla într-un impas financiar, Jaclyn Smith (serialul „Îngerii lui Charlie") a refuzat oferta unei reviste de a o poza nud contra sumei de două milioane de dolari.

Mândrie fără prejudecată

LIZ HURLEY

– Un piton cu sânge fierbinte –

Prima dată când i s-a cerut un interviu în care Liz a pretins că viaţa ei e o carte deschisă, foarte tânăra actriţă pe atunci a apărut într-o rochie care nu ascundea nimic din frumuseţea trupului ei. De atunci, popularitatea sa a crescut nu doar datorită legăturii cu Hugh Grant sau a filmelor în care a jucat, ci şi datorită interesului pe care l-a stârnit în jurul ei prin ţinutele ultralejere pe care le-a abordat. Nu a făcut niciodată un secret din linia corpului său pe care, după

cum ea însăşi afirmă, îl găseşte „foarte artistic, cu linii curbe, ca de piton". La ultimul festival de la Cannes, şi-a oferit câteva momente de relaxare, cu plajă şi înot, topless evident.

PAMELA ANDERSON

– Reclamă imbatabilă a chirurgiei estetice –

„Nuditatea?, nu-mi pasă de acest lucru...", spune Pamela Anderson care proiectase în urmă cu un an să se recăsătorească cu Tommy Lee pe o plajă din Malibu, ţinuta obligatorie fiind „complet goi". Când e vorba să ofere întregii planete detalii ale propriei anatomii şi vieţi sexuale, actriţa nu are nici cea mai

mică ezitare. Dispusă oricând să pozeze pentru Playboy sau să evoce miracolul care se cheamă chirurgie estetică, ex-sirena gonflabilă din „Baywatch" a ştiut dintotdeauna cum să-şi exploateze fizicul pentru a pătrunde pe uşile succesului. Şi, cum aparatele de fotografiat nu pot capta pe peliculă şi cota de inteligenţă, s-a simţit onorată să arate tot ce avea de arătat.

ELLE MACPHERSON

– O militantă pentru nuditate –

În primul său film („Sirenele), top-modelul Elle MacPherson a avut meritul de a apărea în cadru mai tot timpul goală, dovedind într-adevăr că nu degeaba e supranumită „The Body". Pentru cea care deja dezvăluise în fotografii mai mult decât îndrăzneţe cea mai mare parte a trupului său, prestaţia de actriţă fără prejudecăţi părea un lucru firesc. Cei care au dorit să afle o explicaţie a uşurinţei cu care Elle apare nud au primit următorul răspuns: „Pentru mine care sunt născută în Australia, acest mod de a mă expune nu-mi pune nici o problemă". Mai mult, cu atitudinea permanentă a unei militante privind modul cum trebuie judecată nuditatea, actriţa a completat: „De altfel, dorinţa mea este să fiu înmormântată goală, aşa cum m-am născut". Şi aşa cum a trăit, adaugă maliţioşii.

SHARON STONE

– Nu „Gloria" i-a adus gloria –

„La 18 ani, Sharon nu avea vreo plăcere mai mare decât să apară sau să alerge complet goală prin faţa vecinilor uluiţi", povesteşte mama actriţei. Acest apetit pentru exhibiţionism avea să culmineze cu mult controversata scenă a

încrucişării (!) picioarelor, din „Basic Instinct", pe care a putut s-o vadă o lume întreagă. Actriţa despre care se spune că are un coeficient de inteligenţă de geniu (154) avusese prilejul să-şi dezvăluie nuditatea mai mult decât şi-ar fi putut imagina cineva. „Nu mai am decât ovarele pe care încă nu mi le-am arătat", a declarat ea provocator. Cele câteva filme pe care le-a făcut îmbrăcată şi fără conotaţii erotice, încercând să schimbe tonul rolurilor abordate şi să dovedească şi o altă faţetă a personalităţii ei artistice, nu s-au bucurat de cine ştie ce succes. Bunăoară, ultimul său film, „Gloria", a plasat-o de vreo doi ani încoace într-un con de umbră... Nu-i de mirare că în tot acest timp, frumoasa Sharon Stone a încercat din răsputeri să-i convingă pe cei care aveau un cuvânt de spus să facă o continuare la „Basic Instinct". A reuşit, dar rămâne de văzut ce mai poate arăta lumii în această nouă creaţie cinematografică.

ALYSSA MILANO

– Cândva, fata şefului –

Alyssa Milano nu mai e de mult fetiţa inocentă din serialul TV „Cine-i şeful?". S-a transformat într-o femeie lipsită de prejudecăţi şi sigură de farmecele sale, chiar dacă nu este catalogată ca un sex-simbol. Nu are nici cea mai mică reţinere în a-şi expune trupul, fiind foarte mulţumită de felul cum a fost înzestrată de mama-natură. „Dezbrăcată, întotdeauna m-am simţit... în pielea mea, n-am avut niciodată probleme să apar astfel pe ecran sau de exemplu pe plajă..."

Într-adevăr, când fetiţa „şefului" a crescut şi a păşit din lumea serialelor pentru televiziune în cea a filmelor adevărate, a acceptat încă de la primul său rol („Embrace of The Vampire") să apară complet goală şi să interpreteze secvenţe cu o destul de mare încarcatura erotica. În schimb, prilejul de a-şi dovedi talentul în ale actoriei nu i s-a oferit încă.

MELANIE GRIFFITH

– Un produs al anilor hippy –

În prima ei tinereţe, ca fervent adeptă a curentului „Flower Power", Melanie Griffith a învăţat bine lecţia comuniunii cu natura, fără convenţii, fără bariere vestimentare. Şi chiar dacă au trecut mulţi ani de atunci, ea a rămas fidelă ideii de libertate de exprimare, sub orice formă. Ca o Evă perfectă, şi-a lăsat trupul gol,

mângâiat de soare, de vânt, de valuri, de nisip, de privirile iubiţilor, ale admiratorilor, ale fanilor, declarând: „Cred că sunt o persoană aparte, în special din punct de vedere sexual, şi nu văd de ce aş avea vreo reţinere în privinţa nudităţii". Atitudinea aceasta a făcut să-i cadă la picioare multe victime şi nici profesional se poate spune că nu i-a dăunat. Căsătoria cu mai tânărul Antonio Banderas nu i-a schimbat plăcerea de a-şi expune trupul privirilor, chiar dacă, în ciuda faptului că Hollywoodul l-a încadrat pe lista sex-simbolurilor masculine, latin loverul este o persoană foarte pudică. Banderas este încă tributar perioadei când lucra în Spania, în filmele lui Almodovar, care niciodată nu i-a exploatat ca regizor nuditatea.

Pagina realizată de AURORA POPESCU

HOROSCOP

12 – 18 FEBRUARIE

BERBEC (21.03 - 20.04): Se pare că astrele îşi vor arăta din plin bunăvoinţa în această perioadă. Soarele, Mercur şi Jupiter vă sunt aliaţi de nădejde, astfel că veţi primi bani, veţi lua o decizie înţeleaptă şi o întâlnire sentimentală va avea un final fericit.

TAUR (21.04 - 21.05): Curba financiară are cea mai puternică ascensiune în acest interval, având chiar un maxim (miercuri sau joi). Deci vă puteţi aştepta la primirea unei sume mari de bani, însă nu este recomandabil să-i investiţi imediat, s-ar putea ivi niscaiva surprize.

GEMENI (22.05 - 21.06): S-ar putea ca în primele zile ale acestei săptămâni să vă întâlniţi cu un ghinion financiar, aşa că fiţi foarte prudent la modul cum „goliţi" buzunarele. Pe de altă parte, curba sentimentală are un maxim sâmbătă, iar psihicul este la cote înalte.

RAC (22.06 - 22.07): Două evenimente contradictorii vă pândesc în această perioadă. Unul favorabil, în plan financiar, iar celălalt mai puţin favorabil, în mediul profesional. Luna şi Jupiter nu au poziţii „amicale" şi sunteţi pe cale de a lua o decizie pripită.

LEU (23.07 - 22.08): Linişte şi pace în galaxia dv., iar toate curbele astrale se situează la nivele medii. S-ar părea că nu vă paşte nici o surpriză neplăcută şi că aveţi timp să reflectaţi pe îndelete la proiectele de viitor apropiat. O veste bună de departe în weekend.

FECIOARA (23.08 - 21.09): Primele zile ale perioadei vor fi infernale, pline de probleme mărunte şi stresante, iar divergenţele socio-profesionale nu vor lipsi. Apoi lucrurile se liniştesc, iar curba financiară anunţă primirea unei sume frumuşele de bani. (joi, vineri).

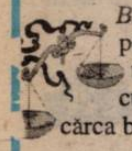

BALANŢA (22.09 - 22.10): Cel mai semnificativ aspect al perioadei este ascensiunea curbei sentimentale. Se pare că ceva se schimbă în bine în relaţiile cu o persoană apropiată de sex opus, şi asta vă va încărca bateriile pentru activitatea de zi cu zi.

SCORPION (23.10 - 21.11): Dacă luni şi marţi va domni un calm relativ în constelaţia dv., de miercuri lucrurile se precipită şi intraţi în vâltoarea unor evenimente mai puţin favorabile. Disensiunile în mediul profesional vor exploda, însă furtuna va trece foarte repede.

SĂGETĂTOR (22.11 – 20.12): Conform cu poziţia Soarelui faţă de Mercur, s-ar părea că afacerile încep să şchiopăteze, poate doar temporar. Nu ezitaţi să vă consultaţi toţi partenerii şi să luaţi de urgenţă măsurile cele mai adecvate. Mici probleme cu sănătatea, în weekend.

CAPRICORN (21.12 - 19.01): Curba psihicului prezintă sinuozităţi alarmante, nu prea vă simţiţi în apele dv. şi riscaţi să vă stricaţi relaţiile cu cei apropiaţi. Pe de altă parte, curba financiară este în continuă creştere, dar are un maxim abia săptămâna viitoare.

VĂRSĂTOR (20.01 - 18.02): Una caldă, una rece. Din imprudenţă sau nepăsare, s-ar putea să daţi cu piciorul unei excelente ocazii de a vă rotunji bugetul. Zona „caldă" este cea a afectivităţii, întrucât vă împăcaţi cu partenerul (partenera) după o lungă „glaciaţiune".

PEŞTI (19.02 - 20.03): Nimic nou, nimic palpitant în constelaţia dv. Astrele par să pună la cale ceva pentru intervalul următor. La rândul lor, curbele astrale se cantonează în jurul normalului, cea financiară tinde să scadă. Aşa că cenzuraţi-vă cu atenţie cheltuielile!

De vorbă cu avocatul casei

NATURA JURIDICĂ A CONTRACTULUI DE MANAGEMENT

Doamnei Peloiu Maria
din Sfântul Gheorghe

Prima întrebare pe care ne-aţi adresat-o în scrisoarea dv. a vizat determinarea naturii juridice a contractului de management încheiat sub imperiul Legii nr.66/1993 şi Normei nr.1/1994 (ambele acte normative sunt în prezent abrogate) şi criteriul folosit pentru o astfel de determinare, mai precis actul normativ care dă o astfel de calificare contractului.

Referitor la acest aspect, deşi respectivele acte normative conţin unele dispoziţii contradictorii, de natură a crea confuzii, suntem totuşi de părere că raportul juridic născut între manager şi societate este de natură comercială şi că, pe cale de consecinţă, contractul de management este în fapt un contract de mandat comercial remunerat.

Există mai multe dispoziţii ale actelor normative menţionate care conduc la o asemenea concluzie, în detrimentul calificării contractului de management ca fiind un contract de muncă.

Astfel, se prevede în lege faptul că manager poate fi atât o persoană fizică dar şi o persoană juridică or, contractul de muncă nu se poate încheia de către societatea angajatoare decât cu o persoană fizică.

Un alt argument este art. 26 din norma nr.1/1994 care prevede că persoana fizică sau persoana juridică desemnată ca manager îndeplineşte atribuţiile administratorului unic. Raportul juridic dintre administrator şi societate este de natură comercială, administratorul nefiind angajat al societăţii.

Nici modul de plată prevăzut în lege (art.15) nu este specific dreptului muncii. Managerul nu primeşte salariu pentru munca depusă ci un onorariu negociat care cuprinde o plată lunară care stă la baza drepturilor cuvenite privind vechimea în muncă, asigurări sociale şi pensie, stabilite potrivit legii plus o cotă de participare la profitul unităţii, stabilită în raport cu gradul de realizare a obiectivelor convenite în contractul de management. Acest tip de plată nu este întâlnit în dreptul muncii. Mai mult decât atât, managerul are obligaţia de a investi 50 la sută din cota de participare la profitul firmei în acţiuni ale societăţii.

Se prevede de asemenea în art.17 din lege posibilitatea ca părţile să opteze prin contract asupra competenţei materiale de soluţionare a eventualelor litigii: instanţele judecătoreşti de drept comun sau instanţa de arbitraj. Litigiile de dreptul muncii sunt de competenţa strictă a instanţelor judecătoreşti.

Prin urmare, faţă de argumentele de mai sus, răspunsul la a doua întrebare nu poate fi decât în sensul că un litigiu izvorât din neplata de către societate a drepturilor băneşti stipulate în contractul de management nu este un litigiu de muncă ci un litigiu comercial, mai precis o acţiune în pretenţii ce se timbrează prin raportare la suma pretinsă.

Avocat DRAGOŞ APOSTOL
Cabinete asociate de avocaţi
MIHĂILĂ & OANCEA

Scrisori primite

Silvia Lungu, Orşova: Regretăm că nu aţi înţeles, referitor la abonamentul la revista noastră, faptul că *numai dacă vă abonaţi DIRECT LA REDACŢIE beneficiaţi de preţul care este consemnat în paginile noastre!* Însă, conform chitanţei anexate scrisorii, Dv. v-aţi abonat la revistă prin „Rodipet", care percepe o taxă de abonament *superioară* aceleia pe care o percepe redacţia noastră. Iată, aşadar, „misterul" diferenţei de preţ dintre cele scrise în revistă şi suma care v-a fost cerută la poştă. *Profităm de prilej pentru a reaminti tuturor cititorilor noştri care doresc să se aboneze la „Magazin" că numai dacă se abonează DIRECT LA REDACŢIE pot beneficia de tarifele reduse pe care le practicăm.*

Laszlo Zoltan, Cluj-Napoca: Continuăm cu un alt răspuns la întrebările Dv.: Calculul probabilistic al căderilor meteoriţilor pe Terra este o problemă rezolvată de relativ multă vreme. Sunt mulţi parametri de luat în calcul: ordinul de mărime al masei meteoriţilor sau asteroizilor, orbita, periodicitatea etc. Intervin, firește şi alţi factori de care trebuie să se ţină seama, ca, de exemplu, influenţa gravitaţională a altor corpuri cereşti asupra orbitei asteroizilor, influenţă care poate perturba evoluţia acestora, determinându-i să se intersecteze cu Terra...

Rubrică realizată de
ADRIAN HOAJĂ

MEMENTO

12 februarie – în anul 1899 s-a născut I.Peltz, iar în 1894 s-a născut Otilia Cazimir
13 februarie – în anul 1880 s-a născut sociologul, filosoful şi esteticianul Dimitrie Gusti
14 februarie – în anul 1821 a murit cărturarul iluminist Petru Maior
15 februarie – în anul 1851 s-a născut Spiru Haret, în anul 1840 s-a născut Titu Maiorescu, în anul 1896 s-a născut inframicrobiologul Şt.S.Nicolau
17 februarie – în anul 1971 a murit Miron Radu Paraschivescu, iar în anul 1972 a murit filosoful Ion Petrovici

Ştiaţi că...

◆ *...numele real al scriitorului nord-american O'Henry (1862-1910) a fost William Sydney Porter? În amintirea sa a fost instituit în 1918 premiul anual O'Henry pentru cele mai bune nuvele.*

◆ *...oraşul aflat pe cele mai multe insule este Veneţia? După unii acestea sunt în număr de 119 iar după alţii peste 300.*

◆ *...căpetenia oştilor lui Odhinu, zeul suprem din mitologia scandinavă, se numea Herjau? El era şi conducătorul Walkiriilor, fecioarele războinice.*

◆ *...farul genovez din Constanţa a fost, după cum îl arată şi numele, opera genovezilor? Aceasta este însă numai o ipoteză pentru că, după alţii, a fost construit de englezii care, în 1860, au efectuat aici lucrări de amenajare a portului.*

◆ *...rabarbura sau reventul este o plantă ierboasă alimentară, medicinală şi ornamentală? Ea este originară din Asia.*

◆ *...hematitul este un oxid natural de fier folosit ca piatră semipreţioasă? Este de culoare cenuşie-neagră dar uneori poate fi şi roşu intens.* (I.S.)

GRĂDINA *micul nostru Paradis*

GUZMANIA

Guzmania face parte din familia bromeliilor şi este cu adevărat frumoasă în special în timpul iernii când înfloreşte. Florile sunt divers colorate (roz, albe, dar cel mai adesea sunt roşii) şi porneşc din mijlocul rozetei de frunze. De fapt, florile propriu-zise sunt mărunte şi galbene (ca nişte bobiţe), înconjurate însă de un fel de petale (bractee) roşii. Frunzele sunt netede, cu marginile drepte, ce pot ajunge la o înălţime de 45 de centimetri şi o lăţime de 3 centimetri.

Planta preferă o luminozitate difuză pe tot parcursul anului. În cazul în care nu are suficientă lumină, nu înfloreşte, în timp ce lumina directă a soarelui poate provoca uscarea frunzelor. Pământul trebuie menţinut în permanenţă umed, iar rozeta din care se despart frunzele va fi mereu umplută cu apă. Pentru udare, e bine să se folosească apă stătută, nicidecum „dură", direct de la robinet. În general, pretinde o umiditate crescută, dar nu exagerată, deoarece rădăcina poate să putrezească iar frunzele să capete pete maronii. În perioada de creştere are nevoie de îngrăşăminte în soluţie care se administrează ritmic, o dată la două săptămâni. Planta se simte bine la temperatura obişnuită a camerei, iarna la cel puţin 15 grade C. Înmulţirea plantei se realizează destul de uşor, prin lăstarii noi (puii) care apar.

În special când este înflorită, guzmania inspiră un sentiment tonic, optimist. Se potriveşte foarte bine într-un apartament decorat modern. De efect este amplasarea mai multor guzmanii la un loc pentru a forma un ansamblu într-un joc de niveluri diferite.

FLAMINGO IUBEŞTE UMBRA

Multă vreme această plantă era cunoscută doar ca floare de pus în vază. Totuşi, fără să fi devenit încă foarte populară, ea şi-a găsit loc şi în multe apartamente, fiind considerată o „piesă forte" în rândul plantelor de interior. Are frunze ascuţite şi cărnoase, iar florile sunt lucioase, ca de ceară, cu un uşor aspect artificial, fiind formate dintr-o singură petală roşie sau portocalie, cu un pistil lung, galben.

Mai rar pentru plante, Flamingo preferă locurile umbroase, dar calde. Primăvara şi vara are nevoie de apă multă şi necalcaroasă, doar în timpul iernii cantitatea de apă administrată se micşorează. În fiecare primăvară trebuie replantată în pământ nou, format din turbă, pământ de flori şi nisip dur, în părţi egale. În perioada de înflorire necesită cea mai mare umiditate, când e bine ca ghiveciul să fie amplasat pe un strat de pietriş umed, iar frunzele să fie pulverizate cât mai des. În timpul verii, se tratează săptămânal cu îngrăşăminte în soluţie.

Planta este destul de sensibilă la dăunători, în special la păduchii de frunze, iar în cazul în care căldura este prea mare poate fi atacată şi de păianjenul roşu. Udările excesive pot provoca la rândul lor îngălbenirea frunzelor şi distrugerea rădăcinilor.

Frumoasa Flamingo poate fi amplasată în dreptul unei ferestre nu prea luminoasă sau, vara, pe o terasă, ferită însă de curenţi de aer şi de frig. Este foarte decorativă alături de alte plante tropicale. Începând din luna august şi continuând în septembrie, e bine să fie obişnuită treptat cu locurile umbroase. *(A. Popescu)*

PERSONALITĂŢILE SĂPTĂMÂNII

A. Corelli

Petre Solomon, Octavian Cotescu, Michelangelo Buonarroti, Abraham Lincoln, Charles Darwin, Şalom Alehem, Franco Zefirelli, Galileo Galilei, Arcangelo Corelli, Charles Dickens, Nikos Kazantsakis, Feodor Şaliapin. (P.I.)

C. Darwin

„DIN ALERGARE"

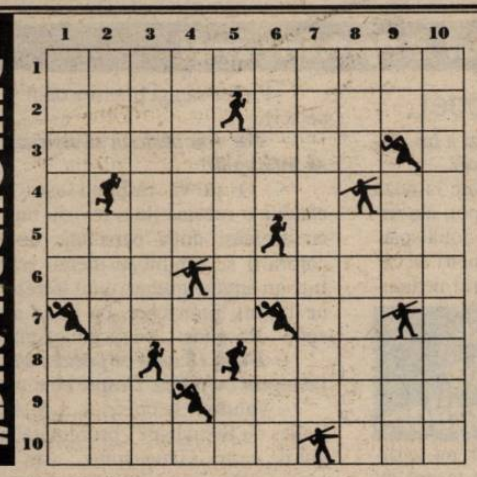

ORIZONTAL: 1) Alergător de cursă lungă. 2) Acțiune lansată spre finalul curselor de alergători – Suprafețe de alergare. 3) Atleți care aleargă pentru elanul necesar aruncării. 4) Alergători ajunși la apogeul carierei – Sunt prezente în alergare și una, și alta. 5) „Termen" pentru unul ce aleargă după goluri – O formă de vârf. 6) Din nou – Probleme de principii legate de practică. 7) Măsură (în afara metrului) folosită în probele de alergări – Simbolul primului loc. 8) Heliu – Alergarea maratonului privită prin dificultatea probei. 9) Olimpici numărați din patru în patru ani – Servit cu atenție. 10) Antrenamentul fără de care nu se poate ajunge în vârful piramidei – Vârfuri... de atac.

VERTICAL: 1) Aleargă acționate de caii lor – Merge și la bucurie și la necaz. 2) Element de avantaj – „Alergătorii" aflați în permanentă competiție cu timpul. 3) Curse în cadrul cărora aleargă caii putere – Însemnele unui bombardier ce aleargă cu supervitează. 4) Înțepătoare – Pe locul șase din opt! (notă). 5) Flacăra olimpică purtată în alergare o dată la patru ani – Lăsați în urmă la alergare! 6) Piatra semiprețioasă – Resortul cronometrelor. 7) Porțiune de teren pe care se aleargă mai greu. 8) Intrate în nisip! – Izbucnită brusc. 9) Primele la start – Campionii campionilor – Cal cu deplasarea inversă. 10) Un element ce caracterizează adevăratul alergător de performanță.

Lucaci Bogdan
Ghelar

Soluția careului **„IARNĂ ARTISTICĂ"**

Orizontal: DELAVRANCEA - AMAN - EVERAC - NINSI - AAI - R - NE - SAL - ODE - CE - BARANGA - ASPEN - NOE - P - ZC - COCS - NSI - IUR - STANIOL - M -OM - C - DEAL - IOSIF - OI - TA - RAU - DEGERAT.

PERSPICACITATE

Imagine întreruptă

În acest desen apar două jumătăți ale unei imagini televizate care, în urma unui defect tehnic au apărut astfel. Totuși, în partea de jos apar cinci elemente care nu se găsesc în cel de sus. Puteți să le identificați? *(Gh.R.)*

1) Nodul tiunghiului (stânga) a fost mutat mai sus. 2) Alternanța liniilor albe și negre de pe acoperișul casei au fost inversate. 3) Firul de lână a oiței ajuns în mâinile omului este situat mai la stânga. 4-5) Vesta lui este albă (în loc de neagră).

Abonamente la „Magazin" direct la redacție!

PERIOADA	VALOAREA	PERIOADA	VALOAREA
❑ 1 LUNĂ	22.000 LEI	❑ 4 LUNI	92.000 LEI
❑ 2 LUNI	44.000 LEI	❑ 5 LUNI	114.000 LEI
❑ 3 LUNI	70.000 LEI	❑ 6 LUNI	140.000 LEI

(Marcați cu un X perioada dorită a abonamentului)

DATA DE ÎNCEPERE A ABONAMENTULUI: _____

NUME _____ PRENUME _____

VÂRSTA: _____ OCUPAȚIA: _____

ADRESA: str. _____, nr. _____, bl. _____

sc. _____, et. _____, ap. _____, sector _____, localitate _____

cod _____, județul _____.

Plata abonamentului se va face prin mandat poștal la adresa:
Ionescu Simion, P-ța Presei Libere, nr. 1,
sector 1, București, cod 71341
Vă rugăm să decupați acest talon, să-l completați și să-l expediați, la adresa mai sus menționată, pentru primirea corectă a abonamentului dv.
În cazul în care nu specificați data de începere a abonamentului, acesta va fi expediat de la data încasării mandatului poștal.
Pentru informații suplimentare vă rugăm să sunați la tel. 01/222.83.36

UMOR

☺ *– Când am venit în orașul ăsta, spune un domn la o petrecere, nu aveam decât o pereche de pantaloni și o cămașă!*
– Eu am venit complet gol!
– Cum așa?
– Păi sunt născut aici!

☺ *La cabinetul medical al regimentului se prezintă un recrut:*
– Domnule doctor, mă simt foarte rău!
– Unde simțiți rău ăsta?
– Aici, în armată!

☺ *– Ce este mai indicat pentru fertilitatea pământului, gunoiul de grajd sau îngrășămintele chimice?*
– Chestie de gust, domnule profesor!

☺ *– Spune, draga mea, ai luat examenul de conducere auto?*
– Nu știu! Când am plecat de acolo instructorul era încă leșinat!

☺ *Soțul, întors pe neașteptate dintr-o delegație, își surprinde soția în pat cu altul. Furios urlă!*
– Femeie! Ce faci aici?
Soția șoptește amantului:
– Ți-am spus eu că ăsta habar nu are de ce facem noi?!?

Fotografii de la cititori

«Petrecerea poate începe»
ARTHUR ADRIAN CIUBOTARU – București

PAR(anormale) de TOPAN

Verificați-vă cunoștințele

CHEI

1. Cine a scris cunoscuta poezie „Romanța cheii"?
2. Ce se înțelege în muzică prin „cheie"?
3. Ce este „cheia de boltă?
4. Cine a regizat în 1935, filmul „Cheia de sticlă" după romanul lui Dashiell Hammett?
5. Unde se află în țara noastră stațiunea climatericăși de odihnă „Cheia"?

Răspunsurile din numărul trecut *1) Drama „Domnișoara Nastasia" a fost scrisă de prozatorul român George Mihail Zamfirescu (1898-1939). 2) În Franța secolului al XVII-lea, Marea Domnișoară era fiica cea mai mare a regelui. 3) Muzica operetei „Încântătoarea Domnișoară" a fost compusă de compozitorul american de origine austriacă Ralph Benatzky (1894-1957). 4) Tabloul „Domnișoarele din Avignon" aparține pictorului spaniol Pablo Picasso (1881-1970). 5) Filmul „Domnișoarele din Wilko" a fost realizat în 1967 de regizorul polonez Andrej Wajda.*

Poșta cititorilor Au răspuns corect la întrebările noastre: *Ana Manu* – Iași; *Cornelia Vasilescu* – Târgoviște; *Alina Cristea* – Arad; *Cristina Micu* – Cluj-Napoca; *Mircea Coman* – București; *Adrian Cucu* – Pitești; *Vlad Ionescu* –Timișoara.

Mircea Coman – București. Vă mulțumim pentru urări și sugestii. Puteți scrie oricărui redactor pe adresa revistei noastre. *(Irina Stoica)*

Integramă de MARIAN MINCULESCU

„TIPARE"

PETIȚIONARI / OAMENI DE PARTID		SEMNATĂ / INDIFERENȚI		ALEGERI / ZONA NOASTRĂ		VERIGĂ / 14 VOLȚI!		VIDĂRI / A ÎNGĂDUI		SEMNAL TV / UNDE SOLARE		
VINDECAT / BUNE LA TURNAT							LUCREAZĂ PĂMÂNTUL / OPINTIRE					
						PRENUME FEMININ / ȚARA LUI ULISE						
DAU CĂLDURĂ / CONSUMATORI...												PLANTĂ DE APĂ
										CLEI		
PĂRINTE / PASĂRE					A BRĂZDA / DESCURCĂREAȚĂ				AMAR! / A APĂREA			
				DOCUMENT / ZEU GREC				DIN CIREȘ! / PORT ARAB				
DIN STOC! / SĂPĂTURI			DIMIE / A IUBI				ANEXĂ MOTO / ULTIMII BĂIEȚI!					
						LEGE VECHE / ACUȘ!						
MACHIATE / NOTA 7									VOCALE			
		CRIME										

Dezlegarea integramei **„POANTE"**

Orizontal: R - I - I - C - U - P - PERSEVERENTA - AUTO - SOCURI - ACTE - STIL - IA - TIARA - TOCAT - SUETA - ROZETE - ARA - SARATE - OLE - ARTERE - O - I - CRI - AERAT - AZERA - AS - ACI - AV - REVARSAT - STATIVE - AITA.

SPORT FLASH

Scandal în atletismul românesc. Declaraţiile simpatice ale Gabrielei Szabo date unui vulpoi (sau iepuraş) în ale scrisului, l-am numit pe Dan-Silviu Boerescu, într-o şi mai

iepurească revistă, am zis „Playboy", au avut darul de a isca scandal printre atlete. Violeta Beclea Szekely s-a supărat pe Gabi pentru că aceasta ar fi făcut-o urâtă, motiv pentru care n-a fost chemată la Stuttgart. Ea zice că dacă oficialii germani vor nega acest aspect, ea o va da în judecată pe Gabi pentru calomnie. Şi cum parcă vedem că nemţii n-o să admită asemenea discriminări, cel puţin pe hârtie, Gabi Szabo va avea de luptat şi în justiţie, nu numai pe pista de alergare.

Final la CM de handbal. Deşi handbalul masculin românesc aparent nu mai există, naţionalele Franţei şi Suediei şi-au disputat duminică la Paris finala Campionatului mondial de handbal masculin. Tricolorii francezi au fost nevoiţi să se încline în faţa handbaliştilor suedezi, e drept, la numai un gol diferenţă.

Pumni sub centură. Scandaluri, scandaluri mari în sportul românesc. Şi se pare că scandalurile se nasc şi acolo unde treburile merg bine. Boxul este un exemplu. Antrenorul şi tatăl singurilor pugilişti medaliaţi la JO, Gheorghe Simion, a primit un pumn sub centură din partea Federaţiei române de box, fiind lipsit de orice funcţie, el nemaiavând nici dreptul de a se ocupa de cei doi fii ai săi. Motivul? Sâmbătă, la prima şedinţă a Biroului federal, Francisc Vaştag a fost reinstalat la cârma lotului naţional. Şi cum acest lucru nu era suficient, declaraţia lui conform căreia nu poate lucra cu Gheorghe Simion a avut admiratori. De acum, fraţii Simion vor trebui să se antreneze cu Vaştag musai, deşi nici ei nu prea pot lucra cu acesta din urmă. Şi uite aşa, întotdeauna se găsesc căi simple de a strica rapid ce e bun.

La fotbal stăm bine. Să nu mă suspectaţi de optimism exagerat, ştiut fiind faptul că fotbalul românesc e minunat la noi dar lipseşte cu desăvârşire din Europa. Nu, mă refeream la triumful fotbaliştilor noştri în turneul de la Norcia. Numai acolo fotbaliştii noştri rad tot ce le iese în cale şi cu scoruri handbalistice. Nu contează că se joacă în compania selecţionatelor de cartier, noi suntem cei mai buni. Din toate cele 7 echipe româneşti prezente la Norcia, doar FC Argeş, cea care bate oricând pe Dinamo, Steaua şi Rapid în campionatul intern, a plecat şifonată din această drăguţă localitate italiană. Argeşenii au luat-o pe cocoaşă de la Litex Loveci şi au rămas pe tuşă să joace amicaluri cu celelalte eliminate. În schimb, în sferturile de finală ale turneului, românii peste tot: Steaua-Rocar, Rapid-FC Naţional, Universitatea Craiova-Politehnica Timişoara şi Wit Georgia-Litex Loveci. Dacă Steaua a câştigat greu la Wit Georgia (1-0), Rocar, acest mic gigant al fotbalului autohton, a reuşit scorul turneului, 14-0 cu o selecţionată din Umbria. Pe când va juca fotbal şi în campionatul intern?

Hagi pe linia lui 36. Hagi a început deja să fie elogiat în presa noastră pentru faptul că a împlinit 36 de ani. Şi pe bună dreptate, el fiind, indiscutabil, cel mai bun jucător de fotbal al ţării, din toate timpurile. La mulţi ani, Hagi! Deşi el este adulat şi în Turcia, dar din cu totul alte motive, presa de pe acolo îşi găseşte timp să-l mai şi critice. Ultimul puseu a fost pe tema statutului său. „Are Hagi alt statut?" s-au întrebat ziarele care l-au criticat pe jucătorul nostru de la Galatasaray pentru că a făcut o deplasare cu avionul personal, în vreme ce toţi ceilalţi componenţi ai echipei au mers cu autocarul. Conducerea clubului a motivat gestul lui Hagi prin fobia pe care acesta o are faţă de autocar, având în vedere că şi-a pierdut un membru al familiei într-un accident de autocar şi chiar el a suferit un accident rutier, cu ani în urmă.

G. CUŞNARENCU

Mini-interviul săptămânii

TRAIAN T. COŞOVEI, poet

– Vă mai caută muzele sau le căutaţi dv. pe ele?

– Îi las pe ingineri să răspundă la întrebarea asta, că ei sunt mai mulţi şi, deci, mai uşor de găsit.

– Ştiu că prezidaţi (scuzaţi cuvântul) un foarte interesant cenaclu...

– Nu este cenaclu, este *„Institutul de Glasuri"*, pe care l-am înfiinţat cu gândul la prelecţiunile junimiste de la Casa Pogor. Aici, în cadrul Muzeului Literaturii Române, autori mai mult sau mai puţin consacraţi vorbesc despre ei înşişi, despre cum receptează fenomenul cultural al începutului de mileniu. Printre alţii, s-au produs aici Nicolae Breban, Florin Iaru, sculptorul Florin Codre. Se vorbeşte cu ceasul pe masă, 30 de minute, dar trecerea timpului o cronometrăm, totuşi, dâmboviţeşte.

– Ce-aţi făcut în prima zi a lui Eminescu din acest nou secol?

– M-am uitat cu timiditate la poza lui pe care o am în casă. Apoi, am urmărit la posturile tv, printre două spargeri de conducte şi trei kilometri de cablu ţepuiţi, cum despre poetul neamu-

«O metaforă potrivită este Călătoria diletanţilor»

lui nu vorbeşte vreun scriitor, nu se difuzează vreo înregistrare de tezaur cu Sadoveanu sau Arghezi discutând despre Luceafăr.

– Cum vede poetul din dv. ultimul deceniu românesc?

– Poate că o metaforă potrivită este „Călătoria diletanţilor" – apropo de opera rusului Bulat Okudjava.

– Sunteţi branşat sau debranşat la această realitate?

– Prefer să mă branşez doar la ceea ce scriu.

– Nu v-ar pasiona să satirizaţi ce se întâmplă?

– O să vă răspund aşa: aveam cândva o rubrică (la o revistă răposată) cu aceleaşi două personaje desenate, cărora li se schimbau mereu replicile. Într-un anume număr, unul întreba: „Ce ne facem, mon cher, cu criza asta de apă?". Răspuns: „Ne facem că plouă!"

– După 18 cărţi de poezie, aţi debutat recent cu proză. Despre ce e vorba?

– Volumul se cheamă „Les Années Folles du Socialism", prezentată la Târgul de carte „Gaudeamus". Am scris-o împreună cu soţia mea şi o recitesc mereu să înţeleg de ce a fost atât de apreciată. Chiar pierd câte o noapte ca să-mi dau seama de ce se spune că „aşa ceva nu s-a mai publicat".

– Cât aţi câştigat ultima oară la bingo?

– Nu particip la jefuirea sistematică a poporului român.

PAUL IOAN

CASCADOR pentru Cartea Recordurilor

Cascadorul francez Jean-Claude Joly a reuşit o performanţă unică în lume, care l-a înscris în Cartea Recordurilor. El s-a agăţat de un vehicul şi s-a lăsat tractat pe burtă la o viteză de 232 km/h, purtând totuşi un costum special care i-a asigurat protecţia. (D.M.)

STATUIE regăsită

În 1791, William Rush, primul mare sculptor din Statele Unite, a realizat o sculptură în lemn pentru prora unei corăbii. Aceasta reprezenta un indian care a fost „botezat" Willian Penn. Se pare însă că respectiva corabie a dispărut dar sculptura a apărut două secole mai târziu. O echipă de cercetători au convingerea că au recunoscut opera respectivă, înaltă de 2,5 m, la un colecţionar de antichităţi. Asemănarea cu statuia lui Rush, cunoscută numai din descrierile epocii, pare uluitoare, iar conducătorul echipei care lucrează pentru stabilirea originii acesteia este convins că sculptura îl reprezintă pe Tamanend, un mare şef indian. *(I.S.)*

Ce le trece unora PRIN MINTE?!

Pentru copii, moda soldăţeilor de plumb a apus; jucăriile mecanice şi automatizate invadează această piaţă. Dar Simon Feelding, un englez de 52 de ani, este organizatorul celei mai mari bătălii desfăşurate între armate compuse din ofiţeri şi subofiţeri din plumb. În total, pe câmpul de luptă imaginat de Feelding într-un parc din Londra s-au înfruntat 2568 de războinici, având o înălţime de 2,5 centimetri. N-au lipsit tancurile, avioanele şi ambarcaţiunile amfibii. Efectele sonore au fost asigurate de înregistrări speciale. Bătălia a durat 34 de ore, fără nici o întrerupere.

Dacă de soldăţei din plumb aţi mai auzit, de neveste din plumb suntem siguri că nu. Samuel Bradfort (SUA) a comandat unui sculptor statuile celor şase neveste ale lui, toate răposate. Artistul le-a lucrat în piatră, iar Samuel a turnat plumb topit peste ele. „Monumentele" au fost plantate la intrarea în curtea casei şi fiecare are câte o inscripţie cu datele biografice ale consoartelor (imortalizate în mărime naturală). Recent, iubitorul soţ şi-a comandat propria-i statuie, care va fi cu o jumătate de metru mai mare.

Alergări cu saboţi din plumb, iată un concurs ce se desfăşoară în localitatea olandeză Vaarinen. De fapt, respectivele încălţări (care cântăresc 2-3 kilograme) sunt târâte cu înverşunare pe asfalt, pe o străduţă în pantă. Organizatorii susţin că este o metodă de slăbire eficientă, ea adresându-se în primul rând femeilor. Nu prea contează cine ajunge primul, ci să reuşeşti să urci până la finiş fără nici o clipă de odihnă. (P.I.)

CASTEL de secol 13, în secolul 21

Maryline Martin este o femeie a secolului 21, fascinată de secolul 13. Îi place să construiască. Născută în Auxerre şi licenţiată a şcolii de la Luvru, ea a avut ideea construirii unui castel medieval, bazându-se exclusiv pe tehnica folosită în secolul al XIII-lea. Locul ales pentru amplasament a fost Guedelon (Yonne). Din 1996, Marylin supervizează lucrările, se ocupă de administraţie şi de primirea grupurilor de vizitatori curioşi să vadă cum se înalţă un castel medieval. Maryline şi-a propus ca dată a finalizării construcţiei anul 2020. Uneori e cuprinsă de îndoieli şi declară că nu e obligatoriu ca opera începută să ajungă la final, ci doar să-i facă pe locuitorii din Guedelon şi pe cei de pe orice alte meleaguri să continue să viseze. *(A.P.)*

În numărul viitor

■ Evoluţia speciilor – în direct! ■ Portretul Pământului... în tinereţe! ■ Vaca „nebună" şi fără frontiere ■ Remedii naturiste ■ 45 de ani. Etapa certitudinilor ■ Beluga, „privighetoarea mărilor arctice" ■ Pe urmele lui Don Quijote la Sierra Morena ■ Ruinele unui vis ■ Feline cu instinct de vedete ■ Femina club ■ Întâmplări adevărate ■ Horoscop ■ Mini-interviul săptămânii: BUJOR PRELIPCEANU, violonist.

Casa Editorială „MAGAZIN" caută AGENŢI DE PUBLICITATE din întreaga ţară. Se oferă condiţii avantajoase. Pentru relaţii, cei interesaţi pot telefona zilnic între orele 9 - 14 la telefon/fax 224.39.96

document

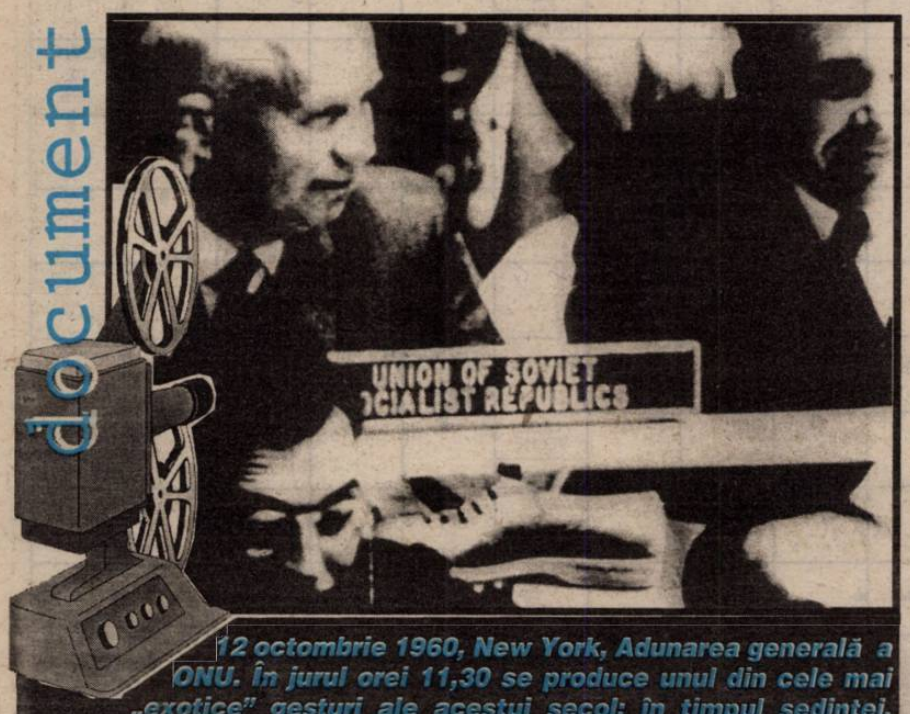

12 octombrie 1960, New York, Adunarea generală a ONU. În jurul orei 11,30 se produce unul din cele mai „exotice" gesturi ale acestui secol: în timpul şedinţei, Nikita Hruşciov a bătut cu pantoful în pupitrul său, deranjat de spusele unor preopinenţi. (P.I.)

Cititorii din străinătate

care doresc să se aboneze la revista noastră pot contracta abonamente prin Casa Editorială „Magazin" S.R.L., Bucureşti, Piaţa Presei Libere nr. 1, Fax 2243996.

PUBLICITATE prin Revista „MAGAZIN"!

Doritorii se pot adresa redacţiei la Tel./Fax: 224.39.96; 222.83.36, zilnic între orele 10^00 - 14^00

NU UITAŢI!

Abonarea, acum, direct la redacţie vă pune la adăpost, în viitor, de eventualele majorări ale preţului revistei. Pe cei care vor să se aboneze direct la redacţia „Magazin" îi informLm că în pagina 15 găsesc talonul ce cuprinde şi alte informaţii utile.

Biblioteca Judeţeană MUREŞ

SERIE NOUĂ - 508 • ANUL XLIV • 15 FEBRUARIE 2001 • 16 PAGINI • 5000 LEI Nr. 7 (2258)

magazin

EMail: magazin@com.pcnet.ro Adresă INTERNET – HTTP://WWW.MAGAZIN.RO

SĂPTĂMÂNAL CULTURAL - ŞTIINŢIFIC INDEPENDENT

15 FEBRUARIE

1942 Japonezii cuceresc Singapore.

1944 Aliaţii bombardează mănăstirea Monte Cassino din Italia.

1974 Bătălia de pe înălţimile Golan dintre armata israeliană şi forţele siriene.

S-a născut în această zi

1564 Galileo Galilei, astronom şi matematician italian.

EVOLUŢIA SPECIILOR în direct

Pro TV
România 1
TVR 2
Acasă
Antena 1
Prima TV
Tele 7 abc

Portretul
PĂMÂNTULUI...
în tinereţe!

CHIROMANŢIA
în scopuri criminalistice?

femina club

ENERGIA NUCLEARĂ
este soluţia inevitabilă?

Cum spiona
KGB?

PREMIERĂ COSMICĂ

ROBOTUL SPAŢIAL NEAR
a aterizat pe asteroidul Eros

După ce, începând din iunie 2000, sonda interplanetară automată NEAR a început să studieze şi să fotografieze de la numai 50 km depărtare asteroidul 433 EROS (vezi „Magazin" nr. 22 (2221) din 01.06.2000), NASA a anunţat că, pe 12 februarie a.c., robotul NEAR a reuşit o excepţională premieră astronautică, coborând în regim autocomandat pe suprafaţa acestui asteroid, lung de 12 km şi cu o lăţime maximă de 8 km! NEAR, precis dirijat de la sol, a interceptat asteroidul şi s-a aşezat deosebit de lin pe scoarţa acestuia, profitând de faptul că masei mici a asteroidului îi corespunde o forţă gravitaţională excepţional de mică... Imediat după această aterizare lină – care a fost urmărită de la staţiile terestre ale NASA – robotul interplanetar a început să transmită informaţii şi fotografii de la „locul faptei"!... Această premieră spaţială reprezintă şi un eveniment ştiinţific deosebit, deoarece urmează a fi confirmată informaţia conform căreia scoarţa asteroidului EROS este constituită din magneziu, siliciu şi aluminiu. (F.Z.)

HOROSCOP

În exclusivitate

Interviu cu Dr. ALBERTO CARRARA VERDI

– Stimate Domnule Dr. Carrara Verdi, vă aflaţi la Bucureşti pentru a participa la Concertul din operele lui Verdi din cadrul manifestărilor care celebrează centenarul morţii marelui compozitor italian...

– Da, şi trebuie să spun că sunt profund emoţionat de pasiunea enormă pe care am întâlnit-o aici pentru muzica Maestrului. Am participat şi la alte concerte care îi sunt dedicate, ştiu că este comemorat din Brazilia şi Statele Unite până în China şi Japonia, dar calitatea spectacolelor de la Bucureşti şi amploarea manifestărilor cred că sunt unice. Concertele minunatei Orchestre Radio a României, a formidabilului său Cor, în organizarea comună a Radiodifuziunii şi Cluburilor Rotary şi Lions din România şi Italia, ca şi frumosul spectacol al Operei, au fost de-a dreptul extraordinare!

«Românii îl iubesc pe Giuseppe Verdi aşa cum îl iubesc eu însumi»

– Cum vă simţiţi trăind la vila Sant Agata, casa lui Giuseppe Verdi?

– Acolo totul respiră încă prezenţa Maestrului şi sunt fericit să spun că am reuşit să fac ca nimic din comoara manuscriselor sale să nu se piardă, să nu se rătăcească,

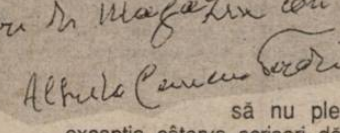

să nu plece. Cu excepţia câtorva scrisori dăruite unor prieteni apropiaţi de însăşi Giuseppina Strepono, totul se află în acelaşi loc. Acolo unde Verdi însuşi spunea că „în nici un alt loc din lume nu ar putea trăi într-o mai deplină libertate"...

– Este greu să porţi un asemenea nume?

– Este foarte greu... De aceea poate nici unul din urmaşii Maestrului nu şi-au propus să urmeze o carieră muzicală.

– În afară de sarcina atât de frumoasă dar şi atât de dificilă de a îngriji moştenirea Maestrului, aşa cum atât de frumos îi spuneţi Dv. tot timpul, ce vă mai place să faceţi?

– Mă bucur când pot merge în vacanţă cu minunata mea soţie şi cu cei patru copii ai noştri... Sunt un pasionat al vânătorii – deşi odată am mers trei zile prin Africa şi am tras o singură dată, iar într-o altă „vânătoare africană" ne-am aflat faţă în faţă cu un leopard atât de frumos încât nu a avut nimeni sufletul să tragă în el... Îmi plac scufundările la mare adâncime – de altfel am şi urmele unei muşcături de rechin sub umărul drept...

– Dacă ar fi să alegeţi un singur lucru care v-a impresionat la Bucureşti...

– Aş vorbi fără ezitare de incredibila dragoste pentru Giuseppe Verdi, pe care românii îl iubesc nu ca toată lumea, ci aşa cum îl iubesc eu însumi.

MIHAELA DOROBANŢU

Stele fragile

FELINE
cu instinct de vedete

Biblioteca Judeţeană MUREŞ

cartea albă

JENNY STÂNGACIU

„mica Picasso din Constanţa"

Ne place să descoperim un Picasso român în America, să mediatizăm excesiv, să preluăm superlative din presa de peste Ocean, în general lipsită de imaginaţie, dar ne poticnim atunci când trebuie să descoperim copii talentaţi chiar sub ochii noştri, adică în ţară. Un asemenea copil extraordinar, talentat şi sensibil este Jenny Stângaciu. Fetiţa s-a născut pe 16 august 1992, la Constanţa. Pictează de la cinci ani, dar de-abia la şapte ani poate fi consemnat debutul ei ca mică artistă. Mai exact, în septembrie 1999, Jenny apare în direct la postul de televiziune MTC din Constanţa, unde prezintă telespectatorilor primele creaţii plastice. O lună mai târziu, pe 31 octombrie 1999, obţine premiul I la concursul de desene „Peştişorul de aur" organizat de Fundaţia „Mare Nostrum". După alte câteva zile, mai exact între 2 şi 7 decembrie deschide

prima expoziţie personală, unde expune peste 50 de lucrări: portrete, peisaje, naturi moarte, compoziţii decorative executate în guaşe, acuarelă, precum şi câteva figurine din lut ars. Precocitatea acestui copil talentat a impresionat pe toată lumea. Iată ce scria acum un an şi ceva despre „mica Picasso din Constanţa" criticul de artă Florica Cruceru: *Elevă în clasa I la şcoala nr.12, a împlinit în august 1999, 7 ani. În perioada preşcolară a urmat pianul, preocupare încheiată brusc, din voinţă proprie, cu dorinţa expresă de a „picta". Acum lucrează sub îndrumarea graficianului Leonte Năstase în cărbune, acuarelă sau pastel, portretele celor din jur: bunică, mătuşă, vecina, asistenta, musafirul, colega... Culoarea caldă cu întrepătrunderi ale valorilor cromatice, ades rafinate, reflectă sinceritatea, firescul lucrului acestui copil necorectat de nici o regulă... Spiritul ascuţit al observaţiei asigură firescul alcătuirii desenelor pentru că Jenny lucrează precum pasărea cântă. Şi putem explica de ce este atât de încântător cântecul păsărilor?*

Deşi veştile bune ajung mai repede de la New York decât de la Constanţa, mă grăbesc să anunţ, eu primul, existenţa unei „mici Picasso" la Constanţa. Şi mai spun că harul pe care îl are Jenny Stângaciu este unul aparte. Dacă se va dezvolta natural şi dacă valenţele ei creatoare, cultivate cu tact se vor îmbogăţi cu fiecare an al vieţii ei, atunci, cu siguranţă că nimic nu-i va şterbi din sinceritatea cu care ea pictează acum.

GEORGE CUŞNARENCU

cronica săptămânii

Black And Blue (Jive) Key Tracks: Shape Of My Heart, The Call, Shining Star

Backstreet Boys

Aşteptarea a meritat, noul album al cvintetului nord-american este unul al maturităţii depline, un etalon al pop-ului de peste Atlantic! Iată că am început cu o propoziţie care putea încheia cronica de faţă... Oriunde te-ai afla, în America sau pe Bătrânul Continent, vei sesiza, dacă ai cât de cât oarece tangenţe cu muzica, cele două tabere ale trupelor de băieţi din pop-ul contemporan, în prima cantonându-se siropoşi ca *N'Sync*, *Westlife*, *Boyzone* sau *A1*, cea de-a doua aparţinând unor trupe care fac o muzică mult mai elaborată, cu combinaţii de stiluri, ca *Five*, *Boyz II Men* şi, în special, *Backstreet Boys*... În ciuda albeţei tenului *Backstreet Boys* reuşesc să fie mai negri, din punct de vedere muzical, decât mulţi dintre contemporanii lor de culoare, melanjul de swing, rhythm & blues şi hip-hop făcând ca la capitolul vânzări ei să depăşească tirajul de 20 de milioane de discuri şi să devină şi nişte abonaţi la cele mai prestigioase pre-.mii! În aceste condiţii ce puteau face băieţii atunci când casa lor de discuri le-a cerut un nou album când abia se încheiase campania de promovare a ultimului lor CD?! Prin urmare, din nou la treabă şi iată proaspătul album, condimentat şi cu ceva funk şi soul! Recomandările mele s-au oprit asupra *„The Call"* (care deschide balul), asupra primului extras pe single *„Shape Of My Heart"*, *„Get Another Boyfriend"*, *„Shining Star"*, *„I Promise You"* şi *„We've Got It Goin' On"*, reprezentative pentru soundul albumului şi bune ilustratoare a celor spuse de mine ceva mai sus...

ŞTIRI pe bandă rulantă

Trupa care domină, autoritar, peisajul de rhythm & blues din State, mă refer la *Destiny's Child*, tocmai a anunţat încheierea lucrului la noul său album, care se va intitula, foarte inspirat, *„Survivor"* (Supravieţuitorul). De ce am spus „foarte inspirat"? Deoarece anul 2000 a fost teribil de agitat pentru tipele din Texas: plecarea a două din membrele formulei originale (*LeToya Luckett* şi *LaTavia Roberson*), anularea celor mai multe concerte din turneul lor european... Cu un recent single Number One în Regatul Unit – *„Independent Women"*, *Destiny's Child* a păşit cu dreptul în noul mileniu iar albumul, a cărui lansare este programată în aprilie, este „foarte divers şi inspirat", potrivit declaraţiilor liderei trupei – *Beyonce Williams*, surprinzătoarea nominalizată pentru 5 premii *Grammy*...

Soul diva *Erykah Badu* îşi trece în palmares încă un album de succes! Este vorba de *„Mama's Gun"*, scos de *Motown* la finele lunii noiembrie. Distins cu platină, albumul îşi datorează succesul, în principal, excelentei reclame făcute de primul extras pe single *„Bag Lady"* care a staţionat săptămâni la rind pe primul loc în *Billboard* la categoria *Hot R&B/Hip-Hop Singles & Tracks*... *„Bag Lady"* i-a adus solistei şi două nominalizări pentru premiile *Grammy* care vor fi decernate în această lună, categoriile vizate fiind, în original, *best female R&B vocal performance* şi *best R&B song*. Vă reamintesc că a 43-a ediţie a decernării premiilor *Grammy* va avea loc pe 21 februarie la *Staples Center* din Los Angeles şi că va fi transmisă în direct de *CBS*...

Nou album şi pentru *Ricky Martin*, scos de casa *Columbia*, *„Sound Loaded"*! Albumul include şi un duet cu *Christina Aguilera* – *„Nobody Wants To Be Lonely"*.

Celebrul chitarist *Jeff Beck* tocmai a plecat la drum în turneu pe 15 februarie pentru a-şi promova noul album, scos de Epic, *„You Had It Coming"*. *Beck* va fi însoţit de *Jennifer Batten* (vi-o mai amintiţi? Chitarista care a cântat cu *Jackson*...), basistul *Randy Hope-Taylor* şi bateristul *Andy Gangadeen*. Lansat pe 6 februarie albumul conţine şapte melodii scrise de *Beck*, alte trei scrise de invitaţii săi şi un cover după *Muddy Waters* – *„Rollin' And Tumblin'"*. Ultimul său album a fost nominalizat la *Grammy* în 1999, titlul acestuia fiind *„Who Else!"*...

Ice T a început lucrul la noul său album care se va intitula *„The Eigth Wonder: The Ice Age"*, printre colaboratorii de primă mărime ai lui *Ice T* care contribuie la realizarea discului fiind *Eminem*, *Snoop Dogg* şi *Dr. Dre*. *Ice* este foarte preocupat de calitatea produsului final declarând în *Billboard* că „nu ar vrea ca oamenii să spună că invitaţii îi fac, de fapt discul..." Yo, man, atunci de ce i-ai chemat dacă ţi-e teamă că te vor eclipsa?!

Grupaj realizat de
MARIAN MINCULESCU
E-Mail: shl@totalnet.ro

CAZIER discografic

ALBUM: Super hits (iulie 2000) ● Love songs (iulie 1998) ● Paul Young (mai 1997) ● No Parlez/The Secret of Association (martie 1995) ● Reflections (octombrie 1994) ● Some kind of wonderful (august 1994) ● The Crossing (octombrie 1993) ● From time to time

PAUL YOUNG

(august 1991) ● The Early years (aprilie 1991) ● Other voices (iunie 1990) ● Between two fires (octombrie 1986) ● 12" tape: Paul Young (septembrie 1986) ● The secret of association (martie 1985) ● No parlez (iulie 1983).

SINGLE: Make someone happy (decembrie 1997) ● Tularosa (octombrie 1997) ● Ball and chain (iulie 1997) ● I wish you love (mai 1997) ● Wherever I lay my hat (martie 1996) ● Grazing in the grass (februarie 1995) ● It will be you (aprilie 1994) ● Hope in a hopeless world (noiembrie 1993) ● Now I know what made Otis blue (septembrie 1993) ● Don't dream it's over (octombrie 1991) ● Calling you (decembrie 1990) ● Heaven can wait (septembrie 1990) ● Oh girl (iunie 1990) ● Softly whispering I love you (aprilie 1990) ● Why does a man have to be strong (ianuarie 1987) ● Some people (noiembrie 1986) ● Wonderland (septembrie 1986) ● Tomb of memories (iunie 1985) ● Every time you go away (martie 1985) ● Everything must change (decembrie 1984) ● I'm gonna tear your playhouse down (octombrie 1984).

Săptămânalul „Magazin" este editat de

CASA EDITORIALĂ „MAGAZIN" S.R.L.

magazin

Înmatriculată la Oficiul Registrului Comerţului Bucureşti sub nr. J/40/2623/1991 din 8 mai 1991. Adresa: Bucureşti sector 1, Piaţa Presei Libere nr.1, cod. 71341.

CONSILIUL DE ADMINISTRAŢIE:
ECATERINA BĂTRÂNEANU - *Preşedintă*
GEORGE CUŞNARENCU - Administrator
PAUL IOAN - Administrator

REDACŢIA: Telefon: 222.83.21
Aurora Popescu, Mihaela Dorobanţu, Dorin Măran, Marian Grigore; Ionel Cojocaru, Vasilica Margărita; Maria Rădoi, Elena Ilie; Irina Stoica, Paul Ioan, Teodora Bujor-Panaitescu

ECHIPA DE SERVICIU:
Responsabil de număr: Dorin Măran
Secretar de redacţie: Gabriela Niţu

PUBLICITATE: Tel./Fax: 224.39.96
DIFUZARE: Tel./Fax: 222.83.36, Nicuşor Dincă (director), Simion Ionescu, Titi Baboi

FINANCIAR-CONTABIL:
Natasa Munteanu
Cont: 401001085000 (lei)
• 402001085030 ($) • 402001085031 (DM)
Banca Comercială „Ion Ţiriac" S.A.

COLEGIUL DE REDACŢIE:
ECATERINA BĂTRÂNEANU
Preşedintă a Consiliului de Administraţie
Tel./Fax: 224.39.96;
GEORGE CUŞNARENCU
Redactor şef
Tel.: 222.51.11;
ADRIAN HOAJĂ
Secretar general de redacţie
Tel.: 222.51.11;
DOREL DORIAN, PAUL IOAN, ION ŢUGUI

Cititorii din străinătate se pot abona prin Casa Editorială „Magazin" S.R.L. Fax: 224.39.96 sau RODIPET S.A. - P.O. BOX 3357, Fax: 222.64.07 Telex: 1 1995, Piaţa Presei Libere nr.1, sector 1, Bucureşti, România

TEHNOREDACTARE COMPUTERIZATĂ:

„MAGAZIN"
Gabriela Niţu, Rodica Niţu

Tiparul:
INTACT S.A.

PORTRETUL PĂMÂNTULUI... în tinereţe!

MIHAELA DOROBANŢU

Vă mai amintiţi celebrul roman al lui James Joyce, „Portretul artistului în tinereţe”? Analizând cele mai vechi minereuri găsite vreodată pe Terra, cercetătorii au reuşit un posibil „portret-robot” al Pământului (şi, de ce nu, al altor planete posibil purtătoare de viaţă) imediat după formarea sa, acum mai bine de 4,5 miliarde de ani...

Surpriza zirconiului. Cine s-ar fi aşteptat la enorma surpriză conţinută în minusculele cristale de zirconiu descoperite în antice depozite fluviale din Australia! Şi totuşi, aceşti zirconi, „grăunţe” de numai 250 de microni conţinând zirconiu, siliciu şi oxigen, ne aduc din negura timpurilor, mărturii despre Pământul nostru de acum 4,3 miliarde de ani – formarea sa având loc cu doar puţin peste 250 de milioane de ani mai devreme!

Datele au fost publicate concomitent de două echipe de cercetători. S-au folosit microprobe ionice pentru analizarea cristalelor care adesea conţin uraniu (a cărui rată de dezintegrare este cunoscută), pământuri rare şi alte impurităţi. Aşa că nu a existat nici un dubiu în a fixa vârsta zirconilor la 4,4 miliarde de ani – epocă în care ei s-au cristalizat în granit topit.

Şocul cometelor. Avem astfel imaginea unui Pământ care s-a răcit foarte repede după ce nou-născutul Sistem Solar s-a „congelat” sub formă de planete – cel puţin aşa afirmă geologul William Peck de la Universitatea Colgate, New York. „Încă la o dată foarte timpurie existau continente şi apă, şi poate chiar oceane şi viaţă”. Ce s-a întâmplat apoi cu ele? Au fost „obliterate” de roiurile de meteoriţi şi comete care invadau tânărul Pământ, nelăsând practic nici o urmă, cu excepţia acestor zirconi.

Aşa a continuat totul până acum aproximativ 3,9 miliarde de ani. „Raidurile” erau suficient de dese pentru a vaporiza pur şi simplu apa oceanelor şi a şterge orice urmă de viaţă care ar fi trăit acolo. Aşa se face că cea mai veche dovadă de viaţă microbiană datează „doar” de acum 3,85 miliarde de ani (cum indică datările cu carbon radioactiv ale zăcămintelor din Groenlanda). Istoria zirconilor a început deci cândva după ce Pământul s-a format, când „apa lichidă interacţiona cu rocile”, ceea ce se putea întâmpla în unul din trei feluri: schimb între apă şi minereuri în stânci; creştere de cristale din soluţie; depozite minerale. Timpul şi-a spus cuvântul. Expunerea la apă a crescut conţinutul de oxigen, apoi rocile s-au topit în adâncuri sau în urma unui bombardament meteoritic, s-au format munţi, mai târziu aceştia s-au erodat... Granitul a dispărut, dar zirconii au rămas – o „odihnă” de 3 miliarde de ani în sedimentele nisipoase ale Australiei.

Apă şi stânci. Atât cercetătorii australieni cât şi cei americani mai fac o afirmaţie fundamentală: „apa lichidă se stabilizează timpuriu pe planete de tipul Pământului”, după cum afirmă geologul de la Institutul de Astrobiologie al NASA. „Ceea ce înseamnă şanse crescute de existenţă a vieţii şi în alte locuri din Univers”, aceasta deoarece condiţiile se arată a fi mult mai „prietenoase” decât se credea până acum! „Experienţa” zirconilor australieni ne dovedeşte că „viaţa s-ar putea să fi avut posibilitatea să apară cu 400 milioane de ani mai devreme decât s-a considerat până acum... şi chiar de mai multe ori, doar că tot de atâtea ori a fost distrusă şi nu a reuşit să se stabilizeze decât o dată cu dispariţia „bombardamentelor” meteoritice...

ADIO, roţi de rezervă!

Firmele rivale Michelin şi Goodyear (din Franţa şi SUA) au semnat un contract care va revoluţiona piaţa anvelopelor de automobil. Este vorba de realizarea unor pneuri care pot rula fără probleme, chiar dacă sunt sparte, cu o viteză de 80 de km/h pe o distanţă de 200 de kilometri. Această performanţă a fost posibilă datorită punerii în practică a unei tehnologii ingenioase de fixare autoblocantă a cauciucurilor de jantă. Un detector de presiune integrat în pneu îl informează pe conducătorul auto că pneul are pană, şoferul putându-şi continua drumul liniştit până la primul atelier de vulcanizare. *(D.M.)*

EVOLUŢIA SPECIILOR în direct

DORIN MĂRAN

Apariţia unei noi specii presupune un proces evolutiv de foarte lungă durată, un proces ce nu poate fi urmărit, cu rezultate concludente, într-o viaţă de om. O realitate neplăcută pentru oamenii de ştiinţă care ar fi fericiţi să observe „în direct” acest fenomen biologic. Nu însă şi pentru cercetătorul american Andrew Hendry de la Universitatea din Massachusetts care a urmărit „pe viu” un segment important din evoluţia unui grup de peşti. Mai precis separarea lor în două specii distincte. Este vorba de somonii Sockeye din lacul Washington. O epopee evolutivă care nu a durat mii de ani ci doar câteva decenii. Somonii au fost introduşi în lac prin anii 1930 iar de atunci şi până în prezent s-au format două grupuri distincte. Unul dintre ele s-a stabilit în apropierea ţărmurilor iar celălalt în râul Cedar care alimentează această întindere de apă dulce cu o suprafaţă de peste 90 de kilometri pătraţi. Masculii aclimatizaţi în zona ţărmului, numiţi şi somonii de plajă, sunt mai robuşti decât congenerii lor din râu. Această particularitate are un rol benefic asupra procesului reproductiv, femelele fiind mai captivate de alura impozantă a partenerilor săi. Masculii de râu sunt mai zvelţi ceea ce le asigură o bună adaptare hidrodinamică într-un mediu agitat de curenţi puternici. În schimb femelele sunt mai solide, un avantaj pe care îl valorifică în timpul în care sunt nevoite să-şi facă un cuib în pietrişul din albia râului şi să-şi menţină stabilitatea în momentele depunerii icrelor, înfruntând curenţii. Acest gen de adaptabilitate la mediu a mai fost înregistrat şi la alte tipuri de somoni de crescătorie din unele lacuri americane dar nu într-un timp atât de scurt. Biologii americani au făcut în ultimul deceniu o serie de experimente asupra somonilor reuşind să producă modificări de fiziologie şi de comportament, cum ar fi, de pildă, modularea vârstei maturităţii sexuale prin intensificarea agresiunii unor peşti prădători. Cu

cât primejdia de a fi înghiţiţi şi, deci, de a-şi scurta viaţa, era mai mare, cu atât instinctul de supravieţuire îi obliga să se reproducă mai devreme. Somonii din lacul Washington nu au fost însă supuşi nici unui fel de manipulări, diferenţierea lor morfologică şi comportamentală producându-se în mod natural prin adaptarea la un nou mediu. Cât despre diferenţele genetice, acestea sunt neglijabile. Cazul somonilor din lacul Washington se înscrie în registrul evenimentelor evolutive semnalate extrem de rar. Biologul american este convins că cel puţin din punct de vedere reproductiv e posibil ca şi alte specii de vieţuitoare că fi fost supuse unor diferenţieri evolutive în ultimele decenii. Din păcate aceste evenimente sunt foarte greu de depistat.

ÎNVINGĂTORUL LUI MICROSOFT îşi scrie memoriile

David Boies, avocatul care l-a „învins” pe Bill Gates, patronul Microsoft-ului, dar care nu l-a putut „salva” pe Al Gore, a semnat un contract pentru o carte. El îşi va scrie memoriile pentru Tina Brown la „Talk/Miramax Books”. Brown a trimis un comunicat de presă în care anunţa că titlul cărţii sale va fi „David Boies este Generalul Patton în costum”. Este cunoscut faptul că Boies nu a reuşit să-l ajute pe Al Gore în eforturile acestuia de a întoarce rezultatul alegerilor prezidenţiale recente din SUA în favoarea sa, însă o impresie, „la prima mână”, asupra celor întâmplate atunci reprezintă, fără îndoială, un subiect „fierbinte”. (G.C.)

Întrebările mileniului

Ce au fost OGLINZILE lui Arhimede?

Când în anul 212 î.H. romanii au asediat oraşul Siracuza, genialul Arhimede a avut ideea de a folosi o serie de oglinzi îentru a concentra razele Soarelui şi a le reflecta spre navele romane invadatoare. Acoperite în întregime cu catran – pentru a fi făcute total impermeabile – acestea au luat imediat foc. Marea bătălie navală de la Siracuza este pe larg relatată de istorie, deşi multă lume s-a îndoit că ar fi existat în epoca respectivă cunoştinţele ştiinţifice şi disponibilităţile tehnice necesare pentru a reealiza o asemenea performanţă. Cu toate acestea, în anul 1973 un alt grec, Ioannis Sakas, a refăcut întreaga experienţă şi a incendiat o barcă aflată la o distanţă de 50 de metri. În felul acesta el a demonstrat că „recordul” lui Arhimede nu era imposibil. Mai mult, s-a ajuns la concluzia că încă pe vremea vechilor greci se efectuau observaţii astronomice cu un fel de telescoape asemănătoare celui pe care Galilei avea să-l „inventeze” de-abia în secolul XVI. Şi un ultim amănunt: cum comenta un istoric, genialitatea lui Arhimede a fost, din păcate, inutilă. Pentru că şi Siracuza a fost cucerită, iar el şi-a pierdut viaţa... *(M.D.)*

O MINI-POMPĂ prin vene!

Specialiştii în biomateriale au realizat o nouă pompă de sânge care poate fi introdusă în artere şi apoi vehiculată spre zona inimii. Problema principală pusă în faţa cercetătorilor de la EUREKA (Reţeaua europeană de cercetare şi dezvoltare) a fost dimensiunea minusculei pompe şi rezistenţa pereţilor ei. Pentru a avea un diametru mai mic decât al arterelor, a fost folosit un „material cu memorie”, numit şi aliaj inteligent. Acestuia i se modifică forma iniţială atunci când este introdus în arteră, iar apoi, în drumul spre muşchii inimii, revine la „silueta” standard, acea în care începe să-şi facă „meseria”, ajutând la mai buna funcţionare a circulaţiei sangvine. *(P.I.)*

planet@IT

Microsoft şi Office, în haine noi

În încercarea de a mai drege busuiocul pe piaţa mondială a softului, Microsoft vrea să lanseze noi variante pentru Windows şi Office. Pentru asta ofensiva promoţională a început în întreaga lume, aducându-se la cunoştinţă calităţi superioare. Astfel, vechiul Windows va deveni Windows EP, iar fostul pachet Office se va numi Office XP. Pentru cine bănuieşte cine ştie ce cod sofisticat în spatele a două litere, e bine să spulberăm enigma: XP nu înseamnă nici mai mult nici mai puţin decât prescurtarea cuvântului „experience”, adică experienţă. Atât şi nimic mai mult. Sigur, compania Microsoft încearcă să ascundă sub aceste două litere şi ceva simboluri, motiv pentru care vorbesc despre experienţele bogate şi extrem de interesante pe care viitoarele Windows şi Office le vor aduce utilizatorilor. Şi aceste experienţe bogate se rezumă, de fapt, la includerea unor servicii Web în cadrul acestor programe. În textele de promovare a acestor noi versiuni XP se vorbeşte despre o comunicare îmbunătăţită şi o mobilitate sporită. Apoi ar mai fi vorba despre acces rapid către alte informaţii pe care Office le gestionează, moduri noi de recuperare a documentelor pierdute accidental, Deocamdată aceste versiuni sunt încă în faza de testare, sunt variante Beta, cum se spune. Oricum, Windows-ul şi Office-ul XP, în variante definitive vor fi pe piaţă începând cu jumătatea acestui an.

Font Folio 9.0

Compania Adobe Systems a anunţat săptămâna trecută că este prezentă pe piaţă cu o nouă colecţie Font Folio 9.0 care conţine aproape 500 de fonturi adăugate faţă de ce exista până acum. Vestea este de mare interes pentru toţi cei care editează materiale pe computer, dar în special pentru design-erii profesionişti care au printre activităţile lor şi pe acelea de proiectare Web sau imprimerie.

Va fi închis Napster?

Zeci de mii de fani ai sitului Napster.com s-au conectat sâmbătă pentru a „trage” muzică, speriaţi de faptul că acest sit va fi desfiinţat de un tribunal federal din SUA. Cei dornici de a copia pe calculator muzică în format MP3 şi-au împărţit între ei, prin intermediul a peste 100 de servere, peste 2 milioane de melodii. Punerea iminentă sub interdicţie a acestui sit se bazează pe acţiunea pe care industria muzicală americană a deschis-o, pe motive de copyright, în decembrie 1999. În iulie trecut Curtea federală a permis sitului Napster să rămână în funcţiune, urmând ca firma din Redwood Citz care îl administrează să rezolve într-un fel problema copyright-ului, adică să pună o taxă pentru fiecare melodie copiată. Dacă decizia tribunalului va fi pusă în aplicare în această lună, Napster.com va înceta să existe şi va fi tras pe linie moartă. Dar cum soluţiile salvatoare vin de la cei tineri, şi în acest caz un student de 23 de ani de la UCLA a scos fanii din starea de panică. El a declarat că dacă se închide Napster el va găsi alte modalităţi de a copia muzică gratis de pe Internet. „Voi căuta muzica mea preferată şi o voi direcţiona spre servere private, de unde oricine o va putea copia.” Papasin, studentul de la UCLA, crede despre această alternativă la Napster că „e aproape imposibil pentru ca toate aceste situri să fie monitorizate de cei care se ocupă cu aşa ceva”.

(GEORGE VADIM CUŞNARENCU)

Inexplicabilul de lângă noi

Ce este „MAREA FRATERNITATE ALBĂ”?

ION ŢUGUI

Între atâtea predicţii pe seama viitorului, se numără şi denumirea din titlu, aceasta aparţinând unui iniţiat din America de Sud, în speţă Fratele Filip, care ar fi avut acces la documente secrete găsite într-o mănăstire. Fratele Filip şi-a adunat descoperirile într-o carte intitulată „Secret of the Andes” (Secretul Anzilor). Ideea centrală a mărturisirilor iniţiatorului este axată pe originea noastră extraterestră. În sprijinul acestei idei sunt aduse argumente ştiinţifice, arheologice şi simbolice...

Mănăstirea în care s-au găsit documentele secrete se află în America de Sud. Fratele Filip a descoperit codice şi pergamente în care sunt descrise marile civilizaţii ale planetei – Roma, Grecia, Egiptul, Babilonul, Creta, China, Tibetul şi aşa mai departe. Cine, când şi cum de pe teritoriul Americii de Sud a putut cunoaşte, într-o succesiune istorică foarte corectă, vechile civilizaţii aflate la mare distanţă de ţărmurile Americii de Sud?

„Marea Fraternitate Albă” nu-i altceva decât genericul sub care se ascunde aventura viitoare a revenirii fiinţelor din care purcedem, pe planeta pe care au părăsit-o cândva, ca să ne lase să creştem şi să ne înmulţim şi să evoluăm în legile noastre. Părinţii noştri extratereştri vor reveni aşadar, se vor face cunoscuţi nouă şi, bineînţeles, ne vor judeca pentru ceea ce am desăvârşit sau am răvăşit pe Pământ.

Aflăm că în marile descoperiri şi cercetări arheologice este prezentă pretutindeni o „mână roşie”, un simbol, un ordin care a lucrat tot timpul în istoria Pământului pentru păstrarea înţelepciunii dăruite oamenilor din spaţiul sistemului solar. Se spune, în fine, ca marile secrete ale Terrei s-ar afla de fapt pe continentul Americii de Sud. Acest continent (teritoriu) nu a fost altceva decât un pământ colonizat pe coasta de vest de Lemurieni şi de către Atlanţi pe coasta estică. Perioada în care cele două mari civilizaţii, lemuriană şi atlantă, au colonizat America de Sud pe ambele ţărmuri, Atlantic şi Pacific, a durat mii de ani. În anul 1957 iniţiatul Filip a primit de la superiorii săi din sistemul solar informaţii privind deciziile „de sus” ale învăţătorilor superiori cu privire la soarta Terrei...

Imperiul amazonian a existat aşadar între Lemuria şi Atlantida ca supremă civilizaţie, renumită în spaţiul geografic al celor două oceane planetare. Măreţia arhitecturii, populaţia considerată drept cea mai frumoasă de pe Terra sunt mărturii despre trecutul ascuns în nişte documente descoperite abia în secolul douăzeci. Ce spun mesajele trecutului, dobândite de Fratele Filip, iniţiatul, pentru viitorul oamenilor din lumea actuală? Iată un citat despre ce doresc cei din spaţiu în legătură cu noi: „...fraţii noştri din spaţiu ne vor învăţa multe despre noua noastră epocă şi ne vor spune că este mai bine dacă noi vom redobândi din nou aşa numitele cunoştinţe pierdute, ale epocii de aur a Pământului, sau epocii saturniene, când oamenii vorbeau cu zeii şi cu îngerii. Ei ne spun că astfel de cunoştinţe sunt din adevărul nostru, din patrimoniul nostru şi aparţin tuturor oamenilor. Impactul cu adevărul este un dar al Tatălui Ceresc, iar Fiul este gata acum pentru moştenirea Sa”.

Ordinul „mâinii roşii” a fost nesocotit de oameni, deşi arheologii au putut să facă cunoscut acest simbol sacru. Mâna roşie a fost descoperită mereu pe pereţii peşterilor din Europa, în peşterile şi locuinţele din America de Sud, în templele din Yucatan, Mexic. Mâna roşie ar reprezenta aşadar simbolul care a traversat mii de ani şi prin care „părinţii” noştri extratereştri au dorit să ştim că ei vor reveni...

La numeroase predicţii mistice, religioase sau iniţiatice se adaugă, iată, şi Marea Fraternitate Albă care are ca simbol mâna roşie! Ce aduce aceasta nou? Sunt pomenite dezastrele nucleare, explozia în sistemul solar şi reînceperea vieţii sub semnul Luminii Sacre...

Dosarul gândurilor comunicante

DINAMICA psihicului uman

MIHAELA DOROBANŢU

Visul lui Joe în care sora sa, pe care o percepea stând împrenă cu soţul ei şi refuzând să-l înveţe să cânte la banjoul pe care îl ţinea în mână are, după Ullmann, o intepretare simplă. Banjoul era sexualizarea feminină a cercului (simbolul desenat de el şi pe care i-l transmisese telepatic). Tot banjoul, în poziţie inversată, poate fi asimilat unui vechi simbol falic – *ankh*, crucea în formă de ansă a vechilor egipteni. Apoi, acelaşi simbol figurează în locul organelor sexuale la o veche divinitate indiană cunoscută ca bisexuală. Subiectul, Joe, avea dificultăţi în unificarea aspectelor masculine şi feminine. În plus, femeia avea pentru el o poziţie superioară – ceea ce visul a exprimat în momentul în care sora lui refuza să-l înveţe să cânte la banjo (interesant, din relatările lui Joe, ea de altfel nici nu ştia să cânte la acest instrument!). Viselе următoare au alunecat încet, încet spre subiecte masculine. Un oarecare Murray, actor de 28 de ani, „care se comportă însă ca un copil”... Ullmann schimbă imediat tonul şi desenează un simbol falic. Şi Murray este urmat de Al, un dansator care îi tot spu-nea lui Joe că „dansează numai pentru el” şi îl invita la el acasă, unde Joe era vădit incomodat de prezenţa soţiei lui Al. Cei doi avuseseră efectiv o relaţie homosexuală, Al fiind căsătorit de 10 ani. „Armonicile homosexuale” ale viselor începuseră să apară, declanşate de recurgerea, de către transmiţător, la simbolurile adecvate. Din nou se dovedea că se putea interveni telepatic în simbolistica viselor.

Experienţele desfăşurate sub egida Fundaţiei de Parapsihologie au durat un an şi jumătate, în laboratorul echipat şi pus la dispoziţie de formidabila Dnă Garrett, ea însăşi un subiect cu incredibile disponibilităţi Psi. Au existat însă şi subiecţi care nu au demonstrat absolut nici o capacitate de percepţie extrasenzorială. Doi dintre ei fuseseră de altfel selecţionaţi tocmai din acest motiv – ca factori de verificare a unei idei vehiculate în discuţiile privind fenomenele paranormale de Gertrude Schmeidler: „separarea caprelor de oi”, nume sub care se ascunde ideea demonstrării că cei care cred în existenţa fenomenelor Psi obţin reuzultate superioare celor care nu cred. Cel de al treilea „sceptic” s-a dovedit a fi interesat doar în a i se înregistra visele... S-a ajuns astfel la concluzia că scepticii, fie sunt cu adevărat lipsiţi de orice capacităţi Psi, fie reuşesc să şi le ascundă. Şi, în acest fel, să şi le blocheze cu desăvârşire. Descifrarea completă a dinamicii pishicului uman este un proiect departe de a fi încheiat.

Înconjuraţi de baze extraterestre

Ar trebui să fim îngrijoraţi?

DAN D. FARCAŞ

Mulţi afirmă că dacă o supercivilizaţie ne-a vizitat în urmă cu milioane de ani şi, probabil, ne vizitează şi acum, reprezentanţii ei *ar trebui să fie aici*, să îi putem vedea şi măcar şefii noştri de stat să poată da mâna cu ei. Se spune că fizicianul Enrico Fermi ar fi ridicat prima dată această problemă, în urmă cu mai bine de cincizeci de ani, întrebându-se retoric *„unde sunt ei?”*. Iar dacă nu-i vedem aici (şi nici măcar nu-i auzim cu radiotelescoapele), nu cumva nu există? Nu cumva suntem, *totuşi*, singuri în Univers? În acest caz, desigur, nu vom face nici o legătură între fenomenul OZN şi civilizaţiile extraterestre. Alţii, care acceptă realitatea fenomenului OZN, ca şi faptul că s-ar putea ca el să fie tocmai semnul vizitelor reprezentanţilor unor supercivilizaţii, se întreabă, pe de altă parte: dacă suntem vizitaţi, cu mai mult sau mai puţină discreţie, de atâta timp, fără ca vizitatorii să dea semne că ar dori să ia legătura cu noi într-un mod oficial, într-un mod care să respecte ierarhiile instituite între oameni, ce ar putea oare însemna aceste vizite făcute pe furiş? Nu cumva ele ar trebui să ne îngrijoreze?

Ambele atitudini sunt minate de importante prejudecăţi. De pildă, ideea că o civilizaţie care ne-a depăşit, poate cu milioane de ani, va folosi pentru comunicaţii interstelare tot undele radio (utilizate de noi abia de un secol) este ridicolă. Dar şi mai ridicol este să ne imaginăm că o astfel de civilizaţie ar dori să stea de vorbă cu noi, de la egal la egal... Ce va aduce speciei umane evoluţia pe următoarele

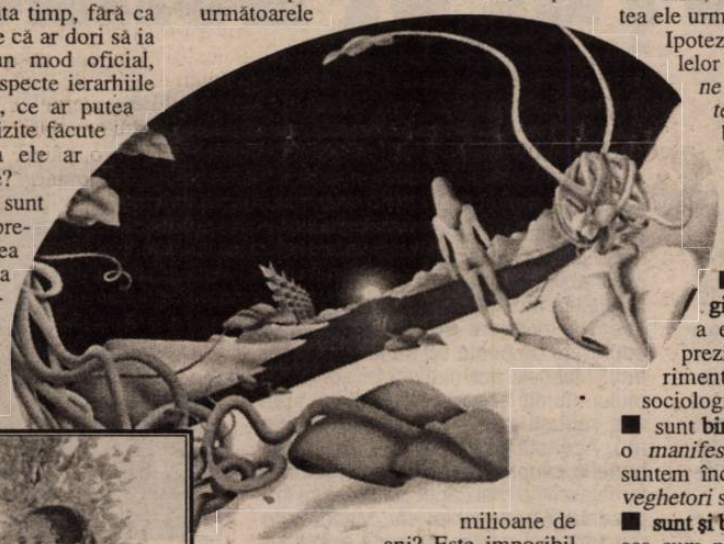

milioane de ani? Este imposibil de răspuns cu mintile noastre, dar evoluţia va fi probabil mult mai spectaculoasă decât cea din trecut... Este deci egal de dificil de ghicit cum ar arăta fiinţele ajunse în acest stadiu pe alte planete. Dar s-au făcut speculaţii că nu ele vin aici „în carne şi oase” (dacă au aşa ceva) ci se manifestă pe Pământ, prin intermediul unor bioroboţi asemănători nouă ca înfăţişare, eventual fabricaţi chiar din material genetic pământean. Totuşi, acceptând realitatea unor astfel de vizite, rămâne întrebarea: ce ar putea ele urmări?

Ipotezele analiştilor asupra posibilelor *obiective ale unor lumi străine faţă de Pământ şi de pământeni*, aşa cum ele au fost dezbătute în literatură, pot fi grupate în negative şi pozitive. Cele mai răspândite sunt probabil următoarele:

- ne paşte o **invazie,** la ale cărei preparative asistăm;
- suntem o **grădină zoologică** sau o *rezervaţie naturală* a extratereştrilor; oamenii reprezintă nişte *cobai* pentru experimente genetice, medicale sau sociologice.
- sunt **binevoitori.** Asistăm de fapt la o *manifestare a bunăvoinţei divine*; suntem înconjuraţi de dragostea unor *veghetori* sau *grădinari* ai Pământului.
- **sunt şi buni şi răi** şi se luptă între *Ei*, aşa cum par să ne sugereze şi cărţile sfinte.

Desigur, ipotezele de mai sus au o mulţime de variante şi se pot suprapune parţial; de asemenea, ele nu epuizează toate explicaţiile teoretic posibile. De unele am scris în trecut, de altele ne vom ocupa în episoadele viitoare.

(Va urma)

Aţi dori să ştiţi cum îşi pun astrele amprenta asupra destinului vostru? Doriţi să ştiţi ce bucurii şi ce necazuri „sunt scrise” în existenţa voastră? Curiozitatea vă poate fi satisfăcută de BRĂŢARA, vrăjitoarea şi clarvăzătoarea care nu a cunoscut eşecuri cu harul şi arta ei magică. Este preţuită chiar şi peste hotare, ca o superdotată care vă poate da informaţiile dorite despre viaţa, destinul, greutăţile, necazurile, succesele şi insuccesele dumneavoastră, despre boli şi trecut, despre şanse şi viitor.

Testată de mii de ori, BRĂŢARA a uimit, pe cei care au solicitat-o, prin precizie şi rezultate. Ea vă poate oferi şi dv. informaţiile solicitate. Pentru aceasta trimiteţi pe adresa revistei „Magazin” o scrisoare detaliată referitoare la ceea ce doriţi de la BRĂŢARA, o fotografie şi talonul alăturat, completat cu datele astrologice exacte: nume şi prenume, anul, luna, ziua naşterii şi localitatea.

Răspunsul îl veţi primi prin poştă la adresa indicată de dumneavoastră, după achitarea mandatului poştal.

Costul acestor servicii este de 150.000 lei. Suma respectivă trebuie trimisă printr-un mandat poştal pe numele IONESCU SIMION, Piaţa Presei Libere nr. 1, sector 1, Bucureşti, cod 71341. Pentru alte detalii puteţi telefona la 2243996 şi 2228336.

BRĂŢARA a făcut sute de cupluri fericite, a vindecat de epilepsie, argint viu, disfuncţii sexuale. Cu puterile ei magice, dăruite exclusiv magiei albe, şi-a consacrat un nume în lumea vrăjitoarelor şi a clarvăzătorilor.

NUME _____ PRENUME _____

ANUL ___, LUNA ____, ZIUA NAŞTERII ____ şi LOCALITATEA _____

ADRESA: str. _____ nr. _____, bl. _____,

sc. ____, et. ____, ap. ____, sector ____, localitate _____,

cod _____, judeţul _____. M/7

NOTA REDACŢIEI: *Pentru a primi răspunsul solicitat cât mai rapid vă rugăm să expediaţi în acelaşi timp scrisoarea şi mandatul poştal. În acest moment multe scrisori neînsoţite de mandat sunt „în aşteptare”. Dacă aţi uitat să expediaţi mandatul, grăbiţi-vă!*
Încă o precizare: numai prin intermediul nostru intraţi în legătură cu adevărata Brătara. Pentru că, atenţie!, mai multe persoane din Craiova, Bucureşti etc., lipsite însă de puteri magice, şi-au luat acest pseudonim.

Între scepticism şi credulitate

CHIROMANŢIA în scopuri criminalistice?

PAUL IOAN

Ar părea neverosimilă ideea analizelor moderne de parapsihologie făcute unei chiromante (ghicitoare în palmă). Numai că Institutul de cercetări în psihiatrice din Austin (Texas) a făcut cunoscut publicului un raport despre studiile efectuate asupra a trei femei recrutate iniţial din această branşă, toate de origine mexicană.

Totul a început la mijlocul anului 1998, când una din aceste ghicitoare, numită Alaja, a relatat îngrozită că intuise că un client va deveni în scurtă vreme asasin. Alaja n-avusese curaj să-i spună în faţă ce „văzuse” în linia destinului, ci relatase unor prietene de breaslă. În decembrie 1998, fapta prevăzută s-a confirmat, iar ghicitoarea s-a dus la poliţie... Ulterior, timp de aproape doi ani, Alaja şi alte două chiromante s-au lăsat analizate de psihiatri şi parapsihologi, în eventualitatea că ar putea fi de folos în scopuri criminalistice. Iar rezultatul a fost mai mult decât stupefiant.

La unul din cele mai semnificative teste, subiecţilor li s-a prezentat o uriaşă colecţie de amprente, din arhivele poliţiei texane. De fapt, erau amestecate aleatoriu urme digitale de la peste o sută de ucigaşi şi oameni nevinovaţi (probe-martor). Cel mai mare procent de „ghicire în buricul degetelor” (cum spun chiromantele) l-a avut această uluitoare Alaja: peste 73 la sută din estimările ei au fost exacte, ea indicând amprentele de făptaşi doar după o concentrare minimă de 30-50 de secunde, sau maximă de 2-4 minute. Un procent care se ridică peste probabilitatea statistică l-a avut şi în ceea ce priveşte analiza ridurilor de pe frunte (metoposcopie în limbajul ştiinţelor oculte). Din 236 de fotografii de ucigaşi şi inocenţi, Alaja a identificat cu o precizie de 65-72 la sută pe vinovaţi.

De fapt, din declaraţiile acestei ghicitoare de excepţie reiese că, instinctiv, fără nici o lectură de specialitate, posedă cunoştinţe redutabile despre ceea ce specialiştii numesc fiziognonomie. Ea reuşeşte să confirme şi ceea ce însuşi Aristotel susţinea în secolul IV î.Ch., şi anume „teoria pasiunii întipărite pe chip” şi „teoria analogiei dintre figura umană şi cea a unor animale”. Alaja combină miraculos desenul amprentelor cu cel al frunţii, şi geometria feţei cu ceea ce-i inspiră privirea unui om.